

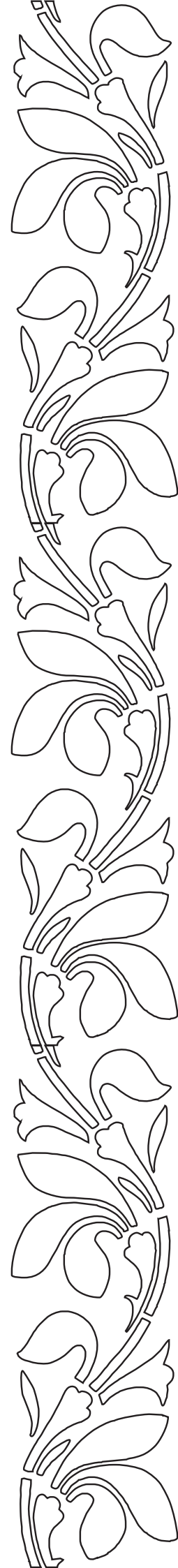
A legáldottabb nap – 2007. május 6.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Śwami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

2

*mahāprabhoḥ kīrtana-ṅṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

3

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a műrtikat, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

4

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvāiva tṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a bhakták elégedettek a bhagavat-prasādával, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

5

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsṛvādāna-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainak.

6

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a gopīknak, akik különböző idő-kben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainál.

7

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvayata eva sabdhīḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

8

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótu-szlábainak.

The Bearing of Vyāsa-pūjā

“I offer my respectful obeisances unto His Holiness Śivarāma Swami who is very dear to Lord Kṛṣṇa, having taken shelter at His lotus feet.

“I offer my respectful obeisances unto His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, who is very dear to Lord Kṛṣṇa, having taken shelter at His lotus feet.

“Our respectful obeisances are unto you, O spiritual master, servant of Bhaktisiddhanta Sarasvati Gosvāmī. You are kindly preaching the message of Lord Caitanyadeva and delivering the Western countries, which are filled with impersonalism and voidism.”

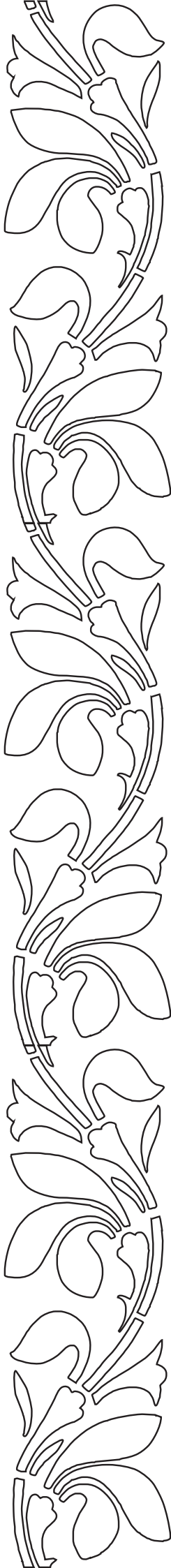
Śrīla Vyāsadeva, the compiler of the Vedas, first put into literary form the knowledge of pure devotional service, spoken of by our blessed Lord Śrī Kṛṣṇa Himself. Veda means knowledge, specifically that knowledge pertaining to the realization of our loving relationship with our blessed Lord Śrī Kṛṣṇa.

The responsibility for dissemination of this knowledge lies in the hands of a highly exalted personality known as the spiritual master. The distinguishing feature of a spiritual master is the realization of that knowledge. Entrance into the depths and mystery of pure devotional service comes at a price, and that price is not cheap.

Dry scholars, speculators, lay people, fools, atheists and the list goes on, are all barred from plumbing into this mystery of pure devotional service.

Not only is the spiritual master a fully realized soul, he is also an ocean of compassion. At great personal risk and inconvenience, he travels the world teaching and training others in the science of devotional service. Completely non envious and a friend to all, the spiritual master is constantly working to try and wake the souls who are sleeping in illusion. How dear the spiritual master must be to Lord Kṛṣṇa.

Charged with the grave task of guarding the integrity and purity of the Vedas, writing and expounding on the unlimited fathomless depths of Vedic wisdom, selflessly traveling and teaching others, one can simply marvel at the incredible potency and ability of such an exalted personality.

Vyāsa Pūjā is a time to acknowledge, worship and appreciate the compiler of the Vedas, Śrīla Vyāsadeva and all others who follow carefully in the disciplic line.

On this most auspicious occasion of the Vyāsa Pūjā celebration of our Guru Mahārāja, His Holiness Śivarāma Swami, we are afforded the opportunity to reflect and meditate on just what Vyāsa Pūjā really means and to offer our love and appreciation to our beloved spiritual master who has taken on the enormous task of representing the entire disciplic succession all the way back to our Blessed Lord Śrī Kṛṣṇa.

I remember Guru Mahārāja saying that the spiritual master is like a bank teller who takes your money and deposits it safely in the bank for you, not putting any of your cash in their pocket. Like the bank teller, the spiritual master, who is transparent via medium, receives our worship and not keeping it for himself, passes it on to his Guru who in turn passes it on to his Guru, through the entire disciplic succession, back to Śrī Kṛṣṇa.

Most importantly, the meaning of Vyāsa Pūjā for me is a time to concentrate my appreciation and love for my beloved Guru Mahārāja, His Holiness Śivarāma Swami, who has been the source of all my good fortune and inspiration. I pray to remain firmly at his lotus feet.

All glories to Guru Mahārāja!

All glories to Śrīla Prabhupāda!

All glories to all Vaiṣṇava devotees of the Lord!

Sundarānanda dāsa

Kedves Śrīla Brabkṣupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śunya-vādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Örök hálával gondolunk rád aki valahogy, számunkra felfoghatatlan módon megváltoztattad az egész világot, s az emberek szívébe beleültetted a vágyat arra, hogy újra Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa odaadó szolgálata felé tekintsenek. Missziódban segítettek téged azok az igazgyöngyhöz hasonlatos nagy lelkek, akiket transzcendentális gyöngyhalászként magad köré gyűjtöttél, s akik most is szikrázón tükrözik vissza halhatatlan tanításaid fényét.

Lelki tanítómesterünk Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja egyike ezen igazgyöngyöknek, s bárki, aki találkozik Vele érzi, hogy élete legnagyobb kincsét találta meg. Ő az a személy, aki önmagát feledve csak téged lát a szeme előtt. Csak az tetszik neki, ami neked is tetszene, csak az vidítja fel, ami téged is megmosolyogtatna, s csak akkor szomorkodik, amikor tudja, hogy te is könnyet ejtenél. Az önátadás példája ő, s ha rá tekintünk, a te dicsőségedet és a te hangulatodat látjuk magunk előtt, illetve érezzük a szívünkben. Ahogy neked sem, számára sem létezik lehetetlen. Arra vágyunk, hogy a kegyedből megtanulhassuk őt úgy szolgálni, ahogy ő szolgál téged, illetve ahogyan te követed lelki tanítómestered, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja lótusz lábnyomait.

Felébresztettétek a világot tudatlanságából, s mi szeretnénk forradalmárokká válni a

társaságokban, igazán tenni valamit, azokért, akik elfelejtkeztek örök és igaz barátjukról (Kṛṣṇa), eredeti otthonukról (a lelki világ) és arról, hogy kik ők valójában.

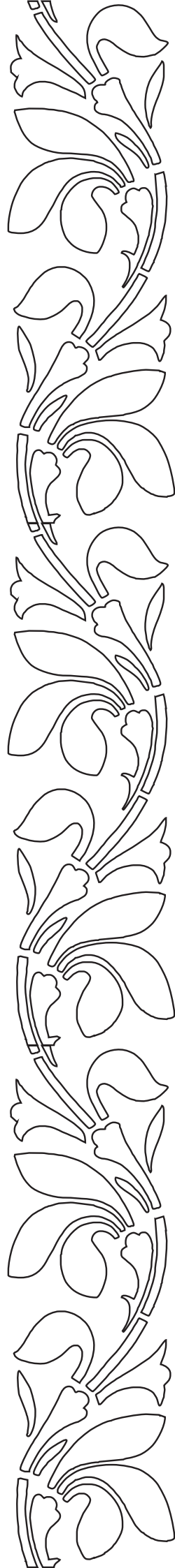
Lekötelezetteitek vagyunk, s valójában nem tehetünk mást, mint hogy prédikáljuk valahogyan Śrī Caitanya Mahāprabhu üzenetét, s mert ez a ti missziótok, így a miénk is.

Egyszer a Śrīmad-Bhāgavatához fűzött magyarázatodban (3.25.21) ezt írtad: „... az Úr bhaktáját egyedül az érdekli, hogy felvilágosítsa az embereket az Úr odaadó szolgálatáról. Ez az ő kegye. Tudja, hogy az Úr odaadó szolgálata nélkül az emberi élet kárba vész. Egy bhakta szerte az országban vándorol, háztól házig jár, s prédikál: „Légy Kṛṣṇa-tudatos! Légy az Úr Kṛṣṇa bhaktája! Ne tékozz el az életed pusztán állati ösztöneid kielégítésével! Az emberi élet célja az önmegvalósítás, a Kṛṣṇa-tudat...” Ez a Te hangulatod...

Kedves Śrīla Prabhupāda! Nagyon köszönjük, hogy elküldted hozzánk páratlan tanítványodat, Guru Mahārājunkat, mert ő a mi igaz megmentőnk. Kérlek adj képességet és erőt ahhoz, hogy születésről születésre elégedetté tudjuk tenni transzcendentális személységét.

Jelentéktelen és örök szolgálid,
a magyar *yātrā bhaktái*.

Gyāsa-pūjā
felajárlások

Acyutānanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Minden évben, mikor a felajánlásomat készülök megírni, az a gondolat kerülget, hogy nem szavakkal, hanem tettekkel kellene Téged dicsőítenem. Mert mit érnek a szép szavak, ha közben az utasításaidnak nem teszek eleget?

Így az első dolog, amit a felajánlás írásakor végiggondolok, hogy mivel tettem többet az elmúlt évben, vagy tettem-e egyáltalán valami hasznosat, amely segíti a missziót. Valamit, amivel legalább megpróbálhatnám visszafizetni, amit Tőled kaptam. Tudom, hogy Nélküled a közelébe sem kerülhettem volna annak a rengeteg csodálatos dolognak, mely a Kṛṣṇa-tudatot és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat jelenti. Bármilyen nehézség merül fel, a végső mentsvárom az, ha Rád, az abszolút igazságtól fénylő utasításaidra és dicsőséges példádra gondolok.

Bár még mindig elhanyagolható mértékű, amit a mozgalomért teszek, de Caitanya prabhu kegyéből az elmúlt évben lehetőségem volt valamelyest a közvetlen prédikálásba is belekóstolni. Korábban sokat meditáltam azon, hogyan tudnék a legfőbb utasításodnak – hogy prédikáljunk mindig és minden körülmények között – megfelelni. Most sikerült megtapasztalnom, hogy még egy csöppnyi prédikálás is milyen ízeket rejt. Megéreztem, hogy az utasításodban milyen mély kegy rejlik – melynek áldásához az utasítás teljesítésével juthatunk. Remélem egyszer ténylegesen a szívem legfőbb vágyává tudom ezt az utasítást tenni és majd tényleg próbálok megfelelni annak minden körülmények között.

Jelentéktelen szolgád,
Acyutānanda dāsa

Acyuta-priya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Jelenleg épp Vṛndāvanában tartózkodsz, de biztosan sokat gondolsz az itteni *mūrtikra* és a tanítványaidra.

Amióta elvállaltad az itteni prédikálást (21 éve) sok minden történt. A nehézségek ellenére példa értékű a kitartásod és az elkötelezettséged Śrīla Prabhupāda és a misszió iránt. Te nem vagy egy középszerű személy, nem állsz meg félúton és a nehézségek sem akadályok számodra. Szívós és hűséges vagy az eszméhez és a feladathoz.

Sokat köszönhetünk neked mindannyian.

Az ég áldjon meg az egész családom nevében.

Tisztelettel, elesett szolgád:

Acyuta-priya devī dāsī

Devī-Guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace.

In Māyāpura:

Each night from my room below I hear the transcendental sound of your chanting, crying out to your Lords alone with your harmonium on wonderful rooftop verandah where you stay. What a fortune for my ears! Is this the perfection of my life? To hear you. Surely I am so fortunate.

In *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* I found all my heart desired to know. Years of ambiguity on elevated subjects now cleared away. I read it more eagerly and quickly than all the other three books. It captured me and I could not wait to get to the next chapter.

All the difficult sections of Śrīla Prabhupāda's books all in one volume. What an achievement! We have come to expect such wonders from your books. Every time I read the next one I am totally astounded at their brilliance. But that is the nature of the transcendental platform, it is always increasingly wonderful and ultimately expands our consciousness and devotion towards Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara unlimitedly and Their unlimited eternal abode, name, form, qualities, and pastimes. Jaya jaya jaya!

In Vṛndāvana:

I am showing one devotee around on his first visit to the *dhāma* and India. We talk about you and your books and he comments that it seems as if every word in your books is a heartpouring offering to Śrīla Prabhupāda. I had not thought of it like that but it set me thinking about your dedication to Śrīla Prabhupāda. Your absolute chastity to His Divine Grace's every word and instruction. It is said in Chaitanya-Bhagavata that Lord Nityānanda Balarāma is known as supremely self-controlled because He is engaged in the service of Kṛṣṇa in ten different forms and does not engage in any other activity. Similarly you so completely, perfectly and ever-increasingly engage solely in the service of your worshipable *iṣṭha-devas*, beginning with Śrīla Prabhupāda, and the proof being that your glories are always increasing on the spiritual platform.

Conclusion:

Dear Gurudeva please glance on me for just an eleventh of a second every now and then and thus I will have the strength to follow you although I am fallen and of low birth.

Your servant,
Ādi-Guru dāsa

 Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Idén télen hosszú hónapokra elutaztál Indiába. Fáradtságot nem ismerve az új könyveden dolgozol, ily módon teljesítve lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda utasítását. Óriási energiát követel tőled ez a munka, Kṛṣṇa-tudatos irodalmat költeni a legnehezebb feladat, ami csak létezhet és ehhez még hozzá jön az aktuális 45 fokos hőség Vṛndāvanában. Nagyon fáradt leszel, amikor hazaérsz, és ahogy szoktad, nem engedélyezel magadnak egy pillanatnyi pihenést sem. Minden nap gondolkodok Rád, és alig várom már, hogy újra láthassalak, szolgálhassalak.

Śrīla Prabhupāda a következőket mondja:

„A hiteles lelki tanítómester az Úr képviselőjeként az örök apa, mert kötelessége, hogy a tanítványt elvezesse a lelki felszabaduláshoz, vagyis az élet végső céljához.”
(Śrīmad-Bhāgavatam 3.5.7 magyarázat)

Te vagy az örök Apám. Te vagy az egyetlen Apám. Mindent Neked köszönhetek, mindenem a tiéd és én is a tiéd vagyok. Noha teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy szolgáljalak, mégis újra és újra megpróbálom, mert nem tudom önzőségemet legyőzni. Folyton csak magamra gondolok, de szeretnék segíteni hatalmas munkákban, amin szüntelenül meditálsz: minden lelket Kṛṣṇa szolgálatába állítani. Ez az egyik tulajdonsága egy tiszta *vaiṣṇavának*: mindig azon gondolkozik, hogyan tudná minél több lélekkel megismertetni Kṛṣṇát.

*etāvaty eva śuśrūṣā kār्या pitari putrakaiḥ
bāḍham ity anumanyeta gauraveṇa guror vacaḥ*

Az embernek a kellő tisztelet megadásával engedelmeskednie kell az apa vagy a lelki tanítómester utasításának, csak annyit szólva: „Igen, uram!” (Śrīmad-Bhāgavatam 3.24.13)

Csodálatos Személyiséged minden embert magával ragad, és senki nem tud ellenállni a késztetésnek, amikor a társaságodban van – „jaj szolgálnom kell Kṛṣṇát, *ja páznom* kell, na holnap beköltözöm”. Aki előtted áll rögtön követni akar. De ezt megvalósítani:

„Igen, uram!”

már nem olyan egyszerű. Mindig, mindenhol, kivétel nélkül, örökkön-örökké:

„Igen, uram!”

Amíg ezt nem így tesszük az életünk értéktelenebb az ürülnél. Megingathatatlan hűséged és mérhetetlen odaadásod lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda iránt egy fantasztikus példa lehet előttünk, de semmi esetre sem tudjuk megérteni. De én mindig azért imádkozom, hogy egyszer végre kimondhassam az első – **mindig, mindenhol, kivétel nélkül, örökkön-örökké**

„Igen, uram!” -ot.

Szerető fiad és hasznavehetetlen szolgád:

Akṛṣṇa dāsa

Alambikā devī dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Nagyon ügyetlen vagyok és képesítetlen, ezért nem tudlak megfelelően dicsőíteni. Sajnálom, hogy mindig gondot okozok feljebbvalóimnak azzal, hogy nem követem utasításaikat, ezért felajánlásom is tükrözi tudatomat. Nagyon szeretnék megváltozni, hogy legalább tőlem telhetően meg tudjam hálálni kegyedet, amiért itt lehetek. Nagyon restellem, hogy koromhoz képest ilyen ostoba vagyok, és nem becsülöm a lehetőséget, amit kaptam. Nagyon kegyes vagy és mindenkivel törődsz, még velem is, habár nem érdemlem meg. Köszönöm tanításaidat, amiket leckék formájában hallgatok Tőled.

Kedves Mahārāja! Jó egészséget kívánok Neked megjelenési napodra, és kérem Kṛṣṇát, hogy még sokáig szolgálhassunk Téged és Śrīla Prabhupāda misszióját.

Leesett szolgád:

Alambikā devī dāsī

Ali-kṛṣṇa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretettel köszöntelek születésnapod alkalmából és kívánok jó egészséget, boldogságot Neked. Egész évben többször is gondolok arra, milyen szerencsés vagyok, és velem együtt a családom is, hogy Kṛṣṇa-hívó lehetek, de ilyenkor tavasszal még erősebb ez az érzés. Köszönöm Guru Mahārāja a lehetőséget.

Szeretettel:

Ali-kṛṣṇa devī dāsī

Amśu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának.

Sopron Tesco parkoló. A Śrīla Prabhupāda Maraton utolsó napja.

Mahāprabhu társaságában nekiláttam az emberek hadának, akik csak úgy hömpölyögtek be és ki az áruházba, megőrülve a karácsonyi bevásárlás hangulatától. Már évek óta nem sokat mozdultam ki Vraja-dhāmából, ezért a sok ember, a hely hangulata olyan volt mintha egy másik bolygón lennék. Az egyik SMS-ed járt végig a fejemben, amelyben azt írtad, hogy a könyvosztás által az emberek karmáját teljesen megváltoztatjuk.

Odaléptem az első emberhez, aki éppen az autójába pakolt. Elmondtam a *mantrámat* és ő készségesen segített. Megkérdeztem, mivel foglalkozik:

– Hentes vagyok – válaszolta

Adtam neki egy könyvet aztán már mentem is tovább. A következő emberem egy dzsipből szállt ki. Neki is elmondtam a *mantrámat*. Ő is segített.

– Te mivel foglalkozol? – kérdeztem.

– Vadász vagyok – válaszolta.

Ez így ment végig. Vadászok, hentesek, stb. *Kali* áldozatai frusztráltak, idegesen rohanganak a „szeretet” ünnepére készülve.

„A *kirāták*, *hūṇák*, *āndhrák*, *pulkaśák*, *śumbhák*, *yavanák*, a *khasa* fajokhoz tartozók és más, bűnös tettekhez szokott emberek is megtisztulhatnak, ha az Úr *bhaktáinál* keresnek menedéket, mert az Úr a legfelsőbb hatalom. Tiszteletteljes hódolatom ajánlom Nekik.”

Mikor vége lett a Maratonnak és hazatértünk Vraja-dhāmába, tisztán érezhető volt a különbség a két „bolygó” között. Ez a hely -Rādhe-Śyāma birodalma – azoknak a *bhaktáknak* a lakhelye, akik Nálad menedéket keresve, a Te instrukcióidat követve élnek odaadó életüket, s melynek eredményeként mély ragaszkodás fűzi őket Rādhe-Śyāmához. Ez az, amit Te adsz mindenkinek: Rādhe-Śyāma birodalmát. Egy helyet, ahol minden Kṛṣṇa körül forog, szemben *Kali* birodalmával ahol minden az érzékielégítés körül forog, s ahol az élőlények a boldogság keresése közben a boldogtalanságba zuhannak. Vraja-dhāma a Te szíved megnyilvánulása. Köszönöm, hogy itt lehetek ebben a menedékben.

Jelentéktelen szolgád:

Amśu dāsa

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Csak szeretném megköszönni a segítségedet, amivel támogatsz a lelki életben. A leckéid, a *kīrtanāid* és a személyed nagyon inspirál engem. Szeretném megköszönni, hogy olyan vezetőkre és *bhaktákra* bízta, akik szolgálatukkal minden nap segítenek minket az irányításod alatt. Hálás vagyok ezért az elrendezésedért, nagyon sokat segít.

Te vagy az, aki a legtöbb felelősséget vállalod a magyarországi prédikálásért, hogy valahogy újra életre keltsd a Kṛṣṇa-tudatot. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen személy alatt szolgálhatunk.

Most éppen egy fotódat nézem, és egy dolog fogalmazódik meg bennem ennek a hatására. „Hogyan lehet minél többet, minél jobbat ajánlani Prabhupādának. Minimum a maximum. Nincs akadály . . .” A lelki tanítómester arra kéri a tanítványokat, hogy legyenek áldozatkészek, de ő az, aki a legnagyobb áldozatot hozza azzal, hogy lefoglalja a *bhaktákat* szolgálattal, hogy így átadhassa nekik a Kṛṣṇa-tudatot. Csak azt kéred tőlünk, ami a legjobb a számunkra, és nagyon hálás és boldog vagy, ha együtt tudunk veled működni. Kis próbálkozásainkat sosem felejtet el, és nagyra értékelve ezeket mindent elrendezel a siker érdekében.

Kérlek Mahārāja, hadd ébredjen fel a szívemben egy kis őszinte alázat, amivel el tudnám fogadni ezt a páratlan ajándékot. Kérlek, ne haragudj a hiányosságaimért. Köszönöm a kegyedet.

Szolgád:

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-vardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretném ez alkalommal megköszönni az elmúlt és az idei év elején történt, lel-

ki fejlődésemet szolgáló eseményeket. Sajnos a fejem teljesen üres, de indokolatlan kegyedből biztosan egy szép őszinte felajánlást fogok tudni írni.

Általában elmeszinten vagyok, de amikor menedéket tudok venni a lótusz ajkaidból áradó nektárnál, amely általában transzcendentális utasításaidként, *kṛṣṇa-līlākként*, valamint az egyházzól szóló lelkesítő híreként nyilvánulnak meg, forradalmi inspirációt szoktam érezni, hogy segítsen a prédikáló missziódat. Ha visszagondolok az elmúlt év és az idei év elejének eseményeire, akkor azok nagyon lelkesítőek. Legelőször szeretném kiemelni azt a nagyon-nagyon személyes és figyelmes törődést, amit a szívednek oly kedves *saṅkīrtana bhaktáidnak* adtál és adsz mindig. Azt hallottam egyébként, hogy az ISKCON-ban nemzetközi szinten dicsérik a gondoskodást, amit a *saṅkīrtana bhaktáknak* adsz.

Nagyon lelkesítő látnom, hallanom a különféle központok dinamikus fejlődését, amiket alapítottál, folyamatosan fenntartasz és fejlesztesz tovább. Látszik az itt élő *bhaktákon*, hogy a magas sztenderdek, követelmények és a tiszta motívációk fenntartása miatt kegyedből eszenciálisan jó Kṛṣṇa-tudatú személyek és a vezetők is áttetsző közegként közvetítik a kegyedet. Engem nagyon lelkesít az a gondolat, hogy az egész egyház transzcendentális tested egészséges szerveiként funkcionál.

Köszönöm szépen azokat az üzeneteidet, amiket Indiából, szent helyekről küldtél, például hogy imádkozol értünk. Nagyon lelkesítőek továbbá a *varṇāśrama* kiépítésére irányuló terveid, elrendezéseid, amik különösen Kṛṣṇa-völgyben látványosak. *Saṅkīrtana* közben is tapasztaltam, hogy az emberek tömegeiben felébred a vágy, hogy megismerjék az egyházunkat, különösen Krisna-völgyet. Megemlíteném az előző gondolathoz csatolva, például az egyház irányítási rendszerét, a különféle osztályoknak a szép fejlődését.

Igazából ahogy Kṛṣṇa dicsőségének nincsen határa, úgy a lelki tanítómester dicsőségének sincsenek határai.

Egyszóval kedves Guru Mahārājám, köszönöm, hogy vagy nekem és ígérem, hogy ez évben és azután is azon leszek, hogy jó testrészként teljes erőmből segítsen a Śrīla Prabhupādának végzett tiszta odaadó szolgálatodat.

Szolgád:

Ānanda-varadhana dāsa

Anātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked lótuszlábaid porában!

Minap egy érdekes dologgal találkoztam. Kis párnácskán volt, és egy apró virágfűzér vette körbe. Az pedig a te szíved volt, annak jeléül, hogy mindig Új Vraja-dhāmában van, függetlenül attól, hogy merre jársz. Ez persze nem csak egy jelkép, hanem mélyebb értelme van, egy mélyebb érzélemmel.

Ha a te szíved ott van, tehát Kṛṣṇával vagy, akkor minden bizonnyal Ó szintén veled van. Veled van a Neve, kedvtelése, formája, szent lakhelyével együtt, és ezt a *Bhagavad-gītā* is alátámasztja.

Hallottam, hogy Új Vraja-dhāma a Te szíved, és valójában minden, ami tapasztalható az a Te vágyadként fogható fel. Rādhā-Śyāmasundara az elmédben volt, és csak kinyilvánítottad Őket, megosztva mindenkiel a valóságot, az eredeti szeretet mibenlétét, a valódi nektárt.

Azon gondolkodtam, hogy alig vannak, akik ismerik, mi is a Kṛṣṇa-tudat (*manuṣyāṇām sahasreṣu...*) igazi nektárja, és itt arra gondolok, amikor teljességében megéljük, átéljük, mert nem mindig érezzük annak nektárját. Ez a Kṛṣṇa-tudat egy új érzelmvilágot tár fel, ami tele van titkokkal, rendkívül rejtélyes, és kegyedből bepillantást nyerhetünk, ha követjük utasításaidat.

Akik a *dhāmában* (szívedben) vannak, és szolgálják az Isteni Pár lótuszhhoz hasonlatos lábait, az azt jelenti, hogy nagyon kedvesek neked. A szíved Kṛṣṇáért dobban, mint egy nagy dob a *kīrtana* közben, egy hatalmas vad *nāma-kīrtana* folyik az elmédben, mindig táncolsz és énekelsz. Mikor szívedet kinyitod, egy hatalmas Isten szeretet nektáradata özönlik ki belőle, elárasztva azzal mindenkit, aki megfürdik benne így megtapasztalva annak édességét, az embert elragadja az ár, hirtelen azt sem tudja, hogy mi történik vele, csak sodródik és sodródik.

Nem tudok sok mindent felajánlani *vyāsa-pūjād* alkalmából, de amit tudok azok a szavak, a testem és lelkem. *Jaya* Guru Mahārāja!

Alázatos szolgád:

Anātha dāsa

Añjavati devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának.

Amikor ezt a pár sort írom, még nagyon frissek az indiai élményeim, hiszen csak néhány napja érkeztünk vissza Budapestre. Elsősorban neked szeretnék köszönetet mondani, amiért lehetőségem volt sok-sok csodálatos szent hely porát érinteni. Nem vagyok egyáltalán képesített, sok dolgot nem is értettem, vagy legalább nem fogtam fel, milyen értékes helyeken járok. A mókusokra, kiskutyákra, csüngő majmokra persze mindig felfigyeltem, de az igazi értékek rejtve maradtak előttem.

Azt viszont mindig észrevettem, hogy a helyi *bhakták* nagy tisztelettel beszéltek rólad. Amikor megtudták, ki a lelki tanítómesterem, széles mosollyal és elismerő fejbiccentéssel nyugtázták. Olyankor mindig büszkeség töltött el, és éreztem mindenhol a jelenléted. Különleges és szerencsés helyzetben vagyok itt a magyar *yātrāban*, mert nagyon sok személyes társulást kaphatok tőled, amit meg kell tanulnom értékelni. Ott messze földön pedig azért éreztem szerencsésnek magam, mert érezhető volt, hogy egyike vagy Śrīla Prabhupāda legerősebb és leghatékonyabb tanítványainak, és nagy tisztelet övez. Azt a Kṛṣṇa-tudatot adod át nekünk, amit Prabhupāda tanított és adott át neked.

Különös érzés volt látni azokat a helyeket, ahol te szoktál tölteni és a könyveiden dolgozni. Ezek mind nagyon szép és lelkileg gazdag helyek. A hely varázsához hozzátartozott, hogy elképzelve, amikor éppen elmélyülsz Rādhārāṇī és Śyāmasundara kedvteléseibe, és te igazán látod őket, ahogy a könyveidben leírod.

Annyi oltár volt mindenfelé, annyi *mūrti*, és Kṛṣṇának annyi formája, hogy szinte megrészegültem és összegabalyodtam a tengernyi Istenségen, úgyhogy jobbnak láttam, ha hozzád imádkozom azért, hogy ha én még nem is látom Őket, legalább Ők lássanak engem, és fogadjanak be a szent *dhāmāba*. Egy-két tisztítókúra kivételével azt hiszem, eltűrték a jelenlétem.

Nekem sajnós minden időbe telik, ezért még reménykedem, hogy idővel kitisztul a kép, és felfogom ezt a kegyet, amit kaptam, és amit neked köszönhetek. Köszönöm a sok szép és különleges *bhajanát*, a lelkesítő leckéidet, a társulásod és azt a sok értékes és csodálatos *bhaktát*, akik között szolgálhatok, és elviselnek engem.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy megmutattad az egyetlen utat, ahol érdemes élni.

Jelentéktelen szolgád:

Añjavati devī dāsī

Annyora-vāsī dāsa

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, *vyāsa-pūjā* napod alkalmából!

Most már több mint 15 éve van szerencsém ismerni kegyes személyedet. Sok mindent kaptam tőled a legkülönbélebb formákban, mint kegy. Végül is a szolgálat az, ami állandó, mert a pofon elszáll, csak egy pillanat, de a *kīrtana* a csodálatos társaságod velünk marad. Kétségtelenül szerencsés vagyok, páratlanul szerencsés mivel Isteni társaságod indokolatlanul megkaphattam, és ezt semmi és senki el nem veheti tőlem.

Kṛṣṇa a tiéd óh, vaiṣṇava ṭhākura, te oda tudod nekem adni csak futni tudok utánad kiabálva :

MAHĀRĀJA, MAHĀRĀJA!

De biztos jobban szeretnéd, ha azt kiabálnám: RĀDHE-ŚYĀMA, RĀDHE-ŚYĀMA! Ahogy mondtad 2006 Rādhāṣṭamī utáni *kīrtanon*: Csoda és a Csoda-Csodája. Azaz ŚYĀMA a fekete színű Csoda és RĀDHE az arany színű Csoda.

Aztán elgondolkoztam, hogy téged hogy lehetne nevezni: a Csoda Csodájának a Csodája vagy.

Az arany-sáfrány színű Csoda. Nem hiszem, hogy túlzó vagyok, inkább hálás. A Csodák rabja.

Csak nézek és csodálkozok, mi is történik itt?

Írtam, hogy hálás vagyok neked az mind kevés, a magyar *yātrā* hálás lehet neked, az mind kevés a magyar lakosság hálás lehet neked, az mind kevés egész Európa hálás lehet neked, az mind kevés az egész Univerzum hálás lehet neked, az mind kevés az egész teremtés hálás lehet neked. Gondolom hálás neked a *guru-paramparā*, Śrīla Prabhupāda, és RĀDHE-ŚYĀMA hogy ilyen elkötelezett módon folytatod az Úr Caitanya misszióját .

Ha azt mondom: „ŚRĪLA ŚĪVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA KĪ-JAYA !!!”,

akkor abban több benne van, mint amit leírtam. ŚRĪLA ŚĪVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA KĪ-JAYA !!!

Nem lehet eleget írni rólad kedves Mahārāja, de ha mondom a neved az úgy tökéletes ŚRĪLA ŚĪVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA KĪ-JAYA !!! kevés a papír pedig folytatnám / Annyora-vasi dasa így érte el a tökéletességet/. Most lábaid elé

dobom rongyos életem. Kérlek, sértéseimért bocsássál meg énnékem. Köszönöm, hogy boldog napjaimat itt élhetem Nava- vrajában.

Minden kedvezőséget, sikert és dicsőséget neked, kedves Mahārāja!

Az elesett:

Annyora-vāsī dāsa

Prākṛta dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet all glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I am trying to think of how I can glorify you. But being such an unworthy disciple I feel embarrassed and unqualified to have such an exceptional spiritual master who can steer me out of this dark jungle called material life.

Guru Mahārāja you are the embodiment of Kṛṣṇa consciousness and mercy for the fallen souls. Your every action and words are used to glorify the supreme personality of godhead. Like Śrīla Prabhupāda you have come down from the *uttama-adhikārī* to the *madhyama* platform in order to instil Kṛṣṇa consciousness in the lost jives. Everyday when on *Saṅkīrtan* I try to meditate on the unlimited amount of love and compassion you have for alleviating the suffering of those trapped in the modes of material nature. You are *para dukha dukhi*. You feel unhappiness and distress at seeing others suffer. This is my only solace, I pray for your mercy to remain the servant of the servant and be able carry on distributing books to please you and Śrīla Prabhupāda.

Whenever I think of you or hear your resonating sound vibration I immediately become inspired to strive harder to be Kṛṣṇa conscious and attempt to give that to others. Everyday whilst reciting the *Gurv-aṣṭaka* prayer I meditate on your form and your deep absorption for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. It reminds me how low and fallen I am. But by struggling in Kṛṣṇa consciousness and trying to serve and please you . . .

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto'pi . . .*

By pleasing the spiritual master one obtains the mercy of Kṛṣṇa. Please help me to take this day and everyday to try to serve and somehow please you, and obtain a drop of your causeless mercy and help me to remain the servant of the servant..

Aspiring to become the servant of the dust on your lotus feet

Your unworthy disciple,
Aprākṛta dāsa

Pradyumna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, Śrī Śrī Gaura-Nitāinak, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Vṛndāvanában vagyok Śrī Śrī Rādhe-Śyāma kedvteléseinek színhelyén, és azon a helyen ahol elfogadtál engem, mint tanítványodat. Tehát nem csak a kedvtelésekről emlékezetes hely ez számomra, hanem, hogy kapcsolatba kerülhettem egy olyan személlyel, aki önzetlenül segíti az elesett lelkeket, és igazából bevezeti ezekben a kedvtelésekbe.

2004 őszén az Úr Caitanya megjelenési helyén Yogapīthában jártunk. Egy *bhakta* kegyéből lehetőségem nyílt imádkozni ahhoz a fához, ami alatt megjelent az Úr. Azt mondta az a *bhakta*, hogy a fa egy *kalpa-vṛkṣa* és teljesíti a lelki kívánságainkat. Pl.: hogy kapcsolatba kerülhessünk egy lelki tanítómesterrel, aki majd kivezet ebből az anyagi világ szenvedéseiből. Próbáltam komolyan venni és imádkozni a fához, hiszen olyan üresnek éreztem az életem. Két héttel később feljöttünk Vṛndāvanába, és beteljesült az imám. A fa teljesítette kívánságom, elfogadtál tanítványodnak. Tehát egy *bhakta* és a *kalpa-vṛkṣa* kegyéből kapcsolatba kerülhettem veled. Abban a pillanatban kitöltődött az úr az életemben.

*saiṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇāṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi, szenvedő

világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Kioltod belőlünk azt a lángoló tüzet, ami az anyagi érzékkielégítéshez vezet, és ideköt ehhez a világhoz. Ez egy *bhakta* áldásaival sikerülhet. Nagy erőfeszítéseket teszel a leckéiden, és könyveiden keresztül, hogy mi is *bhaktává* válhassunk. Egy igazi ízt adtál az életünknek. Ez különleges íz, ami örök és nem átmeneti.

Te azt a példát mutatod, hogy a Kṛṣṇa-tudatot hogyan gyakorolhatjuk, és hogyan adjuk tovább másoknak. Most ezen a helyen felkészülhetek, hogy később a világi embereknek én is adhassak a kegyedből. Ha valaki nem vágyik nap mint nap a kegyedre, akkor nem tud elrugaszkodni ettől az anyagi világtól. Ebben az életben szeretnék a szolgálatodban, és utasításaid követésében elmerülni. Szükségem van az áldásaidra.

Jelentéktelen szolgád:

Āryadeva dāsa

Ṛṣṭa-sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Megjelenési Napodnak!

Minden évben szokás, hogy dicsőítsük azokat a *bhaktákat*, akik valamilyen tulajdonságukkal, szolgálatukkal példamutatóak valamennyiünk számára. A *Caitanya-caritāmṛtában* olvashatunk arról a 26 tulajdonságról, mely jellemző egy tiszta *vaiṣṇavára*. Ebből szoktunk kiválasztani négyet-ötöt, és kiemeljük a legkiválóbb *saṅkīrtanosokat*, a legügyesebb szervezőket, bölcs tanítókat, a *sādhu-saṅgában* elől járókat, vagy éppen a leglemondottabbakat.

Itt az alkalom, hogy Téged Guru Mahārāja mint lelki vezetőnket dicsőítsünk hasonló módon.

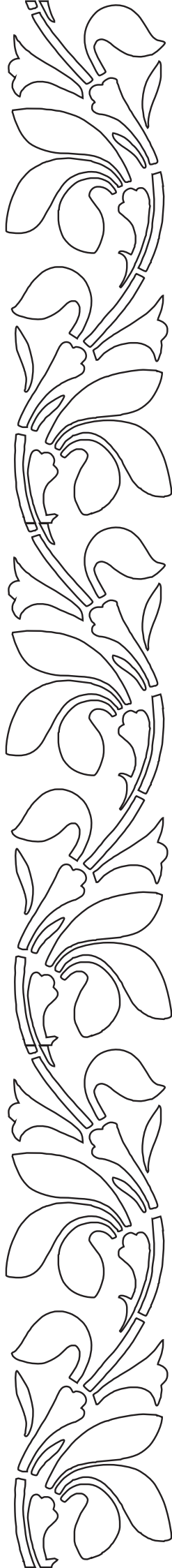
*kṛpālu, akṛta-droha, satya-sāra sama
nidoṣa, vadānya, mṛdu, śuci, akiñcana
sarvopakāraka, śānta, kṛṣṇaika-śaraṇa
akāma, anīha, sthira, vijita-ṣaḍ-guṇa*

*mita-bhuk, apramatta, mānada, amānī
gambhīra, karuṇa, maitra, kavi, dakṣa, maunī*

„A *bhakták* mindig kegyesek, alázatosak, igazmondóak, mindenkivel egyenlően bánnak, feddhetetlenek, nagylelkűek, szelídek és tiszták. Nincs anyagi tulajdonuk, és mindenki érdekében cselekszenek. Békések, meghódoltak Kṛṣṇának, és mentesek a vágyaktól. Közömbösek az anyagi nyereséggel szemben, s rendíthetetlenek az odaadó szolgálatban. Tökéletesen felülkerekedtek a hat rossz tulajdonságon — a kéjen, a dühön, a mohóságon stb. Csak annyit esznek, amennyire szükségük van, és sohasem keríti őket hatalmába a mámor. Tisztelettudóak, komolyak, könyörültesek, és mentesek a hamis tekintély érzésétől. Barátságosak, költőiek, ügyesek és hallgatagok.” (Cc. Ml. 22.78-80)

Nem nehéz a választás, hogy melyik tulajdonság alapján tegyük ezt: mindegyiket tökéletes mértékben birtoklod, és mindegyikben példamutató vagy. És nem csak egy évben, de állandóan és rendíthetetlenül. Biztos vagyok abban, hogy minden tanítványod számtalan példával, történettel tudná alátámasztani szíved tisztaságát, szereteted makulátlanságát, melyek e 26 tulajdonság révén nyilvánulnak meg előttünk. Képesítetlen vagyok arra, hogy szíved kincses ládájának minden ékszerét számba vegyem, de kérlek, fogadd el pár ékkőről szóló felajánlásomat:

Kegyes vagy, mert bár teljesen képesítetlenek és alkalmatlanok vagyunk rá, mégis végtelen türelemmel és kitartással vezetsz bennünket Kṛṣṇa lótuszlába felé. *Prédikálásod* minden eredményét *alázatosan* lelki tanítómestered kegyének tekinted. *Igazmondásod* mindig rámutat hibáinkra, hiányosságainkra, mellőzve minden képmutatást, megtanítva bennünket arra, hogy a lelki tanítómester szigora a lelki fejlődés egyik záloga. *Mindenkivel egyenlően bánsz*, hiszen mindenkinek prédikálsz azzal a céllal, hogy segítsd a lelki fejlődését. *Feddhetetlenül* követed a tanítványi láncolat *siddhāntáját*. *Nagylelkűen* megbocsátást tanúsítasz az elkövetett hibákkal szemben. *Szelíd* természetedből fakadóan a legnagyobb figyelmességgel és óvatossággal közelítesz meg mindenkit, annak érdekében, hogy kinyisd a szívét. *Tiszta bhaktaként* szíved lótuszán egyedül Rādhā-Śyāmasundara tündöklük. *Példamutató sannyāsiként* rendületlenül képes vagy *lemondani az anyagi javak* legcsekélyebb birtoklásáról. *Mindenki érdekében cselekedve* prédikálásod egyetlen célja az elesett lelkek megmentése és Rādhē-Śyāma elégedetté tétele. Bár figyelmetlenségünkkel sokszor kiprovokáljuk transzcendentális mérgeket, mindez mit sem változtat *békés* természeted rendíthetlenségén. Tökéletesen *meghódolva Kṛṣṇa lótuszlába előtt* csak azt tartod szemed előtt, amit Kṛṣṇa tanít, és ami Kṛṣṇát elégedetté teszi. *Anyagi vágyaktól mentes* természeted és *anyagi nyereséggel szembeni közömbösséged* számára ismeretlen az egyéni vágy és önzés, s szívedet egyedül határtalan lelki vágyak ékesítik. *Odaadó szolgálatod rendíthetlenségét māyā* semmiféle trükkje nem képes kikezdeni,

még ha megannyi fájdalमत is okoznak Számodra. Tökéletesen *feliülemelkedve a 6 rossz tulajdonságon* gondolataiddal, szavaiddal és tetteiddel transzcendentális válaszokat adsz kérdéseinkre, melyek mentesek mindhárom kötőerő befolyásától. A szívedből megnyilvánult *mūrtik mahā-prasādamjából* mindig csak *annyit eszel, amennyire szükséged van*: nagy aggodalmunk ellenére néha pár falat is lelki teljességgel tölt el. A lelki életben elért legnagyobb sikereket is józanul fogadod, és csupán részgyőzelemnek tekinted, továbbblendítve ezzel a prédikálás hömpölygő folyamát, mely annak bizonyítéka, hogy *soha nem kerít hatalmába a mámor*. *Tisztelettudó* jellemmeddel még a legprovokálóbb materialisták szívét is képes vagy meglágyítani. *Komolyságod* és *könyörületesség*ed révén mindig mélyen átérzed a feltételekhez kötött lelkek szenvedését, és gondolkodás nélkül segítő gyógyírt nyújtasz számukra, kinek kinek helyzetének megfelelően. *Hamis tekintélytől mentesen* mindig meghallgatod mások véleményét, alázatosan arra gondolva, hogy Kṛṣṇa rajtuk keresztül is megnyilváníthatja elrendezéseit. Noha szíved tisztasága és a feltételekhez kötött lelkek befedettsége szakadéknyi távolságra áll egymástól, mégis mindig *barátságos* és közvetlen vagy mindenkihez, aki megszólít. *Költőiséged* számtalan, Kṛṣṇa kedvéseit elmesélő leckében, és a Kṛṣṇa Vṛndāvanában könyvsorozat páratlanul ragyogó és szívet melengető stílusában nyilvánul meg. *Ügyesség*ed számunkra misztikus módon győz le minden anyagi idő- és pénzügyi korlátot a prédikálási projektek megszervezésében és megvalósításában. *Hallgatagság*od csak Rādhe-Śyāma boldogságát szolgáló gondolatokkal, szavakkal és tettekkkel hatja át lényed egészét.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy mindeme tulajdonságok megnyilvánításával menedéket adsz lótszslábaidnál egy olyan elesett lélek számára, aki még csak álmodni képes arról, hogy egyszer majd e jellemvonások közül talán egy parányit képes lesz megvalósítani. Ha sikerül, az is csak *kegyednek, alázatosságodnak, igazmondásodnak, egyenlő bánásmódodnak, feddhetetlenségednek, nagylelkűségednek, szelídségednek, tisztaságodnak, anyagi tulajdontól való mentességednek, mindenki érdekében cselekvő, békés, Kṛṣṇának meghódolt, vágyaktól mentes, anyagi nyereséggel szemben közömbös jellemmednek, odaadó szolgálatban való rendíthetlenségednek, a hat rossz tulajdonságon tökéletesen felülkerekedő, csak a szükséges mennyiségben evő természetednek, melyet sohasem kerít hatalmába a mámor, tisztelettudásodnak, komolyságodnak, könyörületességednek, hamis tekintély érzésétől való mentességednek, barátságosságodnak, költőiségednek, ügyességednek és hallgatagságodnak* lesz köszönhető.

Jelentéktelen szolgád:

Aṣṭa-sakhī devī dāśī

Uttula Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótoszvirág lábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hetek óta halogatom megírni a felajánlást. Régebben könnyebben ment. Most valamivel többet látok a személyedből, na meg a magaméból is (. . .) Szóval, „nőtt az árok” kettőnk között. Milyen árok? Egyszer azt mondtad: „A tanítványnak annyit kell tudnia, amennyit a lelki tanítómestere tud.” Hát ez a fajta árok.

Emlékszem arra, amikor Harikeśa prabhuval kapcsolatban *iṣṭagoṣṭhīt* tartottál. Számomra felfoghatatlan, csodálatos és e világon túli tudatot bemutató volt, ahogyan akkor beszéltél. Indulatoktól mentes, tárgyilagos, ugyanakkor alázatos voltál. Nekem akkor kezdett igazán derengeni, hogy te más vagy, különbözöl a többi embertől.

Ha egy másik képet veszek elő rólad - „A Bhaktivedanta magyarázatok”, „A Śikṣā-guru”, Venū-gītā, Na pāraye’ ham, Kṛṣṇa-saṅgati – csöndben lehajtom a fejemet lótoszvirág lábaidhoz, és suttogva megköszönöm...

Bármennyiszor mentem hozzád, hogy elmondjam, mennyire felháborító Raseśvarī, vagy a nők, soha, soha egyetlen egyszer sem beszéltél hozzám úgy, ahogyan azt megérdemeltem volna...

Legutóbb parlamenti választások idején három éjszaka együtt voltál szeretteddel a templomszobában. Reggelre nemhogy elfáradtál volna, inkább úgy láttalak, akár tavasszal egy rügyeiből kifakadó virágzó fa.

Eszembe jutnak Śrīla Puri Mahārāja szavai: „Taraḷāksī egy jó grafikus lehetett volna, nem több, Śivarāma Mahārāja felhatalmazása révén most láthatjuk a templomszobát.

Miért van, hogy bolygónkon egyedülálló Krisna-völgy? Talán, mert belőled is egy van? Én nem tudom a választ, csak egy ostoba vagyok, mindenesetre a fentiek, és megannyi általam nem említett megnyilvánulásod fényében kezd gyanússá válni, hogy: igen, azért.

Hallgatom, ahogy Śrīmatī Pāvanī devīnek prédikálsz, nemcsak benne, de Vraja-dhāma összes lakójában tartva a lelket. Ó, Gurudeva! Honnan ez az erő? Śrīla Prabhupāda úgy mondja, ez a tisztaságból jön.

A tavalyi *Ratha-yātrā* jut eszembe. Néztelek. Azon tűnődtem, hogy lehet valaki ennyire szilárd, tiszta, erős, mély? Nekem is ilyenné kell válnom, ha folytatni akarom a *paramparāt*. Meg is kérdeztelek: „Mikor leszek olyan eltökélt, mint Te?” Nem válaszoltál.

Drága Atyám! Úgy érzem magam, mint Śrīla Madhvācārya tanítványa, amikor a mesterét próbálta követni a hegyekben, amikor az egyre nagyobbakat ugrott, sőt később már repült is. Végül csak széttárt kezekkel megkérdezte: „Gurudeva! Mit csináljak én itt?” Mire az *ācārya* – lévén a Szélisten inkarnációja – visszafújta haza.

Intelligenciával, erővel próbálom kordában tartani az érzéseimet, tartva attól, hogy csak pillanatnyi szentimentalizmus. Felsőbb erő félreállítja az értelmet, és utat nyit a szívnek, mondván: „Gyertek csak gyerekek! Egész évben fogságban voltatok, ma gyönyörűséges ünnepnap van, kijöhettek és papírra vetülhettek! Jöjjetek, mutassátok magatokat Śrīla Gurudevának!

Drága Atyám! Velejég romlott lélek vagyok, és sejtésem sincs, miként érhetett ilyenféle szerencse, hogy elfogadtál engem. Bár szurkos a szívem, és tele vagyok kételyekkel, hogy még jobban élvezzék kínjaimat, ilyen nyomorult helyzetben örökkévalóságnak tűnik ez az egy élet, s néha úgy érzem, nem bírok tovább létezni ily hatalmas árokkal, mely kettőnk között tátong. (Az árok nem azon aspektusára gondolok, ami természetesen és örökké jelen van a *guru* és a tanítványa között, hanem hogy te felszabadult vagy, én meg . . .) Hogyan követhetlek így? Mindezen szárnalmas körülményben élve mégis találok értelmet az életemnek. Egy picit, de erős reménysugár táplálja a lelkemet. Ez a sugaracska transzcendentális, különálló e sötét és veszélyekkel teli világtól. Ő (a sugárka) a te szavaidban lakik. Szavaidat szívemben őrzöm, így ő is a szívemben él. Mindig azzal bíztat: „Tarts ki *jīva*, meg-lásd így eléred a lelki tanítómester lótuszlábát a transzcendensben. Ott már nem tudnak többé megérinteni és ártani neked az anyagi lét gonosz elemei. Mert csak egyetlen egy létezik: az ő szeretete.”

Ó Atyám! Legmegértőbb barátom! Végző vigaszom! *Dīkṣā-gurum*! Szívem irányítója és életem ura! Ifjúságomat neked ajánlottam, és biztos vagyok, hogy nem abban a reményben, hogy cserébe a mennyekbe jussak. Nem tartom különösebben izgalmasnak a *Brahman* felszabadulást, vagy hogy misztikus hatalommal rendelkezek. A legszebb és legértékesebb kincs érdekel: az Abszolút Igazsággal kívánok találkozni. Vele, személyesen. Látni Őt, beszélgetni Vele, megérinteni, játszani Vele vagy úgy viszonyulni Hozzá, amilyenek Ő formált engem eredetileg... S aztán... Ha akarja, Isteni védelmébe, önmegvalósult, tiszta személyként, *anarthák* nélkül szemrebbenés nélkül visszajövök e világba a szenvedő lelkek segítségére. A te isteni vezetésed alatt bármennyig és bárhová elmegyek. MAJD? AKKOR? - kérdezem magamtól. NEM! MOST és AMIT SZERETNÉL TÓLEM. Ha akarod, meghalok, ha akarod élek. Ahogy akarod. Persze, ahhoz, hogy valóság tartalma legyen e szép szavaknak, elengedhetetlen isteni kegyelmed. Olykor be-bejön a felismerés, sejtés: a valóság az, hogy nem közönséges szintre tettél minket, tanítványaidat. Követni a szabályozó elveket és a *yuga-dharmát* a *Kali*-korban. Olykor úgy érzem magam, mint egy kötél-táncos, messze magasan a közönség fölött, több képességgel is tőlük.

Szép a tevékenység is, de ha úgy adódik, hogy megszedülök, belém üt a felismerés: pusztán saját akaratomból lehetetlen ilyen helyzetben lennem. Most jobban értékelem azt, amit kaptam tőled.

yasya prasādād bhagavat-prasādo / yasyāprasādān na gatiḥ kuto'pi . . .

Mi más marad, mint az ima lótuszvirág lábaidhoz: *rākho rāṅgā-caraṇera pāśa*.

Hű akarok lenni:

Atula Kṛṣṇa dāsa

Bhaktin Baka Barbara

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

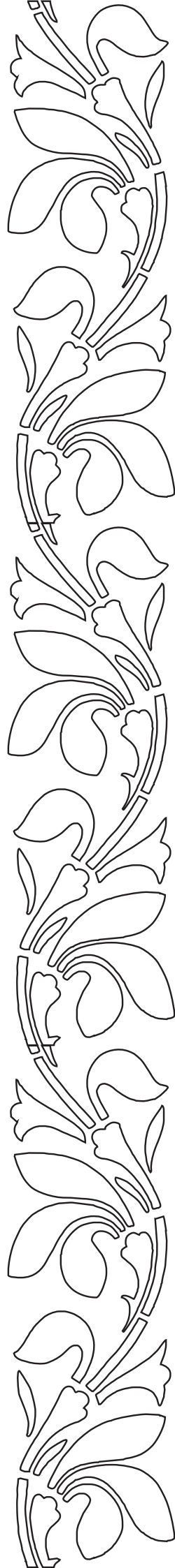
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és a te megjelenési napodnak!

Csak üres tekintettel meredek magam elé, s valami gondolatot próbálok kiereszokolni ebből az ócska, materialista elméből. Felajánlást kell írnom! - csak ez zakatol idebent. Csak ennyi. Nem, nem kötelez rá senki sem. Csak tudom, nélküled semmi sem lenne. Értelmetlenül tátongna előttem az Élet, ketyegő, méreggel átítatott fogaival. Ezért hát most itt ülök, s próbálok neked köszönetet mondani . . . mindenért.

Kevés ideje vagyok itt a mozgalomban. Keveset láttam és tapasztaltam. Csak áhítózva hallgatom az idősebb *bhakták* beszámolóit a fesztiválokról, közös *bhajanákról* és *kīrtanákról*, a zarándoklatokról és mindenről, mely veled és rólad szól. Én nem voltam ott. Én nem éltem át. Én nem láthattam és tapasztalhattam. Mégis elégedett vagyok. Az ő emlékü azáltal, hogy elmesélték, az enyéemmé is váltak. És vannak nekem is emlékeim. Fontos, meghatározó pillanatok a lelki életem tekintetében.

Egy *Ratha-yātrā* alkalmával talált meg az az ellenállhatatlan erő, mely még mindig itt tart. Te vezetted a *kīrtanát*, majd a szekér tetejére állva *mahā-prasādamot* dobtál az eget simogató kezek tengerébe. Sírtam, mert megláttam, van boldogság ebben a világban. Létezik a szeretet. Isten nem csak egy fogalom, Ő él és átöleli a gyermekeit. Ezt láttam akkor. A szemedben, az énekedben, az odaadásodban.

Ugyan ezt láttam egyszer Új Vraja-dhāmában. Mi *kīrtanáztunk*, te pedig nézted az oltáron mosolygó Isteni Párt. Akkor vált számomra bizonyossá, akarom Őt! Tudom, te odaadhatod. Remélem, egyszer majd megkapom. Egyszer, ha már készen állok elfogadni az utasításokat és szabályokat. Elfogadni, hogy nem rólam szól és nem értem.

Csak üres tekintettel meredek magam elé, s valami gondolatot próbálok kiero-
szakolni ebből az ócska, materialista elméből. Felajánlást kell írnom! - csak ez za-
katol idebent. Csak ennyi. Nem, nem kötelez rá senki sem. Csak tudom, nélküled
semmi sem lenne. Értelmetlenül tátongna előttem az Élet, ketyegő, méreggel át-
itatott fogaival. Ezért hát most itt ülök, s próbálok neked köszönetet mondani . . .
mindenért. De már látom, nem vagyok rá képes. Tőled kaptam a lehetőséget, hogy
emberré válhassak. Hogyan is tudnám ezt megköszönni!?

A szolgálatodra érdemtelen: Bhaktin Baka Barbara

Bakó család

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőség Śrīla Prabhupādának
és neked!

Ez úton is szeretnénk köszönetet mondani, hogy jelenléteddel megváltoztattad
családunk egész hozzáállását a világhoz, az emberekhez és a Legfelsőbb Úrhoz,
Kṛṣṇához. Nagyon sokkal tartozunk mindezért, és reméljük, hogy a jövőben egyre
többen mondhatják el ugyan ezt.

Hare Kṛṣṇa!

Örökké a te szolgáid:

Bakó család

Baladeva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Gaurāṅga Mahāprabhu. All glo-
ries to Nityānanda Prabhu. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I bow down to you to offer my respectful obeisances. Today is your *vyāsa-pūjā*.
Happy birthday! This is a day of celebration for me, because you helped me. I real-
ized that you were my spiritual master when you looked into my eyes. I saw such

power in your eyes that I realized that you were my spiritual master indeed. You were so merciful that you agreed to be my master. To tell the truth I could not hope that one day you would give me initiation. As I was married to a non-devotee woman, I could not follow the fourth principle. Nevertheless I wanted to learn from you. I wanted to be your disciple.

I was in a difficult situation: I was about to die. But you helped me, you did not let me die. Every day spiritual masters pray for their disciples. Though you did not know that I had the car accident, Kṛṣṇa listened to you and saved my life. Doctors said I should die but by your mercy I was alive. Doctors said and I also kept thinking that I would be disabled for the rest of my life, but by your mercy I am not disabled and I began to work in four months after the car accident. By your mercy Krishna gave me mercy. You together with Kṛṣṇa help me and continue me to teach how to be a devotee, how to be a human. Thank you. Guru Mahārāja, thank you for your care and attention. How can I help you? What should I do? I am eternally indebted to you. If you were not I would die. If you were not all my life would be wasted. Guru Mahārāja, I am your disciple and your servant.

With respectful obeisances,
Baladeva dāsa

Balarāma dāsa

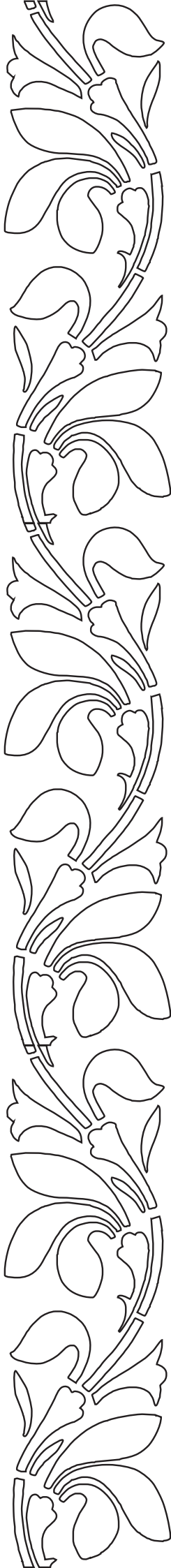
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki tanítómestert *sākṣād-harinak* nevezik, mert számtalan dologban képviseli Kṛṣṇát. Ha valaki szeretné megismeri Kṛṣṇát, akkor egy lelki tanítómesterhez kell fordulnia, aki olyan jó mint Hari, mivel teljesen átadja magát az Úr szolgálatának. Aki békés elmével átadja magát a lelki tanítómesternek, az hamarosan felismerheti miért is *sākṣād-hari* Ő.

Śrīla Rūpa Gosvāmī így ír:

„Az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, akit Puruṣottamának, mindenki közül a legkiválóbbnak neveznek, tiszta az elméje. Olyan jóindulatú, hogy még azt sem veszi túlságosan komolyan, ha szolgája súlyos sértést követ el. Ha szolgája valamilyen csekély szolgálatot végez, úgy tekinti, mintha nagyon nagy dolog lenne, s még akkor sem lesz dühös, ha egy irigy ember gyalázza Őt. Ilyen nagyszerű tulajdonságokkal rendelkezik.”

Igaz ugyan, hogy az én látásomra az elkövetett cselekedeteim visszahatásainak fátyla borul de még így is látom, hogy te valóban képviseled Harit. Mi mást mondhatnék az anyagi energia hálójába gabalyodva, minthogy: Kedves Guru Mahārāja, igaz, hogy én vagyok a felelős, hogy ide jutottam, de kérlek, hadd maradjak Veled, szeretnék valódi szolgáddá válni.

Szolgád: Balarāma dāsa

Bhaktin Bányász Szandra

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsés embernek mondhatom magam, mert immár hatodik alkalommal adatik lehetőségem, hogy köszöntselek evilági megjelenésed évfordulóján. Egy tanítványnak kötelessége dicsőíteni lelki tanítómesterét, ami nagyon könnyű feladatnak tűnik, de mégis nagyon nehéz megtalálni a kellő szavakat, és leírni azokat a gondolatokat, amik esetleg örömet okozhatnak neked, olvasva a sorokat.

Én ilyenkor mindig nagyon szégyellem magam, hogy nem tudok különleges prédikálási eredményekről beszámolni, hiszem tudom, hogy ez az ami leginkább örömmel töltené el szívedet. Mert a prédikálás eggyé vált a szíveddel. Amit tudok, hogy évről-évre próbálok hálámat kifejezni, hogy jelen vagy az életemben és bármi is történjék mindig lelkesítesz a Kṛṣṇa-tudatra. Rendíthetlenséged, kitartásod, lelki erőd, tisztaságod és lelki tanítómesteredhez való ragaszkodásod mindig példaként áll előttem, és segít, hogy megmaradjak, hogy én is kitartsak.

A kevés személyes találkozás ellenére mindig őrizgetem, és ápolom a szívemben a kapcsolatot és imádkozok hozzád azért, hogy *bhakta* lehessenek és szolgálhassak. Ha már nagyon nekikeseredek mindig kapok valamilyen formában segítséget tőled. Hol életrajzodat olvasva, hol *bhajanádat*, leckédet hallgatva, hol veled álmodva kapok új erőre. Legutóbb csak annyit mondtál nekem álmomban miközben lesütött fejjel álltam előtted: "Nem baj, én akkor is megmutatom neked a haza vezető utat!" Köszönöm! Imádkozom, hogy tudjalak követni Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Bányász Szandra

Eger

Bhaktin Bārdi Nóri

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Megint eltelt egy év és elérkezett egy újabb lehetőség arra, hogy dicsőíthessünk téged. Ez év januárjában fogadtál el tanítványodként, ami eddig ismeretlen feladatokot és újfajta ízeket hozott az életembe. Attól a naptól kezdve, hogy elfogadtál, mindennap külön imádkozom azért, hogy az életem során elégedetté tudjalak tenni, segíteni tudjak valamit a prédikálásodban, és lehetőségem legyen minél többet szolgálni téged. Az utolsó kérésemet Kṛṣṇa előbb teljesítette, mint ahogy azt gondoltam volna . . .

Március elején utaztam Vṛndāvanába Gaura Kṛṣṇa prabhu után, a pihenésben és a teljes nyugalomban reménykedve. Egészen más történt, mint amire számítottam. Tudom, hogy életem legértékesebb napjai voltak ezek, amit személyes szolgálatoddal és időnként a társaságodban tölthettem. Az indiai utam tökéletessé vált, hiszen Kṛṣṇa tiszta bhaktájának a ruháit moshattam; valamint virágot szedhettem és fűzhettem a *mūrtijaidnak*. Még ezek az egyszerű feladatok is nehézséget okoztak számomra (főleg a virágfűzés, amit előtte soha nem próbáltam), viszont lehetőséget adtak arra, hogy a világot rövid ideig a te szolgálatod és elégedettséged tükrében lássam. Néhány napig Vṛndāvana ligeteiben minden apró virág finomsága, a piacon minden gyümölcs szépsége megmérettetett Rādhā-Dāmodara és a te elégedettséged érdekében. Az idő eddig ismeretlen számítása fényezte napjainkat; a percek és az órák a napirendedhez simultak. Az idő folytonossága és birtoklása megszakadt, és csak virágszedés-, fűzés-, mosás-, *pūjā*-, és tanítványi beszélgetés előtti és utáni időszakok léteztek.

Az a sajnálatos „baleset” pedig, hogy a világos zoknidat narancssárga foltosra mostam, lehetővé tette, hogy aggodalmamban és zavaromban gondolataim egy napig lótuszlábad körül forogjanak. Bocsánat a zokniért, Guru Mahārāja!

Köszönöm, hogy a szolgálatod révén annyi mindenre megtanítottál, és megmutattad az életben igazán lényeges dolgokat, amelyek a lelki világban is folytatódnak. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Szerencsés szolgálód:

Bhaktin Bārdi Nóri

Bhakta Berki Balázs

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nem könnyű neked felajánlást írni. Olyan, mintha egy gyertya próbálna tüzet ajánlani a napnak.

Olvastam a *Śrī Prema-bhakti-candrikāban* egy verset, amiről rögtön te jutottál az eszembe.

Ha valaki Govinda *kīrtanát* hall, az érzékek csábításai maguktól elmúlnak, mint ahogy az őzek is szétszaladnak, ha meghallják az oroslán üvöltését. Minden nehézsége megszűnik és nagy örömben lesz része annak, aki elmerül az *ekānta-bhajanában*, az egy pontra szegezett odaadásban.

Guru Mahārāja, ez az anyagi világ egy sűrű, veszélyekkel teli erdő, ami elrabolja az emberek jó tulajdonságait, és megfosztja őket az isten iránti szeretettől. Ebben az erdőben te vagy az oroslán, akinek hangos *kīrtanája* visszavonulásra készíteti Kali vadállatait. Magamtól soha nem lenne vágyam megtanulni, szeretni Kṛṣṇát, de a te mennydörgő hangod alakította ki a vágyat bennem elérni Vṛndāvanát és ott élni Giridhārival.

Köszönöm neked ezt a vágyat, ezt az életcél, e nélkül csak ebben az erdőben csavarognék.

Úgy tanultam, egy felszabadult személyt csak egy felszabadult személy dicsőíthet, ezért kérlek, nézd el felajánlásom során elkövetet hibáimat.

Minden dicsőséget neked!

Haszontalan szolgád:

Bhakta Berki Balázs

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Neked, e csodálatos megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla

Prabhupādának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Elérkezett megjelenésed e csodálatos ünnepe, a mai napon számtalan *bhakta* gyűlik össze a világ minden részéről, hogy dicsőítsenek és szolgáljanak Téged, mert olyan csodálatos és kiváló példája vagy a *dīkṣā-guru* elvnek, tökéletes *ācārt* adsz, rendíthetetlenül követve ezzel Śrīla Prabhupādát. Bármerre jársz is, mindenhol a *prema-bhaktit* sugáرزod, a transzcendentális *bhajanáid*, leckéid, vagy csupán a jelenléted által. Ugyanakkor szervezel és menedzsel is, irányítva a Kṛṣṇa-tudat hajóját sok-sok rád bízott területen. E sok feladat, és felelősség több fronton egyszerre folytatott háborút jelentenek számodra, amelyek során nagyon komoly harcokat vívsz Kali és az anyagi energia ellen, hogy előrébb mozdítsd Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya mozgalmát, Kṛṣṇa-tudatosabb és jobb jövőt biztosítva ezzel a világnak. Mindezek ellenére megőrzöd jó humor érzékedet, kimutatod végtelen lágy természetet így nagyon kedves, és könyörületes vagy az esetet és feltételekhez kötött élőlények felé. Csak hálálkodni tudunk Neked ezért, remélve, hogy egyszer majd el is tudunk venni a fejfájásodból, nem csak hozzá tenni. Köszönöm ezt a sok türelmet, törődést, szeretetet és kegyet, amit a tanítványaidra és a *bhaktákra* záporozol, és kérlek, bocsáss meg a feltételekhez kötöttségeimért.

Minden dicsőséget Neked megjelenésed e csodálatos alkalmával!

Örök szolgád:

Bhagavat-priya dāsa

Bhakti-candrikā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Vyāsa-pūjád alkalmából szeretném felajánlani neked ezt a két verset, sok szeretettel!

Guru Mahārājának

Felhők szárnyán repülünk, egyre feljebb és feljebb
Repülőmet Te vezeted, és én ülök mögötted,
Nem könnyű irányítanod, mert konok és makacs vagyok,
De az idő mégiscsak megtanít, hogy Reád mindig számíthatok!

Már elhagytuk a Földet, kijutottunk az űrbe,
 Nézd, ott vannak a félistenek!
 Táncolnak, dobolnak és csodálatos lényükkel megigéznenek.
 Kipillantok ablakomon és kérnék, hogy várj!
 De Te rám mordulsz . . .
 Nem! – Megyünk tovább!!!!!!
 Tovább?! Hmm! – gondolom.
 Ajaj! Meddig kell még várnom?
 Bizalmammal felékszereztelek, de türelmem nem végtelen.
 Sajnos!
 Mennyit kell még tanulnom, hogy megértselek?
 Meddig űti még Māyā-devī a fejemet?
 Mikor lesz, amikor elenged? Vagy én engedjem el?
 Akkor fejemet Lótusz lábához helyezhetem, Végre!
 Örökre.

Te vagy a Fény,
 Az igazi eltökéltség,
 Te vagy a példa,
 Milyen egy *Bhakta*.
 Érzékenységed eltakarja férfiúi fátylad,
 De szereteted azon is áthat.
 Óriás vagy kit nehéz elérni,
 De nem lehet neked búcsút inteni.
 Vonzz a *Bhaktid* és az erőd,
 Mely Kṛṣṇa iránt egyre csak az égig nő.
 Jó lenne utolérni és nem fuldokolni.
 Szemeidből az együttérzés mankói mentenének,
 Ha nem lennének azok a kétségek.
 Maya felhői újra jönnek,
 És a kételyek vihara kitör a szívemben.
 Majd újra kitisztul minden,
 És a fény kigyúl.

Örök Szolgád,
 Bhakti-candrikā devī dāsī

Bhaktipāda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának!

Én egy tudatlan és haszontalan tanítványod vagyok, és nem vagyok képesített arra, hogy dicsőítést írjak. Ezért alázatosan kérlek, áldj meg, hogy tudjak legalább pár sort írni.

Kedves Guru Mahārāja, a tanítványnak minden nap emlékezni kell a *gurura* és nem csak akkor, amikor felajánlást ír. Ám amikor ír, akkor még mélyebben el kell merülnie abban, hogy próbálja megérteni a lelki tanítómester pótolhatatlan szerepét. Igazából innen kezdődik a lelki életem. Erre tanít engem Śrīla Raghunātha Dāsa Gosvāmī a „*Manah-śikṣāban*”. Ő azt mondja, hogy elsősorban *gurau* - a leki tanítómester, akihez *ratim apūroam ati tarām* ki kell fejleszteni különleges nagy szeretetet. Erre én megkérdezném, miért a *guruhoz* kell először ragaszkodást kifejleszteni? A „*Manah-śikṣā*” következő szava adja a választ: *goṣṭhe goṣṭhalayīsu....* - a lelki tanítómester az, aki képes ragaszkodást ébreszteni Vraja és Vraja lakói iránt. Itt Krisna-völgyben több mint száz *bhakta* lakik, és Te, kedves Guru Mahārāja, mindenkinek megadtad ezt a tiszta ragaszkodást: *gurau goṣṭhe goṣṭhalayīsu sujāne....* Nem, ez több mind ragaszkodás, ez tiszta szeretet!

A *śāstrāban* olvashatjuk, hogy a lelki tanítómester képes felszabadítani az embert a szenvedéstől és a tudatlanságtól, és képes teljesíteni a vágyait. Jīva Gosvāmī azt mondja, hogy a lelki tanítómester képes megszabadítani a tanítványt minden hibájától, teljesíteni anyagi vágyait, mint például amikor a kegyedből a bhakták minden szüksége anyagi lehetőséget megkapnak, hogy tudják szolgálni Rādhe-Śyāmát. Jīva Gosvāmī azt is mondja, hogy a lelki tanítómester fel tud szabadítani az anyagi léttől. Egyszóval a lelki tanítómester képes mindent megadni. Jīva Gosvāmī tovább folytatja, hogy a legfontosabb, legértékesebb dolog amit az ember megkaphat a *gurutól*, az a hangulat, amellyel megfelelően lehet szolgálni Rādhe-Śyāmót Vrajadhāmában. Nārada Muni magyarázza, hogy a hibáktól többféle módon meg lehet szabadulni. Az ember megszabadulhat a rossz *karmától*, elérheti a gazdagságot, de azt a hangulatot, amivel Rādhe-Śyāmát lehet szolgálni, csak a *gurutól* lehet megkapni. Ezt a legértékesebb kincset más úton nem lehet megszerezni. Kedves Guru Mahārāja, Te egy igazi lelki tanítómester vagy, aki elsajátította ezt a hangulatot Śrīla Prabhupādától. Ez nem az én vak hitem, hanem a tények, az elért eredményeid, ezek mind komoly bizanyítékok.

Śrīla Rūpa Gosvāmī képesített volt a *dharma-saṁsthāpakau* misszióra, és tökéletesen végezte a szolgálatát mert *śrī-caitanya-mano 'bhīṣṭam...* megértette az Úr

Gaurāṅga Mahāprabhunak az elméjét, a szívét. Megértette a hangulatát és a vágyát. Aztán jött Bhaktivinoda Ṭhākura és Bhaktisiddhānta Sarasvatī Mahārāja. Ők is tökéletesen értették Caitanya Mahāprabhunak szívét – *śrī-caitanya-mano 'bhīṣṭam...*, a lelki tanítómestereken keresztül, és ily módon nagy *ācāryák* lettek. Utána a Te kedves lelki tanítómestered, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda szintén tökéletes volt, mert megérette a *gurudevāja* szívét. Ezáltal képes volt prédikálni egész világon, és teljesítette az Úr Caitanya vágyát, hogy az emberek énekeljék az Úr szent nevét minden faluban és városban.

Itt vagyunk mi, bűnös lelkek, akik nem találkoztunk Śrīla Prabhupādával, de mégis mondhatjuk, hogy találkoztunk, mert itt van közöttünk van Śrīla Prabhupāda képviselője, aki tökéletesen megértette a hangulatát, szívét. Ez te vagy, kedves Guru Mahārāja. A jelenlétben érezhető Śrīla Prabhupāda jelenléte. Minden lépésnél szeretettel emlékezel a lelki tanítómesteredre, ez teljesen nyilvánvaló. Azt a hangulatot, amellyel szolgálod Rādhe-Śyāmát és prédikálsz Rādhe-Śyāma dicsőségéd, nem lehet kifejleszteni anyagi módszereken, ez maga a *svarūpa-śakti* amely Rādhe-Śyāmától száll alá a *paramparān* keresztül.

Kedves Guru Mahārāja, Te teljes mértékben feláldoztad magad a Śrīla Prabhupāda prédikáló misszióknak, nem keresel személyes boldogságát. A szíved teljes mértékben együttérző a szenvedő lelkekkel. Amikor látod, hogyan szenvednek a feltételekhez kötött lelkek, a szíved rendkívüli fájdalmat tapasztal. De amikor azokat látod, akik már elindultak a lelki úton és aztán a lelki világ kapujánál fordulnak vissza, a szíved megszakad. Az ilyen önzetlen szeretetre csak a tiszta bhakták képesek. Jīva Gosvāmī a *Prīthi-sandharbāban* ezt *jñāna-viśeṣānak* nevezi, amikor az ember csak akkor boldog, amikor a mások, a *guru* és Kṛṣṇa boldogok. Ha ők boldogtalanok, akkor ő is boldogtalan. A szívében nem a saját boldogsága, ha nem a *guru* vagy Kṛṣṇa boldogsága tükröződik. Ezzel a szeretettel, kedves Guru Mahārāja, Te teljes mértékben rendelkez. Ezért kérek, kedves Guru Mahārāja önts legalább egy apró cseppet ebből a szeretetből erre a haszontalan tanítványodra. Kérek, áldd meg ezt a reménytelen tanítványt, aki Új Vraja-dhāmában a legnagyobb csaló és gazember. Hadd legyen egyetlen vágyam az, ami t tied, örökké szolgálni Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát, had töltődjön fel a szívem a feltételekhez kötött lelkek iránti könyörületességgel, hogy képes legyek elvenni a fejfájásodat és életem végéig prédikálni. Csak prédikálni utolsó lélegzetemig. Egyáltalán nem vagyok képesített rá, de mégis, csak ezért könyörgöm alázatosan leborolva lótuszlábaidhoz.

Haszontalan szolgád:

Bhaktipāda dāsa

Bhanumati devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kicsit zavarban vagyok, melyik transzcendentális tulajdonságodat is emeljem ki a sok közül. Talán azt a töretlen lelkesedést és energiát, amellyel szakadatlanul próbálsz elégedetté tenni Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát minden nehézség, fájdalom, megpróbáltatás vagy éppen betegség ellenére is? Vagy inkább azt, milyen csodálatosan tudsz bánni az emberekkel, mekkora szeretettel, odafigyeléssel, megértéssel, intelligenciával és bölcsességgel prédikálsz? Esetleg azt, hogy milyen hatalmas megvalósított tudással rendelkezel, s hogy kegyesen könyveiden keresztül is átadod ezt nekünk? Csodálatos az az erőfeszítés, amit teszel értünk, elesett lelkekért, csak ámulattal nézlek, s próbálkozom, hogy valamit én is tehessek a szolgálatodra.

Van valami, amit különösen szeretnék megköszönni Neked, Guru Mahārāja, ebben az évben: a podcastjaid. Nagyon sokat segítenek, hogy tudjunk Rád emlékezni akkor is, ha távol vagy. Amikor az indiai *parikramákon* tartott leckéidet hallgattam, emlékeztem valamennyire a szent helyekre, amikről beszéltél, s olyan volt, mintha ott lehettem volna Veled. S bár tudom, hogy eredetileg az angol *bhaktáknak* szántad ezeket az üzeneteket, de nagyon jó hallgatni őket akkor is ha éppen itt vagy. Nagyon személyesek, s nagyon sokat segítenek, hogy közelebb kerüljünk Hozzád, s hogy jobban megismerhessenek Téged azok a *bhakták* is, akik nem társulnak annyit Veled személyesen. Nagyon köszönöm, hogy rászánod az időt és az energiát ezekre az üzenetekre.

Elesett szolgád:

Bhanumati devī dāsī

Braja Sevaki devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

... my heartfelt obeisances at your feet.

You are a master wordsmith, a poet, a refined transcendental expressionist; your books a banquet of spiritual nourishment. What use, in their presence, are my words, then? What is to be said to one who, by the mercy of Rādhā-Śyāma's maid-servants, has mastered that science known by them of adorning the divine couple with jewel-like words, *alaṅkāra*. What written words can be offered to one who dresses even the Prince of Vraja and His beloved Śrīmate Rādhikā with poetic ornaments, who decorates Their divine forms with his beautiful expressions of love?

Only one word remains to be said; yet how can I offer one mere word on an occasion such as this? With what can I suffuse that word, that you might feel the import of all it contains when sent from such a distance? What will you think of such a meagre offering, when those who surround you at New Vraja-dhāma bring perfection to every act they perform with their love for you, eclipsing any feeble offering I could make. What significance will this one small word have in the presence of other offerings of such magnitude?

And so, in desperation at my own inadequacy, I call for help to bring this one word to life, that you might accept it, fully understanding what it contains ...

First, naturally, I go to my beloved spiritual master. Out of his own deep love for you, which he adds to this word—ever-willing for loving exchanges with you—he empowers me to approach these places and personalities in my heart to seek their benedictions for this task;

I then offer my obeisances to Śrīla Prabhupāda; my heart swelling with love and gratitude for him, I beg his benediction on this offering. And so, in return for your undying service to him and the pleasure you give him, he sprinkles this word I wish to offer you with some particles of dust from his lotus feet. Those golden particles are infused with his own desire that the world might read of, and thus come to love, one ever-youthful pair who sport eternally in the pleasure-filled forests of Śrī Vṛndāvana-dhāma;

Then, I bow my head and rest it on the cool ground of Śrī Māyāpur-dhāma, who, rejoicing and grateful for your blissful chanting that waters its soil, causes flowers to blossom in my garden and infuse this one word with the scent of the *dhāma*, drowning you in its blissful, ecstatic perfume;

I then pray to the dust of Vraja to fulfil your heart's desire; in acknowledgement of the endless hours you spend in a special grove in Vṛndāvana contemplating the

beauty and magic of Kṛṣṇa's abode, and of your desire to sing the glories of that place far and wide, that dust rises up on a breeze, caressing this word I offer you, imbuing it with a special blessing: that hearing it, you will be filled, over and over, with an unspeakable love for the place that you serve so loyally;

Though I might spend a lifetime absorbed in such meditation and prayer, there is time for but one more visit, one final request to saturate this word I offer you with its true purport. And where else, as my final destination, but New Vrajadhāma . . .

As I bow to this most special land, its fragrant soil intoxicates me, its *cintāmaṇi* stones press into me, leaving their mark on me, stamping me as their property; owning me, it then offers me all I need and want. And so I pray to this land, a special prayer . . .

And then, on hearing your name, the true nature of that land surges forth. Eager to reciprocate your selfless service, it permeates this word I long to offer you, opening it like a flower in your heart, spreading through your mind and senses, filling you with unspeakable joy as you experience the vision, love, and divine presence of Rādhā-Śyāma, the rolling green slopes of Their *dhāma*, the beautiful, heart-lifting sight of Their dearest servants, the gently moving branches of its wish-fulfilling trees, who drop their jewel-leaves to the ground, covering it with a glittering carpet whose brilliant shine etches itself permanently in your vision, that you will always see this sacred land you love so dearly . . .

And my task of love is complete. Do you see, now, why I struggle with the weight of this one small word? It is full of the many things that are dear to you, that are your life, your very breath. And in your infinite loving kindness, you have given me a little of them all, to give me life, to sustain me, to draw me closer to everything that is dear to you, to propel me to that place of eternal, unlimited, blissful service.

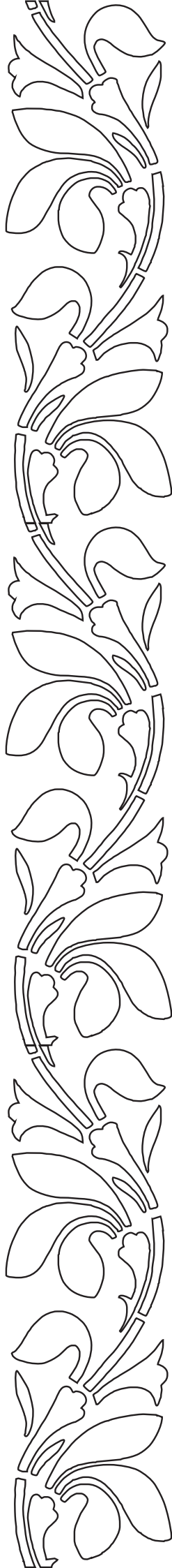
And in giving me these things, you made me wealthy. It is only proper, then, that I offer that wealth – my only wealth – back to you.

And so I approach you, struggling with this one word, suffused now as it is with the inconceivable weight of all these things, and I place it at your feet . . .

“Thank-you.”

tavāsmi

Braja Sevaki devī dāsī

Brijbāsī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Sokszor hallom, hogy a *bhakták* dicsőítik Guru Mahārāját – külföldiek és magyarok egyaránt –, hogy milyen csodálatos szolgálatot végez Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Nagyon örülök, hogy én is részt vehetek, és segíthetek ebben a csodálatos szolgálatban, habár nagyon elesett vagyok. Biztos vagyok benne, hogy Rādhē-Śyāma szolgálata az egyetlen esélyem, hogy megtisztuljak az anyagi vágyaimtól, a *bhakták* pedig a mankóim, amelyekre támaszkodhatok.

Mivel nagyon csekély az intelligenciám, nem tudom megfelelően értékelni Guru Mahārāja kegyét. Remélem, hogy eljön az a nap, amikor tudom szépen dicsőíteni Guru Mahārāját. Látom azt is, hogy Guru Mahārāja fáradhatatlanul dolgozik azon, hogy megnyilvánítsa itt a Szent *dhāmát* és a *bhaktákat* pedig megtanítsa arra, hogyan kell igazi *brijbāsīként* viselkedni. Szeretném Guru Mahārāja kegyét kérni, hogy egyszer én is igazi *brijbāsī* lehessek. Nagyon várom, hogy olvashassam Guru Mahārāja könyvét, amit most ír Új Vraja-dhāmáról, mert Guru Mahārāja könyvei által még én is meg tudom ismerni Rādhē-Śyāmát. Köszönöm szépen ezeket a szép könyveket!

Jelentéktelen szolgád:

Brijbāsī devī dāsī

Gaitanya Gandra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

One inspired and eager devotee desired that I meet you. Your face and demeanour seemed so familiar — little did I know how much You will mean to me as our relationship developed.

Shortly after that time we met again at a program, Romford *Nāma-haṭṭa*. The morning after the program at Jayadeva prabhu's house there was a small private family type gathering. I remember you singing. A heartfelt calling. It shook me with inspiration, I had never seen anything like it before in my life, anyone calling from the heart, I cried in happiness, and my newborn faith increased. You engaged me immediately in the service of Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Hari. I was yours from the very beginning.

Something changed so fundamentally that everything around me seemed to fade into unimportance.

It was not long before I moved into the temple.

San̄kīrtana, initiation, accompanying you on pilgrimage, becoming your secretary, Hungarian festival tours, ecstasy, ecstasy . . . sheer ecstasy. It wasn't long before my real nature reared its ugly head.

I look at myself and am ashamed. Humbled at my foolishness — if you had not been continuously kind to me over the years, overlooking my obvious impediments, if you had never smiled, lovingly patted my head, spoken kind words and given valuable instruction and advice, where would I be now? Without your encouragement, life would simply be prolonged torment.

During my numerous darkest hours you were the light of hope, the guide and beacon. Here in the twilight zone you are the faith that the sun will one day rise.

Thank you. Thank you from the core of my existence.

This year marks twenty years in relationship with You, half my life . . . of that twenty years I have wasted the most struggling with the basics of Kṛṣṇa consciousness.

Life begins at forty, it's declared, let it . . . I want the life you are offering, assisting you in service at the lotus feet of Rādhe-Śyāma . . . drag me there, please continue to think of ways to qualify me . . . please take me there. Qualify and deliver me. Wake me up from this slumber. Please be continuously merciful and find a way.

Teach me, inspire me, hold my hand and show me the path of loving devotion to Rādhe-Śyāma. Guide me to the place where you serve them. There is nothing more I aspire for, the hearts innermost desire, of which I know you are aware.

Having come so far and stumbled, I beg you with tears in my eyes, to never, under any circumstance allow me to straggle, continue to hold me to your heart and embrace me.

Please help me be that devotee you want me to be, when, at the slightest gesture and thought my command is cast, anticipated with great relish and eagerness.

Teach me the ways of surrender, loving attachment, ecstatic service. I am yours even if my outwardly obvious disqualifications reflect otherwise.

Make me useful and engage me . . . never give up . . . just continue, please don't

consider me unfit for your mercy . . . for that day will be the end of everything . . . the day from which life has no meaning — no purpose to exist.

To some degree the glare and glitter of this material existence is fading, and although it still periodically appears attractive, I am now feeling to some happiness again in my life, happiness from the spiritual abode, happiness in service of the Lord at your feet. It's your mercy.

Just please continue . . .

Please continue to enthuse us with you *bhajans*, *kīrtans*, talks about Rādhā-Śyāmasundara and Their pastimes . . . your writing. You are the source and goal of our inspiration.

Thank you for your association, the association of your godbrothers, the association of your followers. Thank you for bringing Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Govardhana-Lāl, Gaura-Natarāja. You have given us real life.

Thank you for everything Guru Mahārāja,

Your aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya Carāṇa devī dāsī

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya's holy movement.

How can we appreciate even for one moment the sacrifice you make in serving to bring us all to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa? You take on all our pain and suffering, our *karma* and confusion, so full of love, compassion and mercy are you. You know our desires, dreams, addictions, weaknesses and strengths, all of us individually, so uniquely showing how you truly represent our innermost supersoul. For myself I know that I fail you and yet you still show your mercy and love to me. I will never be able to repay your kindness and am desperate that I shall not be able to ever adequately serve you.

As souls out here in the world away from a temple and every day association of devotees, life can be so difficult. But made ever sweet by the association you give through your wonderful books, visits and of course the magic and wonder of the transcendental podcasts.

Thank you for all you have done for me, especially in providing instructions that I know if I keep to, will keep me safe and always in the service of Śrīla Prabhupāda. You have shown me the importance and power of keeping to what you have told me, in that when I forget then disaster always ensues. So reminding us that what is our Guru's instruction for us should be our heart and soul. It is the only way in which to keep safe from the allurements of the material energy. I am utterly and eternally grateful for your kindness and mercy in taking care of me, and I thank Śrīla Prabhupāda every day for your being my wonderful father on whom I can always depend to bring me Kṛṣṇa.

Your aspiring disciple and daughter,
Caitanya Caraṇa devī dāsī

Caitanya-priya devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the footsteps of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

As I sit meditating on how to glorify your many holy qualities and accomplishments, I am looking at page 36 in the Krishna Valley magazine. This page has the title of 'A Dream Come True' and at the top of the page is a most beautiful picture of you smiling and looking very happy. At the end of the article, the final sentence reads "Mahārāja realized his desire in Krishna Valley, a place that is the radiant reflection of his heart: peaceful, joyful, artistic and dedicated to Kṛṣṇa." Everything that you do every moment of your day is perfectly described in that sentence – peaceful, joyful, artistic, and dedicated to Kṛṣṇa.

At this time I would like to thank you for your podcasts. This is such a wonderful way of keeping in touch with your disciples. I very much enjoy listening to these golden gems. This week I was also listening to two tapes made in 1997 entitled 'Questions and Answers'. Your answers to devotees' questions are so perfect and to the point. They cover all the most essential points of Kṛṣṇa consciousness in a clear and concise manner and are a most valuable aid to preaching when the need arises. Please continue to speak to us all through these mediums – hearing your voice speaking about Kṛṣṇa consciousness is the highlight of my days.

At the end of my prayers in the mornings and in the evenings, I ask Śrī Kṛṣṇa to protect you and my wish is that you continue to inspire all your disciples and everyone that you meet with your dedication to Śrī Kṛṣṇa. You are indeed a bright shining light in a lost and dark world.

Your most grateful servant,
Caitanya-priya devī dāsī

Caitya-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your Transcendental Glories!

I don't have so much to offer you this wonderful day. I am a wretched, as a beggar, who lost everything as he had left his own home. But you have saved me. You have been offering me everything since we met. I am very unfortunate, because I could accept only a little portion of what you presented mercifully.

But some valuable presents are accepted, and this is why I am already not the same I would have become if I had missed Kṛṣṇa Consciousness. I know the goal of life, I know Śrīla Prabhupāda, I love Vaiṣṇavas more than other human beings, I have friends among Vaiṣṇavas, I have appreciation of Śrīla Prabhupāda's books, movement, mission, etc. Indeed you maintain my life. Without your mercy, I would be a crazy loser. There is very hard knot in my heart, which gives me hard days to understand you and surrender to you. I would like to be in such a position that gradually destroys this knot and clears my path, back to you.

Your spiritual mercy and strength that maintain this fallen country.

Without spiritual life one is just like a ghost. It seems that many things happen here, but in Kṛṣṇa Conscious sense the only real is that your devotees do. Śrīla Prabhupāda has strong faith that only Kṛṣṇa Consciousness can save the world. So you are also confident and unshakeable that no other method than pure Kṛṣṇa Consciousness can give real solution. Your strong faith and dedication to Śrīla Prabhupāda's mission gives me hope.

I pray for your forgiveness and mercy.

Your fallen servant,
Caitya-guru dāsa

Gaṇdradoya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának ezen a legkedvezőbb, édes napon!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarāma-svāmin iti nāmine*

Milyen gyöngyörű ez a naplemente, úgy tűnik, mintha a színek versenyre keltek volna egymással, hogy örömet okozzanak Vraja lakóinak. A vöröslő óriási napkorongot aranykorona díszíti, palástja pedig a bíbor színű felhők, akik nagy tisztelettel kísérik, mint a szolgák a királyt, ha nyugovóra tér hálószobájába. A szellő édes füstölő illatát hozza a templomszoba felől.

A palota tetején két színes papagáj tollászkodik, egyikük kíváncsian, a palota főterére érkező vendégeket kezdi nézni. Őt Śārīkának hívják, csodálkozva így szól párjához: Már napok óta folyamatosan érkeznek a *bhakták*, ajándékokkal és virágokkal megrakott szekereiken. Milyen jó nézni, ahogyan lelkesen üdvözlik egymást, leborulnak, ölelkeznek, de vajon mire készülnek?

Most Śuka – így hívják a másik papagájt – is abbahagyja a tollászkodást, és a palota udvarán lévő tömegre tekint. „Egy nagy ünnepség lesz – mondja komoly arccal, majd újra tollai rendezésébe kezd nagy szakértelemmel. Śārīka izgalomba jön. „Ünnepség – kiált föl, és majdnem lebecskázik a tetőről örömeiben, de párja elkapja. Śārīka lelkesen kérdezi: „Ünnepség? Mit ünnepelünk? Mondd már!” „Hát jó – mondja Śuka megadóan, majd bizalmasan párjára néz. Śārīka ekkor még közelebb lép. Szárnyuk már szinte összeér. Śuka bizalmasan mesélni kezd: „Mindannyian egy nagy ünnepségre készülnek! Holnap lesz a nagy nap! Sokan egész este nem is alszanak, csak díszítik, tisztítják a templomot. Virágokat főznek, tortákat, süteményeket készítenek, ajándékokat csomagolnak, sütnek, főznek. Erre a napra Rādhe-Śyāmának is új ruhát készítenek. Ezt személyesen Taralākṣītól hallottam. Bizalmas barátnőivel már hetekkel ezelőtt elkezdtek apró díszeket, virágokat készíteni színes selymekből, gyöngyökből.

Śārīka egyre türelmetlenebb és izgatottabb: „Jó, jó, de milyen ünnepség?” „Szülinap, érted? Szülinap! – mondja Śuka. Śārīka még így sem érti: „Jó, jó, de kinek a szülinapja? Ki lehet az a személy, aki miatt ilyen sok vendég jön még messzi orszá-

gokból is?” Śuka már egyre hangosabban beszél, már az udvaron álló vendégek is felfigyelnek a két különös madárra. „Tudod, ő az, akit a múltkor meglestünk a templomban lévő virágkunjában, ahogyan öltöztette Rādhe-Śyāmát. Tudod, az a kedves *sannyāsī*, Śrīla Prabhupāda odaadó tanítványa. Képzeld, egyik nap nyitva felejtette az ablakát, s amíg ő távol volt, beleolvastam az új könyvébe. Tudod, ő egy nagy tudós, egy költő, aki mindig a mi szeretett Rādhānkát és Śyāmasundarānkát dicsőíti. A könyve telis tele volt szebbnél szebb szerelmi kedvtelésekkel.” „Ne mondd – csodálkozik Śārīka. „De, de, de ! Az eksztázistól alig bírtam kirepülni az ablakon. Képzeld, ezt a templomot is ő építette, nézz csak körül, itt a Kali-yuga vad erdejében megnyilvánította Vṛndāvanát.” „Nem mondd! – szól közbe Śārīka. „De! Nézz csak körül, láthatod milyen csodálatos itt minden, hogy virágzik és zöldell Tulasī-devī, a virágok vezetője. Hogyan pompáznak a kis tavak, ringatózva, édes madaraikkal a hátukon. Hallgasd csak a borjakat, hogyan bőgnek a fejés idején. Mind azért ilyen boldogok, mert Śrī Śrī Rādhe-Śyāma és lakhelye megnyilvánult ezen a helyen. Mosolygó felhők, kívánságteljesítő fák, *surabhi* tehének és az a sok odaadó *bhakta*, akik mind Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálják.” Ekkor a templomszoba felől egyre hangosabb *bhajana* hallatszik.

„Hallod ezt Śārīka? – kérdezi Śuka, és behunyt szemmel, égre mutató szárnya végével, csöndre inti párját, s átadja magát az édes *bhajanának*. Hirtelen föleszmél, és kinyitja a szemét, majd hangosan felkiált: „Ez ő! Hallod? Ő *bhajanázik*! Gyere, repüljünk gyorsan a templomszobába, nézzük meg! Ülünk ide mellé, erre a fiatal kis *siddhabakula* fára, innen jól látható Rādhe-Śyāma. Látod milyen gyönyörű a ruhájuk és a fűzérek?” Śārīka eksztázisban van: „Hihetetlen szépen énekel! Na és ez a kórus: Rādhe, Rādhe! Śyāma, Śyāma!” „Tudtam, hogy tetszeni fog neked, ismerem a kifinomult zenei érzékedet, nekem is ő a kedvenc énekesem – mondja Śuka, és ringatózni kezd a dob ütemére. „Látod, hogyan ül tanítványai között? Mint egy sáfrányszínű lótvuszvirág a tó közepén. Ugye milyen szépen harmóniumozik? Látod azt a *prema*-könnycseppet a szeme sarkában? Az a Rādhe-Śyāma iránti túlcserdülő szeretetétől ragyog.” Rādhe, Rādhe! Śyāma, Śyāma! – éneklő a kórus. S ahogy a zene egyre gyorsul, hirtelen tánokra perdülnek a *bhakták*, de ezt a két kismadár már nem látja, szemeik megtelnek könnyel, s eksztázisban ringatóznak, s énekelnek:

Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa
Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare
Hare Rāma, Hare Rāma
Rāma Rāma, Hare Hare
Rādhe, Rādhe! Śyāma, Śyāma!

Szolgád:

Candradoya dāsa

Candrakānta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked! Szeretném megköszönni Neked mindazt, amit értem teszel. Azt a segítséget, azt az áldozatot, aminek következtében itt lehetek a *bhakták* között, Rādhe-Śyāma menedékében. **Azt a személyes törődést, amit a világon egyedül tőled kapok.** Tudom, nem szereted, ha csak a Te jelentőséged hangsúlyozzuk, erre könyveidet olvasva, leckéidet hallgatva könnyű rájönni, hisz nagy lelkesedéssel dicsőíted a *bhaktákat*, végtelen aláztosságod nyilvánítva így meg.

Megragadom itt az alkalmat ezért, hogy köszönetem mondjak mindenkinek, aki eddig a lelki életben segített. Meghatározó volt a lelki életben való fejlődésem során Gaura Kṛṣṇa prabhu, Manorama prabhu, Gaura-śakti prabhu irányadása, példája. Biztosa vagyok benne, hogy a szívük közepén Te vagy, a céljaik a Te céljaid, és minden más eltörpül emellett. Ha őszinte akarok lenni, akkor most az egész *yātrāt* felsorolhatnám, mert mindenkitől kaptam valamit, ami közelebb vitt Kṛṣṇához. És aki nap mint nap segít átjutni a nehézségeken, az elmémet próbálja kordában tartani, és lelkesít a lelki élet gyakorlására, hát őt is köszönet illeti. Szóval köszönöm, hogy a férjem is ilyen nagyszerű *bhakta*, akinek a szíve közepén Te vagy, és a céljai a Te céljaid, és minden más eltörpül emellett. És hogy ilyen türelmesen segít nekem. Ilyen *bhakták* társaságában az ember élete csak sikeres lehet. És ez mind a Te végtelen jóindulatodból, kegyességedből nyilvánult meg.

Tehát még egyszer köszönöm **azt a személyes törődést, amit a világon egyedül tőled kapok.** A lelki tanítómester elkötelezi magát, hogy a tanítványt visszakíséri Istenhez. Annyira boldog vagyok Guru Mahārāja, hogy Te vagy az én lelki tanítómesterem, és én a Te tanítványod vagyok, és hogy segítesz visszatérni Kṛṣṇához. Nagyon sok anyagi vágy és szenny van még bennem, és biztos sok munka van még velem, de bízik végtelen türelmedben és jóakarotodban.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, záporozd rám továbbra is a kegyedet, és tarts meg a *bhakták* társaságában.

Jelentéktelen szolgád:

Candrakānta devī dāsī

Cintāmaṇi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* napodnak!

Amikor ezt a felajánlást írom, Te még Vṛndāvanában, a Govardhana-hegynél vagy, és írod Új Vraja-dhāmáról a könyvedet. Tegnap kaptuk a hírt, hogy mégsem jössz 12-én, csak április végén, és nagyon csalódottak voltunk. Már hetek óta készülünk az érkezésedre, hogy szép tisztaság várjon, és versenyzünk az idővel, hogy meg tudunk-e mindent csinálni, amit terveztünk.

Nagyon köszönöm, hogy Rādhe-Śyāma és a Te elrendezésedből a templom takarítás szolgálatát kaptam, mert így kapcsolatban tudok lenni Veled. Vagy levélben keresztül, vagy e-mailt és SMS-t váltunk, vagy pedig szólsz hozzám a folyosón a takarítás miatt. Vagy megszidsz, vagy megdicsérsz, és álmomban is ezek szoktak megjelenni. Mindig örvendezve mesélem a férjemnek, hogy megint Guru Mahārājáról álmodtam és megszidott, mert koszos a fal Śrīla Prabhupāda villanykapcsolója mellett. És amikor megnéztem, tényleg koszos volt. De még amikor felhívod a figyelmemet a hibákra és megrósz érte, az is boldogsággal tölt el. Mindig azon fáradozunk, nehogy találj valami hibát, de persze ez még sosem sikerült. Ha más nem, akkor nem volt kéztörő a fürdőszobában.

Ez az év a 10. év, hogy Egerből leköltöztem a farmra, és szeretnék ezért is köszönetet mondani, és remélem, sok 10 évet tudok még a szolgálatotokba ajánlani.

Van még egy dolog, amit szeretnék felajánlani Neked, ez pedig Vṛndādevī öltöztetése. Eddig csak *brāhmaṇák* öltöztethették Őt, én pedig már az eleje óta azért sóvárogtam, hogy de jó lenne menni Vṛndādevihez és szép ruhákba öltöztetni és csillogó ékszerekkel díszíteni. Aztán amikor novemberben Gokularāṇī mondta, hogy lehet menni másoknak is, madarat lehetett volna fogatni velem. Kérlek, fogadd el ezt a felajánlást törekvő tanítványodtól, hisz semmi ízlés és kifinomultság nincs bennem, mindent most kell tanulnom Rukmiṇī Kṛṣṇa mātājától, ugyanis van hajlamom arra, hogy piros ruhához zöld és kék fátlyat és ékszereket adjak.

Szolgád:

Cintāmaṇi devī dāsī

Bhaktin Csonka Kata

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Egy születésnap mindig jó alkalom arra, hogy át tudjuk adni szeretetünket és jó kívánságainkat az ünnepeltnek. Mi csak rövid ideje ismerjük egymást és mégis annyi mindent kaptam tőled közvetlen és közvetve is. Még mindig meleg szívvel, lelkesen emlékszem vissza Párizsra és utána Māyāpurára.

Nagyon köszönöm Neked, hogy oly kegyesen fogadod a tudatlanságom és az igyekezetem.

Sokszor eszembe jut amit írtál, hogy a Kṛṣṇa- tudat nagyon szép! Ezt főleg a *bhakták* körében tapasztalom. Ők annyira kedvesek és kegyesek velem. Elhalmoznak sok szolgálattal és fogadják a tapasztalatlanságom, sőt biztatnak és bíznak bennem. Ilyenkor nagyon zavarban vagyok, mert tudom, hogy bíznak bennem és csak Kṛṣṇa kegyéből tudhatom jól csinálni a szolgálatom. De hát én még nem vagyok olyan lelki szinten, hogy számíthatnék a figyelmére! Nem is érdemlem meg azt a sok kegyet amiben Te és a *bhakták* részesítetek! Hogy tudnám mindezt viszonzni! Hogy tudnálak elégedetté tenni Téged és a *bhaktákat* is? Mindig csak hálát érzek, hogy itt lehetek a *bhakták* szeretetében!

Köszönöm, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, sok nehézség árán is. Tanításod nélkül mindezeket a szép dolgokat, amit szolgálat közben tapasztalok, nem érthetném meg!

Én még nagyon tudatlan és kezdő vagyok, de próbálok tanulni és követni az előttem levő példát!

Kedves Mester!

Bocsánat, hogy így szólítalak megint, de nekem egy nagy Mester vagy, egy példakép!

Akitől szeretnék még sokat tanulni és akit szeretnék elégedetté tenni, mindig boldognak látni!

Köszönöm, hogy fogadod a szolgálatom.

Kívánom, hogy nagyon-nagyon sokáig itt lehess közöttünk és adhasd a társulá-
sod mindig jó egészségben!

Örök szolgád:

Bhaktin Csonka Kata

(Kéthely – Marcali)

Dakṣiṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, this past year I have had very limited opportunity to see you, or take personal guidance from you. But this has given me the opportunity to build on my relationship with you in other ways - through my *japa*, my prayers and of course, hearing from you on your podcasts! And this has made me realise that after all, near or far, the relationship of a spiritual master and disciple is based on hearing anyway.

Guru Mahārāja, on this auspicious day of your *Vyāsa-pūjā*, I would like to thank you from the bottom of my heart. Thank you for your ever relevant words on the podcasts, thank you for your amazing books, and above all, thank you for continuing to give me your guidance and shelter despite the various nonsenses I have been up to. Thank you for having faith in me. If it was not for that I am not sure quite sure where I would be right now.

You have an amazing quality in that you can chastise me quite heavily but somehow bring me closer - closer to you and closer to Kṛṣṇa. I know that although we may be thousands of miles apart, we are forever connected by the holy name. And that brings a renewed sense of enthusiasm to my *japa*. So I thank you for that also.

Married life has been quite a challenge and I'm sure motherhood will prove to be no less. But I pray with firm faith that whatever challenges and obstacles I may come across in my devotional life, I will always remain under the shelter and protection of your lotus feet.

Forever your humble servant and daughter,
Dakṣiṇa devī dāsī

Dāmodara-rati devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Fél évvel ezelőtt kezdtem el azon gondolkodni, hogy mit írok majd Neked ezen legkedvezőbb alkalomra. Szerettem volna verset írni, de nem vagyok túl költői. A próza közelebb áll hozzám. Aztan teltek a hetek és hónapok, és most itt vagyok a születésnapod előtti éjjel. Tavaly csak jött az isteni sugallat, és csak írtam, amit hallottam a fejemben. Most meg tudtam, hogy miről szeretnék írni Neked.

Csak szerettem volna dicsőíteni a tanítványaidat. Ezek a gondolatok már régóta kifejezésre várnak, és sokat gondolkodtam azon, hogy ez hogyan történjen meg. (Írjak levelet Śrīla Prabhupādának vagy Rādhē-Śyāmának vagy Govardhana-lālnak?!) Végül ezt egy jó alkalomnak találtam, hogy köszönetet mondjak.

Amiről eddig még nem írtam Neked, az az, hogy képzeld el, tavaly előtt télapókor kaptunk csomagot Krisna-völgyből. Nekünk is küldtek ki Angliába! Annyira örültünk neki, hogy azonnal lelkesen nekiestünk kibontani a dobozt, mert a híre már megelőzte, így nagyon vártuk már.

Aztan az is annyira lelkesítő volt, hogy a maraton alatt tavaly előtt Gaura-śakti prabhu, tavaly pedig Līlā-śuka prabhu rendszeresen hívott bennünket, és lelkesített erre a gyönyörű szolgálatra. Aztán idén a maratonról hazatérve mi várta az Új Vraja-dhāma-i *bhaktákat*? Egy-egy vers, ami minden egyes *bhaktát* dicsőített személy szerint, aki részt vett a maratnon, és egy gipsztélepő vagy más dísz is járt hozzá, meg egy kis lelki elemózsia is. Aztán kaptunk mindannyian nagyon szép ajándékokat is karácsonyra.

Teljesen megdöbbsentem. Megdöbbsentett a *bhakták* megnyilvánuló szeretetének mértéke. Megdöbbsentett, mert én olyan fukar vagyok, hogy senkinek nem adok belőle.

És meg annyi mindenki mástól is kaptam oly sok mindent az idők folyamán: figyelmet, tanítást, kijavítást, ajándékot, torődést.

Mindezek mögött egy-egy *bhakta* áll, és én csak szeretném megköszönni ezeknek a szenteknek a kedvességüket, a figyelmességüket, az erőfeszítésüket, a személyességüket, az idejüket, az energiájukat, a tanításukat, a türelmüket, az odaadásukat, a szolgálatukat, a szeretetüket. A kegyüket.

Köszönöm, hogy azt mondhatom, hogy Uj Vraja-dhāma az otthonom. Köszönöm, hogy a *bhakták* mindig olyan nagy szeretettel fogadnak bennünket.

Köszönöm a budapesti *vaiṣṇaváknak* is a nagyon kedves vendéglátást a *saṅkīrtana*-fesztival ideje alatt. Teljesen otthon éreztem magam.

És miért mondtam el mindezeket Neked, Guru Mahārāja?

Mert a fát gyümölcséről ismeri meg az ember. És a Te kívánságteljesítő fád gyönyörű, ízletes gyümölcsöket termett. És ezek a zamatos gyümölcsök a fa kiválóságának jelképei.

A *bhakták* Tőled tanultak, tanulják a szeretet tudományát, mert Tőled is ezt kaptak, kapják és mindez Belőled árad, Belőled nyilvánul meg itt ebben a világban,

ahol évről-évre látványosan csökken a szeretet, az egymásra figyelés és a törődés.

Nem is értem meg, milyen szerencsés vagyok, hogy tagja lehetek a *bhakták* közösségének.

Nap mint nap látom az utcán a szenvedést, a felszínességet, a hazugságot.

Nagyon nehéz jónak lenni, jól élni ebben a világban. Szeretetteljesen.

Amikor Indiában a nagy *yogik* kihívóan azt kérték Śrīla Prabhupādától, hogy mutassa meg Ő is misztikus hatalmát, akkor a tanítványaira mutatva azt felelte: “Nézzétek, ezek a nyugati fehér fiúk és lányok húsevők, *mlecchák* és *yavanák* családjában születtek, és most a *bhakti-yoga* útját járják és az Úr Kṛṣṇát imádják! Hát ez az én legnagyobb csodám!”

Ez történik velünk is Guru Mahārāja. Mindenféle helyen és családban születünk és a Te végtelen könyörületedből most az odaadó szolgálatot gyakorolhatjuk, és az út végén a tökéletesség vár ránk.

Ez egy hosszú tanulási folyamat, aminek én meg nagyon az elején járok. Mivel elég makacs vagyok, nem is olyan könnyű haladnom ezen az úton. Végtelen büszkeségem megakadályozott abban, hogy *bhaktáknál* vegyek menedéket, de az Úr kegyéből most ezt is megtanulhattam. Hogy azok a csodálatos *bhakták*, akikkel nap mint nap megosztom az életem, az én önzetlen jóakaróim és barátaim. És az ő kegyüktől függ a létem. Köszönöm ezeknek a kedves barátaimnak a törődésüket és jóindulatukat.

Amit már oly sokszor írtam Neked, Guru Mahārāja, hogy mivel megmentetted az életem, adósod vagyok, de mivel csak egy kolduló szerzetestanuló vagyok, ezért nincs semmim, amit adhatnék Neked viszonzásként, csak az életem, a testem, a szavaim és a szívem.

Eljött az idő, mikor ezek a meggondolatlanul kiejtett szavak a beteljesedésükért kiáltanak. Oda kell adnom a testem a *bhakták* szolgálatának. Oda kell adnom a szavaim a *bhakták* dicsőítésének. Oda kell adnom az elmém, hogy gondoljak a *bhaktákra*, nem mindig csak magamra. És oda kell adnom a szívemet is nekik. Mert ők odaadtak Neked és Kṛṣṇának. Igazából egy dolog van, amivel vissza lehet fizetni az adósságot Kṛṣṇa, *guru* és a *bhakták* felé. Ez a szeretetteljes szolgálat. Tavaly ez a minőségjelző kimaradt a felajánlásból. De szeretetet csak szeretettel lehet viszonzani.

Adósnak érzem magam, de annyira független, büszke és irigy vagyok, hogy nem tudom visszafizetni ezt a tartozást.

Szeretnélek megkérni, hogy segíts, hogy a fizetőeszköz, a szeretet, az én szívemben is megnyilvánuljon.

Szeretném kérni végtelen kegyed egy csöppjét, hogy örökké megmaradjak szolgálni Téged, Kṛṣṇát, a *bhaktákat*, hogy a kőszívem meglagyljon és mindezt szeretettel tegyem.

És szeretnék kérni Téged, Śrīla Prabhupādát es Rādhē-Śyāmát, hogy fizessétek ki ti a *bhakták* felé való adósságom a kegyetek záporával.

Köszönöm. Boldog születésnapot!

Ügyetlen szolgád:

Dāmodara-rati devī dāsī

Bhaktin Darcs Brigitta

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

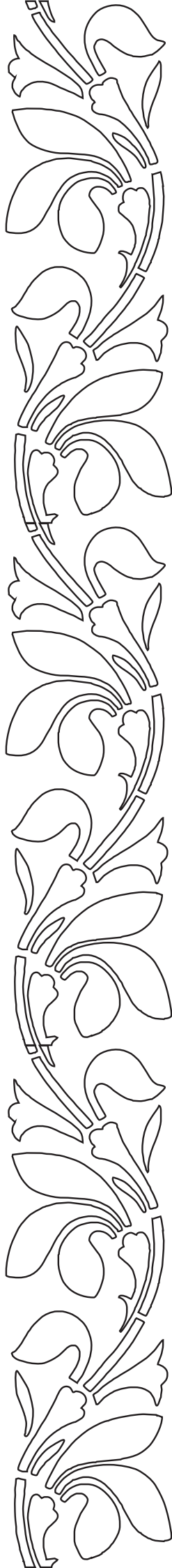
*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Ezen a napon Téged ünneplünk, hogy megjelentél ebben az anyagi világban, ami nem egy úriembernek való hely. Te mégis fölállaltad Śrīla Prabhupāda misszióját, hogy segíts neki minél több lelket visszavezetni Istenhez. Ez az élet tökéletessége, és te példát mutatsz nekünk ebben az életteddel. Emberfölötti, amit véghezviszel: a könyveid, Új Vraja-dhāma, a magyarországi Kṛṣṇa-tudatú mozgalom, mindezek a lelki világba nyújtanak bepillantást. Istentől jön az erő, amely kezed nyomát hatja át, de ebben semmi különös nincs, hiszen Śrīla Prabhupāda lábnyomait követed, akinek cselekedetei szintén transzcendentálisak.

Nekem óriási hegyként tornyosul a feladat, hogy szolgálomat megfelelően végezzem, törekvéseimet ezernyi hiba fedi, szándékomat *anarthák* szennyezik be. Szinte folyamatosan azt érzem, hogy a három kötőerő keverékének rabja vagyok. Csak te és tiszta *bhaktáid* jelentenek reménysugarat, hogy egyszer én is megfelelő szolgálja lehessen Istennek. Szeretnék minél többet tanulni, minél jobban *japázn*i és *saṅkīrtanozn*i, követni a *bhakták* útmutatásait, hogy egyszer elérjem azt a szintet, hogy bizalmadba fogadj, és te vezess a lelki életem útján.

Köszönjük, hogy beavatsz minket az Úr Caitanya bizalmas kedvtelésébe (mozgalmába), és hogy lehetőséget nyújtasz kiszabadulni az anyagi lét lángoló tüzéből.

A legkevesebb, hogy hálával tartozunk neked! Visszafizetni soha nem tudjuk, amit értünk tettel . . .

Keményen fogok dolgozni azon, hogy felajánlásom ne csak virágos szavak halmaza legyen, hanem őszinte szívből jövő törekvés, hogy lótuszlábaid nyomát követve én is hasznos láncszeme legyek Śrīla Prabhupāda missziójának. Kérlek, foglalj le szolgálattal életem minden percében! Add lótuszlábaid porát, mert ez az egyetlen menedékem!

Örök szolgád:
Bhaktin Dancs Brigitta
Kecskemét

Daṇḍakṛt dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* you describe how from our *ajñāta-sukṛti* we obtain an interest in the Lord. That interest leads us to saintly persons, whose teachings and behaviour make lasting impressions on our hearts. And then as we contemplate these impressions we develop trust in the Vaiṣṇavas.

What a great debt we owe to the saintly persons who create these lasting impressions upon our hearts. And how magnanimous these saintly people are.

You are the greatest impression creator in my life, and I am sure many others' lives also. Your teachings and behaviour never give any reason not to fully trust the Vaiṣṇavas. Your strength, determination and conviction will always grant me solace when I think of you. I do not know if you realise how much of a help you are in my devotional life by just being who you are - someone who is fully dedicated to serving the mission of his spiritual master while being completely absorbed in the worship of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

And where did I gain the inspiration for this offering? It was from one of your many offerings this last year, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*. So it is all from your mercy that I am able to achieve anything.

Thank you Guru Mahārāja.

Your servant,
Daṇḍakṛt dāsa

Dayāl Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā day, I would like to wish you every success in fulfilling your magnanimous desires to serve the mission of the Brahmā, Madhva, Gauḍīya, Vaiṣṇava *sampradāya*.

My own desires are not so pristine – Therefore I also take this opportunity to seek your transcendental guidance and inspiration so that I may assist and not hamper you in fighting the good fight for truth, justice, and the spiritual way.

Inspiration is the food of the gods – It is the fuel for making advancement on the path going back home, back to Godhead – “Therefore let us meditate on the mercy of the spiritual master – Let us mediate on him being enthused as he enthuses us.”

The spiritual master is the mercy form of the Lord. Why is this so? The reason is simple. It is because Kṛṣṇa wants everybody back in the spiritual world. And should the disciple become materially infected, the spiritual master is always there to help - To keep the aspirant always glory bound.

Guru Mahārāja, I see that you are working day and night to free as many people as possible from Māyā’s many spells. This makes you a *saṅkīrtan* devotee of the very highest caliber. Thank you for your shelter.

Humbly Your servant,
Dayāl Nitāi dāsa

Devī Deva dāsa

Kedves Gurudeva!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklya-lángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Újra eljött a dicsőséges megjelenési napod. Megjelenésed ebben a világban nagyon különleges.

*manuṣyāṅāṁ sahasreṣu kaścid yatati siddhaye
yatatām api siddhānām kaścin mām vetti tattvataḥ*

„Sok ezer ember közül, egy az, aki törekszik a tökéletességre, de a tökéletességet elérték közül igazán alig ismer Engem egy is.” – mondja a *Bhagavad-gītāban* Kṛṣṇa.

Ezen egyszerű kijelentésnek milyen nagy jelentőséget lehet tulajdonítani. Mély-séges jelentését pedig akkor lehet megérteni, amikor az ember találkozik egy ilyen nagy lélekkel, aki ismeri az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

sa mahātmā su-durlabhaḥ

„Az ilyen nagy lélek bizony, nagyon ritka.”

Az odaadó szolgálat végzése jogosít fel arra, hogy megismerjük Kṛṣṇát.

Csak a tiszta *bhakták* ismerik Kṛṣṇa felfoghatatlan transzcendentális természetét, mindenhatóságát, fenségét, bőségét, hírnevét, erejét, tudását. Erről árulkodik, minden cselekedeted, minden szavad és minden, ami körülötted, megnyilvánul. Itt vagy közöttünk, és életeddel bebizonyítod számunkra, hogy nincs magasztosabb dolog ebben a világban, mint szolgálni az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Köszönöm, hogy megjelenéseddel, életeddel világossá teszed számomra is, hogy így érdemes élni az életemet!

Ezen a kedvező napon is imádkozom Hozzád, hogy kegyed egy cseppjével áldd meg elesett szolgádat.

Devī Deva dāsa

Dharma-setu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's, all glories to Śrīla Prabhupāda.

The most prominent characteristic of your divine grace that first comes to my mind is that you are very kind. Above all the other wonderful personal qualities that you manifest in service to Kṛṣṇa your quality of kindness seems to always melt my heart. Whenever I am feeling overwhelmed by the complexities of my entanglement in material life, which unfortunately is quite often due to being such an unintelligent conditioned soul, I take solace that you are always very kind to fallen

souls such as myself and that if we simply keep trying to follow your continued directions true auspiciousness is guaranteed.

I am happy to be humbled by your kindness, but feel foolish that I have very little to offer you other than my sincere feeling of gratitude and my small services. Please accept this fallen soul as your servant, and kindly bless me with spiritual strength so that I may follow in your footsteps and obtain a taste for pure devotion to Kṛṣṇa.

Thank you so much for your latest installment of kindness in the form of your book *Śuddha-bhakti Cintāmaṇi*, it is wonderful! It has been a great inspiration for me to endeavor more in upgrading my devotional service.

Your servant,
Dharma-setu dāsa

Bhakta Dharmesh Ramparshad

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for your lectures and pod casts which always force me to give up my material attachments and allow me to be always close to you wherever you are in the world spreading Kṛṣṇa consciousness.

Thank you for your erudite books that smash to pieces all the arguments of the scholars & doubters that challenge ISKCON.

Thank you for your wonderful example in teaching us how to follow and represent Śrīla Prabhupāda's teachings.

Thank you for accepting me as an aspiring disciple even though I have so many faults and shortcomings. I always pray for your mercy and guidance.

May your fame be spread all over the three worlds.

Your aspiring servant,
Bhakta Dharmesh Ramparshad

Bhakta Dilraj Hothi

Dear Guru Mahārāja,

Praying for your merciful glance, I offer my respects at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, the *cintāmaṇi* gem by whose touch our lives are transforming.

Trying to think of what I could possibly offer to you on your most auspicious appearance day, I concluded that it should not be something I find easy. I thought it should also be something practical, for I am not much of a poet and after all, actions speak louder than words. I came to the conclusion that the best thing would be to do those things that I find the hardest to do and which you also seem to speak much about. So, on your appearance day, I took leave from work and spent the time attending morning program and doing books.

How humbling it is to realise my annual offering to you is a daily offering for many of your disciples. With a desire to follow and serve such *vaiṣṇavas*, who must be so pleasing to you, I meekly submit to you my, squirrel sized, *saṅkīrtan* report.

Dearest Guru Mahārāja, for your appearance day, I travelled to Oxford with some *saṅkīrtan* devotees from the manor and distributed:

- 1 Your Ever Well Wisher
- 6 Perfect Questions, Perfect Answers
- 1 Śrī Īsopaniṣad

... and I collected £7.70 or 7.7 laxmi points.

Yours always,
Bhakta Dilraj Hothi
London.

Bhakta id. Dobos Gábor és Mária

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy elhozta közénk Kṛṣṇa tanításait, s köszönöm, hogy elvezetett

olyan emberek közé, aki által bennem is felébredt újra a Kṛṣṇa iránti szeretet s a vágy, hogy tisztelettel, szeretettel tudjam szolgálni Kṛṣṇát és hűséges *bhaktáit*.

Köszönettel:

Bhakta id. Dobos Gábor és Mária

Dvaipāyana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ha kitekintünk a világba, sajnos azt látjuk, hogy kitartóan degradálódik. A körülmények nemcsak lelki értelemben, de anyagilag is egyre nyomasztóbbak. Az emberek Isten nevében ölik egymást, ahelyett hogy közösen énekelnék Isten nevét. Ahol tudják, kizsákmányolják egymást ahelyett, hogy összefognának és valami nagyszerű felajánlással lepnék meg Kṛṣṇát.

Egymást szidják, gyalázzák, befeketítik egymást a többiek előtt ahelyett, hogy Govinda dicsőségéről, tulajdonságairól, kedvteléseiről beszélnének egymásnak.

Persze, az anyagi világ egy ilyen hely, de tavaly még nem volt ennyire intenzív ez a helyzet. Ráadásul nem mindig ugyanannyival rosszabb, hanem egyre nagyobb ütemben romlik.

Kali sajnos a vallásokat sem kíméli, így a hívek egységes erőfeszítését észrevétlenül megmérgezi az egyéni érdekekkel, a kritizálással, a politikával, így végül megosztja vagy teljesen szembefordítja őket egymással.

S habár Śrīla Prabhupāda Kṛṣṇa-tudatos mozgalma a színtiszta odaadáshoz vezet, mégis be kell lássuk, hogy ezeknek a veszélyeknek mi is ki vagyunk téve.

Azt, hogy a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása és prédikálása Magyarországon mindezidáig töretlenül fejlődhetett Neked köszönhetjük, Guru Mahārāja! Bátorító szavakkal terelgettél bennünket, s amikor szükség volt rá, mérges voltál ránk, csak hogy a helyes úton maradjunk. Ez az oltalmad egész egyszerűen az életünket jelenti, így aztán sohasem fogjuk tudni teljességgel meghálálni azt, amit Te adsz nekünk.

Ki tudná felbecsülni, mekkora terheket viszel a vállaidon azért, hogy Magyarországon is lehessenek olyanok, akik minden személyes motivációtól mentesen fogják szeretni Kṛṣṇát és Śrīmatī Rādhikát, s hogy a magyarok is részesülhessenek majd az ilyen csodálatos *vaiṣṇavák* társulásának áldásában.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, képezz bennünket és add az áldásodat, hogy majd képesek legyünk átvenni Tőled ezt a hatalmas súlyt, és hogy képesek legyünk megvédeni a hajónkat Kali mesterkedéseitől.

Szolgád:

Dvaipāyana dāsa

Bhakta Gyed Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most először veszem a bátorságot, hogy írjak Neked, bár már régóta ismerlek, még ha csak az ebben az életemben eltöltött elmúlt 18 évet vesszük is alapul. Sajnos nem azokhoz a tanítványaidhoz tartozom, akik követnek és az instrukciódat komolyan veszik. Ez alatt az anyagi mércével mérve is tekintélyes idő alatt nem tudtam megkomolyodni és a lelki életet komolyan elkezdni gyakorolni, bár az életem kritikusan nehéz pillanataiban a végén mindig hozzá fordultam, és Te mindig ott voltál, és segítettél, mint egy óvó apa, akinek minden gyermeke fontos, még az is, aki semmibe veszi egy apa kéréseit. Kétségtelen, hogy lassan tanulok, és ez nem vall intelligenciára. Ám ennek ellenére mindig szeretném a társaságod végtelenül tisztító szeretetteljes kegyét élvezni és kérlek, ha akármilyen elesett is vagyok, de a jövőben is segíts rajtam, ahogy eddig is tetted. Nem vagyok a szavak embere, nem tudok szép *slokákat* idézni és az önzőségemtől, még kérni is alig tudok. Azonban mégis a szívem mélyén van egy vágy, hogy soha ne felejtsem el lótuszlábad árnyékát szolgálni és akármilyen mélyen gyökerező anyagi vágyaim is vannak, de előbb, vagy utóbb ki akarom fejleszteni az odaadó szolgálatot irántad, hogy szeretett lelki tanítómesteredet elégedetté tehesd, hogy újra megmentettél valakit a három világból.

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek szépen, mert alázatosan nem tudok kérni, add a kegyed, hogy elérhessem az Úr Kṛṣṇa szeretetét, hogy egyszer megtisztulhassak, és útmutatásaid alapján elkezdhessem a valódi odaadó szolgálatot még ebben az életemben, még ha olyan szennyezett a szívem, hogy ez most szinte lehetetlen is. Ha csak ennyi jutna az életemből a veled töltött időt és társulást tekintve, akkor is végtelenül hálás lennék

az Úrnak, hogy ezt megkaphattam. Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Örök szolgád:

Bhakta Egyed Attila

Skāvali devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Újra eljött ez a kedvező nap, amelyen a szívem mélyéről köszönetet mondhatok Neked, és dicsőíthetlek. Az elmúlt egy évben nagyon sok minden történt, amiért köszönettel tartozom. Indokolatlan kegyedből sok lelki tanításban részesítettél kedves tanítványaidon keresztül. Ezzel kapcsolatban szeretnék elmesélni Neked egy dolgot, amely nemrégiben történt velem, és ami egyik példája annak, hogyan tanítasz mindig másokon keresztül, és hogyan adod Rādhē-Śyāma kegyét.

A kommanderi osztályon végeztem szolgálatot és a templomszobát takarítottam. Mivel nem adtam át magam teljesen ennek a szolgálatnak, és nem figyeltem eléggé, így nem vettem észre, hogy maradtak foltok. Erre figyelmeztettek, de ekkor eluralkodott rajtam a düh, amiért mások megmondták, hogy mit nem csinálok jól. Azt hiszem eléggé büszkévé váltam, alaptalanul. Hiszen Kṛṣṇa az irányítója mindennek, és ha valamit jól csinálok, az nem az én érdemem. Folytattam a takarítást, és még magamban dühöngtem. Egy leckédet hallgattam, amin éppen arról kezdte el beszélni, hogy mennyire fontos megtanulnunk hallani. Azt mondtad, hogy ha igazán hallunk, akkor tudunk követni. Ha *bhakta* xy utasítását nem tudjuk meghallani és követni, akkor hogyan tudnánk a *guru* és Kṛṣṇa utasítását meghallani, és főleg követni? Ezek a szavak felélesztettek a gondolataimból, és úgy éreztem, hogy azon a *bhaktán* keresztül, aki figyelmeztetett egy hibámra, Te tanítottál és közvetítettél Kṛṣṇa vágyát, hogy az Ő temploma makulátlanul tiszta legyen.

Ez az eset az itteni *Guṇḍicā-mārjana* előtti napon történt, és másnap a leckében arról volt szó, hogy a templom takarítása a szív tisztítása, azért, hogy a Legfelsőbb Úr helyet tudjon foglalni benne.

Mindig úgy imádkozok Śrīmatī Rādhārāṇīhoz: „Kérlek, tisztítsd meg a szívem, hogy alkalmassá váljak a szolgálatodra!” Amikor Ő megadja a lehetőséget a szív

tisztítására, akkor egóra veszem, ahelyett, hogy örülnék neki. Milyen ostoba is vagyok! Az az egyedüli szerencsém, hogy Te mindig itt vagy és segítesz. Azt mondják, ha a tanítvány a lelki tanítómester utasításain medítál, akkor a lelki tanítómestere mindig veled van.

Van egy ének, amely azt írja a hat *goscāmīról*: „Olyanok Ők, mint az istenszereket óceánja, akik mivel senkire sem irigyek nemeslelkűek és a gazemberek között egyaránt népszerűek. Akármit tesznek, az mindenkinek a legnagyobb megelégedésére válik. Az Úr Caitanya áldásával terjesztik misszióját, melynek célja, hogy felszabadítsa az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit.”

A *goscāmīk* nem voltak irigyek senkire sem és mindenki jólétéért fáradoztak. Azt írja ez a vers, hogy azért tudtak elmerülni a Kṛṣṇa dicsőségét hirdető *kīrtanában*. Ez Rád is pontosan illik kedves Guru Mahārāja, hiszen mindig hűen követted a *goscāmīk* nyomdokait. Azt is hallottam egy leckében, hogy aki mentes az irigységtől és a büszkeségtől, az megolvastja mások szívét, és mindenki számára kedves. A szentek jelleme az Úr Kṛṣṇa szívét is megolvastja, és így tiszta *bhaktája* nagyon kedves lesz a számára. Olyan kedves vagy az Ő számára, hiszen menedéket adsz az elesett lelkeknek, és terjeszted az Úr Caitanya misszióját.

Köszönöm, hogy számomra is mindig van menedék és *śikṣā*.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura szavaival szeretnék imádkozni Hozzád:

ohe!

vaiṣṇava ṭhākura, doyāra sāgara,

e dāse koruṇā kori'

diyā pada-chāyā, śodho he āmāya

tomāra caraṇa dhori

„Ó tiszteletre méltó Vaiṣṇava Ṭhākura, ó kegy óceánja, légy kegyes hozzám, elesett szolgálhoz, és lótuszlábad árnyékával tisztíts meg a bűneimtől! Kétségbeesésemben lótuszlábadba kapaszkodom.”

ekākī āmāra, nāhi pāya bala,

hari-nāma-saṅkīrtane

tumi kṛpā kori, śraddhā-bindu diyā,

deho kṛṣṇa-nāma-dhane

„Úgy látom, egyedül nincs erőm, hogy énekeljem az Úr Hari szent nevét. Könyörgöm, légy kegyes hozzám, s csak egy csöppnyi hittel áldj meg, hogy elnyerhessem Kṛṣṇa szent nevének hatalmas kincsét.”

Örök, jelentéktelen szolgál:

Ekāvali devī dāsī

Bhakta Eugen Malita

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is always difficult to start writing an offering especially when you make this offering to a person who is very dear to you, I cannot find the popper words but still I am glad I have this opportunity to write you and directly express my gratitude towards you.

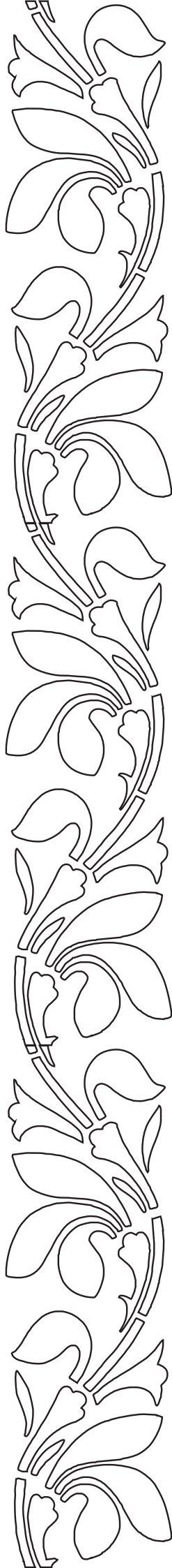
The year that has passed since the last time I wrote you a letter on your Vyāsa Pūjā was full of unexpected events that brought me and my wife closer to you and to Kṛṣṇa. First there was the Pāda Yātrā in 2006 when we had the opportunity to associate with you and the devotees there.

It was there I received the first instruction from you. I was taking *prasādam* somewhere near the place you were sitting and you noticed I was eating with my left hand and you told me not to do. You also added, “A *yogī* never eats with his left hand”. This was something that I took very easily at that time and I tried to apply it directly, as it is, but later I came to discover that this instruction was more important and it contained a deeper understanding, that of rising from the mode of ignorance to goodness.

This is the image that very often came into my mind during this year when I tried to study some of your books, listen to the lectures and podcasts that you give, try to directly associate with you and try to understand my position. Following your teachings and example I came to understand things about myself that I did not know they are there, and it is a problem with doing them, and this image of myself sitting near you and eating with my left hand is burned somewhere in my mind and I always remember it.

I still have a long way to go, but at least I know the direction and by associating with you I got the determination which I hope to be able to keep alive and I pray to Kṛṣṇa to give me the intelligence to understand you, to understand Śrīla Prabhupāda’s teaching in the proper way, and in this way to please you and to please Kṛṣṇa.

In December 2006 you visited Romania. It is the moment me and my wife requested you to accept us as aspiring disciples. It was also a moment that I will always remember because at that time you gave us very important instructions, you told us to engage together in Kṛṣṇa consciousness, in preaching and become sober *gr̥hastas*, normal persons. You told us that not all people want to become *sannyāsīs* and we should give a good example. These words I always try to remember and these instructions will remain alive in us and will always encourage us to go in this direction. Time will tell if we manage to discharge this duty, but since you instruct-

ed us to do so I do believe that we received this ability to bring your instruction to an end and I hope we will not disappoint you.

Driving you back to Hungary was also a great experience. You showed me a sense of normality. The way you talked with Pāvanī Mātāji on the phone, planning things, and then the way you talked with Caitanya Prabhu, your disciple. By the time I was returning I was more and more thinking of you as a father and this was a quite different experience.

Thank you for accepting us as aspiring disciples and thank you for visiting us and giving us the opportunity to associate with you directly. You are so merciful and you gave us so nice instructions by which we can live our life in Kṛṣṇa consciousness.

People speak about normality but this world we live in is bereft of normality because people forget about Kṛṣṇa and still devotees sometimes in the name of Kṛṣṇa consciousness forget about being human, a person, having feelings but all these connected to Kṛṣṇa.

We are so fortunate we have you as our spiritual master and father and I hope to be able to repay you all for all you do for us, we want to become your servants but even for that we need your help. I hope you will still be here with us and instruct us directly for many years and in this way show us how to ultimately surrender to Kṛṣṇa.

Please accept my humble obeisances. All glories to you.

Your servant,
Bhakta Iugu
(Eugen Malita)

Bhakta Fortron József

Hare Kṛṣṇa Śivarāma Mahārāja!

Fogadd hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni, hogy oly sok éven át igazgatód a magyarországi *bhakták* sorsát, beleértve az enyémet is. Dāmodara prabhu mindig sokat említi, amikor odamentem hozzád, hogy fogadj el tanítványodnak (kicsit korai volt a döntésem). Kicsit furcsa volt azt érezni, hogy mennyire tudsz ezzel az elesett lélekkel törődni még azok után is, hogy mennyi hibája van, és ügyetlenséget elkövet. Dāmodara prabhu nagyon sokat mesél a kedvteléseidről, már amik ránk is tartoznak. Ezekkel

erősíti a hitet bennünk, hogy majd egyszer tanítványaid lehessünk. Sok *bhajanát* és *kīrtanát* hallgatok tőled, kedvenceim a Farnos *bhajanák*. Mikor először megmutatott téged Dāmodara prabhu, akkor nagyon megdöbbentem, hogy lehet valaki ennyire elszánt és *śaktis*. Mára már tudom, hogy mi ennek a receptje és próbálok én is ki-keverni azt az orvosságot, ami ezt az elszántságot és *śaktit* adja. Sajna még beleke-
rül egy-két spekuláció is. Remélem, egyszer még ebben az életemben tanítványod lehetek.

Sokat szeretnék rólad megtudni és átadni olyanoknak is, akik még nem ismernek téged. Nagyon sok jót lehetne írni rólad, annyi minden van a fejedben, hogy alig tudom őket kibogozni. Erre az évre nagyon sok tervem van, hogy kerülhetek hozzád közelebb. Remélem sikerül majd. Fogadd jókívánságaimat.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Bhakta Fortron József

(JOÓZ)

Ṣadabkīrt dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eljött a legáldásosabb nap az évben, amikor a tanítvány dicsőítheti a lelki tanítómesterét gondolataival, szavaival.

Lehetnek szép, ékes szavak, megható pillanatok okozva. A tanítványnak egész évben dicsőítenie kell a lelki tanítómesterét minden nap, minden pillanatban. Hogy hogyan kell ezt tennie? Nos nemcsak szép, ékes szavakkal, hanem tettekkel. Egész évben szolgálunk, dicsőítenünk kell a lelki tanítómesterünket tetteinkkel.

Kedves Guru Mahārāja! Neked sok ilyen szép tanítványod van, aki egész évben elméjével, szavaival, és tetteivel szolgál és elégedetté tesz Téged! Szeretném megkapni áldásaidat, hogy én is ilyen jó szolgálóvá válhassak!

Immáron tizenhét éve ismerlek és tisztellek, csodálom Śrīla Prabhupāda iránti elkötelezettségedet, rendíthetetlen hitedet. Rendíthetetlen hitedet abban, hogy az Úr Caitanya mozgalma elterjedjen minden faluban és városban.

A közelmúltban történt fontos esemény azonban döbbenettel töltött el.

Pāvanī mātāji történetéről van szó. Arról, ahogy egy egyszerű, alázatos *bhakta*, aki semmiben sem emelkedett ki a tömegből, hogyan hódolt meg a lelki tanítómes-

terének az élete utolsó fázisában. Mind ezt szinte élőben lehetett nyomon követni az internet jóvoltából.

Rendkívül lelkesítő volt látni, hogy egy egyszerű személy, aki nem volt túlságosan fejlett a különböző védikus gyakorlatokban (virágfűzés, védikus ételek készítése, stb.), viszont annál nagyobb hite volt a lelki tanítómesterében, hogyan tért vissza a lelki világba. Pāvanī mātāji életében nagy változás történt életének utolsó három hetében.

Személyesen vezettetd, gondosan ügyelve minden részletre. Minden nap beszélgetél vele, még akkor is, amikor külföldön tartózkodtál. Lelkesítetted, bízattad, tanítottad, reményt adtál neki.

Azt mondta Śrīla Prabhupāda, hogy a kapcsolat a lelki tanítómester és tanítvány között főleg *vāñī*, azaz az utasításokon keresztüli kapcsolat. A *vapu* jön és megy. Sokáig nem értettem, hogy vezeti a lelki tanítómester a tanítványát, amikor elég ritkán találkoznak, beszélgetnek. Most már értem, és ezt személyesen is tapasztaltam. Akkor, amikor igazán szükség van a segítségre, a lelki tanítómester mindig segít az őszinte, törekvő tanítványnak, aki megnyitotta a szívét Neki és beengedte Őt a szívébe.

Mindezt láthattuk nemrég. Rengeteg *bhakta* kaphatott biztatást ennek az eseménynek a láttán. A konklúzió nekem ez volt: együtt mindenkinek sikerülhet!

A lelki tanítómester, a *bhakták* és a *mūrtik* kegyéből megkaphatjuk az Úr Kṛṣṇa teljes kegyét.

Bár én elég messze állok Pāvanī mātāji lelki szintjétől, szeretnék törekedni annyira, mint Ő. Imádkozom hozzád, hogy jöjjön el a nap, amikor már nem vallok kudarcot az odaadó törekvéseimben, amikor már nem csak ide-adó szolgálatot tudok majd végezni, hanem odaadót.

Köszönök mindent, és remélem, legalább parányi mértékben viszonzni tudom majd szeretetedet!

Jelentéktelen szolgád:

Gadabhṛt dāsa

Gadāgraja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig csodálattal tölt el, ha rád gondolok.

Mozdulataid, pillantásaid, érzelmeket felkavaró éneklésed, prédikálásod emlékképei mélyen belém vésődtek. Gyakorta nézegetem ezeket, az emlékeket, állandó inspirálást merítve belőlük. Persze én csak utánozni tudlak, mint egy butácska kisgyerek az apukáját, de remélem idővel bennem is kifejlődnek majd a kedvező tulajdonságok. Kérlek, add hozzá a kegyed!

Igyekezni fogok, hogy hasznos segítségem legyek a prédikálásodban. Nagyon szeretlek!

Szolgád:

Gadāgraja dāsa

Śāṅkharvikā-prema dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egyszer azt mondtad, az ISKCON egyedülálló a Gauḍīya-hagyományban, mert nem a *dīkṣā* vonalat követjük. És bár az avatás rendkívüli esemény az életünkben, valójában nem csak a *dīkṣā-gurutól* kapunk avatást, menedéket és irányítást, hanem több forrásból is.

Noha nekem sem te vagy az avató lelki tanítómesterem, mégis tisztában vagyok azzal, mennyi mindent köszönhetek neked a lelki életemben. Egyáltalán a lehetőséget, hogy megismerjem Kṛṣṇa odaadó szolgálatát, hogy gyakorolhassam és tökéletesíthessem azt. Saját avató *gurumat* sem ismerhetném nélküled és a lelki életben való fejlődés, a mindennapok gyakorlata, az intézményhez való tartozás és annak jobbítása, fejlesztése sem létezne számomra.

A benned és a tanításaidban való bizalmamat több tényező is erősíti. Egyrészt a saját példád, amivel felállítod számunkra a mércét, mi jelenti a Kṛṣṇa-tudatra

történő törekvés minimumát. Másrészt saját lelki tanítómesterem, aki mindig kifejezi, mennyire boldog, ha csak követjük, amit te tanítasz és kérsz tőlünk. Ha kérdéssel fordulunk hozzá, sokszor hűséges tisztelőként csak hozzád irányít minket válaszáért és megoldásért.

És bár nem lenne a dolgod, mégis ugyanolyan figyelmet fordítasz rám, vagy istentestvéreimre, mint saját tanítványaidra, és ugyanolyan mértékű felelősséget vállalasz a mi lelki életünkért is. Micsoda adósság nehezedik ránk! Van-e mód arra, hogy viszonzzuk, amit tőled kaptunk?

Bízhatunk abban, hogy amit te cselekszel, kérsz, vagy mondasz, az teljes mértékben képviseli Śrīla Prabhupāda vágyát. Tudhatjuk, hogy ha téged nem követünk megfelelően, ha nem fogadjuk meg a tanácsaidat, azzal valójában Śrīla Prabhupāda örökérvényű kijelentéseit kérdőjelezzük és cáfoljuk meg indirekt módon.

Kedves Mahārāja, kérlek, foglald le engem is Rādhe-Śyāmádnak végzett szolgálatodban, és engeddd meg, hogy egyszer én is megérthessem, hogy ezen kívül nincs másnak értelme az életben.

Szolgád:

Gāndharvikā-prema dāsī

Śaura kīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāngának!

Most Indiában, Vṛndāvanában ülök az *āsrama* erkélyén. Nagyon intenzív a hatás, amelyet e szent *dhāma* nyújt. Nem az az elképzelt csendes, békés hely, amely valaha lehetett, vagy még volt is úgy 10 évvel ezelőtt. Érezhető a *kali-yuga* egyre erősödő hatása. Egyik oldalról fülsüketítően egy *bhajana* bömböl, modern hangszerekkel és émelyítő női énekléssel, a szomszédos házból valakik eszeveszetten ordítanak és óriási réz whomper-ekkel próbálják az odaadásukat kifejezni, a harmadik helyről monoton kántálás hangzik. A Kṛṣṇa-Balarāma Mandirában viszont nem változott semmi. Egyetlen menedék, Śrīla Prabhupāda menedéke.

A nyugati világban az a hangulat már eleve adott, amely most van kialakulóban Vṛndāvanában. Egyetlen esélyünk, ha van egy-egy olyan személy, aki képes Śrīla Prabhupāda menedékadó hangulatát továbbadni. Csak az képes erre, aki az Ő vágyát minden pillanatban élete fő céljává teszi.

Ezt érzem itt Magyarországon, amikor Budapesten, Új Vraja-dhāmában járok, *bhaktákkal* találkozom, akik komolyan követik a lelki elveket. Menedékek a *kali-yuga* forgatagában. És ez a Te erőfeszítéseid árán van fenntartva, kedves Guru Mahārāja! Meg tudunk menekülni az émelyítő modern „*bhajanáktól*”, meg tudunk menekülni az eszetlen, dühös fanatizmusunktól, meg tudunk menekülni a „mármindenttudok” kántálásunktól, mert Te lehetőséget teremtasz nekünk, hogy megismerjük az eredeti környezetünket, ahol minden harmonikus és csak Kṛṣṇa szolgálata van a középpontban. Nem igazán kifejezhető szavakkal az a türelem, odaadás és szeretet, ahogyan Te a *bhaktáknak* ezt a menedéket biztosítod, hogy ne zavarják őket meg azok a külső hangulatok, amelyek már csak pusztá jelenlétükkel is pusztítóak tudnak lenni. Ha hagyjuk magunkat, és nem vesszük igénybe az Általad felkínált lehetőséget, akkor biztosan tudhatjuk, hogy elvesztünk.

Ez a te dicsőséged, hogy amit Śrīla Prabhupāda adott, te képes vagy továbbadni minden változtatás nélkül. Ő biztosan nagyon büszke rád! Meg kell becsülnünk az odaadásodat, mert ez az egyetlen esélyünk!

Kérlek, ezen a szent napon, megjelenésed napján, áldj meg azzal, hogy életem egyetlenegy pillanatában sem feledkezzem meg arról, amit Tőled kaptam és kapok! Mindig hálás tudjak maradni Neked és az általad fenntartott menedékben maradhattam!

Jelentéktelen szolgád:
Gaura kīrtana dāsa

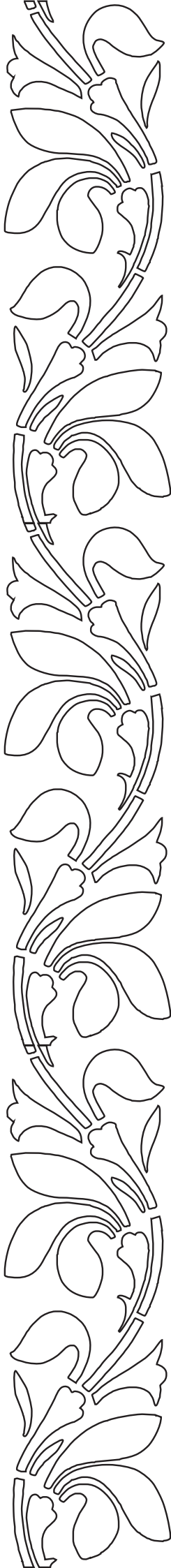
Gaura Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Már rengetegszer elhatároztam, hogy nem a legutolsó pillanatban kezdem el a Téged dicsőítő felajánlásomat írni így, *vyāsa-pūjā* előtt, hanem egész évben próbálok meditálni a Te csodálatos személyiségeden, s minden nap írni néhány gondolatot arról, hogy mennyire fontos vagy mindnyájunk számára. Persze mindig kudarcot vallottam e törekvésemben.

Az elmúlt 16 évben, amióta ismerlek, végig ott érlelődött bennem a vágy, hogy minél jobban megismerjelek, s hogy a lehetőségeimhez képes a Te hangulatodnak megfelelően próbáljalak szolgálni. A tanítómester és a tanítvány kapcsolatáról alkotott gyér elképzelésemnek köszönhetően próbálkoztam a „mosolygás művészetével”, nagy szavak hangoztatásával s képmutatással is, természetesen minden eredmény nélkül. Te persze kedvesen, bátorítóan irányítottál, de valami (úgy éreztem) mindig hiányzott . . .

Sokat elmélkedtem, s beszélgettem más *bhaktákkal* erről, s szépen lassan megvilágosodott előttem a kép – az amelyet a kezdő *bhakták* általában már két hét után tisztán látnak –, miszerint Téged (*sāksād-hariként*, vagyis a Legfelsőbb Úrtól nem különbözőként) . . . „egyedül az odaadó szolgálat által lehet igazán megérteni.” (Bg. 18.55 alapján)

Caitanya prabhu, aki egyike tökéletes szolgálóidnak egyszer kifejtette, hogy Te a tanítványaiddal nem azok teste és elméje alapján viszonzol, hanem a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálatuk alapján. Számodra ez a fontos, minden más lényegtelen. Erre akarsz bennünket megtanítani, hogy életünk végén, amikor talán lehetőségünk nyílik Śrī Śrī Rādhē-Śyāmát eredeti formájukban is megpillantani, ne úgy közelítsünk Feléjük, mint egy „elefánt a porcelánboltban”.

Ez a felismerés az anyagi test szintjén élőknek (mint nekem is) óriási pofon, de hát mi is az oka és célja annak, hogy Śrīla Prabhupāda missziójához csatlakoztunk? Hát nem az anyagi egó fejlesztése, hanem épp ellenkezőleg.

Alig másfél hónappal ezelőtt végre lehetőségem volt ismét a közeledben lenni és tökéletlen szolgálataimmal segíteni Téged. Az első feladatom az volt, hogy a lakhelyed tetején kiterített száradó *gamchádtól* kellett a szomszéd ház tetejéről egy csúzlival távol tartanom a majmokat. A csúzlit egy hónappal korábban Dél-Indiában vásároltam, s valahogy mindig éreztem, illetve reméltem, hogy egyszer majd „transzcendentális értelmet nyer” a megvásárlása. Négy órán keresztül őrködtem a tetőn, s hadakoztam az arra járó jövevényekkel. A következő nap már a szobádat is kitakaríthattam . . . Ezek az órák és napok elmélyítették bennem azt az érzést, hogy élettelenek a napok a Te szolgálatod nélkül Guru Mahārāja, s ismét csak köszönetet tudok mondani azért, hogy erre lehetőséget adsz.

Örök szolgád:

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Śaura Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Tisztelettel borulok le isteni lótuuszlabaid elé. Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja csodálatos érzés, hogy Te mindig támogatsz a kegyeddel – legyen az dicséret, vagy szidás. Az elmúlt évben ezáltal kaptam lehetőséget arra, hogy Párizsba mehessek, Śrī Śrī Rādhā-Parisiśvara menedékét megkaphassam, és sok csodálatos *bhaktával* találkozhatok. Aztán, mivel nagyon osoba vagyok, és így sok nehézséget okozok, alaposan megszidtál, majd egy év után visszarendeltél Magyarországra. És újra csodálatos *bhaktákkal* találkoztam, akiknek a társaságáról már lemondtam. Amikor *pūjārī* szolgálatot adtál, lehetővé tetted, hogy átértékeljem a helyzetemet a Kṛṣṇa-tudatban. Az avatásom óta – néhány ritka alkalomtól eltekintve – nem nagyon törekedtem arra, hogy közel kerüljek a *mūrtikhoz*. Mindig olyan szennyezettnek, alkalmatlannak éreztem magamat, és láttam, hogy mások sokkal, de sokkal szebben tudják szolgálni őket –, most a kegyedből meg kellett értenem, hogy Ők a legfontosabb Személyek az életünkben, és hogy az Ő kegyükből történik bármi, amit sikernek, eredménynek könyvelhetünk el. Amikor végre valamit megértettem abból, hogy milyen parányi élőlény is vagyok, elkezdem imádkozni is. Ez egy nagy siker nálam, mert büszkeségem, ostobaságom bizony eddig megakadályozta, hogy személyesen próbáljak beszélni az Urakhoz. Párizsban a nehéz helyzet rávilágított arra is, hogy milyen komolyan törekednek néhányan a Kṛṣṇa-tudatban, hogy minden nehézség ellenére a helyükön maradva szolgálják a missziót. Életüket Prabhupāda vágyának beteljesítése tölti el, és szeretném az ő példájukat egyszer én is követni. „Áldjon meg bennünket Śrīla Prabhupāda, hogy az egész világon prédikáljuk a misszióját”.

Kedves Guru Mahārāja! Birtokában vagy ennek az áldásnak, ezért mindig együtt vagy alapító *ācāryánkkal*. Akárhol vagy, mindig őt szolgálod. Olyan szolgálja vagy, aki az egész szívedet neki adod. Nincs dicsőségesebb helyzetben élőlény nálad. Azért imádkozom Śrīla Prabhupādához, hogy hadd kapjam meg ugyanazt az erős hitet utasításaidban, amilyen Neked van az ő utasításaiban. Mindig igyekezni fogok, hogy az instrukcióidat az életemmé és lelkemmé tegyem. Lelkesít, ha azokra a pillanatokra gondolok, amikor személyes szolgálaton keresztül lehetőségem volt közvetlenül Veled lenni, habár talán soha nem sikerült és nem fog sikerülni elégedetté tennem Téged.

Drága Gurudeva, könyörgöm, áldj meg azzal, hogy megadod nekem a legjobb tanítványaid tulajdonságait, akik tisztán szolgálnak téged. Tégy alázatossá, hogy a szent név a szívembe lépjen és ott táncoljon.

Most még félúton sem vagyok a kívánt cél felé, és az út nehéz. Ma Egerben az Úr Nityānanda Prabhu megjelenését ünnepeljük. Ezen a napon Hozzá, és hozzád imádkozom, hogy hagy szabaduljak meg a kéjtől, a mohóságtól és az irigységtől, és mindentől, ami távol tart attól, hogy tiszta odaadó szolgálatot végezzek neked. Fényt adva jelentél meg az életemben, és isteni szeretettel ejtettél rabul. Örökké adósod vagyok, drága, szeretett, örök apám, Śrīla Gurudeva.

„Óh, Śrīla Prabhupāda, az Úr Kṛṣṇa, kedvesen megadta a lehetőséget arra, hogy teljesítem a *gurum* utasítását, de egyáltalán nem vagyok rá képesített. A te tanítványaidnak olyan csodálatos hitük van benned. Kérlek, hadd érjem el ugyanazt a hitet a saját *gurumban*, lelki fiadban. Hadd alapozzak meg egy megfelelő kapcsolatot Śrīla Gurudevával, mert ez lelki életem egyetlen támasza. Śrīla Prabhupāda, kérlek, vezess engem. Most nem értem, Kṛṣṇa mit akar tőlem, de kérlek, hozd tudomásomra, mi a terve. Adj nekem megfelelő látást, hogy lássam az Ő vágyát. Óh, Prabhupāda, kérlek add a kegyed, hogy olyan jó tanítványa legyek a lelki tanítómesteremnek, amilyen jó tanítványod ő neked.”

Örök szolgád:
Gaura Nitāi dāsa

Gauracand

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Megígérem, hogy a szüleimnek szót fogadok, és sokat fogok *japázni*.

Felajánlok minden ételt, hogy megehessem Gaura-Nitāi *mahāját*.

Most még csak 7 éves vagyok, de ha felnövök én is tanítómester szeretnék lenni.

Szolgád:
Gauracand

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Néhány nappal ezelőtt, amikor a podcastról az egyik Indiából küldött üzenetet hallgattam, újra szembetalálkoztam azzal a ténnyel, hogy milyen csodálatos lelki tanítómester és prédikátor vagy, aki nagyszerűen alkalmazza a Śrīla Prabhupāda által is bemutatott *yukta-vairāgya* elvet. Ahogy ültem, azon gondolkodtam, hogy bár több ezer kilométerre vagy tőlem egy távoli országban, mégis nagyon közelinek érzek. Az jutott eszembe, hogy mennyi dolgod lehet ott: GBC gyűlések, az épp ott lévő *bhaktáknak* való prédikálás, vagy éppen pihened kellene. Te mégis fáradságot nem ismerve egy diktafonra beszélsz, hogy elküldd azt nekünk a világ másik végére, hogy naprakész kapcsolatban lehessünk Veled. Azon tűnődtem, hogy Te tényleg a technika minden új vívmányát igyekszel Kṛṣṇa szolgálatába állítani. Ezekkel a lehetőségekkel nem csak a közvetlen környezetben lévőknek prédikálsz napi szinten, hanem a Tőled távol esőket inspirálsz. Hasonlóan, néhány éve megjelent az sms-ek küldése, amit akkor rögtön, és azóta is alkalmazol a *bhakták* lelkesítésére és a Kṛṣṇa-tudat terjesztésére. És a sort természetesen még folytathatnánk számtalan hasonló példával.

Ayukta-vairāgya elvvel kapcsolatban kikerestem néhány sort a *Śrīmad-Bhāgavatam*-ból, melyeket olvasva szintén a Te dicsőségedre emlékezem.

„Természetesen az Úrnak végzett odaadó szolgálat fejlett fokát – ahogyan Rūpa Gosvāmī elmondja – a *yukta-vairāgya* jellemzi, az a szint, amikor valaki a világ javait az Úr missziójában használja fel. Nem vitás, hogy e világ kincseit csodálatosan fel lehet használni Isten dicsőségének hirdetésében és egy Isten-központú társadalom megteremtésében. Egy fejlett *bhakta* nem esik áldozatul az anyagi javak csábításának, hanem kötelességtudóan és becsületesen egyedül arra használ mindent, hogy örömet szerezzen vele az Úrnak.” (SB. 10. 25.17.)

Kedves Guru Mahārāja! Ez az elv, amit most épp kiemeltem, természetesen csak egy a sok közül, amelyet tökéletesen alkalmazol Śrīla Prabhupāda lótuszlábainak szolgálatában. Ha Rajtad meditálok, számtalan más dicsőséges tulajdonságodat fedezhetem fel az élet bármelyik területén. Köszönöm Neked, hogy minden eszöközt kihasználva vigyázol ránk és lelkesítesz minket. Kérlek, add az áldásod, hogy megfelelően tudjam értékelni és elfogadni ezt a szeretetedet és törődésed, és bár nagyon büszke és ostoba vagyok, kérlek, áldj meg, hogy hűséges tanítványodként én is felelősségteljes segítője és szolgája legyek másoknak.

Szolgád: Gauramaṇi dāsa

Śaurāṅga dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace!

Year after year the same thought comes to my mind, whenever I sit down to collect my thoughts to be able to properly glorify your divine qualities. The difficulty lies not in finding enough good qualities in you to glorify, but rather I think about my qualifications to glorify You. What is required to make this glorification honest enough? Is my dedication to your service honest enough? Am I a trustworthy disciple?

Looking back on the history of our relationship, another recurrent thought comes to my mind: “Fools rush in where angels fear to tread.” In the past, I thought of myself as an intimate servant of my Guru Mahārāja, as an important disciple. As the years go by, my significance decreases step by step in my own eyes. Maybe this is a good sign, as my false ego gets deflated. However I fear to lose the sense of importance of this relationship, the sense of belonging to You, and the focus on pure devotional service as the most important thing in my life.

Maybe previously I behaved too intimately with You, not giving enough respect and not recognizing you enough. I know that love is based on respect, and relishing *mādhurya* is based on understanding the *aiśvarya*. So I am trying to develop more respect, hoping that the feeling of distance will be just temporary, giving place to a deeper and more profound love, and the opportunity to personally serve the Lord under your direction. Whereas previously I had more opportunity to render personal service to You, now your family have expanded, and your personal availability is naturally more restricted. So I try to relish your *kīrtanas* and the books. Both serve as an everfresh fountain of inspiration.

By being in your *kīrtana*, I see a saint present before my eyes, who is the personal associate of Lord Caitanya, and the fire of *saṅkīrtana* eternally burns in his heart, warming up the hearts of all the conditioned souls. I wish to develop that childish naivetī that makes you forget everything when you taste the holy names in the association of the devotees. May I join the eternal *kīrtana*-pastimes of Lord Caitanya, the sample of which you make available in this world.

Whenever I read your newest book, I always think that this book is the ultimate and unsurpassable literary work of our Gauḍīya Vaiṣṇava family, but when the next one is published, I am astonished to discover that the new one is even deeper, more refined and more grave in its contents. After having read the foreword to the *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, my feeling was something similar to what I felt when

I read Śrīla Prabhupāda's *Bhagavad-gītā* some 17 years back. I felt that the ideas of the book are way above my head, but I felt confident that the author knew the truth and could lead me to it. Now I think I could really say that I have understood what Śrīla Prabhupāda says, if I have taken to heart what you state in *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*.

Śrī Kṛṣṇa has come 5000 years ago and spoke the *Bhagavad-gītā* for the benefit of everyone. But he felt that he should come and teach the people how to follow it by setting an example Himself as Lord Caitanya. Śrīla Prabhupāda has given this knowledge to the world. Still, we see that so many souls do not make it their lives and souls, even after having read and practiced it for several years. We tend to keep interest in so many useless material things, even after having tasted pure devotional service in the company of pure devotees.

To be honest, you are one of those rare souls I have seen, who take absolutely no interest in material topics, and have natural, genuine taste for *Kṛṣṇa-kathā* and the holy name. I hope that by serving you, and following your teachings, I will be able to keep my focus on pure devotional service, and soon reach the goal. I do not know whether I want to do this because I am convinced that this is the best thing to do, or because you are so enthusiastic about it, and I trust your judgement more than my own. Please always consider me as your insignificant servant, and cast your merciful glance on me.

Your aspiring servant,
Gaurāṅga dāsa

Ḡāyatrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Születésem napján szeretném köszönetemet és hálámat kimutatni az iránt, ahogy Te minden akadály és nehézség ellenére, a legtisztább és legőszintébb Kṛṣṇa-tudatot nyújtod nekem. Ez táplálja cseppnyi erőmet, és kitartásomat életben tartja ahhoz, hogy megértsem: Kṛṣṇa szeretetének az elérése az életem legfontosabb célja.

Nagyon nagy hálával és szeretettel gondolok mindig Rád, kedves Guru Mahārāja.

Köszönettel, elesett és örök szolgád:
Ḡāyatrī devī dāsī

Ṣhanasyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kérlek, hadd ajánljam ezt a pár sort, dicsőséges megjelenési napodra. Nagy öröm számomra, hogy megint írhatok pár sort dicsőségedről. Megint lehetőségem van, hogy komolyan elgondolkozzam a Veled való kapcsolatomról.

Most 11 éve, hogy eljöttem ide Kṛṣṇa-völgybe. Eljöttem ide, kíváncsi voltam és nem tudtam elmenni. Haza jöttem. Azóta vagy az én kedves édesapám, azóta próbálom minden szavadat követni, és úgy cselekedni, hogy az Téged elégedetté tegyen.

Most történt egy pár hete, hogy Pāvanī mātājī elhagyta ezt a világot és megszületik ott, ahol most jelenleg végzi Kṛṣṇa kedvteléseit –mondta.

Ott voltam, hogyan szóltál hozzá, hogyan vezetted őt egészen a célig. Hát ez nagyon elgondolkodtatott, megdöbbenett és elkápráztatott. Nagyon határozott, egyenes és mindent elsöprő voltál. Nem voltak kétségek, mi az út, mit kell tenni. A mātājī nagyon boldog volt. Megkapta szerető társaságodat, és teljesen elégedetté vált. Úgy gondolom, ez az elégedettség vitte őt el egészen a célig. Énekeltél neki és meséltél Rādhe-Śyāmáról. Gyönyörű volt, mind az Isteni Párral lehattunk kedvteléseidben. Énekeltél és meséltél, énekeltél és meséltél ez hömpölygött át minden kétségen, zavaron és félelmen.

Śravaṇam, kīrtanam, smaraṇam. Ez volt, emlékezés, mély meditáció. Vitted őt magaddal, vezetted és ő boldog volt. Biztosan mondhatom, hogy boldog volt.

Kedves Guru Mahārāja! Ez csak egy példa, hogyan mentettél meg valakit. Hogyan vitted haza, vissza Istenhez, szeretett Rādhe-Śyámánkhoz.

Az én csöppnyi agyammal sajnos nem tudom felfogni, milyen haszonnal is jár a Te jelenlétedet, hisz ha tudnám, sohasem engedném el lótu-szlábadat.

Elesett szolgád:

Ghanasyāma dāsa

Gītāñjali devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Hűséges tanítványaid soha ki nem fogyhatnak mérhetetlen hálájukat kifejező szavakból, amely nap, mint nap megjelenik szívükben. Azonban a hála mellett ott a kétely, hogy tudjuk-e valaha viszonzni ezt a sok kegyet. Eljöttél hozzánk szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasítását teljesítve, hogy ezen a vidéken is elterjeszd a Szent Nevet, és az itt élők számára is megadd a lehetőséget a lelki kultúra elsajátítására és a Kṛṣṇa iránti szeretet kifejlesztésére.

Köszönöm Neked, hogy lehetőséget adtál a számomra is az Úr Caitanya missziójában való részvételre és elvihetem csodálatos üzenetét az orvosok és a mérészek világába. Kérlek, add meg a képességet, hogy ezt egyre hatékonyabban tudjam végezni, és örömet tudjak ezáltal szerezni Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Gaura-Nitāinak és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Örök szolgád:

Gītāñjali devī dāsī

Gopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Régebben tisztán emlékeztem a pillanatra, amikor először megláttalak. A tanítványaid lehódoltak előtted, ahogy jöttél be a Mikes Kelemen utcai kis ház kertjébe, és virágfűzért akasztottak a nyakadba. Abban a pillanatban nem fogtam fel, hogy egy csapásra az egész életem megváltozik. Hazamentem, de nem értettem, hogy miért hallom még mindig a hangod, hogy a kérdéseimre, amelyek a fejemben megfordultak, hogy lehet, hogy egyből válaszolsz, habár nem is vagy ott.

Amikor másodszor láttalak, Sītāt és Yaśodā-mayīt avattad. Akkor hallottam először a négy szabályról, és azt gondoltam, kipróbálom. Azóta tartom. Nem is én ültem a tűz mellett, és nem is én tettem fogadalmat, mégis úgy éreztem, hogy attól a pillanattól fogva a tanítványod lettem. A *śāstra* ír ilyesmiről, hogy a lelki

tanítómester és a tanítvány között örök kapcsolat van, és hogy felismerik egymást. Kétlem, hogy te felismertél, de az én életem mégis egy csapásra megváltozott, nem tudtam, és nem akartam mást, csak a Kṛṣṇa-tudatot, semmi sem tántoríthatott el. Ennek most 18 éve.

Azóta sokat gondolkodtam, hogyha aznap te nem jössz, és nem találkozunk, akkor *bhakta* lettem volna-e. Nem vagyok benne biztos. Mindig a te inspirációd lelkesített, bármit tettem, a tőled kapott erőnek volt köszönhető, minden megvalósítás, tudás tőled származott, mindennek te voltál a forrása. Ez az én személyes szintem, de ha végignézek az elmúlt éveken, minden, ami fejlődés itt Magyarországon történt a Kṛṣṇa-tudatban, az a te inspirációdnak, energiádnak, vágyadnak a megnyilvánulása.

Persze voltak segítőtársaid az istentestvéreid és a tanítványaid között is, de mindennek te vagy a középpontja, mintha minden belőled áradna ki. Ezek a *bhakták* nem biztos, hogy idejöttek volna, az energiájukat adták volna, ha nem te kéred vagy inspirárod őket. A *śāstra* azt írja, hogy a lelki tanítómester átlátszó közeg, és Isten akaratát közvetíti, Azt gondolom, hogy te egy nagyon különleges közeg vagy, és hálás lehetek, hogy találkoztam veled. Hálás lehetek azért a pillanatért, és az elmúlt 18 évért. Minden, amit kaptam tőled, a hasznomra vált, csak jó felé vezetett, a vissza Istenhez vezető úton.

Kérlek, tarts meg a szolgálatodban, még ha nem is tartasz alkalmasnak. Egy nap talán a hasznomat veszed. Remélem, eljön az a nap.

Szolgád:

Gopāla devī dāsī

Gopīcandra dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Nem tudom felfogni mindazt a csodálatos dolgot, hogy a nagy lelkek, mint Te magad,akinek elméje csalhatatlan Istenség Személyiségébe olvad, kimutatják kegyüket az ostoba feltételekhez kötött lelkek iránt, akiket az anyagi élet problémái kínoznak.”(Ś.Bhāg.12.5.3)

Kedves Mahārāja, nemrégén egyik kedves *bhaktád* Līlā-śuka prabhu tartott egy leckét. Arról beszélt, hogy bár Arjuna azt mondja a *Bhagavad-gītā* elején, hogy meghódolt, mégis a *Bhagavad-gītā* végén Kṛṣṇa azt mondja neki, hogy hódoljon meg.

Arra jutottam, hogy lehet, hogy néha úgy gondolom, hogy meghódoltam Śrīla Prabhupādának, neked, autoritásaimnak és sok más *bhaktának*, mégis ez a meghódolás nagyon messze van attól, hogy bárkit is elégedetté tegyen. Bár Kṛṣṇa mindig kéri újra és újra, hogy hódoljak meg.

Ez a meghódolásra való vágy tőled és *bhaktáidtól* jön. Amikor még egyáltalán nem ismertelek, akkor transzcendentális személyed látványa kényszerített arra, hogy meghódoljak *bhaktáidnak*.

Ahogy a lelki életben egyre több kegyet kapok tőled, *bhaktáidtól*, úgy kényszerítenek ezek az indokolatlan kegyek új és új meghódolásra, amíg talán egyszer majd elégedettek lesztek a meghódolásommal.

Ez a kegy úgy nyilvánul meg, hogy egyre könnyebben meglátom neked és *bhaktáid* csodálatos tulajdonságait és ez hálával tölt el feléd és felénk

Így kényszerítve érzem magam, hogy jobban és jobban meghódoljak . . .

Kedves Mahārāja, nagyon köszönöm a kegyedet.

Szolgád:

Gopīcandra dāsa

Gopikā devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

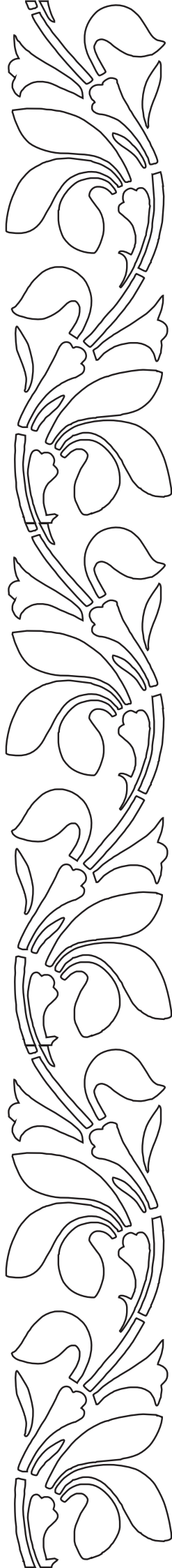
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál!

Ma csodálatos nap van, ma jelentél meg ebben az anyagi világban, hogy Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa üzenetét átadd az elesett lelkeknek.

Köszönöm szépen, hogy most írhatok Neked, hogy itt lehetek, s némi figyelmet szentelsz próbálkozásomra, mellyel most megfelelőképpen dicsőíteni szeretnék Téged. Valószínűleg e próbálkozás nem jár teljes sikerrel, mert sajnos nem tudom felmérni személyiséged csodálatos nagyságát. A minap Manorāma prabhu nálunk volt Kecskeméten, s a hétvégi programon tartott leckét. Arról prédikált, hogy minden *bhaktát* egy gyémántnak kell tekinteni, s eképp kell viszonyulni hozzájuk. Akkor Te, Guru Mahārāja, egy gyémánthegy vagy, akinek én nem látom a tetejét.

Csodálatos jellemvonásaidról főképpen csak hallok Dāmodara prabhutól és Dharmiṣṭa mātājítól, szerencsére sokat, mert szeretnek Rólad beszélni. De kegyednek köszönhetően eljöttél Kecskemétre többször is, s így személyesen is tudtunk pár percet társulni.

Amit biztosan látok, hogy örök hálával tartozom, amiért megmentettél az anya-

gi léttől, s elfogadtál lányodnak. Határtalan a Te kegyed, hiszen mindent feláldoztál, hogy az embereket Kṛṣṇa felé vezesd.

A tavalyi felajánlásodban azt írtad Śrīla Prabhupādának, hogy adjon Neked balszamot a szívedre, mert fáj, amilyen sebet okoznak a *bhakták*, s nekem ez nagyon ellágyította a szívemet. Csodálkoztam, mert nem is gondoltam még bele soha, hogy milyen fájdalmat is okozunk Neked néha a viselkedésünkkel. Bárcsak tiszta szolgálatot tudnék végezni Neked, s akkor legalább én nem okoznék fájdalmat lágy szívednek. Úgy érzem, egy béka vagyok a kutamban, s hiába próbálom megérteni érzéseidet, s nagyságodat; de töretlenül, mint egy keljfeljancsi fogom végezni a *saṅkīrtana* missziót, s tudom, ez elégedetté tesz. Béka lévén nem látom transzcendentális nagyságodat Guru Mahārāja, de tudom is miért; az önmegvalósítás útján még csak az emberré válás folyamatában vagyok. De tudom, hogy ha követem a lámpás fényét, melyet a kezekben tartasz, s egyre közeledem Feléd, akkor a fénynél meglátlak majd Téged is teljes valódban, s azt is, akit a lámpásoddal megvilágítasz!

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek a misszióban, kedves Guru Mahārāja! Nélküled mindenki, s köztük én is, csak a vesztünkbe rohannánk.

Nem vagyok a szavak embere, de tudom, Neked nem is az számít. Majd tetteimből látod, hogy is érzek, s mi van a szívemben. Bárcsak nagy ostobaságom ellenére mindig lótuszlábaid szolgálatában maradhatnék!

Örök szolgád:

Gopikā devī dāśī

Gopīkṛṣṇa dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Megjelenésed alkalmából egy kis történettel szeretnék Téged dicsőíteni, ami Indiában történt.

Amikor Indiába érkeztünk, szerettünk volna találkozni Veled, de sajnos nagyon elfoglalt voltál. Így csak egy virágfüzért tudtunk Neked beküldeni. Pár nappal később egy barátomnak *mūrti* ruhákat néztem, és bementem egy üzletbe. Idős *bhakták* voltak ott, sőt még egy *sannyāsī* is, akik szintén nézelődtek. Leborultam, és türelmesen vártam, hogy sorra kerüljek. Kis idő elteltével egy nyugati, idősebb *bhakta*, aki szerintem Prabhupāda tanítványa volt, megkérdezte, honnan jöttem. Elmondtam,

hogy merről, mire rögtön visszakérdezett: Śivarāma Swami Mahārāja tanítványa vagy? Válaszoltam határozottan, hogy igen. Megveregette a vállam, mosolygott, és szinte átölelve odakísért az egyik eladóhoz. Azt mondta: „Ő Śivarāma Mahārāja tanítványa Magyarországról. Ő a következő.” Aztán elment.

Minden dicsőséget Neked, Guru Mahārāja! Az, hogy a tanítványaid lehetünk, legyünk bárhol a világon, a legnagyobb dicsőséget és szerencsét hozza el számunkra. Büszke vagyok, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem.

Kérlek Téged, hogy ha még nem is vagyok rá méltó, légy kegyes, és add nekem áldásaidat, hogy folytatni tudjam.

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha'be hata*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

„Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy ekstázisban énekelni a Szent Nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha Te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok, és eldobom magamtól az életem.”

Szolgád:

Gopīkr̥ṣṇa dāsa

Gosvāmūrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Nagyon hálás vagyok Neked, hogy kimentettél az anyagi lét óceánjából. Köszönöm, hogy ilyen szép *bhakták* között élhetek, és hogy lefoglalsz az Úr Caitanya

saṅkīrtana mozgalmában. Sokszor gondolkodtam azon, hogy hogyan kerülhettem ilyen helyzetbe, hogy mennyire tökéletes körülöttem minden. Azt hiszem, sosem fogom tudni megérteni, mert ez csak a Te indokolatlan kegyedből lehetséges. Csak annyit tudok tenni, hogy csinálom tovább a szolgálatomat, és próbálok minél több erőfeszítést beletenni. Ez nagyon nehéz, mert nagyon sok vágyam van a tiédén kívül.

Kérlek, add a kegyed, hogy az egyetlen vágyam az legyen, hogy Téged elégedté tegyelek. Kérlek, add a kegyed továbbra is, hogy bármennyire nehéz, bármi történik, csak tudjam tovább folytatni. Kérlek, tarts mindig a *bhakták* lótuuszlabáinak árnyékában.

Köszönök mindent. Minden dicsőséget Neked!

Jelentéktelen szolgád:

Gosvāmīnī devī dāsī

Śovardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Önnek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Guru Mahārāja olyan csodálatosan, kedvesen és türelmesen segít mindenkit. Az anyagi feltételek között mindannyian lekötve élünk. *Kāraṇam-guṇa-saṅga 'sya . . .* – feltételekhez kötött életünk oka, az anyagi kötőerőkkel való társulás, ami a Kṛṣṇától való elfordulás következménye. Kuntī devī imáiból megtudhatjuk: *avidyā-kāma-karmabhiḥ . . .* – először is tudatlanok vagyunk, emiatt önös, érzékielégítő vágyaink vannak, és persze erre irányulnak tetteink is. Hogyan lehet kikerülni ebből a megszégyenítő, megalázó helyzetből? Hogyan kerül eltávolításra a hályog szemünk elől? Mikor elevenítjük fel eredeti kapcsolatunkat Kṛṣṇával és az Ő társaival?

Jñānāñjana śalākayā – Ön, lelki tanítómesterünk felvilágosít minket: leckéket tart, leveleinkre válaszol, személyes társulások alkalmával kijavít, könyveket ír, megadja és tanítja a folyamatot, ahogy gyakorolhatjuk az odaadó szolgálatot, elfogad bennünket, mint tanítványait, megkapjuk a Szent Nevet, lehetőséget ad a *yātrānak*, hogy sokféle típusú személy sokféle szolgálatot végezhesen, biztosítja vezetőink

segítségével a lehető legideálisabb körülményeket, hogy kedvezően gyakorolhas-
suk a *bhakti-yogát*, elviseli azokat a terheket, amiért Önnek már nem kellene szen-
vednie . . . – a sort még hosszan lehetne sorolni. Mi, tanítványok próbálunk fejlődni,
és azt tapasztaljuk, hogy csökken rajtunk az illuzórikus energia hatása, növekszik
a vágyunk Önt, a *bhaktákat* és Śrī Śrī Dayāl Nitāi - Vijaya Gaurāngát illetve Śrī Śrī
Rādhā-Śyāmasundarát szolgálnunk. Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk Önnek
ezen a kedvező napon – és minden napon –, miközben növekszik bennünk a hála
Ön iránt. Így egyre jobban lekötelezettnek érezzük magunkat és imádkozunk, hogy
egyre jobban legyünk lekötve az Ön lótusz lábaihoz, a *vaiṣṇavák* szolgálatához, a
Szent Név énekléséhez és terjesztéséhez – ez a lekötöttség a mi felszabadulásunk.

Bár kommunikációs szolgálatom van jelenleg, mégis rövid felajánlást írtam. Ez
azért van, mert nem rendelkezem azzal, ami írásom tárgya: a Guru Mahārāja iránti
odaadás. Kérem a *vaiṣṇavákat*, adják áldásaikat, hogy megnyilvánuljon bennem lel-
ki életünk ezen kulcsa!

Guru Mahārāja *kī* – *jaya!*

Szolgája:

Govardhana dāsa

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Eljött ez a kedvező nap, a *vyāsa-pūjā* ünneped.

Személy szerint számomra, ez a legkedvesebb, és a szívemhez legközelebb álló
ünnepség az év során. Ünnepség, mert ünnepeljük hogy eljöttél a lelki életünkbe,
és vezetsz minket. Ahogyan egy gyerek sem nőhet fel egy gondoskodó apa és anya
felügyelete nélkül, mi sem tudunk felnőni gondos irányításod nélkül. Bármennyi
évet eltöltünk a Kṛṣṇa-tudatban, ennek a gondolkodásmódnak természetesnek kell
lenni, megtanulni függeni a *guru* és Kṛṣṇa kegyén.

A Védák titka nem nyilvánul meg a tanítvány számára, ha nincs hite a lelki ta-
nítómesterben.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanaḥ*

„A Védák tudományának teljes üzenete csak azon nagy lelkek előtt tárul fel automatikusan, akiknek fenntartás nélküli hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben”

Ahogy ezt a felajánlást írom neked, egy vers jutott az eszembe a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3. énekéből, amely egy *sādhu* tulajdonságait írja le.

*titikṣavaḥ kārūṇikāḥ suhṛdaḥ sarva-dehinām
ajāta-śatravaḥ śāntāḥ sādhaḥ sādhu-bhūṣaṇāḥ*

„Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlényel szemben. Nincsenek ellenségei, békés, engedelmeskedik a szentírásoknak, s minden tulajdonsága fenséges.”

Szeretném végigvenni ezeket a tulajdonságokat, és példákon keresztül megmutatni, hogy mennyire jelen vannak ezek a tulajdonságok benned.

titikṣavaḥ – türelmes

Erről nagyon sokat lehetne írni, hogy te milyen türelmes vagy. Türelmes vagy felém és tanítványaid felé. Bár néha vagy inkább sokszor butaságokat követek el, te mindig elnéző vagy, és hagysz időt, hogy kijavítsam a hibáimat.

kārūṇikāḥ – kegyes

Kegyes vagy, mert adtad számomra a Kṛṣṇa-tudatot, bár én nem tettem érte semmit, hogy megkaphassam.

Kegyes vagy, mert oly nagy erőfeszítést teszel, hogy itt Magyarországon elterjedhessen a Kṛṣṇa-tudat, és így egy új esélyt kapjanak az emberek. Példák erre: Bátorítod a *bhaktákat* a könyvosztásra, nagyon szépen kiépült Új Vraja-dhāma, hogy sok vendég megkaphassa az Isteni Pár Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara *darśanáját*, új templomot nyitottunk Budapesten, hogy még fényűzőbben imádhassuk Śrī-Śrī Dayāl Nitāi-Vijaya Gaurāṅgát. “Food for Life” program, amely segít, hogy az emberek *prasādamot* tisztelhessenek, és nem utolsó sorban a *pāda-yātrāt* amely elviszi az emberekhez az Úr Caitanya Mahāprabhu üzenetét, hogy mindenki énekelje az úr Szent Nevét.

suhṛdaḥ sarva-dehinām – barátságos minden élőlényhez

Neked Guru Mahārāja lelki látásmódod van, így nem teszel különbséget senki között. Ahogy Kṛṣṇa mindenkinek a barátja, úgy te is szeretettel bánsz mindenkivel. Így működik a szeretetted.

ajāta-śatravaḥ – nincsenek ellenségei vagy senkivel sem ellenséges

Két módon fordítja Śrīla Prabhupāda ezt a kifejezést.

Ha valaki találkozik veled személyesen, megnyerő viselkedésed és jó modorod kiváltja az emberből, hogy nem tud rólad rosszat gondolni, és barátságosan viselkedik veled.

śāntāḥ – békés

A *Bhagavad-gītā* 2.71. verse leírja, hogy ki éri el az igazi békét.

*vihāya kāmān yaḥ sarvān pumāṁś carati niḥsṛḥaḥ
nirmamo nirahaṅkāraḥ sa śāntim adhigacchati*

„Egyedül az éri el az igazi békét, aki feladott minden érzékkielégítésre irányuló vágyat, kívánságok nélkül él, megvált minden birtoklásérzettől, s mentes a hamis egótól.”

Ezek a tulajdonságok mind megvannak benned, ezért mindig békés tudsz lenni.

A békét az éri el, aki teljesen függ Kṛṣṇa akaratán.

Amíg valaki lázad Kṛṣṇa vágya ellen, addig nem lehet békés. Te Guru Mahārāja, igazán függsz Kṛṣṇán, ezért tudsz ilyen békés lenni.

sādhavaḥ – engedelmeskedik a szentírásoknak

Ha valaki aprólékosan figyeli az életed, minden teted mögött a szentírás áll. Nem teszel semmit sem függetlenül, ami nem lenne kapcsolatban a szentírásokkal. Ahogy eszel, ahogy beszélsz, vagy ahogy éled a lelki életed.

sādhū-bhūṣaṇāḥ – fenséges tulajdonságok jellemzik

Fenségesek Guru Mahārāja ezek a tulajdonságaid, s azért fenségesek, mert mind kapcsolatban állnak Kṛṣṇával.

Bár méltatlannak tartom magam, hogy ilyen elesett s alacsony helyzetből amiben én vagyok, dicsőítselek téged, de kérlek, Guru Mahārāja kérlek, fogadd el ezeket a szavakat, melyekkel megpróbáltalak dicsőíteni, mert szívemből beszélek, s tényleg így gondolkodom rólad, és így érzek veled kapcsolatban.

Örök szolgád:

Govinda Hari dāsa

Govinda-nandana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenésed legkedvezőbb napján! Minden dicsőséget Neked!

Szeretném megköszönni Neked ezen a kedvező napon azt a sok lehetőséget, amit kapunk, hogy szolgálhassunk, és így közelebb kerülhessünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábaihoz. Végtelen a szerencsénk, hogy részt vehetünk Śrīla Prabhupādának végzett szolgálatodban. Olyan csodálatos, ahogyan képviseled és szolgálod Śrīla Prabhupādát. Kegyedből így mindannyian a lelki láncolat menedékét élvezhetjük.

Igyekszem a szolgálattal és a követéssel továbbra is hálámat kifejezni ezért a végtelen kegyért. Köszönjük szépen Neked Guru Mahārāja.

Szolgád:

Govinda-nandana dāsa

Smagrāki dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezekben a napokban izgatottan várjuk új könyved megjelenését, miközben tudjuk, máris egy újabban dolgozol. Mindezzel oly csodálatosan szolgálod lelki tanítómestered vágyát.

Śrīla Prabhupāda így ír: „egy *ācāryának* így kell nevelnie a tanítványait, nemcsak neki magának kell bemutatnia a *bhāgavata* vallását, hanem tanítványait is meg kell tanítania, hogyan beszéljenek erről a magasztos témáról.”

Mindenki számára nyilvánvaló, hogy Neked sikerült megtanulni, Guru Mahārāja, mert Te tökéletes követő vagy. Mindig is az voltál. Narottama dāsa Ṭhākura így ír: *ei chaya gosāñi yānra, muñi tānra dāsa.* „a hat *gosvāmī* szolgája vagyok”. Śrīla Prabhupāda hozzát teszi, hogy a Kṛṣṇa-tudat filozófiája az, hogy az Úr szolgája szolgájának a szolgájává kell válnunk. Annak, aki meg akarja érteni a *kṛṣṇa-kathā* nehéz témáját, el kell fogadnia a tanítványi láncolatot.

Ezért transzcendentális könyveidet látva elképzelni sem tudjuk megértésed és megvalósításaid mértékét, melyek mélyek akár az óceán.

A *nyāya*, a logika egyik tantétele így szól: *phalena phala-kāraṇam anumīyate*, vagyis az eredményből megérthetjük az eredmény eredetét. Egy alkalommal Śrī Svarūpa Dāmodara, Śrī Rūpa Gosvāmī egy írása láttán így szólt Śrī Caitanya Mahāprabhuhoz: „amint megláttam, milyen egyedülálló módon alkotta meg ezt a költeményt, azonnal megértettem, hogy különleges kegyedben részesítetted.”

Mindebből arra a következtetésre juthatunk, Guru Mahārāja, hogy az Úr Téged is transzcendentális erejével áldott meg (*tabe śakti sañcāri*).

Ki képes hát felfogni szolgálatod határtalan dicsőségét, melyet azáltal végzel mindenki áldására, hogy írsz?

„Az emberek erősek és ellenállóak lesznek, ha elegendő gabonát fogyasztanak, ám azt a *bhaktát*, aki csak közönséges gabonát eszik, de nem ízleli meg az Úr Caitanya Mahāprabhu és Kṛṣṇa transzcendentális kedvteléseit, lassanként elhagyja minden ereje, s visszaesik transzcendentális helyzetéből, Ha azonban csak egy cseppet is iszik Kṛṣṇa kedvteléseinek nektárjából, teste és elméje kivirul, s nevetni, énekelni és táncolni kezd”.

Ezért hűségesen újra és újra kell olvasnunk e nektári könyveket, még egy napon – ha valóban szolgává váltunk – kegyed feltárja előttünk valódi jelentésüket.

Kérlek Guru Mahārāja, írd még sok-sok könyvet nekünk!

Minden dicsőséget Neked!

Szerető fiad:

Gunagrāhi dāsa

Guru-kṛpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked megjelenésed alkalmából.

Ahogy Kṛṣṇától kapjuk az életünket, ugyanúgy éltetsz Te minket. Tőled kapom indokolatlan kegyedből a kedvező szolgálatokat az építkezésekhez. Igyekszem a legjobb képességeim szerint megoldani a problémákat, hogy Téged és a *bhaktákat* elégedetté tegyem.

Kérlek, ne haragudj, hogy a *sādhana*m gyenge lábakon áll, de ahányszor csak tudok, bemegyek *darśanára* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához.

Szeretettel, szolgád:

Guru-kṛpa dāsa

Bhaktin Halász Mónika

Kedves Mahārāja!

Fogadd hódolatom, minden dicsőséget neked!

Nem lehetünk elég hálásak Kṛṣṇának, amiért elküldött Téged ebbe a zűrzavaros anyagi világba, hogy segíts nekünk megtalálni a hazavezető utat. Tudjuk, hogy sok gond nehezedik a válladra, mégis mindig van egy pár kedves, bátorító szavad a *bhaktákhoz*. Ha kell finoman megdorgálsz minket, ha látod, hogy letértünk az útról.

Mosolygós arcod láttán a *bhakták* arca is széles mosolyra derül, szívünk megtelik boldogsággal, amihez semmi nem fogható. Köszönöm, hogy ez a lehetőség nekem is megadatott. Szeretnék kiszabadulni az anyagi lét körforgásából, bár még mindig szenvedek az elmémről. Nem adom fel, tudom Kṛṣṇa segíteni fog, hogy megtisztuljak, és méltó lehessenek arra, hogy a Te vezetésed által, lótuszlábadnál és a szent névnél menedéket véve hazamenjek Kṛṣṇához.

Köszönöm!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Halász Mónika

Bhakta Halmai Boltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Jó pár éve már annak, hogy a közeledben lehetek és személyes élményem áldásos tevékenységed. Számomra nem fér kétség ahhoz, hogy Kṛṣṇa szeretete, Śrīla Prabhupāda áldása végtelen mennyiségben záporozik Rád, mert Te ezt a szeretetet és áldást meg tudod osztani, át tudod adni a feltételekhez kötött élőlényeknek.

Az évek telnek, feltételekhez kötött helyzetemben ez azt jelentené, hogy egyre távolabb kellene kerülnöm az élet értelmétől, ahogy az anyagi energia jobban és jobban befed. Az lenne a természetes, hogy az illúzió befolyása alatt folyamatosan hátrányosabb helyzetekbe kerülnék, de a Te kegyedből ez nem így történik. Nem hagyod, hogy hitvány tulajdonságaim végzetes eredményeket hozzanak.

Az élőlény helyzete reménytelen ebben a világban. Önálló tevékenységünkkel

kijutni ebből a kutyaszorítóból képtelenek vagyunk. Minden tettünk csak ront a helyzeten. Te vagy az egyetlen reményiségünk, hogy valaha is megfordul a helyzet. Eljöttél ebbe a világba, hogy segíts nekünk, és dacos ellenállásunkat végtelen türelmeddel letörd, megérteted velünk saját érdekeinket. Néha talán sikerül az odaadó szolgálat érdekében tennünk valamit, de ez eltörpül azok mellett az eredmények mellett, amelyeket Neked köszönhetünk.

Kérlek, fogadd hálás köszönetem azért az önfeláldozó segítségért, amit értem és a közösségért teszel. Köszönöm, hogy többet adsz nekem, mint, amennyit én adni képes lennék és megőrzöd hitemet akkor is, mikor nekem már nem lenne erőm.

Sikereidben bízva:

Bhakta Halmai Zoltán

Budapest

Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és Neked.

Kedves Guru Mahārāja, én nem tudok olyan szépen fogalmazni, beszélni, mint előttem olyan sokan, de ez nem jelenti azt, hogy én nem gondolok rád a legnagyobb szeretettel és tisztelettel.

Amikor téged megismertelek, az a nap volt életem legnagyobb fordulópontja. Szerencsésnek érzem magam, hogy akkor a feleségem elcsalt a Fesztiválra és ott láttalak és hallottalak.

Nagyon jó egészséget és boldogságot kívánok.

Őszinte szeretettel, szolgád:

Hari dāsa

Harideva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to the holy day of your divine appearance.

According to 3rd verse of Śrīla Rūpa Gosvāmī's *Upadeśāmṛta* there are six things, by which one can become successful on the path of *bhakti*. The first among them is enthusiasm, and in order to be enthusiastic on day-to-day basis one generally needs to have a living example before oneself.

Dear Guru Mahārāja! I would like to express my sincere gratitude for your giving us, your disciples, the living example of enthusiasm and other qualities of a pure devotee. Although you always be such an example for me, nevertheless this year the example has become still more living because of your podcasts and internet site in general.

Thank you very much for starting and maintaining this project. Although I cannot know what is written in this year homages of my Godbrothers and Godsisters, I suspect that similar gratitude is expressed there by anyone, who listen your podcasts, lectures and *kīrtans*.

We need it very much, because we need to meditate on your personality, your life and your bliss in Kṛṣṇa consciousness. We should meditate. It is not optional. In *Gurvāṣṭaka*, 8, it is said "*dhyāyan stuvāns tasya yaśas tri-sandhyam*" and *Guru-gāyatrī* means, "Let us try understand my spiritual master who is always in blissful Kṛṣṇa Consciousness. Let us meditate on him being enthused as he enthuses us."

By regular association with you through your podcasts and site we can understand many things, which otherwise could easily go by. We could understand what does it mean to expand and deepen Kṛṣṇa Consciousness, to be the real *parivrajaka sanniyāsi* and leader of devotees, to support and help one's friends when tests and difficulties comes, to help devotees pass their last exam. To some extent we could understand more, what does it mean to love Śrī Śrī Rādhā-Śyāma by your example.

Although in such days as *Vyāsa-pūjā* it is usual to present something valuable, I cannot give much. I am indebted to you and all I can do is to beg you to continue this podcasting program to help us to be online in Kṛṣṇa consciousness.

Your humble disciple,
Harideva dāsa

Harimālā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Először is szeretnék köszönetet mondani Guru Mahārájának azért, hogy a tanítványa lehetek, hogy a rengeteg hibámmal együtt elfogad és végtelen türelemmel, szeretettel nevel az odaadó szolgálat útján. Nagyon kedvező helyzetben vagyok, hiszen a lelki tanítómesterem egy rendkívül különleges személy, akire a világ minden táján nagy tisztelettel és szeretettel gondolnak a *bhakták*.

Guru Mahārāja olyan tökéletes példát állít elénk. Mindig, minden pillanatban tanít minket és mindezt olyan nagy türelemmel teszi. Időnként lehetőségem nyílik személyesen szolgálni Guru Mahāráját, és ilyenkor még jobban szembetűnnek kiváló jellemvonásai és láthatom, ahogy minden másodpercet kihasznál a prédikálásra és minden helyzetet tökéletesen kezel. Én szinte csak kapkodom a fejem, hogy 5 perc alatt mennyi mindent megbeszélünk és utána már jöhet mással a következő pont és így tovább. Megállás nélkül. Guru Mahārāja személyes példájával megmutatja nekünk, milyen egy tökéletes tanítvány és milyen egy tökéletes lelki tanítómester.

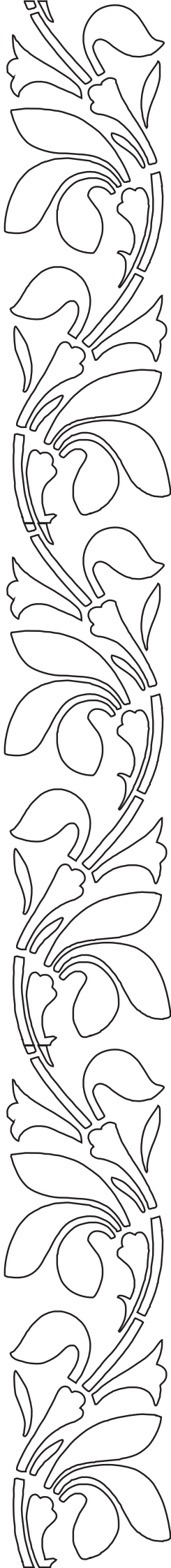
Nem tudom elégszer elmondani, mennyire hálás vagyok Önnek. Mindent megkaptam ahhoz, hogy fejlődhessek a lelki életben. Nagyon lassan haladok előre, de biztos vagyok benne, ha mindig menedéket veszek a lelki tanítómesterem lótuszlábainál, akkor minden jól fog alakulni. Szeretnék örökké Guru Mahārájával együtt „bulizni”.

Köszönöm a lehetőséget, hogy *bhakták* között élhetek, és hogy szolgálhatom őket.

Kérem, örökké tartson fenn nekem egy kis helyet lótuszlábainál. Nincs más menedékem.

Jelentéktelen szolgálja:

Harimālā devī dāsī

Śaripāda dāsa

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have nine years left. Nine more years and the big temple for Rādhe-Śyāma has to be ready to keep my promise.

How it will happen I do not know, but I had many similar situations before, when I did not know the road, to the goal. You gave me vision all the time and by now I have lost all my doubts that it will happen.

As the years are going by the attraction of your divine character is taking more and more dominant measures in my life so much so that sometimes I realise I am talking to you within, asking your opinion about the actual case in which I am about to decide. This subtle bondage is growing stronger and stronger and the separation from you is increasing to an almost unbearable height this is why when we meet again I am relishing so much of it: seeing your tender smile and compassionate eyes, hearing your deep soothing voice and listening to the perfectly selected words of your ever inviting speech, relishing the nectar that comes from your sweetly passionate *bhajans* and chantings which cracks the hard outer core of my heart, oh what a treasurehouse you are for me and for all of us!

Cotidian life is useless and senseless but I know this is school I have to graduate from, I need to experience what it means, I need to learn what it takes to cross over it, so that I could become a perfect tool in your hand. I am living my life as an offering for you, in all my moments, dealings, actions and thoughts by whose I am heartfully trying to satisfy you. When will the time come when I can be near your lotus feet in the color of the rising sun?

Realizing that unprecedented strong determination and will in which you are endeavouring to follow your dearest master Śrīla Prabhupāda shows me the way in which I need to follow you. Knowing that in every second of your day and night your mind is focused undisturbed and uninterrupted on the instructions on His Divine Grace gives me the guidelines how to live my life.

Your constant strive and desire to show us – your disciples – that the way to *prema* is open for all of us, and that by following you we can all get there is like the most cooling nectarian shower in the burning material life. It looks like a hidden candle at the first sight but as you are administering the healing ointment with your exemplary life to our blind eyes this light beam gradually becomes a the sun and moon of our life.

How is all that possible? How can one be so merciful? What gives you all this power of self discipline and eagerness to keep it going? I wish I could receive a drop

of your treasure, a morsell of your taste, a tune of your *rasa*! O my dearest lord, please be merciful unto me, do not let me drown in my *anarthas* that are keeping me away from you, help me to embrace your divine lotus feet, teach me how to cry and shed tears in the intense separation, make me eligible to the eternal service of Rādhē-Śyāma, our admired sweethearts!

Fortunate are those who can hear your words, fortunate are those who can understand your instructions, fortunate are those who can be by your side, fortunate are those who can serve you with action, words and thoughts, but I am not one of them, I am just living an ingorant life, taking care of my senses' desires. O my lord please let me be amongst them, help me to make the right move and be part of your group, show me the true path in which I could follow your footsteps!

Thank you for being with me, thank you for creating the circumstances in which the practice of Kṛṣṇa consciousness is freely available for all fallen souls like me. Thanking you to give a goal to my life!

I remain your aspiring servant,
Haripāda dāsa

Bhakta Hasur Dāś

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Mindig nagy dilemmába kezdek, amikor felajánlást írok, mert nagyon nehéz megköszönni azt, amit értünk tettél, hiszen ez hatalmas dolog.

Ahhoz, hogy valaki jól tudja prédikálni a Kṛṣṇa-tudatot, teljesen őszintén kell végeznie a lelki gyakorlatait, hogy megfelelő lelki erőre tegyen szert, és teljes példájával követőket, tanítványokat tudjon elfogadni. Ha valaki elhatározza, hogy Kṛṣṇa-tudatos lesz, annak kell egy személy, aki inspirálja, és akit bizalommal követhet, hisz ha követ, akkor ugyan oda ér, ahová te.

Nagyon nagy tisztelettel gondolok rád, főleg, amikor ízlelgetem a felelőség ízét. Nehéz dolog, de nagy segítség, amikor nehézség kerül a szolgálatomba, megpróbálom a te szemszögedből nézni, és úgy állok hozzá, hogy ez nem is akadály. Nagyon-nagyon örülök, hogy egy ilyen személy lehet a lelki tanítómesterem, nélküled egy újabb csőd lenne az életem, így viszont inspirálok magam, hogy valami hasznosat tudjak tenni az életemmel, ami segít, hogy elégedetté tehesselek Téged.

Nagyon szépen köszönöm, hogy lehetőséget adtál, hogy gyakorolhassam a Kṛṣṇa-tudatot. Az, hogy Magyarországon ilyen szépen virágzik a Kṛṣṇa-tudat, Kṛṣṇa-völgy, a könyvosztás – ezt neked köszönhetjük.

Köszönöm, hogy részt vehetek a mozgalomban.

Szolgád:

Bhakta Hasur Tamás

Bhakta Hegedűs Gábor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy megismerhettelek, és azokat a *bhaktákat* is, akik szívből követnek Téged. Látom, hogy milyen erőfeszítéseket hozol, hogy a budapesti templom és a prédikálás fejlődjön, és örülök, hogy ennek én is a részese lehetek. Remélem, a jövőben még jobban részt tudok én is vállalni a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében, és elégedetté tudlak tenni. Szeretném követni az utasításaidat, ahogyan Te is követed Śrīla Prabhupāda utasításait. Nagyon hálás vagyok, hogy lelki segítséget nyújtasz a családomnak.

Köszönök mindent!

Szolgád:

Bhakta Hegedűs Gábor

Śemāngī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Neked, megjelenésed kedvező napján!

A magyarok büszke emberek. Amikor a 80-as évek végén megjelent Magyarországon is a new-age irodalom, számtalan kiadvány látott napvilágot, miszerint a magyar egy kiválasztott nép, és Magyarország különleges hely. Mindig jó adag

cinizmusmal reagáltam ezekre a kijelentésekre. Egészen a közelmúltig.

Most már tudom, hogy a magyar valóban kiválasztott nép, és Magyarország valóban különleges hely. Te tetted azzá, Guru Mahārāja! Azzal, hogy ezen a különleges helyen megnyilvánítottad Vraját, és tiszta szeretetteddel elhoztad Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát.

Nemrég készítettünk egy Rādhe-Śyāma Híradót a templomi faliújságra, hogy a *bhakták* mindig képben legyenek arról, mi történt a *mūrtikkal*, milyen változás van a *mūrti*-imádatban. Manjuvali tudatta veled egy sms-ben, aztán megmutatta mit válaszoltál: A legfőbb hír az, hogy Ők nem *mūrtik*, hanem Rādhe-Śyāma. Ez az információ a helyére tesz mindent: Kṛṣṇa-völgy nem egy templom a sok között, Rādhe-Śyāma nem egy *mūrti* a többi *mūrti* között. Ez itt a megnyilvánult Vṛndāvana, ahol az Isteni Pár végzi édes kedvteléseit. Itt van Śyāmasundara, kinek csodálatos arca, elbűvölő pillantása, szépséges mosolya rabul ejti kedvese, Śrīmatī Rādhārāṇī elméjét.

A *mathurāi* hölgyek azon tanakodtak, hogy vajon milyen lemondásokat végezhettek a *vṛndāvanai gopik*, hogy szemükkel örökké az Úr Kṛṣṇa alakjának nektárját isszák, aminek semmi sem érhet a nyomába, és amit semmi sem múlhat felül. Ezt adtad nekünk Te is Guru Mahārāja: nap mint nap csodálhatjuk Śyāmasundara transzcendentális szépségét és édességét, és noha nincs megfelelő képesítésünk és nem végeztünk hatalmas lemondásokat, szolgálhatjuk az Isteni Párt. Ezt megfizetni lehetetlen, ezért csak megköszönni szeretném. Nincs megfelelő szó, amit mondhatnék, ezért csak azt mondom: köszönöm, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Hemāṅgī devī dāsī

Bhakta Horváth Ádám

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Szeretnék neked köszönetet mondani megjelenési napod alkalmából, hogy eljöttél Magyarországra, és hogy egy ilyen szintű *yātrāt* csináltál itt. Szeretném neked megköszönni az erőfeszítéseidet, amit egész eddigi életben tettél a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomért és a Szent név terjesztéséért az egész világon. Köszönöm, hogy a tanítványaid engem is befogadtak, és itt élhetek most velük az egri *yātrāban*. Köszönöm,

hogy rajtuk keresztül lefoglalsz engem is a *saṅkīrtana-yajñāban* és a segítségükkel megpróbálhatok eszközzé válni Isten kezében.

Sajnos alacsonyrendű családban születtem, és előző életeim során elkövetett bűneim következményeként nem sok intelligenciám van megérteni a Kṛṣṇa-tudatos filozófiát. Csak annyit látok, hogy te és tanítványaid is nagyon-nagyon jó emberek vagytok és kedvesek az Úr szemében.

Tudom, hogy Isten küldött téged válaszul az imáimra, mikor sírva könyörögtem hozzá mindenféle drogok mámorából fel-fel pillantva, hogy adjon végre valami értelmet a rohadt életemnek . . .

Szóval köszönök neked még egyszer mindent, amit csak tettél, és amivel csak lelkesítesz engem és másokat is a Kṛṣṇa felé vezető úton maradásra és haladásra . . .

Szerettem volna valami nagyon költői és komoly dolgokat írni neked ebbe a felajánlásba, de csak ennyire futja, és ezt is csak pár percben, mert mindig mennem kell valahová, (most például Govinda Hari prabhuhoz megfogni egy anyacsavart) és egyszerűen nem volt elég odaadásom hozzá, hogy időt szakítsak erre. :)

Kérek, bocsásd meg, ha bármilyen sértést elkövettem ellened . . .

Törekvő szolgád:

Bhakta Horváth Ádám

Eger

Bhakta Guru Osaba és Bhaktin

Kriszti

Kedves Guru Mahārāja!

Kérünk, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

*śrī-guru karuṇā-sindhu,   adhama janāra bandhu,
lokanāth lokera jīvana
hā hā prabhu koro doyā,   deho more pada-chāyā,
ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*

Nagyon szerencsés és ritka az az ember, aki megérti, hogy ebben az anyagi világban csak szenvedés vár rá. De még kevesebben vannak, akik tenni akarnak ellene, de a folyamatról semmit sem tudnak. Kṛṣṇa látja szomorú helyzetünket és indokolatlanul kegyéből elküldi hiteles képviselőjét, a lelki tanítómestert, hogy megmentse a megtevédt, feltételekhez kötött lelkeket *māyā* illuzórikus csapdájából. Te, kegyesen felvilágosítasz bennünket, hogy szenvedéseinknek a tudatlanságunk az oka, mert tévesen a testünkkel azonosítjuk magunkat és elfelejtettük hogy: *jīvera 'svarūpa' haya-kṛṣṇera 'nitya-dāsa'*.

A Te kegyedből lehetséges, hogy elültethessük szívünkben az odaadó szolgálat magját. Az irányításod alatt szeretnénk ezt a magot öntözni, hogy növény fejlődjön belőle és Śrī Kṛṣṇa lótuszlábainál keressen menedéket. Ehhez azonban az kell, hogy tanácsaidat kövessük, minden nap figyelmesen *japázzunk*, Kṛṣṇáról szóló történeteket hallgassunk és *bhaktákkal* társuljunk.

Alázatosan kérünk, segíts ebben a törekvésünkben és ne engedd, hogy elhagyjuk lótuszlábad menedékét.

Jelentéktelen szolgálid:

Bhakta Imre Csaba és Bhaktin Kriszti

Indīvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy az elmúlt évben is megengeded, hogy szolgáljalak és szolgáljam Śrīla Prabhupāda misszióját.

A szolgálatom során sok nehézséggel és akadállyal találkoztam, és nagyon sok hibát csináltam. Mi az, ami reménnyel tölt el, hogy egyszer tökéletes, hibátlan szolgálatot tudok végezni?

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāvindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Igen, a Te kegyed az egyetlen remény!

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura azt mondja, hogy mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre, és dicsőíteni kell őt. Ezért három csodálatos tulajdonságod szeretném kiemelni, ami engem a leginkább inspirál:

1. Mindig minden körülményben prédikálsz.
2. Mindig tanulmányozod Śrīla Prabhupāda könyveit és leckéit.
3. Mindig nagyon figyelmes és rendíthetetlen vagy az odaadó szolgálat végzésében.

Ezek közül is szeretnék kiemelni és hangsúlyozni egy tulajdonságodat.

A *Bhagavad-gītāban* Arjuna kérdezi Kṛṣṇától, hogyan ismerheti fel azt a személyt, akinek a tudata a transzcendensbe merült. Kṛṣṇa válaszol Arjunának, és válaszában van egy szó, amit többször ismétel. Ez a „*pratiṣṭhitā*” szó, amelynek jelentése szilárd vagy rendíthetetlen. Amikor Kṛṣṇának e szavait olvasom, úgy tűnik, hogy Kṛṣṇa rólad beszél.

Śrīla Prabhupāda rámutat arra, hogy mi az oka ennek a rendíthetetlenségnek:

„A Kṛṣṇa-tudatban szilárdan gyökerező embert azonban nem befolyásolja a jó és a rossz, mert kizárólag Kṛṣṇa érdekli, aki az abszolút jó.”

Bármilyen helyzetbe kerülsz mindig rendíthetetlen vagy, és mindig Kṛṣṇa vágyát tartod szem előtt. Mindenkit a meghódolás felé vezetsz. Ha úgy adódik, egy főiskolán prédikálsz, de lehet az egy étterem, könyvtár, iroda, előadóterem vagy egy farm, ami biztos, hogy mindenkit az odaadó szolgálat útjára terelsz. Ebben mindig rendíthetetlen vagy, mert ez Kṛṣṇa vágya.

Kérek, engedd meg, hogy mindig szolgálhassalak ebben a misszióban. Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:

Indīvara dāsa

Indrānī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

I remember when I saw your Vyāsa-pūjā book for the first time probably in a cell group program. “I am in your debt eternally, I cannot repay You,” My mind said. “All the offerings are the same, sometimes even with the same expressions.” I didn’t have the slightest idea what is it all about.

A few years passed since that. You gave me the pure Holy Name, the association of the devotees, the chance to try to do service to the Lord. I took a vow in front of you and the deities and a new name was given: “Indrāṇī devī dāsī.”

But it looks like that I still have no idea what is this all about, how to glorify You, how to understand You, how to serve You, how to love You, how to cultivate a proper relationship with You, how to pay back my eternal debt to You.

It is said that when you feel that there’s only one way to go, it is not true. There is always choice. There can never be love without choice. And we have to come to the point when we actually accept there is only one way.

What you represent, what you say, who you are, Guru Mahārāja - that is the perfection. And there is no choice. What could be higher than this?

All glories to You.

Your servant,
Indrāṇī devī dāsī

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura azt írja, hogy egy *bhakta* fejlettségéről az árulkodik, hogy hány embert képes a *vaiṣṇavizmus* hívévé tenni. Nem kétséges, hogy e szempont alapján – ahogy minden más szempont alapján is – Te egy hihetetlenül nagy hatású prédikátor, egy tökéletes *bhakta* vagy. Húsz év alatt a semmiből – vagy majdnem semmiből – egy virágzó egyház nőtt ki a vezetésed alatt.

Az anyagi világ teremtése egy lelki hangvibrációval kezdődik: az Úr Kṛṣṇa fuvolájának hangjával, amely Brahmā fülébe hatol. Ebből nyilvánul meg minden tudás és energia, amellyel Brahmā végrehajtja a teremtést. A Te teremtésed – egy terebélyes *bhakta* társadalom és az odaadó szolgálat szerteágazó formáinak létrehozása Magyarországon – a Te mély, komoly hangoddal kezdődött, és egyházunk fejlődése is ezen alapszik. Egy fát a gyümölcséről lehet megismerni, a Te hangod

valódi jellegét pedig a prédikálásod eredménye mutatja meg. Eszerint a lótoszszájadból származó szavak nem az anyagi világ részét képezik, mert anyagi hangvibrációval a körülöttünk látható eredményeket lehetetlen elérni. Ez a hang minden bizonnyal a lelki világból származik, Te magad pedig e felsőbb rendű lelki valóság része vagy, aki a lelki energia felszabadító hatását sugárzod mindenkire, aki érintkezésbe kerül Veled.

Természetesen a szavaid jelentései is hatnak ránk, amelyek szövetét a mérhetetlen tudásod, a *śāstrából* vett idézetek, a józan logikád, a humorod és a kedvességod alkotja. A leckéid, tanácsaid és utasításaid hatása azonban megsokszorozódik a szívedben rejlő, mégis elrejtett, tiszta odaadásod által.

Egyidőben, de különböző módokon prédikálsz a tudatlanoknak, és az ébredés útjára lépett *vaiṣṇaváknak*. A nyugati materializmussal súlyosan szennyezett emberek azon a lefegyverző módon érvelsz, ahogy Śrīla Prabhupāda is tette. „Honnan származik a tudat?” kérdezted egy nyilvános egri előadásodon, 1991-ben (és sok másikon). „Mi ez a test? Csontok, szervek, vér, sejtek és más hasonló dolgok. És ezek miből állnak? A vegyészek fel tudják sorolni, milyen elemekből épül fel a test. Ha sorra vesszük ezen elemeket, akkor láthatjuk, hogy ezeknek nincs tudatuk. Testünk túlnyomórészt vízből áll. Ha összehasonlítjuk egy pohár vízzel – amelytől összetételében nem sokban különbözik – akkor láthatjuk, hogy a víz nem beszél, nincsenek érzékei, nincs tudata. Ha az élet az anyagból származik, akkor próbáljuk megfelelően kombinálni az elemeket, hogy tudatossá váljanak. Ez azonban nem fog megtörténni, mert a tudat nem az anyagból származik.”

Olyan gondolatok ezek, amit mi *bhakták* már megszoktunk, azonban a köznapi ember számára teljesen újak, és a megvilágosodás erejével hatnak. Szavaid ereje képes sok ember elméjében elpusztítani sok-sok évnyi félrevezető oktatás szennyező hatását, és az odaadó szolgálat gyakorlatának elkezdésére bátorítani őket.

Ha ilyen „tudományos prédikálási” témákról írnál könyveket, tudásodnak, logikádnak és stílusodnak köszönhetően minden bizonnyal széles körben ismertté és híressé válnál. A könyveidet azonban ennél bensőségesebb lelki témáknak szenteled, és a nemzetközi *bhakta* közönségnek szánod. Vajon miért nekik és miért ezekről a témákról írsz? Sejtésem szerint azért, mert ilyen témájú és színvonalú *vaiṣṇava* irodalmat nagyon kevesen képesek alkotni. Az alapfilozófiánkról sokan tudnak írni és beszélni, akár köznapi, akár tudományos stílusban. De a lelki világbeli kedvtelésekről, Kṛṣṇáról és társairól, illetve a Velük kapcsolatos filozófiai témákról csak azok tudnak csalhatatlan, részletes leírást adni, akik megvalósítással rendelkeznek e területeken. A *bhaktáknak* írsz, a *bhaktákat* képezed ezen a módon, hogy minél magasabbra juthassanak a lelki fejlődésükben, és így prédikálásukkal ők is fel tudjanak emelni másokat.

Köszönöm, és köszönjük Neked, hogy olyan irodalommal és tudással ajándékozol meg bennünket, aminek az értékét jelenlegi tudatállapotunkban még nem is

tudjuk teljesen értékelni. Köszönöm, hogy ha jelentéktelenül is, de többféle módon részt vehetek a Kṛṣṇa-tudat forradalmi gondolatainak szélesebb körű megismertetésében.

Köszönettel, elesett és hálás szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Bhakta Lakoda József

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget neked, minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának.

*bhaktiā mām abhijānāti yāvān yaś cāsmi tattvataḥ
tato mām tattvato jñātvā viśate tad-anantaram*

„Engem az Istenség Legfelsőbb Személyiségét egyedül az odaadó szolgálat által lehet igazán megérteni. Ha valaki az ilyen odaadás révén tudatát teljesen Bennem merítette el, beléphet Isten birodalmába.” (Bg. 18.55)

A lelki tudás „*ātma-tattva*”, és a birtokosa a lelki tanítómester. Aki már megszabadult a téves felfogástól, beléphet Isten birodalmába.

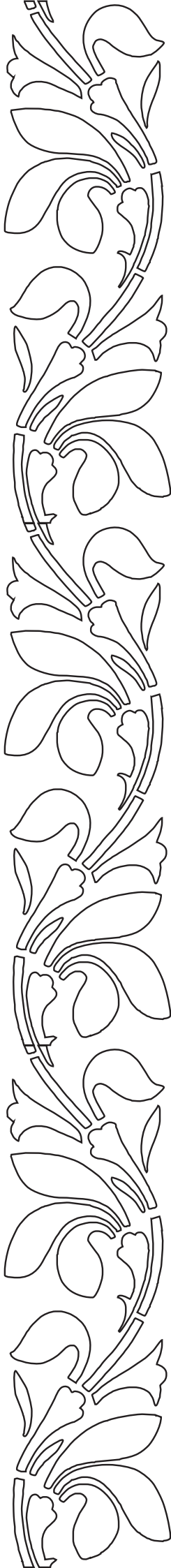
Mennyire találóak ezek a szavak és mennyire illenek rád! Maga a létezésed mint-ha ezt mondaná: „Legyen olyan hitetek, mint nekem! Legyetek igazi *vaiṣṇavák!*”

Mert az úr *bhaktája* erre vágyik, hogy mindenki fogadja el a Kṛṣṇa-tudatot.

Egyszer mondtad nekem, hogy aggodalmat érzel. Mintha az Úr Caitanya és Haridāsa Ṭhākura beszélgetése elevenedett volna meg. Bár én nem mertem neked azt mondani „Drága Uram ne aggódj! Ne bánkódj a *yavanák* anyagi létbeli helyzete láttán!” Annyira elesett, alkalmatlan személy vagyok. De értettem mire gondolsz. Az elesett lelkek szenvednek, és te aggodalmat érzel. Erős vágy van benned, hogy segíts nekik, hogy lehetőséget adj nekik. Lehetőséget adni, hogy csatlakozzanak a *saṅkīrtana* mozgalmunkhoz, a Kṛṣṇa-tudathoz. Mennyi nehézséget, lemondást vállalasz, hogy valamilyen módon lefoglald őket az odaadó szolgálatban. Mert tudod, hogy bármi más végzetes számukra. Csak újabb születés és halál a jutalmuk.

Ez a szeretet. Együttérzés, nehézségek, lemondások. Minden amit teszel, egy elrendezés, hogy az embereket a Kṛṣṇa-tudatba hozzuk. Ez az igazi szeretet.

Bár Prabhupāda eltávozott, de becses kincsét rábízta olyan személyekre, mint te.

A *saṅkīrtanának* folytatódnia kell. Így teljes hitet fejleszthetünk ki a lelki tanító-mesterben, az Istenség Legfelsőbb Személyiségében, és beléphetünk Isten birodalmába.

Köszönjük neked ezt a csodálatos lehetőséget, ha nem is tudjuk még értékelni. De bízunk benne, hogy továbbra is lefoglalsz minket az odaadó szolgálatban.

Kérlek, add nekünk lótuszlábad porát, hisz ez az egyetlen mód, ahogy az Abszolút Igazság feltárulhat előttünk.

Szolgád:

Bhakta Jakoda József

Daya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Isteni lótuszlábaid porának.

Ācārya az, aki a *sādhu*, *guru*, *śāstra* alapján példájával tanítja az elesett lelkeket.

Guru Mahārāja szerte a világban mindenütt amerre jársz, hirdeted a Szent Nevet, világosságot gyújtasz az elesett és feltételekhez kötött élőlények szívében. S hogy miért tudod ezt megtenni, miért hódolnak meg az emberek lótuszlábaid előtt?

Azért mert teljes mértékben átadtad magad Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* lótuszlábai szigorú követésének. Azért mert életednek egyetlen célja van: mindig elégedetté tenni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Egyszer Śrīla Prabhupādát megkérdezték: Prabhupāda miért követnek és imádnak téged az emberek? Mert feladtam a nemi életet...

Azért mert feladtad a kéjes vágyak minden fajtáját, a szolgálat hangulatában, örökké a transzcendentális gyönyör óceánjában úszol. Számodra nem léteznek akadályok, nincsenek problémák, csak újabb kihívások melyek ugyanazt a parttalan óceánt növelik.

S mint minden előző *ācārya* nem csak a tetteidben vagy szilárd és eltökélt, jellemmed is makulátlan.

titikṣavaḥ kārūṇikāḥ

suhṛdah sarva-dehinām

*ajāta-śatravaḥ śāntāḥ
sādhavaḥ sādhu-bhūṣaṇāḥ
(Śrīmad-Bhāgavatam 3.25.21)*

Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlényel. Nincsenek ellenségei, békés, engedelmeskedik a szentírásoknak, s minden tulajdonsága fenséges.

S hogy mi az eredménye annak, ha valaki egy ilyen személlyel társul.

*`sādhu-saṅga', `sādhu-saṅga'--sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya
(Caitanya Caritāmṛta, Madhya-līlā 22.54)*

Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha valaki csak egy rövid időre is társul egy tiszta *vaiṣṇavával*, az élet tökéletességét érheti el.

Lava mātra: a másodperc egy-tizenegyed része...

Guru Mahārāja te milliószor többet adtál nekem, emiatt örökre adósod vagyok.

Azt hiszem az örök idő is kevés lenne, hogy visszafizessem adósságomat, mert újabb adósságokba bonyolódom.

Ezért csak egyet kérek tőled kedves Guru Mahārāja: Kérlek, tarts meg örökre lótuusz lábaid és a te *bhaktáid* szolgálatában.

Szolgád:

Jaya dāsa

Jaya Gopāla dāsa,

Skacakra dāsī and Bodhinī

Dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for your constant genuine support and concern for our spiritual wel-

fare, which is a rare thing indeed in this superficial, artificial, and cold world that we live in.

Thank you also for being a prime example of dedication and commitment to Śrīla Prabhupāda and the Gauḍīya Vaiṣṇava Sampradāya. Without such examples we would be even more lost than we already are.

Please continue to help and encourage us, in spite of any neglect on our part.

Your servants,

Jaya Gopāla dāsa, Ekacakra dāsī and Bodhiṇī

Jaya Hari dāsa, Candramukhī devī dāsī, Bhaktin Amṛta

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Phrabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Sajnos az utóbbi években nem írtam felajánlást, mert azt gondoltam, hogy mit is írhatnék? Az erényeimről, eredményeimről nem tehetek említést, mert nincsenek, hazudni pedig nem akartam (legalább itt ne...). Azt gondoltam, hogy dicsőíteni nincs képességem, hosszú sorokkal, amikben lényegében semmit nem írok, pedig nem szeretnék feltartani. Aztán rá kellett jönnöm, hogy ez ugyanolyan illúzió, ezért most egy pár mondatban meg szeretném köszönni, hogy vagy nekünk, és türelmesen segítesz minket. Egyszerűen csak köszönetet szeretnék mondani. Megértésem szerint Kṛṣṇa a *bhaktáin* keresztül nyilvánul meg, és azt, hogy a *bhakták* közelében tudok maradni, csak a *bhakták*, és elsősorban a Te kegyednek köszönhetem.

Megpróbálom azt csinálni tovább, amihez értek, és amivel segíteni tudlak. Nemrég egy teljesen más környezetben hallottam egy filmben egy orvostól, aki megmentette egy másik orvost életét, majd ezt mondta neki: „Megmentettelek, ezért az életed, és minden erényed engem illet, és ha megmentesz egy életet, az olyan, mintha én mentettem volna meg.”

Mikor ezt meghallottam, döbrentem rá, hogy milyen igaz ez az én életemre is. Régebben kellemetlenül éreztem magam, ha valaki odajött hozzám, vagy egy levélben írta, hogy mennyire hálás, amiért a Mantra zenekar létezik, és arról éneklünk,

ami segít neki megérteni az Abszolút Igazságot.

Ma már nem kellemetlen, mert tudom, hogy ez hála és elismerés Neked szól, és Téged illet.

Mindent köszönök, kedves Guru Mahārāja! Igyekszem továbbra is a *dhotid* sarkába kapaszkodni, mert ott nem fúj a szél, és nem szárít a nap...

Jelentéktelen szolgálád:

Jaya Hari dāsa,

Candramukhī devī dāsī

Bhaktin Amṛta

Jayaśrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Isteni Párnak, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Ezen a kedvező napon szeretnék Téged megfelelően dicsőíteni, ami oly nehéz egy feltételekhez kötött léleknek, mint amilyen én vagyok.

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* van egy szép vers amely arról ír, hogy milyen értékes dolog a tiszta *bhakták* társasága. Így szól:

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhāgavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

“Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár.” (Ś.Bhāg. 1.18.13.)

Ebben az anyagi világban mindenki az anyagi jólétre vágyik, akár ezen a földön, akár a mennyei bolygókon, vagy ha már ebből kiábrándult, akkor fel akar szabadulni a szenvedésektől. Egy tiszta *bhakta* ezeket jelentéktelen áldásoknak tekinti, és egyetlen vágya, hogy legyen bármilyen körülmények között is, csak egyedül Kṛṣṇa szolgálatát végezhesse. Ez a töretlen hit és eltökéltség, amit megkaphatunk tőlük és amit én is megkaptam Tőled Guru Mahārāja. Bárcsak sose veszíteném el és bárcsak másoknak is oda tudnám adni azt, amit Tőled kaptam.

A *bhakták* társasága az egyetlen érték ebben a *Kali-yugában*, és ehhez képest értéktelen az arany, a drágakő és bármilyen anyagi lehetőség. Itt Kṛṣṇa-völgyben oly sok tiszta *bhakta* él, akiknek az a vágyuk, hogy Rādhā-Śyāmasundarát elégedetté tegyék. A sok nehézség ellenére ez a legfőbb vágyuk, és ez a lényeg. Itt minden olyan csodálatos, még az állatok is azzal vannak elfoglalva, hogy szolgálják az Isteni Párt.

Kedves Guru Mahārāja, te vagy az érintőkő, aki megérintetted a *bhakták* szívét és arannyá változtattad, hogy veszítsék el minden ragaszkodásukat az anyagi világhoz. Most sok-sok érintőkő lett a kegyedből itt Kṛṣṇa-völgyben és az egész hely olyan sugárzó. Beragyogja egész Magyarországot és lelki boldogsággal árasztja el az emberek szívét.

Köszönöm, hogy itt élhetek és hogy megkaphattam a lehetőséget, hogy ezeket a *bhaktákat* szolgálhassam. Mindez valójában a Te vágyadból vált valóssá. Bárcsak mindig tudnék erre emlékezni, hogy eltökélten tudjam követni utasításaidat, és így egész életemben képes legyek szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját.

Örök szolgád:
Jayaśrī devī dāsī

Śrīmadbhāgavatā dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

At this most auspicious occasion of your appearance day I would like to express my heartfelt gratitude for everything you are doing for us, your disciples, for other devotees in the International Society for Kṛṣṇa Consciousness, for your spiritual master His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, and for Lord Kṛṣṇa.

Recently, sad news reached the Bhaktivedanta Manor about the sudden departure of HG Samba Prabhu. Shortly after that another devastating news came about the departure of the former Suhotra Swami Mahārāja.

When I for the first time visited the Govinda restaurant in Prague, Czech republic, in 1996, that time HH Suhotra Mahārāja was visiting the country and I walked in the restaurant just at the time of his lecture. He was the first spiritual master I saw in my life. It was almost eleven years ago. At that time I didn't know that in

eleven years later his days would come to an end. That thought wouldn't even cross my mind. But now he is gone. No one expected that. Samba Prabhu and many other wonderful devotees are gone. No one expected that.

And I am still not getting the point. I am still remaining complaisant and comfortable, thinking that such things will never happen to me, to my close friends or to the devotees that are dear to me the most, the devotees that I love the most.

I would like to learn how to take the maximum advantage of the association of devotees. How to behave properly in their association. How to appreciate them, how to serve them and love them.

I would like to learn how to take the maximum advantage of your association, how to serve you and how to love you. How to get absorbed in studying your wonderful books. I would like to learn how to carry out your instructions without hesitation.

I would like to learn how to become a dedicated, reliable servant at your lotus feet.

All glories to you dear Guru Mahārāja.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your aspiring servant,
Jīvadoyā dāsa

Kalāvati devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your appearance day which brings great happiness and joy to your disciples and the Vaiṣṇavas.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
caḅsur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Every time I walk into the study my eyes meet a great picture of you on the wall opposite the door. Ram took the photograph some years ago when the campaign for the Manor road was in full swing. It is a truly wonderful picture of you smiling . . . and it makes me feel very happy and really safe knowing that you are my spiritual master. Quite a few disciples also have this picture of you and I noticed that

a small framed picture was also featured on the website a while ago when Mañjarī devī dāsī had taken a picture of your deities, which I think she had dressed that day. You are looking really happy in the photograph and it was a great day protesting I remember, with plenty of action going on, which eventually contributed to getting the ban lifted. All history now.

I am now excitedly holding your latest publication *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, and it looks fantastic. With the pages, pictures and cover of the book, the feeling of it produces great anticipation of the contents and what they will reveal. I have just started reading and am on Chapter 2, already absorbed in the easily explained composition of how to achieve pure devotional service. It is truly a great thing that I can read this book and access my position on the path back home back to Godhead. I am not a scholarly person, which I lament sometimes, and although I listen to many of your lectures and understand them, sometimes the full meaning evades me until a while later. Anyway now I have your book I can easily pick it up anytime to look up certain chapters to improve my ongoing efforts of service to you and Kṛṣṇa by the creeper of devotion . . . *bhakti-latā-bīja*.

Many times in your classes etc you mention *vani* and *vapu* and how more important *vani* is. you speak about how you were unable to spend as much time in your spiritual master, Śrīla Prabhupāda's association as you would have liked, but that where the body is only temporary the written word is not. In this case we are very fortunate that you are now writing these wonderful informative books and that we can always think of you while we are reading the treasures within. They will always be here for generations of devotees to come . . . .how wonderful is that! And they certainly will not become history:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

“According to their *karma*, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with the bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, one such person receives the seed of the creeper of devotional service.” (Lord Caitanya to Rūpa Gosvāmī)

Thank you Guru Mahārāja for all the difficult times you must have gone through to produce your amazing books. I for one will always be indebted for the compassion and kindness you have shown to all who read them.

Your always aspiring servant,
Kalāvati devī dāsī

Kalyāṇi devī dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótu-szlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

A Lelki Tanítómesterem a Szent Nevet énekli.

Messze repítve mindent, mi az anyagi világhoz ideköt.

Az elme befagyott taván lótu-szvirágot bont a szeretet,

És a Krsna-prema mézédese-n hömpölygő folyamába fullad a magány.

Mikor a legcsodálatosabb álmaid a valóság rabságába kerülnek,

Mikor a boldogság apró harmat cseppet fest a szemed sarkába

Hát ez az, amikor a Szent Nevet énekli az én Lelki Tanítómesterem.

Az illúzió börtönében töltöm napjaimat, de ez a hang ez döngeti a kapukat,

És megremegnek az oly magasra emelt falak.

Történhet bármi. Halált kiálthat a rögtönítélő bíróság

Szívhatja a vére-met a kék malária szúnyogja, nem számít semmit.

Mert ezt a hangot elzártam a szívem legmélyebb titkos kertjébe.

Így ha netán álmatlan éjjeleken gyötrődöm a hova tovább kérdésétől,

Vagy ha rettegek a sötétség néma sóhajaitól

Itt van az én kincsem, ami fáklyaként világít a homályban,

És szívárványt csal a bánat mocsarára.

Hiányozhat e bármi is, ha a minden kúszik be

Az Ő hangján keresztül, nyomorult fülébe?

Örök adósod, és szolgálid szolgája:

Kalyāṇi devī dāśī

Kamala devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Te vagy az élet, a tökéletesség, aki a valóságot és a menedéket, a biztonságot jelented, te vagy a megszemélyesült szeretet, a meghódolás, az odaadó szolgálat. Tökéletes *ācārya* vagy, aki saját példájával tanít. Imádatra méltó minden, amit tessel, és a *guru* és Kṛṣṇa körül zajló életed szintén az.

Te adtál értelmet, célt az életemnek; és általad, a kegyed, az elégedettség által érhetem el azt. Minden te vagy, és tőled jön minden. Az én drága, ragyogó tiszta, legkegyesebb és legszeretetreméltóbb lelki tanítómesteremtől.

Az én nagy vágyam, hogy tisztább legyen a szívem. Hogy a szeretet irányítsa és kötözze jól erősen lótuuszlábadhoz, és örökre maradjon is ott.

Szolgád:

Kamala devī dāsī

Kamāsāri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden alkalommal gondolkodóba esek azzal kapcsolatban, hogy mit is mondjak. Hiszen ahhoz, hogy egy adott témáról igazából beszélni tudjon az ember, nagyon mély ismeretre van szüksége. Te viszont Guru Mahārāja, felfoghatatlan vagy számomra. Végtelen sok jó tulajdonsággal rendelkezel, amiknek a felismerései minden alkalommal lenyűgöznek. Az, amilyen eltökéltséggel szolgálod Śrīla Prabhupādát, ahogyan végzed a napi lelki gyakorlataidat, illetve amilyen szerető gondoskodással gondolsz minden élőlényre, számomra felfoghatatlanok. Mindig, minden körülmények között mások érdekében cselekszel. Ez csodálatos! És ezek igazából csak néhányak azokból a csodálatos tulajdonságokból, amikkel rendelkezel. Amikor egy olyan emberrel beszélek a Kṛṣṇa-tudatról, aki már találkozott Veled valamilyen formában, akkor nagyon könnyű dolgom van. Egyszerűen csak

emlékeztetem azokra az élményekre, amit veled kapcsolatban élt át és azt mondom neki: Na, ez a tökéletes Kṛṣṇa-tudat! Erről beszélt Śrīla Prabhupāda. Így néz ki és így viselkedik a tökéletes lelki világ tökéletes lakója. Mert ez így van. Számomra te vagy a legtökéletesebb és örökre az adósod vagyok. Kegyesen megmentettél az anyagi létből, és folyamatosan segítesz, hogy a helyes úton maradjak. Ezt sohasem tudom visszafizetni. Csak azért imádkozom Hozzád, hogy kegyesen bocsásd meg a sértéseimet, és mindig foglalj le lótuszlábad szolgálatával. Köszönöm szépen. Minden dicsőséget Neked!

Jelentéktelen szolgád:

Kamsāri dāsa

Śāñcara-vāli devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your transcendental service to Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara and Śrīla Prabhupāda.

First of all I would like to apologize for missing writing a *Vyāsa-pūjā* offering to you last year. This blunder on my part was circumstantial rather than deliberate.

This year I am pondering with some awe, pleasure, and relief the power of your association. Although I am not fortunate enough to see you very often, still the opportunities that I do have to have your association (whether in person or via the wonders of modern technology) have a marked and positive effect upon my person. Some instances of this come to mind from the preceding year(s).

In 2005–6, by the will of Providence and the mercy of the Supreme Lord, I found myself in Śrī Māyāpur-dhāma. What a wonderful place! you were also there for some time attending the GBC meetings, and the combination of *dhāma* and guru was truly sublime. Although busy at the meetings you had time to accompany the Hungarian devotees out on *parikrāma* to the *bhajana-kutir* of Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura. Of all the wonderful days where I was blessed in Śrī Māyāpura this one certainly stands out in my mind. The boat-ride back to the temple, when you led *kīrtana*, was a soothing ointment for the eyes and for the heart. And then there were the wonderful *kīrtanas* in the evening on top of the Vaiṣṇava Academy along with H. H. Bhakti Bhṛṅga Govinda Mahārāja. Thank you so much for your association – it is always an honour to be with you. I appreciate it more than these few meagre words can adequately express.

This year I also discovered the joys of MP3 players – originally I bought one for the sole purpose of listening to H.D.G. Śrīla Prabhupāda chanting the Holy Name. However, soon after purchasing it, your podcasts on www.sivaramaswami.com started being published and I found another perfect use for this little machine. It probably sounds corny to say it, but I feel as if these messages that you send out for us have breathed new energy into my spiritual life. Thank you so very much! I know that the technical side of making these podcasts can be inordinately time-consuming and at times frustrating, so I appreciate very much that we have them on such a regular basis.

I have often lamented that I have frequently found myself living in situations where my service was not directly spreading Kṛṣṇa consciousness, but in supporting the preaching mission. I know that this is not bad, but there is definitely something special about direct preaching – especially book distribution. Since listening to your podcasts, of your innovative suggestions and inspiring comments, I have felt encouraged to try to do more. Regularly visiting the UK has given me new opportunities and inspiration to give out Śrīla Prabhupāda’s books.

Please bless me that I can always find ways to serve and please you, and ISKCON, in whatever circumstances I find myself in.

Your insignificant servant,
Kāñcana-vāli devī dāsī

Śrī Kāñcupriyā devī dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget isteni Személyednek!

Már nagyon vártam erre a kedvező napra, nem azért mert bármit is fel tudnék mutatni, hanem mert ilyenkor dicsőséged áradatában tud fürödni a tanítvány.

Kóbor lélek

Hamis fények csillogása,
ábrándok villanása,
valótlanság.
Óh álmok, hamis remények,
mondd hát nekem, mi az élet:

bizony káprázat csupán
Egy röpke pillanat, és semmid sem maradt.
Mondd, hol kutattál, hol kerestél,
Hogy sehol sem találtál?

Mindenki boldogság után kutat,
de hol van hát?

Te, vagy aki megmutattad,
és boldogságod szétosztottad.
Most itt vagy velem mindörökre,
a szívemben őrködve.
A tudás fényével hazaviszel
minket.

Csodálatos személyed
senkiével fel nem érhet.
Erő vagy nekünk és élet.
Így kegyed mindenkié lett.
Isteni léted szívünkbe lépett,
ez vezérel minket Śrī Kṛṣṇa felé

Szeretünk és imádunk,
Te vagy a mi királyunk.
Ki helyesen hazavezet minket.

Óh Mesterünk,
örök hálánk legyen Veled.
Megmentettél oly sok lelket.

Csak egy feladatunk maradt hátra:
tudatlanságtól távol maradva
követnünk kell Téged.

Csak éneklünk és táncolunk,
boldogságban szolgálunk.
Így másokat is megáldunk.

Szeretettel szolgálja:
Kānupriyā devī dāsī

Āraṇa-Āraṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace on this most auspicious day.

Posters advertising the latest Superman movie, billboards heralding the arrival of a new TV series about ‘ordinary people with extra-ordinary abilities’, comic books filled with a myriad of fantastical characters who use their exceptional talents to save the weak from the wicked – it seems humanity is fascinated by heroes. Heroes walk among us, yet they are not of us. They are different, special. They have a greater, nobler purpose, beyond the pedestrian goals of the common man.

When we were children, many of us wanted to be heroes. We wished for super-powers, pretended we could fly, and were always victorious in battle. As we grew up, we were brought back down to earth, trained to be satisfied with a mundane life of self-centred gratification.

But the desire for a life less ordinary remains, and while a few struggle to become the heroes of the modern world through celebrity, politics or philanthropy, the rest of mankind settles to take inspiration from either imaginary characters or fallible idols.

People need heroes. We need something greater to aspire for, someone to inspire us to grow beyond our present circumstances and try and do something valuable with our lives.

Śrīla Prabhupāda wrote in a letter to a disciple that “hero means someone who others want to follow as an example of the best type of person.” He wrote, “you all become like that, perfect examples of Kṛṣṇa consciousness heroes and heroines, and preach the message exactly as I have taught it to you very seriously and being fully convinced, and others will automatically come forward and join us. We shall all be like one great army of heroes for Lord Caitanya Mahāprabhu.” (Letter to Viśākha Dāsī, June 6, 1972)

Guru Mahārāja, you have truly fulfilled Śrīla Prabhupāda’s desire, setting a luminous example of someone who others want to follow as the best type of person, therefore you are a true hero. You have done as he requested, preaching the message of Lord Caitanya with such conviction, and we can see the result is as he predicted. You are a great hero, and you are also creating an army of heroes, your sincere disciples whom you empower to help you spread Lord Caitanya’s mission and vanquish the darkness that grips the Earth in this age of Kali.

You walk among us, but you are not of us. You are different, special. Special because a pure devotee of your calibre is the most rare thing. You may not be able

to fly or stop a moving train, but your powers are far greater than any other superhero – you have the power to change people’s hearts.

Please, therefore, extend your powerful compassion to this weak and wretched soul, vanquish the enemies of my heart and let me always serve you as the hero of my life.

Please bestow your grace upon me so that I can also extend your mercy to others, and serve among your army of heroes. And please give me devotion to the most dashing, invincible Hero and the loveliest Heroine of your life, Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara.

Your eternal servant,
Kāraṇa-Kāraṇa devī dāsī

Kāraṇa-pūra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd szeretetteljes hódolatomat, megjelenésed legkedvezőbb ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Amikor ezt a felajánlást készültem megírni, olyan sok mindenben gondolkodtam, miről írjak, hogyan fogalmazzam meg.

Ebben az évben a szavakon kívül végre tettem is valamit azért, hogy kimutassam, hogy mennyire szeretlek. Régóta tudom, hogy Neked Rādhē-Śyāma a legkedvesebb és sokat foglalkozol azzal, hogy az imádatuk nagyon szép legyen és a jövőben se szűnjön meg. Ismertem a vágyad, hogy a *nitya-sevā* felajánlásból erről szeretnél gondoskodni. Szerettem volna én is segíteni, de nem vagyok egy gazdag ember. Aztán azt is hallottam, hogy azt szeretnéd, hogy a budapesti kongregáció költözzön a templom közelébe. Nos, nekem volt egy kis lakásom, de távol a templomtól. Nem akartam eladni, féltem, hogy becsapnak majd, s így elveszíték mindent. Aztán sokat gondolkodtam mi a fontos, Kṛṣṇa pedig küldött megfelelő embereket. Így eladtam a kis lakást, de a pénzt nem lett elég egy budai lakásra, ekkor arra gondoltam, úgy is hitelt kell felvennem, akkor már mindegy, hogy mennyi lenne. Kifizettem a *nitya-sevāt*, mert a Te boldogságod fontosabb volt nekem, mint a megélhetésem. Bízom, bízom abban, hogy Kṛṣṇa segít.

Most amikor ezt a felajánlást, vagyis a felajánlásaim összességét írom, éppen költözködés előtt állok. Készülök a budapesti templom közelébe költözni egy kis lakásba, ahonnan mindig könnyen tudom szolgálni Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát,

és remélem elégedetté tudlak tenni. De nem egyedül megyek, Rādhe-Śyāma is velem jön, dombormű formájában áldottak meg társaságukkal. Tudtam, hogy ez is a vágyad, hogy legyen dombormű Róluk a *bhaktáknál*. Hát ezt is sikerült valahogyan megtennem, azért mert nagyon szeretlek!

Nagyon jó érzés csinálni is valamit, nem csak beszélni az érzéseimről. Eszembe jutott az, amikor Rādhe-Śyāma beavatása volt, több mint 10 éve a farmon, amikor lehetett először *darśanát* venni a *mūrtikról* és a templom belsejéről. Nagy *kīrtana* volt, ezer és ezer ember özönlött a templomba, hogy lássák a csodálatos *mūrtikat* és a gyönyörű alkotásokat a templom belsejében. Te ott voltál az oltáron és *mahā-prasādamot* osztottál mindenkinek, aki az oltár elé ért. Én nem emlékszem semmire csak, hogy tömeg volt, aztán ahogy a *bhakták* táncolnak és a Te arcodra emlékszem, olyan különleges volt, azóta csak egyszer láttalak ilyennek. Nem emlékszem Rādhe-Śyāmára, sem a templomra, csak Rád, ahogy mosolyogtál, de nem úgy, ahogy szoktál, a szemed résznyire össze volt húzódva és olyan lágy volt az egész mozgásod és maga a hangulatod. Nagyon boldog voltál és azóta is szeretném, hogy ez a lágy boldogságod megmaradjon. Nagyon szeretlek, és lehetőségeim szerint megpróbálok mindent, hogy ezt érezd.

Szolgád:

Karṇa-pūra devī dāsī

Ārṇvikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Neked, ezen a legáldottabb napon.

Miért ez a legáldottabb nap? Az anyagi világ a szenvedések óceánja. Mi itt a farmon úgy élünk, mintha valaki a tenyerén hordozna minket. Óvva az anyagi nehézségek legnagyobb részétől, de itt is tapasztalunk valamennyi problémát. A kinti emberek azonban szemetet esznek, mindig bántják, becsapják őket, nem kapnak senkitől szeretetet. Teljes reménytelenség az életük. Ilyen az életük anyagi szinten, a lelki életről nem is lehet beszélni. Az egyik oldal ez, hogy elképzelhetetlen szenvedésektől mentettél meg minket, a másik oldalon pedig a legnagyobb kincsét kaptuk: Rādhe-Śyāma szolgálatát. Ahogyan a *Bhagavad-gītāban* mondja Kṛṣṇa: *su-sukham kartum avyayam* – örökké boldogan végezhető. Itt élhetünk a farmon, a legkedvezőbb környezetben, felelősségteljes, odaadó *bhakták* között, a legkörülte-

kintőbb lelki autoritás alatt. Az életünk végén pedig, még ha teljesen képesítettnek érezzük magunkat, van reményünk visszatérni Rādhe-Śyāma általad oly szépen bemutatott birodalmába.

Ezért ezt a napot nem csak ma, de az év minden napján és a nap minden percében áldottnak látjuk.

Köszönettel és hálával, haszontalan szolgád:

Kāruṇikā devī dāsī

Prema-Kalpataru dāsa and

Kaṣṭūrikā devī dāsī

Dear Śrīla Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and the ISKCON gurus!

At this time we have been trying to make our regular present to your Vyāsa-pūjā, and we began to think about all achievements which we could get by last year. There are a lot of good things, we had raising and some fallings in our devotional service. Some time we can keep the bhakti principles very easy, but at times Māyā takes us in her grip! And it looks like we will never find the way to run from Māyā's power! But whatever happens, we are staying with the devotees and keep going by the way of devotional service. We are inhabitants of Kali-yuga, by this we have a lot of bad habits and sinful desires. Only your mercy can help us to be at this unnatural environment of devotional service to Lord Kṛṣṇa. The most efficacious method to neutralize Māyā's power is development understanding our own essence as eternal servant of the spiritual master. There is only one way. All other spiritual methods are doomed for down fall. That say Guru, Shastras and Sadhu. We are making so many insulting, we're so imperfect, but whatever we do, you continue to give us your unreasoned mercy! Thank you very much! You are the dearest person in the world!

Your servants,

Prema-Kalpataru dāsa and Kaṣṭūrikā devī dāsī

Bhaktin Kasza Andrea

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget az összes *bhaktának*!

Évről évre több tapasztalatot szerzek, arról milyen kegyben részesültem általad, hogy elhoztad hozzánk a Kṛṣṇa-tudatot. S ez által kifejezhetetlen hálát érzek irántad. A *bhakták* társaságánál nincs fontosabb a világon, mert általuk kaphatjuk meg Kṛṣṇát. Azt hiszem, Kṛṣṇától még igen messze vagyok, de a társulást a *bhaktáiddal* (Kṛṣṇa *bhaktáival*) nem tudnám többé nélkülözni. Egyre több ízt érzek a szolgálattól. Boldoggá tesznek a hétvégi „bulik”, amik mindig garantált szórakozást nyújtanak (és másnap is jól vagyok!) Úgy gondolom, mindenki erre vágyik, és őszintén hiszem, hogy Te mindenkit hozzá tudsz segíteni ehhez a boldogsághoz. Köszönöm, hogy a rengeteg tennivalód mellett, jutott idő eljönni hozzánk Kecskemétre és felejtethetetlen leckét és társulást adni nekünk. Köszönöm szépen Neked!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Kasza Andrea (Kecskemét)

Bhakta Kele Tamás

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Csak szeretném megköszönni azt, amit teszel a *bhaktákért*, az emberekért és értem. Lehet nincs közvetlen kapcsolatom veled, de azt hiszem, mégis sokat köszönhetek neked. Megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal, és száz eddig nyitott kérdésemre választ kaptam. Száz új kérdés is felmerült bennem és lassan azt is megértem, milyen ember vagyok én most valójában, és hogy milyennek is kellene lennem. Most azaz érzésem, soha nem kerülök arra a szintre, ami a célja volna az egész Kṛṣṇa-tudatos mozgalomnak. Néha dereng egy halvány fénysugár, amit az olyan tiszta *bhaktáknak* köszönhetek, mint amilyen te is vagy. Az a pozitív példa, amit mutatsz sok erőt ad mindenkinek.

Köszönöm a lehetőséget.

Szolgád: Bhakta Kele Tamás

Bhaktin Kertész Sándorné

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget lotuszlábadnak!

A Te kegyedből írom most ezt a felajánlást, amivel meg 2006 decemberében állottal meg, amikor egy napra kimentem Prabhupāda marathon végén. Ezt mondtad: Ez jó tapasztalat lesz neked, hogy megértsd jobban a Kṛṣṇa tudatot. Ossz sok könyvet! Amikor megláttál bennünket Rādhārāṇīval a shop előtt, nagy könyvekkel teli dobozokkal, azt mondtad: Rādhārāṇī, mutasd meg neki mi az igazi Kṛṣṇa-tudat, mert csak pillangózik állandóan. Hát így történt, hogy a pillangó elrepült Angliába és Írországba (a férjem, Guru Mahārāja és Rādhe-Śyāma kegyéből) hogy az angyalok besorozzák katonának. Most épp Észak-Írországból írok Neked Inis Rathról, Rādhā-Govinda birodalmából, ahová nehéz ugyan bejutni, de kijutni még nehezebb (fogva tart közvetlen szeretetük és a mindent elsöprő kegyük), de ez egy hosszú történet. Annyi minden történt velem ezalatt a pár hónap alatt (januártól májusig) a kegyedből, hogy most már legalább elmondhatom, volt értelme az életemnek. Ez az élet igazi értelme, a *saṅkīrtana* és a *vaiṣṇavákkal* való társulás, amit meg hangsúlyosabban lehet érezni, amikor az szeretetteljes hangulatban, odaadó szolgálatban nyilvánul meg. Erről eddig még csak olvastam, de soha nem tapasztaltam ezt az aspektusát. Nagyon sokat tanultam, és remélem még fogok is Tőled és a *mātājiktól*. Itt nyert számomra értelmet, hogy a *mātājī* szó valójában anyát jelent, mert az a vicces felállás volt, hogy bár én voltam a „legidősebb” (33, ami nem is egy említésre való kor), nekem volt a legnagyobb szükségem menedékre, tanításra, türelemre. Az már biztos, hogy a *bhakták* lótluszlába az egyetlen igazi menedék, mert csak az ő kegyükből kapom meg *guru* és Kṛṣṇa kegyét. Igazából azért is vágytam annyira könyvet osztani, mert úgy éreztem, nem tudom megfelelően értékelni (tisztelni és becsülni) a *saṅkīrtana bhaktákat*, nem éreztem át azt a hatalmas erőfeszítést, amit ők nap mint nap azért tesznek, hogy enyhítsenek az Úr Caitanya elesett lelkekért érzett aggodalmán. Kérlek, ne haragudj, hogy most a *vaiṣṇavákat* fogom dicsőíteni, de az ő tetteik tulajdonképpen a szíved vágyának megnyilvánulásai, és ők a Te gondoskodó szereteted, útmutatásod és tanításod nélkül nem tudnának ilyen gyönyörű imádatot bemutatni Rādhe-Śyāmának. Az ő legnagyobb dicsőségük a tetteik, amivel Téged dicsőítenek, mert minden egyes pillanatban eleget téve utasításaidnak, Śrīla Prabhupāda vágyát és tanításait valósítják meg. Így aztán az ő dicséretük valójában a Te dicséreted, ami pedig Śrīla Prabhupāda erőfeszítéseit és vágyait magasztalja. Annyira sajnálom, hogy nem vagyok megfelelő személy, még az irántad érzett szeretetemet és hálámat sem tudom kifejezni. A szívem csor-

dultig van, és nem találok rá szavakat, hogy kifejezzem magam. Annyi mindent szerettem volna meg írni. . . Köszönöm az sms-eket, amikkel bátorítottál, amikor nehéz helyzetben voltam, és azonnal a segítségemre siettél, pedig nagy távolság volt közöttünk – gondoltam. Valójában a távolság egyre csak csökkent, amióta eljöttem otthonról. Nem is mertem remélni, csak vágyakoztam rá, hogy egyszer ilyen közel lehessen hozzád! Annyira személyes, gondoskodó és szerető apukám lettél, hogy teljesen megolvastottad a szívem. Remélem, egyszer megtanulhatom Tőled, hogy szerethessem Kṛṣṇát és a *bhaktákat*. A legmegdöbbentő számomra az volt, hogy bár én vagyok a Te szolgád, úgy siettél a segítségemre, mint ahogyan én még csak szeretnék a hívőszavadra rögtön repülni, amint bármilyen kérésedet, vágyadat kinyilvánítod. Hihetetlen, hogy Te szolgáltál engem és nem én Téged! Csak rád számíthattam és benned bíztam, s Te nem hagytál cserben. Ezért kérek, fogadd el az életem, a szolgálatomat, és nem csak ebben az egy életben, hanem amennyiben csak akarod és a hasznomat tudod venni! Örökre lekötöztél a szereteteddel! Bocsáss meg, ha néha figyelmetlen voltam feléd, és csak magammal foglalkoztam! Holott nagyon elfoglalt voltál, mégis mindig szakítottál rám időt! Tényleg csak Te voltál, vagy, és leszel az egyetlen menedémem! Lehet, hogy nem helyes, amit most gondolok és írok, de ha egyszer kialakulhatna bennem egy soha el nem múló ragaszkodás lótuszlábadhoz, akkor azt hiszem, már Kṛṣṇára sem vágnék, mert úgy érzem, mindem vágyam beteljesült. Köszönöm Kṛṣṇának ezt a napot, amelyen megjelentél! Egy fölöttebb ostoba szolgád, aki egyszer katona-pillangóvá szeretne válni, lótuszkezed védelme, irányítása alatt.

Kérek, fogadd el ezt a felajánlást mindkettőnk , a férjem és az én nevében. Ez a szép szolgálat az Ő vágya volt elsősorban, hogy elégedette tudjon tenni Téged!

Köszönök mindent!!

Szolgád:

Bhaktin Kertész Sándorné, Viki

Ṛiṣorī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, amit alázatosan ajánlok fel lótuszlábadnál. Minden dicsőséget Neked és megjelenésed napjának.

Mikor az ember igazán mélyre kerül az anyagi létbe, de a fényt még látja világítani a kifelé vezető úton, akkor gondolkodik el igazán, hogy nem szeretne tovább

süllyedni, hanem a fény felé akar menni. „*tamasi mā jyotir gama*” Egyedül nagyon nehéz.

Most vagyok ennél a felismerésnél. De nem akarok tovább lefelé süllyedni, ki akarok jutni a világosságra. Kérlek, segíts, ne hagyj magamra, hisz Te vagy a fény és Te tudsz vezetni. Én csak kapaszkodni szeretnék a nagyságodba, a szeretetedbe, csodállak a lemondásodért, a kitartásodért, és tudom, hogy csak a Te szolgálatod tart életben. Engedd, hogy ebbe kapaszkodjak.

Szerető szolgád:

Kiśorī devī dāsī

Bhakta Kiss Gábor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és Neked!

Sajnos nem tudom eléggé értékelni személyedet, de egy tiszta *bhakta* jelenléte felbecsülhetetlen. Egy ilyen *bhakta* képes felszabadítani bárkit a születés és halál fogságából.

A lelki tanítómester kegye nélkül senki sem érheti el Kṛṣṇát. Śrīla Prabhupāda adta ezt az indokolatlan kegyet, s az Ő őszinte tanítványai a szívükbe zárták utasításait. Neked mindennél fontosabb, hogy beteljesítsd az Ő akaratát. Magabiztos vezetéseddel napról napra bővül az Úr Caitanya *saṅkīrtana* hadserege. Csodálatos személyiséged példaértékű mindenki számára, határtalan eltökéltséged mindenkit inspirál, és erőt ad, hogy előre menjünk.

Szeretném megköszönni Neked, szolgálatod, ami által oly sokunk élete megváltozott!

Kérlek, add az áldásodat, hogy őszintén, önzetlenül tudjam szolgálni Śrīla Prabhupāda és a Te missziódat!

Szolgád:

Bhakta Kiss Gábor

Bhaktin Kocsmarszky Netti

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Engedd meg, hogy születésnapod alkalmából megköszönjem mindazt, amit Śrīla Prabhupādának is megköszönnék!

Azért mondom ezt, mert ide Magyarországra Te hoztad el nekünk Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya üzenetét. Biztos vagyok benne, hogy csak a Te érdemedből van itt olyan sok lelkes *bhakta*, jött létre sok szép prédikáló központ és uralkodik itt Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundara.

Sok *bhakta* történetéből hallottam már, hogy hogyan fejlődnek ki az esetleg már sok-sok éve, talán gyerekkorukban elvetett kis magocskák. Az ország minden részében prédikálnak *bhakták* és lassan beteljesedik az Úr Caitanya jóslata, miszerint a világ minden falujában és városában énekelni fogják a Szent Nevet. Az is csak a Te dicsőségedet növeli, hogy ebben nem csak itt vállalsz szerepet, hanem sok más országban is. Habár Neked van szülinapod mégis én köszönöm Neked a sok ajándékot, amit Tőled kaptam, a *bhaktákat*, Śrīla Prabhupādát, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatát és Kṛṣṇát!

Szolgád:

Bhaktin Kocsmarszky Netti

Bhakta Kollár Ákos

Kedves Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked, kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

A mai nap Abhay Charan, Śrīla Bhaktivedanta Swami Prabhupāda élet története című filmet néztem. A kilencedik részben, amikor Śrīla Prabhupāda Indiában írja, szerkeszti, osztja a Back to Godhead magazint 1952-ben, annyira meghatott, hogy szinte öszeszorult a torkom. Ez csodálatos, gondoltam, mekkora ereje van a könyvosztásnak. Én, pedig ezt nézem 55 évvel később Magyarországon, Lajosmizsén egy kis városkában. Oldalra tekintek, az oltáron megtalálható szinte az összes könyv, amit Śrīla Prabhupāda fordított. Ez természetesen az olyan személyek-

nek köszönhető, mint te vagy Guru Mahārāja, és az olyan *bhaktáknak*, akik segítik munkádat abban, hogy minden ember részesülhessen az Úr Caitanya áldásában. Ki milyen mértékben tudja ezt elfogadni. Ez számomra a világ legnagyobb és legcsodálatosabb missziója, ami nem is csoda, hiszen ez az Úr Caitanya mozgalma. Köszönettel tartozom neked kedves Guru Mahārāja, hogy én is részt vehetek ebben a mozgalomban, Dāmodara prabhu személyes irányítása alatt. Én úgy vélem, hatalmas kegy ez az Úr Kṛṣṇától, hogy Magyarországon ilyen erős a Kṛṣṇa-tudat, azt gondolom, hogy elsősorban a vezetőségnek köszönhető, és a hű követőknek. Remélem rengetegen fognak élni ezzel a lehetőséggel, ami adatott a világban az Urak kegyéből.

Köszönettel, szolgálád:
Bhakta Kollár Ákos

Bhakta Kollár Róbert

Kedves Mahārāja!

Tiszteletteljes Hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swami Mahārājanak!

Szeretném megköszönni, hogy elhozta Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, hogy létrehozta a farmot, a többi templomot, a *bhaktákat*, és mindenki másnak is, aki neked segített.

Remélem lesz még szerencsém szolgálatot végezni neked. Látogass el mihamarabb Kecskemétre!

Tisztelettel:
Bhakta Kollár Róbert

Bhakta Kovács László

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked megjelenésednek ünnepe!

Kérlek, engedd meg, hogy köszönetet mondjak Neked azért, hogy a legértékesebb ajándékot kaptam a **bhaktáktól**. Mindez a Te kegyedből és erőfeszítésedből lehetséges. Ebben a világban minden ideiglenes és előbb-utóbb mindent elveszítünk, ezért semmink nem lehet a Szent Néven a **bhakták** társaságán és a szolgálaton kívül. Mindezt Neked köszönhetjük, mert nem törődve a nehézségekkel, a fáradsággal elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot, így bárki számára véget érhet az anyagi lét nyomorúsága. Neked köszönhetően az összes szenvedéstől megszabadulhatunk örökre. „Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit.” Erre csak a legcsodálatosabb személy képes. Sajnos mindig elfelejttem, hogy hálásnak kellene lennem, és milyen sokat köszönhetek Neked és Śrīla Prabhupādának.

Ez meglátszik a rám bízott szolgálatban is. A legnagyobb szerencsém, hogy részt vehetek csodálatos misszióban.

*vinoder nivedana vaiṣṇava-caraṇe
kṛpā kori' saṅge loho ei akiñcane*

„Kérlek légy kegyes hozzám és fogadd társaságodba ezt a haszontalant!”

Szolgád:
Bhakta Kovács László

Bhaktin Kovács Rita

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

„A szeretet azt jelenti, hogy személyes haszonra irányuló vágytól mentesen szolgálunk másokat. Nem várunk viszonzást. A *saṅkīrtana* a szeretet iskolája.”

Ezek a Te szavaid, melyeket szeretnék mélyen a szívembe zárni. Szeretném kifejezni a hálámat és megköszönni Neked a lehetőséget, hogy szolgálatot végezhetek Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, hogy szolgálhatom a *bhaktákat* és hogy ide járhatok a *saṅkīrtana* iskolájába, a lelki élet iskolájába.

„Prabhupāda könyvei a tiszta tudás révén kiirtják a tudatlanságot, és a Kṛṣṇa iránti szeretettel reményt adnak.” –ránézek a könyvre a kezemben. Hát tényleg ez

az a legnagyobb kincs, a gyógyír, ami engem is a gyógyulás útjára segített. Köszönöm, hogy odaadhatom valakinek!

Kedves Mahārāja, és sajnos nem tudom, mi a szeretet és a szolgálatom is csak erőtlen próbálkozás, de ha valaki a Te transzcendentális jellemedről és csodálatos tulajdonságaidról hall, az biztos, hogy fejlődést fog elérni az odaadó szolgálóban. Csak imádkozni tudok, hogy én is közöttük lehessek.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Kovács Rita

Ṛṣṇa-mayi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Köszönöm, hogy tanítványaid között lehetek, és szolgálhatom Śrīla Prabhupāda, kedves lelki tanítómestered vágyát. „Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet”. Ezt a kegyet semmikor nem tudom nélkülözni. Bár azt mondják zenei képességeim vannak, én ezt sohasem gondoltam. Ezért nem mentem soha zenei pályára. Minden zenei szolgálat előtt kérem kegyedet, hogy minden jól sikerüljön. Kérem sokszor a kegyet oly módon, hogy „bárcsak könnyűt énekelnél, Guru Mahārāja”. Általában a kegyed elér, de ha elfelejtem, mindent el tudok rontani.

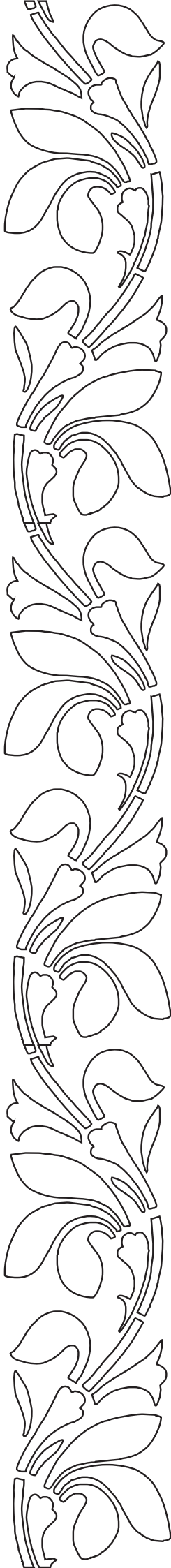
Ha te nem adod a kegyed, biztos, hogy semmire sem vagyok képes. Ez sok megvalósítás során ecsetelhetném. „Ha te nem vagy kegyes hozzám, szüntelenül sírni fogok”. Ez az, ami mindig így volt. Ezért nem tudtam soha elválni, és elégedetlennek látni téged. Ha nincs a kegyed, nincs élet, s ha nincs élet, én sem vagyok. Kérlek, Guru Mahārāja, tarts engem a sugárhajtású lelki hajódon, még ha csak a csomagtérben van egy pici hely, akkor is. Szeretném én is képviselni azt, amit te, Guru Mahārāja. Ehhez kérem a kegyedet, és kérem a kegyet, hogy el tudjam fogadni a kegyet.

Te vagy kedves lelki tanítómesterem, nincs más ilyen személy, akinek el lennék kötelezve.

„Híres vagy mindhárom világban.”

Szolgád:

Ṛṣṇa-mayi devī dāsī

Kriyā-śakti devī dāśī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon köszönöm a szeretetteljes figyelmét és segítségét a lelki életemhez és köszönöm, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek.

Azt írja a *śāstra*, hogy a tiszta *vaiṣṇavák* olyanok, mint a zarándok helyek, amelyek megtisztítanak minket. Itt lett egy csodálatos zarándok hely, a kegyéből Mahārāja, amely egy nagy-nagy lehetőség nekünk, hogy értékesé tegyük az életünket. Nagyon köszönöm a lelkesítő leckéket, *kīrtanokat* és a tiszta lelki – sztenderdeket, amelyekkel gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa tudatot.

Szeretném kérni az áldásait, bárcsak fejlődhetnék.

Szolgája:

Kriyā-śakti devī dāśī

Kṛṣṇa-nāma dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Isteni Kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Dayāl- Nītāi Vijaya-Gaurāṅgának és az Isteni párnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Bocsánatkéréssel kezdem felajánlásomat, amiért tavaly nem írtam meg időben, így nem kerülhetett be *vyāsa-pūjā* könyvedbe, ezzel nehézséget okozva neked abban, hogy elolvasd. Szégyenlem magam, hogy az amúgy is összetett, nehéz szolgálatodat ilyen figyelmetlenséggel hátráltattam. Kérlek szépen, bocsásd meg nekem!

Guru Mahārāja, szeretném megköszönni neked, hogy újra lehetőséget adott nekem személyes szolgálatodra azáltal, hogy a legújabb könyved előkészítési költségeinek fedezésére, árverezésre bocsátottál 5 példányt a nyomdából frissen kijött *Śuddha-bhakti Cintāmaṇi* című művekből. Nagyon megörültem, amikor az ezzel kapcsolatos telefon a születésnapodon ért engem, mert pont azon gondolkoztam, hogy idén mit adjunk Neked ajándékba. Újra törülközőt, vagy filctollat? Te, Guru Mahārāja komolyabb dologra adott nekünk lehetőséget. Nagyon hálás vagyok érte. Csak ámultam mikor megtudtam, hogy már egy új könyvet kezdtl el írni, mert én bizony nem tudom olyan tempóban olvasni, mint amilyen gyorsan papírra veted

őket. Így egyenlőre csak a könyveid gyűjtője vagyok, de ígérem, hogy olvasni fogom őket.

A lelki helyzeted felfoghatatlan számomra. Csak úgy lehetséges ez, hogy teljesen el vagy kötelezve szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, és rajta keresztül az Isteni pár megad neked mindent, ami a szolgálatodhoz szükséges. Ezért vagy olyan csodálatos személy Guru Mahārāja.

*manuṣyaṅānāṁ sahasreṣu kaścīd yatati siddhaye
yatatām api siddhānām kaścīn mām vetti tattvataḥ*

„Sok ezer ember közül talán egy törekszik a tökéletességre, s a tökéletességet elértek közül igazán alig ismer engem egy is.” (Bg.7.3.)

Ez a vers rólad szól, ha nem így lenne, akkor nem lehetnél képes oly rendületlenül szolgálni Śrīla Prabhupāda lábnyomait. Ezért ha valaki a te szolgálatodat segítheti, az a személy nagyon különleges esélyt kap nyomorúságos földi pályafutásának a befejezésére.

Köszönöm, hogy eltűröd botladozó törekvéseimet, hogy kiváló tanítványaiddal társulhatok hétről-hétre, akik mindig az odaadásukkal és az irántad érzett hűségükkel mutatnak nekem példát.

Jelentéktelen szolgád:

Kṛṣṇa-nāma dāsa

Ḳṛṣṇa-priya dāsī, Russia.

Dear Guru Mahārāja!

Accept my humble obeisances in the dust at your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda and *saṅkīrtana* movement of Lord Caitanya!

In “Śrīmad-Bhāgavatam” (6.7.23) it is said that nobody will win the one who has deserved guru’s mercy. Your life is an illustration to this statement. You have brought all your life to Śrīla Prabhupāda’s feet and you humbly carry his message to all suffering conditioned souls. On this way you meet different people: some people please you with the enthusiasm and desire to serve Lord Caitanya’s mission, others bring you an intolerable pain by their desire to turn away from an entrance to Vaikuntha. A particular pain is caused you by your disobedient children – disciples who by different reasons stumble and lose their faith in the process. And though this pain is intolerable, you preach, you spill on us your mercy, you try to

encourage us, to lift and to conduct further to Śrīla Prabhupāda. Your power to go on this way does not exhaust. It means that its source is in a spiritual reality.

Last year in your offering to Śrīla Prabhupāda you said that to think of Śrīla Prabhupāda means to understand, that he thought of preaching. You repeat after him, that the preaching is the best way to achieve recognitions of Kṛṣṇa, it is a secret of finding of His mercy. All your life is devoted to the preaching. Wherever you are: in Māyāpur, Paris, London or in New-Vraja-dhāma – you always tell people about Kṛṣṇa. And your lectures, conversations, instructions inspire people to follow Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya. Therefore you are the perfect disciple of the spiritual master, and, undoubtedly, all mercy of Kṛṣṇa is already with you.

Another way of the preaching is your books. They attract hearts of all devotees who read them or somehow come into contact with them to Kṛṣṇa. And these books open you to devotees. An ordinary person could have never described so chastely with such an intimate tenderness the most secret games of the Lord. You have come to this world to present us these *līlās* by a causeless mercy and thus to waken in our chained in iron hearts the love to the most surprising Person in all worlds, the Person who loves us and waits for us.

By your mercy you always share with us that happiness which cannot be compared to anything in this material world – transcendental happiness of service to devotees, *guru* and Kṛṣṇa. This happiness pours on us through yours *kīrtanas*, serious and deep lectures, detailed, full of attention and sensitiveness to our minor problems instructions in various vital situations. It gives us strength to follow you on a way specified by Śrīla Prabhupāda, even when there is no strength at all.

In scriptures it is said:

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

By *guru's* mercy a mute one can become a great orator, and a lame one can pass over mountains. I am an insignificant tiny *jīva* who does not possess any merits. By your causeless mercy you have accepted me as a disciple, and only by your mercy I can make something, that would satisfy you and Śrīla Prabhupāda. I always feel myself in a debt to you for you give us your life and soul, not considering that pain we sometimes cause you. I will never be able to pay you this debt. I can only try to bring my life to your feet and to devote it to the preaching and service to the devotees. Your mercy always spills on us, and I am praying to Kṛṣṇa to make me deserved for this mercy.

Your insignificant servant,
Kṛṣṇa-priya dāsī

Ṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklya-
lángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves
az Úr Kṛṣṇának, mert az Ó lótuszlábainál keresett menedéket.

Szeretettel köszöntelek megjelenési napod alkalmából. Köszönöm, hogy Kṛṣṇa-
tudatúvá tetted a családot. Csak most, hogy gimnáziumba járok, látom, hogy
mitől mentettél meg minket. Boldog megjelenési napot kívánok!

Szolgád:

Kṛṣṇa dāsa

Ṛṣṇa-līlā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Már körülbelül másfél éve nem tudok imádkozni. A „tat tenukampam” śloka,
amit ars poetica-ként adtál nekem, sok mindenben átsegített, de valahogy az idők
során mégis elhalványult a hitem az isteni gondviselésben. Sokszor megkérdez-
tem a Kék Fiútól: egyáltalán minek tart még életben, ha nincsen már semmi terve
velem? Vagy egyszerűen akadályá váltam a számára, akit ideje volt végre elmoz-
dítani? Ha így van, nem hibáztatok: hálás vagyok, hogy eddig is eltúrt, s „veszem
a kalapom”.

A sors az elmúlt másfél évtizedben elkényeztetett. Volt életcéloom, volt misszióm! A katonád voltam, Guru Mahārāja, aki a közvetlen közeledben harcolt, akit bármikor bevethettél, akit bevontál csodálatos kalandjaidba! Bármilyen történet, úgy éreztem, van helyem a világban, szükség van rám, s a kegyedből igazi, nagy dolgokat hajthatok végre. A világ legféltettebb és egyben a legfájdalmasabb érzése: a „nem-kellés”. A világ tele van „fölösleges” emberekkel, akik a túlélés érdekében próbálnak némi jelentőséget hazudni maguknak. A többiek, isznak, drogoznak, pszichiáterhez járnak, vagy egész egyszerűen belehalnak. Vajon melyik csoporthoz soroljak?

Néhány héttel ezelőtt azonban felhívtál Indiából, és a véleményemet kérte a könyveddel kapcsolatban. Odaballagtam a könyvespolcomhoz és belelapoztam az irodalmi enciklopédia prózai és lírai műfaji sajtóságaiba. Mindössze tíz percig tartott, de Te nagyon hálás voltál az eredményért. Ez a tíz perc volt az egyetlen időszak az elmúlt másfél év alatt, amikor úgy éreztem: hátha mégsem vagyok teljesen fölösleges? Hátha – legalább a kicsi dolgokban – mégiscsak láthatod valami hasznomat?

Köszönöm, Guru Mahārāja, azóta újra tudok imádkozni, s remélni a legjobbakat.

Szolgád:

Kṛṣṇa-līlā devī dāsī

Kṛṣṇānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

Congratulations with the auspicious day of your appearance! Actually I should congratulate with your appearance myself and similarly fortunate souls.

This time every year I try to disclose the secret of your saving grace I feel so distinctly. One of our senior devotees – H.G. Cārudeṣṇa Prabhu – has helped me to come closer to the solution. He made a research in some popular misconceptions our devotees share. Guru-tattva is the field of many misconceptions. So – thanks to his presentation – I’ve eventually realized: the main feature of guru is his status of being disciple of his own guru.

Being a perfect disciple of Śrīla Prabhupāda, you are a transparent media for his unfathomable mercy to the fallen souls of this horrible age.

Please, allow me to assist you in delivering this mercy far and wide!

Feeling myself saved by this mercy

Your still unqualified servant from Moscow

Kṛṣṇānanda dāsa

Ṛṣṇa-priya devī dāsī

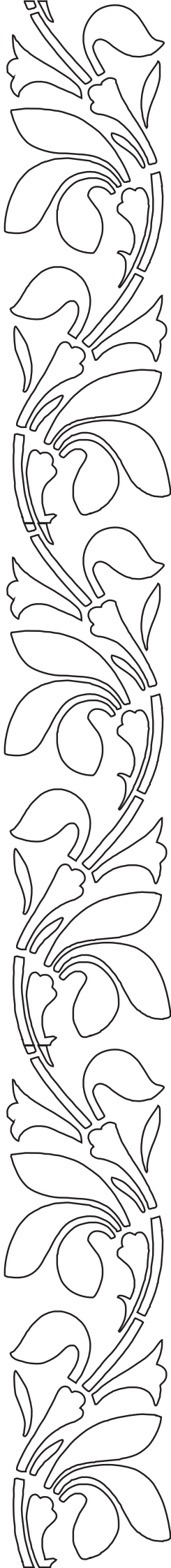
Dear Guru Mahārāja,

Accept my humble obeisances in the dust at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and *saṅkīrtana* movement of Lord Caitanya.

In Śrīmad-Bhāgavatam (6.7.23) it is said that nobody will win the one who has deserved guru's mercy. Your life is an illustration to this statement. You have brought all your life to Śrīla Prabhupāda's feet and you humbly carry his message to all suffering conditioned souls. On this way you meet different people: some people please you with the enthusiasm and desire to serve Lord Caitanya's mission, others bring you an intolerable pain by their desire to turn away from an entrance to Vaikuṅṭha. A particular pain is caused you by your disobedient children – disciples who by different reasons stumble and lose their faith in the process. And though this pain is intolerable, you preach, you spill on us your mercy, you try to encourage us, to lift and to conduct further to Śrīla Prabhupāda. Your power to go on this way does not exhaust. It means that its source is in a spiritual reality.

Last year in your offering to Śrīla Prabhupāda you said that to think of Śrīla Prabhupāda means to understand, that he thought of preaching. You repeat after him, that the preaching is the best way to achieve recognitions of Kṛṣṇa, it is a secret of finding of His mercy. All your life is devoted to the preaching. Wherever you are: in Māyāpura, Paris, London or in New Vraja-dhāma – you always tell people about Kṛṣṇa. And your lectures, conversations, instructions inspire people to follow Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya. Therefore you are the perfect disciple of the spiritual master, and, undoubtedly, all mercy of Kṛṣṇa is already with you.

Another way of the preaching is your books. They attract hearts of all devotees who read them or somehow come into contact with them to Kṛṣṇa. And these books open you to devotees. An ordinary person could have never described so chastely

with such an intimate tenderness the most secret games of the Lord. You have come to this world to present us these lilas by a causeless mercy and thus to waken in our chained in iron hearts the love to the most surprising Person in all worlds, the Person who loves us and waits for us.

By your mercy you always share with us that happiness which cannot be compared to anything in this material world – transcendental happiness of service to devotees, Guru and Kṛṣṇa. This happiness pours on us through yours *kīrtanas*, serious and deep lectures, detailed, full of attention and sensitiveness to our minor problems instructions in various vital situations. It gives us strength to follow you on a way specified by Śrīla Prabhupāda, even when there is no strength at all.

In scriptures it is said: *mūkam karoti vācālam paṅgurim laṅghayate girim / yat-kṛpā tam aham vande śrī-gurum dīna-tāraṇam*. By guru's mercy a mute one can become a great orator, and a lame one can pass over mountains. I am an insignificant tiny jīva who does not possess any merits. By your causeless mercy you have accepted me as a disciple, and only by your mercy I can make something, that would satisfy you and Śrīla Prabhupāda. I always feel myself in a debt to you for you give us your life and soul, not considering that pain we sometimes cause you. I will never be able to pay you this debt. I can only try to bring my life to your feet and to devote it to the preaching and service to the devotees. Your mercy always spills on us, and I am praying to Kṛṣṇa to make me deserved for this mercy.

Your insignificant servant,
Kṛṣṇa-priya devī dāsī

Śrīracora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Menedéket veszek lótuszlábaidnál transzcendentális megjelenési napod alkalmából!

Már alig várjuk, hogy magyar nyelven is olvashassuk legutolsó könyvedet, a *Śuddha-bhakti Cintāmaṇit*. Ennek bevezetőjében írod „Śrīla Prabhupāda tanításai alapján, hajdani *ācāryáink* könyveire való hivatkozásokkal mutatja be a *vraja-bhakti*, azaz a „Kṛṣṇa-tudat” odaadó tetteit és tökéletességét.” Mindezt, mint említetted, Śrīla Prabhupāda biztatására vállaltad. Ez a vállalkozás nagyon csodálatos, mivel segíti és kielégíti azt az igényt, amit Śrīla Prabhupāda elvár a tanítványoktól, hogy meg-

ismerjék a teljes igazságot az örök vallásról: „Első kötelességünk az, hogy elfogadjunk egy hiteles lelki tanítómestert. A tanítványnak nagyon kíváncsinak kell lennie; vágyonia kell arra, hogy megismerje a teljes igazságot az örök vallásról (*sanātana-dharma*).” A Kali-kor szemléletéhez szokott szerencsétlen helyzetünkben nagyon nehéz átlátnunk és rendszerezni a Kṛṣṇa-tudat tudományát. Eltérő mértékben olvassuk és tanulmányozzuk Śrīla Prabhupāda könyveit, és nehézkes felfogásunkkal csak homályos képet tudunk alkotni az odaadódó szolgálat tudományáról. Ezért óriási segítség, ha valaki mindezt tisztán rendszerezi és hozzáférhetővé teszi mindannyiunk számára. Ez által világosságot gyújt tompa elménkben, eloszlatja kétségeinket, és ösztönöz az odaadódó szolgálat útján. Kedves Guru Mahārāja, ez a könyv is Śrīla Prabhupāda és a *bhakták* iránti szeretetedet és elkötelezettségedet mutatja. Egy igazi nagy lélek szívének szépséges ragyogása.

Újra és újra a *daṇḍavatjaimat* ajánlom lótuszlábaidnál, arra kérek, hogy bocsásd meg ellened elkövetett sértéseimet, és kérlek, részesíts kegyed áldásában. Menedéket veszek lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:

Kṣīracora dāsa

Bhakta Kugler Boltán

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokat gondolkoztam azon, hogy mi mindent köszönhetnek neked a magyar *bhakták*. Mikor más emelkedett személyek jönnek ide, ők ilyen kijelentéseket tesznek: „Magyarország az ISKCON zászlóshajója! A GBC beszámolókon mindig Śivarāma Mahārāja mondja a legjobb híreket és eredményeket!” Fel sem tudom mérni annak a jelentőségét, hogy olyan sok erőfeszítést teszel a magyar *yātra* fejlesztéséért, mert itt olyan természetesnek tűnnek ezek a dolgok: Egy gyönyörű farmon imádhathatjuk Rādhe-Śyāmát, Gaura-Nitāi vezeti a budapesti prédikálást, vannak jó éttermeink, a lakosság nagy része pozitív jelenlétünkkel kapcsolatban, saját államilag elismert főiskolánk van . . .

Én leginkább két dologért vagyok a leghálásabb neked:

Csodálatos leckéidért és az általad írt nagyszerű könyvekért, amelyek részletesen és rendkívül érthetően magyarázzák el a lelki élet teológiai alapjait és gya-

korlati alkalmazásukat. Még a hozzám hasonlóan képesítetlen személyek előtt is megnyitják az utat emberi élet célja felé.

Tanítványaidért, akik a te folyamatos személyes ellenőrzésed alatt gyakorolják régóta a Kṛṣṇa-tudatot, és nagy lelkesedéssel képzik és segítik a fiatalabb *bhaktákat*. Sok tanítványodnak köszönhetek rendkívül sokat, minden szempontból.

Remélem, hogy még sokáig segítesz bennünket abban, hogy tudjuk szolgálni Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya misszióját.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Kugler Zoltán

Bhaktin Kulhanek Réka

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnélek köszönteni Téged ezen a szép napon.

Köszönetet mondani mindazért, amit erődön felül teszel a Hare Kṛṣṇa mozgalmért, és a *bhaktákért*. Csak itt találhatok menedéket, s bár be vagyok fedve, mégis a legcsodálatosabb dolgot ismerhettem meg, ezt már tudom. Köszönöm, hogy elhozta Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és hogy általad közelebb kerülhetünk Istenhez. Ez a legnagyobb kegy, amire szert tehetünk. Köszönöm a példamutatást, a sok-sok erőt, melyet a *bhajanák* és leckék által kapok.

Remélem, egyszer majd képes leszek tisztán és odaadón szolgálni Téged, és ezáltal az Úr Kṛṣṇát.

Boldog születésnapot kívánok Neked!

Engedetlen szolgád:

Bhaktin Kulhanek Réka

Kecskemét

Kumārī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Születésnapod alkalmából gondolkodtam, hogy mit írjak.

Nagyon szeretem a *bhajanáidat*, *kīrtanáidat*. Amikor csak tudom, hallgatom. Nagyon boldog vagyok mikor itthon vagy. Nagyon lelkesítő. Jobb lenne, ha többet lehetnél Magyarországon.

Várom, hogy a Farmon találkozhassunk és megünnepelhessünk!

Sokat gondolok rád!

Jelentéktelen szolgád:

Kumārī devī dāsī

Kurdaśatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Úgy próbálom látni Vraja-dhāmát, mint a szívedben lévő szeretetet Rādhe-Śyāma felé. Számomra nagyon inspiráló itt élni, és ezért minden nap hálával gondolok rád, és helyzetemre, hogy itt élhetek.

A legemlékezetesebb élményem, ami a mai napig emlékeztet arra, milyen szerencsések azok, akik itt élhetnek – a tavalyi Śrīla Prabhupāda maraton utolsó napja volt.

Dél előtt még osztottunk december 24-én, de már napok óta nem érzékeljük az időt, annyira vágytunk már Rādhe-Śyāma *darśanájára*, és Guru Mahārāja társaságára. (Bár az sms-ek enyhítették ezt az elkülönülést). Már sötétedett, amikor megérkeztünk, és egyből a templomszobába siettem, ahonnan a rég nem hallott *bhajana* hallatszott ki. Belépve egyből Rādhe-Śyāmasundarára pillantottam. Ekkor eszembe jutott a sok, *saṅkīrtana* alatt történt eset, amikor segítettek, inspiráltak, tanítottak, és ettől a kapcsolattól – hogy végig ott voltak velem – könnybe lábadt a szemem. Rögtön ezután a templomszobában Guru Mahārāját pillantottam meg, és ekkor már folytak a könnyeim. Ez nem afféle „hú de jó hogy vége” hangulat volt.

Inkább egy boldog viszontlátás, hogy akikért küzdöttem, egy helyen egy pillanat alatt megláttam és csak hálát éreztem, hogy részese lehettem a maratonnak.

Aztán Guru Mahārāja odajött hozzám és megkérdezte, hogy fáradt vagyok-e? Én azt válaszoltam, hogy nem, mert annyira lelkes voltam ettől a viszontlátástól. Köszönöm a lehetőségeket, Guru Mahārāja, és hogy részese lehetek egy olyan különleges helynek, Vraja-dhāmának, ami a kinyilvánulása a Rādhā-Śyāmasundara iránt érzett szeretetnek. Krisna-völgy ennek a szeretetnek a megnyilvánulása, és eltökéltséget szeretnék fejleszteni, hogy én is tudjak Rādhā-Śyāmasundarának szeretetét ajánlani.

Azon a napon nagyon éreztem a szeretetüket, és Guru Mahārāja szeretetét. Szeretném szolgálni és megtanulni szeretni Rādhē-Śyāmát, és elégedetté tenni Guru Mahārāját.

Szolgád:

Kundalatā devī dāsī

Kundalatā devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Csodálatos ez a nap személyedtől. Amikor bekísérem a vendégeket a templomszobába, szinte szíven üti őket Rādhē-Śyāma ragyogó vonzása. Śrīla Gurudeva mesélte egyszer, hogy az egyik *Ratha-yātrā* felvonulás alkalmával, odament Hozzá egy rendőr elképedve és ezt mondta Śrīla Prabhupādáról: „A tanítód ragyog!”

Ugyanígy, szinte minden alkalommal, amikor meglátnak Téged a farmra érkező látogatók, megkérdezik tőlem óvatosan, „Bocsánat, Ő kicsoda?”. Érzik, hogy ragyogsz, mert szívedben él Śrīla Prabhupāda és Rādhē-Śyāma. A lelki tanítómester, a tiszta áttetsző közeg köztünk és Kṛṣṇa között. Tökéletes képviselője az Úrnak, akit már lekötölezett szeretetével. Ezért mondják a szentírások, hogy a lelki tanítómester szolgálata még magasabb rendű, mint a Legfelsőbbé. Minden áldást megad, mert kegyes és mindenkit egyformán szeret. Sohasem éreztem, hogy kevesebb figyelmet szenteltél volna rám, mint tanítványaidra. Nyáron komoly válaszut elé állítottál bennünket, ami először nagyon keménynek tűnt, de tudtuk, hogy a legjobbbat akarod nekünk. És így is lett.

Téged csak a szeretet vezérel. Ostobaságunk és nem múló anyagi vágyaink rengeteg türelmet és fájdalmat követelnek Tőled, hisz apa vagy, lelki apa.

Kérlek, add kegyed, fogd kezünk erősen. Nevelj fel bennünket, hadd ragyogjon a mi szívünk is idővel!

Szolgád:

Kundavālī devī dāsī

Kuñjabihārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Vyāsa-pūjā felajánlásként köszönetet szeretnék mondani mindenért, amit Tőled kapunk.

Persze Te olyan sok kegyet nyújtasz a *bhaktáknak* a lelki fejlődésükért, hogy mindent megköszönni egy levélben nagyon nehéz, mert úgy érzem sohasem érhetek a végére.

Guru Mahārāja, Te mindig azzal törődsz, hogy lefoglalj bennünket Rādhe-Śyāma szolgálatában.

Ez bizonyára nem egyszerű szolgálat, nagyon nagy felelősséget fogadsz el.

Śrīla Prabhupāda utasításait követve, csodálatos *bhaktája* vagy, akinek végtelen szeretete és odaadása van felénk. Nagyon örülök, hogy a lelki tanítómesterem vagy.

Tudom, ha jó tanítványoddá fogok válni, megkaphatom Tőled Rādhe-Śyāma szeretettel teli szolgálatát. Ettől nincs semmi, ami csodálatosabb.

Köszönök mindent.

Örök szolgád:

Kuñjabihārī Mālī

Kuñja-bihāriṇī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day.

Last year around this time I was so desperate for service. My entire existence depended on it. It seems as if Kṛṣṇa fulfilled this desire more than I could have ever imagined. Now, my difficulty is learning how to deal with so much service and balancing the other areas in my life. It has all been a big lesson in itself, along with the opportunity to do such nice service for the Deities.

None of this could have been possible without your unlimited mercy. I am nowhere close to being qualified to handle the intense responsibilities I have. I am not qualified to even dream of such wonderful activities. And, I would not be able to even attempt anything without such a wonderful spiritual master.

How can someone as materially conditioned and self centered as myself even begin to thank or praise such a magnanimous spiritual master? you are so kind that even us disciples who do not have close physical association with you, or that may even be on the other side of the world can still hear your day to day activities.

The podcasts are an amazing way to get the association that some of us would not get otherwise. I am so grateful for these podcasts, they have saved me from the suffering of being so far away from you. Although sometimes the suffering increases because this physical distance is still here. Sometimes I feel like a child when five minutes seems like five years. But, I hope to understand that association of the physical kind is not the most important. The most important association is in service to you and Kṛṣṇa. And by following your instructions in my everyday life, this is the most important service to you. I pray that I can begin to listen to those instructions and live by those instructions when I need to the most. I pray that in my every action, thought and feeling that I can please you.

Your fallen servant,
Kuñja-bihāriṇī devī dāsī

Kuṅkumaṅgī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Gondolatban számtalan levelet írtam már Neked, most mégis habozok, és a szavakat keresem. Hogyan tudnám én méltóképpen kifejezni hálámat és dicsőíteni Téged, aki megmentettél ebből a szenvedésekkel teli, gyötrelmes, képmutató világból és lányoddá fogadtál engem? Ha a világ minden kincsét lótuszlábaidhoz helyezhetném, még az is csak értéktelen kavics volna, ahhoz képest, hogy mennyivel tartozom Neked és Śrīla Prabhupādának. Ez az édes adósság soha nem múlik el, ellenkezőleg, mindig csak növekedni fog! Drága Apukám, azonban ez nem csak az én adósságom, hanem az egész világé, mert Nélküled e golyóbis üres sivatag volna, ahol mindannyian csak fuldokolnánk a szárazságban és az örök sötétségben.

Küzdelmes, ahogyan már Te is mondtad, kalandos évünk volt, az élet több frontján kellett helyt állnunk. Volt, hogy úgy éreztem, menten felrobbanok, olyan kilátástalannak tűnt minden. Ilyenkor gondolataim mindig Hozzád vándoroltak, hűsítő lótuszlábaidnál vettem menedéket.

Guru Mahārāja, én képesítetlen vagyok szóvirágokból ékes virágfüzért ajánlani Neked vagy kifejezni, hogy mekkora áldás a létezésed. Egy kis kívánság-virágom van csupán: szeretném, ha minden vágyad teljesülne, és örökké megőriznél lótuszlábaid szolgálatában.

Lányod:

Kuṅkumaṅgī devī dāśī

Lakṣmī Gaṇḍra dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Az életben vannak olyan napok, amelyek jelentőségükkel kiemelkednek. Ezek olyanok, amelyeket vastagon, piros színnel jelölünk, mert valamilyen fontos eseményt jelentenek. Egy ilyen nap az évben megjelenési napod, kedves Guru

Mahārāja. Nagy esemény ez mindannyiunknak, hiszen lehetőséget adott nekünk, hogy szakítsunk régi, szenvedéssel teli életünkkel. Lehetőséget adott nekünk, hogy elérjük a tökéletességet. Ahogy Narottama dāsa Ṭhākura énekl:

„Óh, lelki tanítómester, kegy óceánja és elesett lelkek barátja, te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Óh mester! Kérlek légy kegyes hozzám és add lótuszlábaid árnyékát. Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban.”

Dicsőséget neked, aki lehetőséget adott nekünk, elesett lelkeknek, hogy új életet kezdjünk. Előtted Magyarországon úgymond semmi sem volt. Most pedig: több mint tíz évnyi munkád eredményeképpen már hazánk vezető vallásai közé tartozunk két templommal, egy farmmal és néhány *nāma-haṭṭával* . . . , na meg jó pár száz *bhaktával*. Szakszerű és fáradhatatlan vezetésed gyümölcse, hogy országunkban gyökeret vert, sőt megerősödött a Kṛṣṇa-tudat. Méltó vagy arra, hogy vidd a fáklyát, s világítsd előttünk az utat, azt a fáklyát, amelyet alapító *ācāryánk* Śrīla Prabhupāda hagyott ránk.

Hogyan tudjuk mindezt visszafizetni, meghálálni? Amit tehetünk csupán annyi, hogy segítünk neked vinni a fáklyát, segítünk neked abban, hogy szilárdabb legyen vallásunk Magyarországon.

Kedves Guru Mahārāja! Erőt kérek tőled, hogy ne csak ma, holnap, vagy holnapután segítsek neked a mozgalomban, hanem életről-életre . . . örökké. Egyedüli képesítem az az erőfeszítés, amit befektetek a szolgálatba. Az összes többi Kṛṣṇa és a te kegyed. Azért imádkozom, hogy örökké szolgálj legyek. Ne csak ígérj, tegegy is valamit. Töreksem, hogy szolgálatomban szilárd és egyre jobb legyek.

Szolgád:

Lakṣmī Candra dāsa

Lakṣmī-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja, nagyon boldog vagyok, hogy idén is lehetőségem nyílik arra, hogy részt vegyek a *vyāsa-pūjā* ünnepségeden, és irántad érzett hálám kifejezésül néhány sorban köszönetet mondjak neked mindazért, amit tőled kaptam.

Az elmúlt évben nagyon sok olyan dolog történt, ami boldoggá tett, és az, hogy

ilyen boldog vagyok, egyedül annak köszönhető, hogy egyre jobban megismerhetlek téged, és egyre közelebb kerülhetek hozzád. Nagyon örültem, amikor tavaly eljöttél a Kṛṣṇa-majálisra Egerbe, olyan jó volt látni és hallani, ahogy prédikáltál a színpadon, ahogy könyvet osztottál a könyves sátonnál. Nagyon jó volt hallani, hogy elégedett voltál és tetszett a Kṛṣṇa-majális. Az emberek még a mai napig is emlegetik, amikor találkozunk velük sankirtan közben, hogy milyen jól érezték magukat, mennyire tetszett nekik minden.

Nem sokkal később Romániában, Nagyváradon rendeztünk fesztivált, ami szintén nagyon sikeres volt. Amikor visszafelé jöttetek Magyarországra, azt mondtad Caitanya prabhunak, hogy jó volt a program, és hogy a legjobb buli a prédikálás. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy segíthettem ezeken a programokon, és hogy láthattam, hogyan dolgoznak együtt a *bhakták* annak érdekében, hogy segítsenek neked a prédikálásban, ami a legnagyobb boldogságot adja neked. Amikor a lelki tanítómester elégedett, Kṛṣṇa is elégedett, s ez az igazi fizetség minden fáradozásunkért.

Nem sokkal a romániai fesztivál után kezdődött a *pāda-yātrā*. A *pāda-yātrā* az egyik legjobban várt dolog az egri *bhakták* számára, főleg amikor velünk tartasz te is. Ez a legjobb, mert ilyenkor lehetünk veled a legtöbbit. Reggel együtt kelünk, együtt fekszünk, együtt tisztelünk *prasādamot*. Mindez nagyon lelkesítő számomra. Azt mondtad, ez a legjobb élet: csak menni faluról falura, és énekelni a szent nevet. Az Úr Caitanya is így élt. Ez néha nem könnyű dolog, de azt mondtad, ez az igazi lemondás. Azt mondtad, nagyon szeretsz itt lenni *pāda-yātrān*. Mi is nagyon örülünk, amikor velünk vagy, és nagyon jó lenne, ha több időt is együtt tölthetnénk.

Nagyon boldog vagyok, hogy avatást kaptam tőled *pāda-yātrān*. Örülök, hogy elfogadtál és lehetőséget adsz az odaadó szolgálatra.

Nagyon jó volt, hogy a Śrīla Prabhupāda maraton idején minden nap írtál nekünk és lelkesítettél bennünket, hogy egyre jobban hódoljunk meg. A könyvosztás nagyon kedves neked, mert ez egy nagyon jó módszer a prédikálásra, a Kṛṣṇa-tudat széles körű terjesztésére.

Nagyon jó volt veled Jagannātha Purīban és Vṛndāvanában is. Köszönjük, hogy eljöttél hozzánk Māyāpurából Purība, hogy együtt ünnepelhettük veled Gaurapūrṇimāt, és hogy elvittél minket *parikramákra*. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy ilyen sokat lehetünk veled, hogy ilyen sokat foglalkozol velünk. Köszönöm a sok fáradozást, amit értünk teszel, hogy *bhaktákat* faragj belőlünk. Remélem, egyszer igazán tudom majd értékelni mindazt, amit kaptam tőled, és igazán hálás leszek érte. Remélem, a jövőben egyre többet lehetünk majd együtt veled, és igazi *bhakta* válik majd belőlünk, ahogy te szeretnéd.

Jelentéktelen szolgád:

Lakṣmī-pati dāsa

Lalitā-mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótusz lábaidnál. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Újra itt vagyunk előtted, e világban való megjelenésed legkedvezőbb ünnepén és próbáljuk kifejezni hálánkat és szeretetünket gondoskodásodért és hatalmas erőfeszítéseidért.

Próbálok visszaemlékezni, hogy vajon tudtam-e és tudok-e valami többet vagy jobbat felajánlani Neked, hogy ne csak üres szavak legyenek ezek a sorok. Jobb *sādhana*, jobb, figyelmesebb *japa*, több szolgálat . . . Azt gondolom, sajnos egyáltalán nem tudtam ezeken javítani és fejleszteni. Család, gyerekek, munka . . . sok-sok kötelesség. Vajon, legalább próbáltam Kṛṣṇát odatenni mindezek elé? Nem tudom. Talán! Mindenesetre tavaly év végén kaptam egy figyelmeztetést Kṛṣṇától, hogy jobban kell figyelnem Rá. Te azt mondtad Guru Mahārāja, hogy „enyhe figyelmeztetést”! Autóbaleset, melyben kis híján én is totálkáros lettem az autóhoz hasonlóan. De *guru* és Kṛṣṇa kegyéből még kaptam valamennyi időt. Ez egy rendkívül váratlan és megdöbbentő tapasztalat volt számomra az anyagi világról. Śrīla Prabhupāda sok helyen említi könyveiben, hogy bármelyik pillanatban jöhet a halál. Ez eddig csak egy távoli dolognak tűnt a számomra. Azonban Kṛṣṇa figyelmeztetett, hogy életem nagy részén már túl vagyok. És mit fogok csinálni, amikor itt az idő, és el kell hagyni ezt a világot? Család, gyerekek, munka . . . (?) nem tudnak segíteni rajtam. Ekkor csak Rád és az Urakra számíthatok.

Maradok örök szolgád:

Lalitā-mohana dāsa

Bhaktin Lekocski Melinda

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét itt a lehetőség, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlást írjak Neked.

Számomra a *vyāsa-pūjā* felajánlás azt jelenti, hogy átgondolhatom, mit is jelent

számomra az a személy, akihez a felajánlás szól, mi a kapcsolatom vele, és mi mindent köszönhetek neki.

Most a budapesti templom reggeli leckéin a *Śrīmad-Bhāgavatam* azon részénél járunk, amikor Dakṣa megsérti az Úr Śívát, mert nem ismerte fel, hogy mennyivel emelkedettebb lelki helyzetben van nála. Sajnos én is sokszor Dakṣának érzem magam. Alaptalanul büszke vagyok magamra, pedig egyáltalán nem rendelkezem semmilyen érdemmel.

Egyedül Śrīla Prabhupādának, Neked és a *bhaktáknak* köszönhetem azt a csodálatos helyzetet, amiben most (és remélem, még nagyon sokáig) lehetek. Itt élhetek a budapesti templomban, ami a te vágyadból jött létre, ami a te felajánlásod Śrīla Prabhupādának. Azáltal, hogy itt lakhatom, részt tudok venni a templomi programokon, fesztiválokon, leckéken, és állandóan részesülök a *bhakták* társulásában. Valamint a te társulásodat, amikor itt vagy személyesen.

Amikor pedig nincs lehetőségem a *vapu* társulásodra, akkor pedig felkeresem az internet-oldaladat. Nagyon hálás vagyok, hogy létrejött ez az oldal, mert így mindig tudhatom, merre jársz, illetve milyen szolgálatot végzel éppen; vagy a körülötted lévő *bhakták* írásaiból, vagy a te podcastjaidból.

Nagyon szeretném megérteni, hogy mit is jelent a *guru*-tanítvány kapcsolat, és a podcastok ennek is kiváló forrásává váltak.

Amikor Pāvanī mātāji készült elhagyni ezt a világot, láthattam, hogy mennyire törődsz a tanítványaiddal. Gyakran hívtad telefonon, és nagyon aktívan segítetted őt a halál pillanatára való felkészülésben, és abban, hogyan kezelje ezt a rendkívül nehéz helyzetet, amibe kényszerült. Pāvanī mātāji nagyon szép példát mutatott, hogyan kell meghalni, és hogyan kell függeni a *guru*, Rādhe-Śyāma és a *bhakták* kegyén. Nagyon szépen köszönöm, hogy te nem csak őt segítetted, hanem mindenkit azáltal, hogy az oldaladon elérhetővé tetted ezeket a telefonbeszélgetéseket.

A *guru*-tanítvány kapcsolat másik oldalát is bemutattad, mégpedig azáltal, hogy elmesélted a Kṛṣṇa-tudatban eltöltött életed főbb momentumait. Így kezd kialakulni számomra egy kép arról, hogy mit is jelent Számodra Śrīla Prabhupāda és az Ó ISKCON-jának a szolgálata. Kezdem látni, milyen elhatározottsággal végzed Kṛṣṇa szolgálatát. Amikor pedig Śrīla Prabhupāda eltávozásának évfordulója volt, akkor személyesen lehettem a részese a megemlékezésnek, amit Róla tartottál. Ezáltal bepillantást nyerhettem a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda felé érzett határtalan szeretetedbe. Felmérhettem valamelyest annak a mély fájdalomnak a nagyságát, amit a tőle való elkülönülés miatt érzel.

Nagyon szépen köszönöm neked, hogy ilyen módon felfedted előttem a lelki tanítómesteri és a tanítványi hangulatodat. Persze nem hiszem azt nagyképpően, hogy sikerült meg is értenem ezeket a dolgokat, de bízom benne, hogy folyamatosan tisztul majd a szívem, aminek minden biztonnyal az is a velejárója lesz, hogy egyre

nagyobb mértékben tudom majd értékelni a személyed valódi nagyságát, és ennek megfelelően tudom majd a neked járó tiszteletet érezni és kifejezni.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Lehoczki Melinda

Bhakta Leskó György

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāngának, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a transzcendentális megjelenési napodnak!

Nem egészen két éve láttalak először, bár akkor még nem tudtam rólad semmit. Most is csak egy kicsivel többet tudok rólad, de ez elég inspirációt adott arra, hogy megpróbáljam kifejezni a hálát, amit feléd érzek Erőfeszítésedből és kegyedből sokan indultak el az odaadó szolgálat ösvényén. Ezekből a személyekből, mára mind csodálatos *bhakták* lettek, csak mert követték utasításaid, és az volt a vágyuk hogy elégedetté tegyenek téged. Valósággá tetted, Új Vraja-dhāmát, hogy aztán imádhassuk ott Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, és magam is részt vehettem az új budapesti templom, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurānga palotájának megnyitóján.

Azok, akiket inspirálsz arra, hogy fejlődjenek a lelki életben, nekem is tovább adják tudásukat, lelkesedésüket és ez mind a te kegyed. Annyi könyvet kiosztottatok szerte az országban, a legkisebb faluktól, a legnagyobb városokig, s végül hozzám is került egy könyv, ami megváltoztatta az életem. Mindent ennek köszönhetek! Soha sem fogom tudni visszafizetni ezt a lehetőséget amit adtál nekem.

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, örök jóakaróm! Ha nem is tudtalak az előző sorokban annyira dicsőíteni, mint amennyire megérdemled, csak azt szeretném hogy tudd, nagyon hálás vagyok neked mindenért, és a kegyed kérem, hogy fejlődhessek Kṛṣṇa-tudatban!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Leskó György

Śīlārāṇī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Guru Mahārájának.

Amikor a lelki tanítómestereimnek készülök felajánlást írni, mindig nagyon nehéz dolognak gondolom ezt.

Már hónapokkal előtte gondolkodom, mit írjak, mégis az utolsó pillanatra marad a megírásuk. Nem azért nem tudok írni, mert nem lenne mit, hiszen dicsőséges a személyük, a cselekedeteik, a *guruba* vetett hitük, a ragaszkodásuk Rādhe-Śyāma szolgálatához, és szent neveikhez. Hanem mert olyan kicsi vagyok, hogy ezeket nem tudom felmérni. Hiszen egy tiszta személyt csak egy ugyan olyan szinten álló személy tud megfelelően dicsőíteni.

Sokszor úgy érzem olyan mély, és erős szeretetem van Guru Mahārāja felé, hogy semmi nem múlja fölül. De aztán amikor a szívem mocskos vágyait szeretném beteljesíteni, rájövök nincs igazi szeretet mert ha lenne nem akarnám ezeket a vágyakat.

Mégis tudom, hogy van szeretetem, de kicsit olyan, mint a Kṛṣṇa-tudatom. Be van fedve, és sokat kell még tennem, hogy megmutassa magát.

Vyāsa-pūjā ünnepségére egy új ruhát szeretnék ajánlani. Ez még nem egy újdonság, mert minden évben történik, de az hogy milyen sok *bhakta* szíve és keze munkája lesz benne különlegessé teszi.

Ott ültem és varrogattam Śarattal és Aṣṭa-sakhival, amikor feljöttek bennem a Guru Mahārájával eddigi itt töltött éveim alatti emlékek. Elkezdem mesélni egészen az első találkozástól addig, amíg újra visszajöhöttem Vraja-dhāmába.

Majd másfél órán keresztül meséltem.

Guru Mahārāja tudja milyen vagyok, mégis elfogadott lelki lányának és próbálja egyengetni gyenge lelki életem útját. Nem lenne feladata, hiszen nem a *dīkṣā-gurum*. Mégis, olyan kegyes, hogy nem tesz különbséget csak, felelősséget vesz minden *bhaktára* Magyarországon.

Nem érzek különbséget, amikor Śrīla Gurudevára vagy Guru Mahārájára gondolok. Egyszer elmondtam Śrīla Gurudevának, hogy mit érzek Guru Mahārāja felé és Ő azt mondta nagyon boldog, ha szépen szolgálom az Istentestvéreit és, hogy mindig kövessem, amit Guru Mahārāja mond.

Olyan sok kegyet és társulást kaptam Guru Mahārájától. Az értéket képtelen vagyok felmérni. Ostobán hangzana, ha azt mondanám, valahogyan szeretném vissza fizetni Guru Mahārájának mindent, amit kaptam, mert ez képtelenség.

Mégis azért könyörgök, hogy foglaljon le továbbra is Rādhe-Śyāma szolgálatában és tartson menedékben lótuszlábainál.

Bűnös vagyok és nincs jogom kérni, ezért csak leborulok Guru Mahārāja lótuszlábaihoz és reménykedem indokolatlan kegyében.

Örök szolgája:

Līlārāṇī dāsī

Śrī Śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Idén a *bhakta* 26 tulajdonsága közül az alázatosságot (*akṛta-droha*) választottam ki, amely nagyon nyilvánvaló Benned, Guru Mahārāja.

„Azt mondják, hogy a gazdag és nagy hatalmú, kiváló személyiségek sohasem lesznek büszkék. Ezt azzal a példával illusztrálják, hogy az a fa, amely gyümölcsel és virágokkal van teli, nem áll egyenesen a büszkeségtől, hanem meghajlik, hogy kifejezze alázatosságát. Ez mutatja a nagy személyiségek csodálatos jellemét.”
Ś.Bhāg. 4.21.5. magyarázat

Nagyon inspiráló látni ezt a tulajdonságot a Benned. Csodálatos eredményeket tudsz felmutatni Śrīla Prabhupāda, és Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara szolgálatában, de a büszkeség leghalványabb árnyalata sem tud megérinteni Téged, Guru Mahārāja. Én nagyszerű tetteid egy részét látom csak, de még ezek is káprázatosak: megalapítottad és fejleszted Új Vraja-dhāmát, elhívtad Rādhe-Śyāmát, gyönyörű könyveket írsz a Kṛṣṇa-tudat filozófiájáról és Rādhe-Śyāma csodálatos kedvteléseiről. Fáradhatatlanul segíted tanítványaidat a lelki élet sokszor nem könnyű útján, inspirálsz a Kṛṣṇa-tudat terjesztését nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon is. Minden eredményt Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma kegyének tartasz.

Śrīla Prabhupāda a következőképpen határozza meg az alázatot a *Bhagavad-gītāban* (13.8-12. magyarázat) : „ Az alázatosság azt jelenti, hogy az embernek nem szabad vágynia a mások tiszteletéből származó elégedettségre.”

Sokszor voltam tanúja annak, hogy mások dicsőítettek Téged, de sohasem fogadtad el a magad számára, hanem tovább ajánlottad Śrīla Prabhupādának. Igazából Te szolgálsz minket. Külső szemlélőnek úgy tűnhet, hogy a tanítványok szolgálják a lelki tanítómestert, de ezzel egyidejűleg Te is szolgálod a tanítványaidat, azzal, hogy elfogadod a szolgálatunkat, megtisztítod a sok szennyeződéstől és a reményeink szerint a tisztítás után marad valami, amit fel tudsz ajánlani belőle Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. A lelki tanítómester *sākṣādhari*, nem különbözik a Legfelsőbb Úrtól. Elfogadod azt a szolgálatot, hogy a *bhakták* szolgáljanak Téged. Azt hiszem ez sok lemondással jár, mert a gyakorló *bhakták* sokszor nem tudnak megfelelően, a helyes hangulattal szolgálni. Rajtad gyakorolunk, hogy aztán, ha megtanultuk a szolgálat helyes módját, helyes hangulatát, akkor majd hiba nélkül tudjuk szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Azt hiszem ez nagyon nehéz lehet. Ehhez nagyon sok alázatra és türelemre van szükség.

Csodálatos könyveid is azt mutatják, hogy milyen határtalan mértékben rendelkezel ezzel a tulajdonsággal:

„A lelki megvalósítás az alázatosság fejlődésének arányában növekszik, s eredményeképpen az ember végül személyesen találkozhat a Legfelsőbb Úrral, éppúgy, ahogy két ember szemtől szemben láthatja egymást.” Cc. *Ādi-līlā* 1.55. magyarázat

„A tiszta *bhakta*, aki tökéletesen elmerül az Úr szolgálatában, alázatossága következtében a transz állapotába kerül, s ezáltal mindent megérthet, mert ahogyan azt a *Bhagavad-gītā* (10.10) is elmondja, az Úr feltárja Magát őszinte *bhaktájának*.” Ś. *Bhāg.* 2.4.21. magyarázat

Rādhē-Śyāma annak tárja fel magát, aki nagyon alázatos. Ezek a fenti idézetek Śrīla Prabhupāda könyveiből alázatosságodat bizonyítják. A következő pedig a saját könyvedből származik, s úgyszintén ezt bizonyítja:

„Most rád bízom a könyvet, kedves olvasó, kérlek, alkosd meg saját ítéleted. Értsd meg, hogy *vaiṣṇava* álruhában járó, nagyon jelentéktelen személy vagyok, és nem valósítottam meg azt, amiről írok. Ha valaki azt gondolja, hogy a tartalom a szerző tudatának valamiféle emelkedett szintjét tükrözi, nagyon téved. Csupán megpróbáltam komolyan bemutatni Śrīla Prabhupāda és *ācāryáink* tanításait.” *Veṅu-gītā*, előszó

Ha viszont magamra nézek, látom, hogy mennyire hiányzik belőlem az alázat és milyen nagy szükségem van rá. Most kapok ehhez segítséget és a nehézségeket próbálom úgy látni, hogy ez mind Rādhē-Śyāma kegye, és segítenek nekem abban, hogy jelentéktelennek lássam saját magamat. Nem könnyű, de kijózanító. Ahogy Vidura mondta Duryodhanának: „az alázat egy keserű orvosság, de nagyon kijózanító.” Kijózanít a büszkeség részegségéből. Kedves Guru Mahārāja, kérlek add indokolatlan kegyed, hogy én is tudjak alázatos lenni. Vajon mikor jön el az a nap, amikor én is tudok igazából alázatos lenni?

gurudev!

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna*

„Kedves Gurudeva, kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni-e szolgálodat.”

*tvām gopikā vrsaraves tanayantike si
sevadīkarini guro nija pada padme
dasyam pradaya kuru mam vraja kanane sri
radhangri sevana rase sukhinim sukhabdhau*

„Óh, szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a tehénpásztorlány Rādhā, Vṛsabhānu lánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuuszlábaidnál, melyek az odaadó szolgálat birtokosai! Kérlek, vess az örömöceánba azáltal, hogy megadod azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuuszlábának nektári szolgálata jelent Új Vraja-dhāmában!”

Kérlek, foglalj le Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában!

Jelentéktelen szolgád:

Līlā Śuka dāsa

Śīlāvatāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni *vyāsa-pūjā*dnak!

Egy kissé átfogalmazva Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura szállóigévé vált mondatát – egy *vaiṣṇava* erejét azt mutatja meg, hogy milyen sok embert képes *bhaktává* tenni – én most azt mondanám: a *vaiṣṇava* erejét az mutatja meg, hogy mennyire bírja a közösség tagjainak bizalmát. A bizalom egy olyan emberi tőke, amely sokkalta fontosabb összetevője az egyéni és kollektív fejlődésnek és sikernek, mint a pénz, a magas fokú szervezettség, vagy a fegyelem. Ennek megfordítását is nagyon érvényesnek gondolom: a fejlődést semmi sem akadályozhatja jobban a bizalomhiánynál. Szinte nem létezik olyan trauma, katalizma vagy kívülről érkező bármilyen természetű csapás, amelyből ne megerősödve kerülne ki az olyan közösségek

tagjai, akik megbíznak egymásban. Ezek olyan közhelyek, hogy az ember szinte le sem meri írni, mégis mindennapi tapasztalatunk a bizalomhiányból fakadó tétováság és szorongás.

Megengedem, igaz lehet, hogy ha mindenkinek bármit elhinnénk, biztos akadnának olyanok, akik becsapnának bennünket, akik visszaélnének vak hitünkkel, túlzott bizalmunkkal. De hol a határ? Lehetetlen úgy élni, hogy mindennel és mindenkivel szemben gyanakvók legyünk. A gyanakvó közösség vagy egyén bizalmatlanságával megfosztja magát az együttműködéssel nyerhető erőforrásoktól. Tény azonban, hogy az élet legtöbb területén kénytelenek vagyunk mérlegelni, felállítani a bizalom és a kétség egyensúlyát még akkor is ha tudjuk, gyakran tévedünk.

Sajnos nem a *vyāsa-pūjā* felajánlás stiliztikája mondatja velem azt, hogy a mi közösségünkben ma Te vagy Guru Mahārāja a bizalmi bank széfjének őrzője. Nem azt akarom állítani, hogy senki nem bízik senkiben, de azt igen, hogy közösségünk bizalmi tőkéjének óriási hányadát egyedül birtokolod. Mindannyian tudjuk, hogy ha Te mondasz vagy kérsz valamit, akkor az egészen más. Ennek persze megvan a maga okai és tulajdonképpen a probléma akár könnyű megoldást is nyerhetne, ha méltóztatnánk ellesni a „titkodat”, de azért ez számomra messzebbre mutat. Tudom, hogy sokkal elégedettebb lennél ha a bizalmi viszonyok kiegyenlítettebbek lennének. Megértésem szerint leginkább ez a fő mozgatórugója azoknak a törekvéseidnek, amelyeket már évek óta fejtesz ki a *bhakták sadhanájának* minőségi és mennyiségi fejlesztése, vagy akár az egyház szervezeti struktúrájának reformja érdekében. Átláthatóságot, kiszámíthatóságot, igazságosságot szeretnél teremteni, mert egészen pontosan tudod, hogy még egy olyan elhivatott emberekből álló közösség is, mint a miénk sérülékennyé válik, ha a tagjai nem tudják átlátni az őket körülvevő világot. Ha valami ellenőrizhetetlen, megismerhetetlen, kiismerhetetlen a mai ember vagy túlzott hiszékenységgel, vagy bénító bizalmatlansággal közelít hozzá. Benned többek között azért bízunk, mert ismerünk, tudjuk, hogy milyen vagy és nem tartunk attól, hogy a viselkedésed egyik percről a másikra gyökeresen megváltozik. A személyiségednek ezt a stabilitását nem valószínű, hogy túl sokan képesek lennének rövid idő alatt reprodukálni magunkban, de ha hajlandóak vagyunk az állandó önvizsgálatra és persze a reformra, akkor talán elkezdhetnénk betölteni azt a szerepünket, amelyre egyébként „önkéntesen” vállalkoztunk.

Kérlek áldj meg azzal, hogy megtartsz törekvéseid szolgálatában!

Jelentéktelen szolgád:

Līlavatāra dāsa

Bhaktin Madarász Évi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Először is szeretném megköszönni, hogy kegyesen a tanítványoddá fogadtál. Egészen gyerekkorom óta éreztem, hogy valami nem jó ebben a világban, nem itt van a helyem, valami hiányzik az életemből. Próbáltam Istent keresni, persze rossz helyeken, aztán végül ráleltem, itt, a Kṛṣṇa-tudatban, ahol végre megtaláltam az élet értelmét, célját. Köszönöm, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, és hogy Rajtad keresztül én is tagja lehetek Prabhupāda családjának! Szeretném megtanulni az önzetlen, tiszta odaadó szolgálatot, a tanításaidon, utasításaidon keresztül megtisztulva őszintén szeretni, szolgálni a *vaiṣṇavákat* és Rādhe-Śyāmát. Köszönöm, hogy vezetsz és utat mutatsz a lelki életben!

Minden dicsőséget Neked kedves Guru Mahārāja!

Egy szolgád (szeretne lenni):

Bhaktin Madarász Évi

Mādhava dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked, megjelenésed napján!

Az jutott eszembe, hogy a világon mindig vannak olyan emberek, akiket életük egy bizonyos pontján elkezdnek érdekelni olyan kérdések, amik túl vannak a mindennapi materialista életfelfogáson. Mi esélyük lehet ezeknek a lelkeknek körünkben, amikor szinte lehetetlen a hétköznapi életben kapcsolatba kerülni olyan hiteles forrással, ami választ ad ezekre a kérdésekre. Vagy olyan csalók áldozatául esnek, akik olcsó tanokat hirdetnek, hogy minél több követőt szerezzenek maguknak, kihasználva őket saját egyéni érdekeiknek. Vagy ha nem is dőlnek be az ilyen elferdített vallásoknak, érezvén, hogy valami nem stimmel velük, akkor esetleg saját filozófiát spekulálnak ki, amivel majd maguk is csalókká válnak. Csalás, vagy materializmus vár ránk ebben a korban. Ártatlannak maradni rendkívül nehéz.

És mégis van esély. A Te és a hozzád hasonló tiszta *bhakták* kegyéből mindenki ta-

lálhat fogódzkodót, aki hajlandó elfogadni. Lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda elhozta a Kṛṣṇa-tudatot nyugatra, a materializmus fellegvárába. Te pedig, folytatván az Ő misszióját, nekünk, ide Magyarországra. *Bhajanáiddal, kīrtanáiddal, leckéiddel, egész prédikálásoddal* egyre több és több embert fordítasz Kṛṣṇa felé. Mindannyian, akik kapcsolatba kerülünk Veled, és Rajtad keresztül a Kṛṣṇa-tudat nektárjával, csak hálával tudunk gondolni Rád. És ez a hála nem lehet más, mint hogy valamilyen módon segítünk Téged a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében.

Te nagyon alázatos vagy. A legnagyobb dolgot adod nekünk, de cserébe nem vársz mást, csak hogy fogadjuk el, és próbáljuk továbbadni másoknak is. De legalább ilyenkor, megjelenésed napján rá tudunk „kényszeríteni”, hogy hálánkat és megbecsülésünket, lelki tanítómesterünk imádatát kézzel fogható módon is kifejessük Feléd. Kénytelen vagy elfogadni, mert tanítványaid lelki fejlődéséért kész vagy minden áldozatot meghozni. Ezért született meg ez az írás . . .

Hálás szolgád:

Mādhava dāsa

Bhakta Magola Richárd

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Köszönettel tartozom, és ki kell fejeznem valahogyan a hálámat, amiért elfogadtál a tanítványodnak. Nagyon nehéz erre a hálanyilvánításra megfelelő szavakat találni. A 2007-es *vyāsa-pūjād* alkalmából írom ezeket a sorokat, és mint mindig, most is próbálom dicsőíteni a lelki tanítómestert. Ezúttal már mondhatom azt, hogy az én lelki tanítómesteremet dicsőíthetem. Persze nem csupán az én lelki tanítómesterem vagy, hanem másoké is. Nem csupán értem vállaltál felelősséget, hanem még sok más személyre is. Tágabb értelemben egész Magyarorszáért felelősséget vállaltál, s egy tanítványnak kötelessége részt venni ebben a misszióban. Ez egy csodálatos misszió. Meg nagyon nehéz is. Egyszerre csodálatos és nehéz. De annyira csodálatos, hogy muszáj vállalni az ezzel együtt járó nehézségeket is. Mert ha nem vállalja az ember, akkor elég nehéz nyugodt lelkiismerettel élni, s egy tanítványnak nagyon fontos dolog a nyugodt lelkiismeret. A világ tele van szenvedéssel, mert nem a lelki kultúra az alapja. Śrīla Prabhupāda mindent megtett azért, hogy megmutassa a világnak, milyen is az igazi lelki kultúra. Te Magad is mindent megteszel

ezért, kedves Guru Mahārāja, és én csak imádkozni tudok a kegyedért, hogy egy megfelelő eszköz lehessen a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom szolgálatában.

Őszinte tisztelettel írta mindezt:

Bhakta Magola Richárd

Bhaktin Magyar Zsuzsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked és szeretett Gurudnak, Śrīla Prabhupādának!

Engedd hogy szolgálataimat továbbra is lótuuszlábaihoz ajánlhassam, köszönetképp az indokolatlan kegyért, hogy tanítványoddá fogadtál, és lefoglasz Kṛṣṇa szolgálatában a tanítványaidon keresztül.

Nagyon köszönöm, hogy – bár méltatlan vagyok a bizalmadra és figyelmedre - tanítványodként segíthetem a Kṛṣṇa-tudat terjesztését, a Vissza Istenhez magazinok készítésében való részvétellel és Īśvara Kṛṣṇa prabhu új könyvének tervezésével.

Szeretném megköszönni az órákat amiket Kṛṣṇa szolgálatával tölthetek, mert százszor is megtapasztaltam, milyen más ez, mint bármilyen izgalmas feladat a munkahelyen. Bármilyen fáradt és frusztrált is vagyok, akár 8-10 óra munka után is, ha valami szolgálat adódik, mintha más világba kerülnék . . . Hipp-hopp elszáll a fáradtság, nincsenek gondok, minden nagyon simán megy. Repülnek az órák, de a fáradtságnak nyoma vész, csak valami lelkesítő belső nyugalom, elégedettség és derű keríti az embert hatalmába. Lehetetlennek tűnő dolgok valósulnak meg. Tudom, mindez csak a Te indokolatlan kegyedből lehetséges, ezért könyörgöm, tarts meg továbbra is Kṛṣṇa és a *bhakták* szolgálatában.

Ígérem neked, törekszem rá hogy javítsak a lelki életemen, komolyabb lelki gyakorlóvá válhassak, méltóvá rá, hogy igazi tanítványod lehessenek.

Örök hálával szívemben, hódolatom helyezem lótuuszlábaidhoz, egyre fokozódó csodálattal és szeretettel:

Szolgád

Bhaktin Magyar Zsuzsa

Mahājana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Az ötvösök munkájuk során leszóródó arany vagy ezüst porszemeket egy köténybe gyűjtik össze. Minden egyes szemecskét összeszedve beolvasztják egy olyan megmunkálható formába, amiből újabb ékszer készíthető.

Transzcendentális ötvösként vigyázol és terveidbe (ékszereidbe) próbálsz beilleszteni. Az alakításaid során gyakran lehullok, de Te kegyesen újra és újra kiveszel a kötényedből, és belepróbálsz egy másik munkádba. Köszönöm a segítséget, a szeretetet, a gondoskodást!

Remélem egyszer sikerül a Kṛṣṇa iránti odaadó szeretettel bearanyozni a szívemet, és alkalmas lehetek arra, hogy az ékszerbe, amit minden pillanatban készítesz és ajánlasz Rādhē-Śyāmának, én is egyszer helyet kaphatok!

A Te porszem-szolgád:
Mahājana dāsa

Mahā Mantra devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeicences. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on your Vyāsa Pūjā day.

Serving in separation from you
is not the most easy of things to do.
Sometimes you are in New Vraja-dhāma far far away
and I can only go there 'maybe' for your Vyāsa Pūjā day.
Śuddha-bhakti-cintāmaṇi we are waiting to arrive
for your books supply the nectar to keep the soul alive.
They show the goal and way to reach it so everythings complete
you are giving us so much, my head is at your feet.
In recent times your podcasts have been a wonderful addition

for to daily know your meditation and mood was what we`re wishin.
 Your *nāma yajña* in Ireland we hope to have as a tradition
 to taste the holy name and plus have you within our vision.
 The highlight of their year some devotees have said of it.
 The highlight of their spiritual lives yet others did admit.

In my world of darkness and illusion you are the light to guide the way please keep
 me at your merciful feet, for there I beg to stay.

Your servant
 Mahā Mantra devī dāsī

Maḥāprabhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Isteni megjelenésed napján kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad
 porában.

Ismét eltelt egy év, s újra rá kellett jönnöm, hogy nem lettem jobb tanítványod,
 s most sem tudok úgy beszélni rólad, ahogyan megérdemled. Úgy érzem soha-
 sem fogok tudni megfelelő szavakkal dicsőíteni Téged, s ez nem csak abból adódik,
 hogy én magam vagyok erre alkalmatlan személy, hanem abból is, hogy te magad
 vagy kimeríthetetlen.

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
 trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam*

A lelki tanítómester a kegy ceánjából kap áldást. A kegy óceánja az Úr Caitanya,
 aki azért jött ebbe a nyomorúságos világba, hogy felszabadítson minden szenvedő
 élőlényt, és a legnagyobb boldogságot adja nekik. Az Ő kegye végtelen, s a lelki
 tanítómester az Ő képviselője.

A guru jelentése: súlyos. Súlyos a tudástól az Abszolút Igazságról. Ahogyan Śrīla
 Prabhupāda hangsúlyozza a lelki tanítómester elsődleges kötelessége megszabadí-
 tani az élőlényeket, akik az anyagi létezés tüzeiben égnek. Hogy ki tudja oltani ezt a
 hatalmas tüzet, sokkal hatalmasabb felhőre van szüksége, mint maga az erdőtüz.

Śrīla Prabhupāda postagalambnak nevezte magát, pusztán üzenetközvetítőnek,
 s szerinte egyedüli érdem az Ő lelki tanítómesterét illeti. Magát semminek nevezi.

A transzcendentális tudás, Kṛṣṇa üzenete, önmagában olyan hatalmas és tökéletes, hogy képes bárkit megmenteni. Semmit nem kell hozzátenni, önmagában teljes. Ki az azonban, aki azt a tudást átadja változatlanul és segít azt megérteni, úgy ahogyan valójában van? Ebből jön az, hogy a guru és Kṛṣṇa egyek. Azzal, hogy Śrīla Prabhupāda semminek nevezi magát bizonyítja, hogy teljesen alkalmas arra a jelzőre, Ő a minden. Bárki, aki hozzá hasonlóan egyszerű eszköznek tartja magát, s vár a kegyre, aki mesterétől jön szintén, tökéletesen alkalmassá válik arra, hogy fel szabadítsa az elesett lelkeket. Az ilyen személy Maga az Úr ismeri el, s ennél nincs nagyobb garancia ebben a világban.

Guru Mahārāja, te is ilyen tökéletesen meghódolt személy vagy, aki az életedet és lelkedet adod minden percben Śrīla Prabhupādáért, Rādhā-Śyāmasundaráért. Abszolút iránytű vagy számunkra, aki nélkülözhetetlen abban, hogy tudjuk szolgálni a tanítványi láncolatot. Nélküled csupán egy mítosz a guru-paramparā.

Bárcsak én is lehetnék valaha egy ilyen hamis egótól mentes bhakta, aki tud segíteni a lelki tanítómestere missziójának beteljesítésében.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy példa vagy nekünk, s állandó inspiráció, hogy fejlődjünk a meghódolás folyamatában. Minden dicsőség neked! Kérlek, vedd rám is kegyes pillantásodat.

Jelentéktelen szolgáló:

Mahāprabhu dāsa

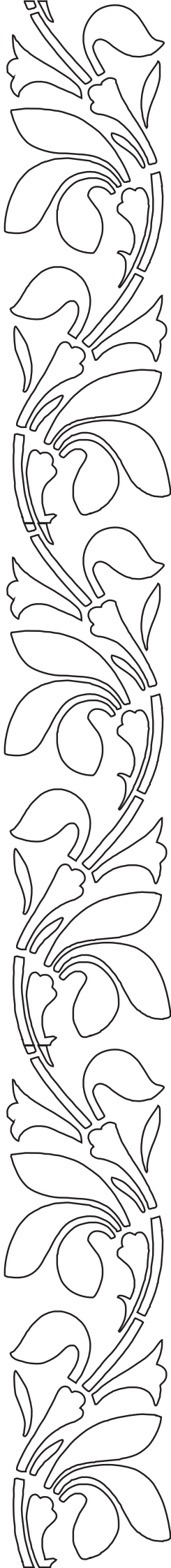
ॐ Akhārānī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén a Pañca-tattva különleges kegyében részesített, megadva számomra ragyogó *darśanáját* Māyāpura szent *dhāmájában*. Emellett még számos csodálatos ajándékot kaptam Tőle, melyek közül kétségtelenül a legkedvesebb a Te személyes társaságod volt.

GBC-gyűlésekre érkeztél Māyāpurba, meglehetősen beteg állapotban. „Jobban nézek ki, mint ahogy érzem magam.”- válaszoltad a hogyanlétedet tudakoló kérdésünkre. Mivel a gyűlések nagyon hosszúnak és megerőltetőnek ígértek, amúgy is gyenge testi kondícióid miatt lehetőséget adtál nekem, hogy a reggeli *pūjād* keretében öltöztessen Dayāl Nitāi – Gaura Harit. Bár régi vágyam teljesült ezzel, mégis úgy éreztem, hogy csak azért kerülhettem ebbe a helyzetbe, mert ak-

kor éppen nem volt más, aki ezt meg tudta volna tenni, de ha lett volna, akkor Te bárkit szívesebben választottál volna, mint engem. Persze, ezt az érzésemet nem fejeztem ki nyíltan, de te mégis megértetted néhány szabadkozó mondatomból és a következő szavakkal nyugtattál meg: „Te éppen elég vagy nekem.”.

Nos, újból megtapasztalhattam, amit addig is tudtam, hogy nem könnyű Téged elégedetté tenni. Semmi mással nem vagy igazán elégedett, mint a tökéletessel – és sokszor még azzal sem. A virágfűzerek már a második napon egyre hosszabbak voltak számodra, a harmadik napon azonban már egyre rövidebbek. Gaura Hari öltöztetésével nem szabadott sietni, de ajánlott volt addigra befejezni, mire az étel-ajánlás sorra került. Vagyis úgy kellett nem sietni, hogy közben nagyon kellett sietni, hogy tartani lehessen a Te tempódat. Minden hibára azonnal rámutattál egy-egy odavetett mondattal. Öt percen belül háromszor változtattad meg a terveidet, nem kis fejtörést, de élénk derűtséget is váltva ki ezzel.

Szolgálni Téged valóban nehéz, de a legpotenciálisabb dolog, amit el tudok képzelni az életben. Mintha gondosan ügyelnél arra, hogy aki esetleg nem a megfelelő motivációval szolgál téged – mert figyelmet és elismerést akar Tőled és élvezni a társaságot -, az semmiképpen se érezze jól magát Veled. Mivel nem kényeztetted túl gyakran figyelmes és elismerő szavakkal azokat, akik személyesen szolgálnak, és nem nagyon tűröd el magad körül azokat sem, akik nem tiszta szeretetből szolgálnak Téged, ezért valóban csak azok tudnak a közeledben megmaradni, akik olyan odaadással képesek szolgálni Téged, ami csak adni akar, és nem akar kapni semmit sem cserébe. És kedves Guru Mahārāja, ez a legfontosabb tanítás, amit személyes szolgálatod során adsz. Hiszen hogyan tudnánk Kṛṣṇát szolgálni vegyítetlen odaadással – ami az egyedüli képesítésünk visszamenni Hozzá a lelki világba -, ha a számunkra legkedvesebb emberi lényt, saját lelki tanítómesterünket, sem tudjuk önzetlen, tiszta szeretettel szolgálni?

Kedves Guru Mahārāja, szolgálni Téged kockázatos, mert – a Te szavaiddal – „Kiderülhet rólunk, hogy nem vagyunk olyan jó fejek, mint amilyennek képzeljük magunkat.”. Én azonban a legnagyobb örömmel vállalom ezt a kockázatot, hiszen már nem újdonság számomra, hogy nem vagyok olyan jó fej, mert jó néhányszor felhívtad erre a figyelmemet. De ami sokkal fontosabb: nem tudok elképzelni inspirálóbb és „fejlesztőbb” tevékenységet, mint a Te szolgálatodat. Azért könyörgöm szüntelen az Úr minden formájához, hogy ezt megkaphassam.

Örök szolgád:

Mahārāṇī devī dāsī

Manjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor ezt a felajánlást írom Guru Mahārāja, Te Vṛndāvanában vagy és a legújabb könyvedet írod, ami Új Vraja-dhāmáról és Rādhe-Śyāmáról szól. Mindig szüntelenül azon fáradozol, hogy segítsd a lelki életünket.

Segítesz nekünk megérteni, hogy milyen szerencsés helyzetben élhetünk, milyen nagyszerű *bhakták* társaságában, és milyen különlegesen szerencsés az életünk, hogy az odaadó szolgálatunk középpontjában egy arany lótuszon a Te szeretett Rādhe-Śyāmád áll.

Egyik leckédben azt mondtad, hogy „a lelki világ a szeretet alapján működik és csak a szeretet tud igazán boldogságot adni.”

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy többször van lehetőségem látni Téged Guru Mahārāja, miközben szeretett Rādhe-Śyámádat imádod. Ezeket a pillanatokat lehetetlen papírra leírni, de a Te végtelen szereteted és odaadásod teszi ilyen ragyogóvá Rādhe-Śyámát.

Mindig nagyon-nagyon imádkozom ennek a végtelen szeretetnek egyetlen csöppjéért, hogy egyszer az én kő szívemben is megnyilvánuljon.

Nem tudom, meddig tart még indokolatlan kegyed, de kérlek vedd figyelembe elesett helyzetem, és továbbra is tarts meg lótuszlábaid menedékében.

Örök szolgád:

Manjuvālī devī dāsī

Manjara-mohara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhe-Śyāmasundarának!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Be kell vallanom, nekem mindig nehéz megfogalmaznom a Neked szóló *vyāsa-pūjā* felajánlásom. Mindig sokat gondolkodom, mit is írjak. Amiről most írok az is csak indokolatlan kegyedből nyilvánult meg.

Mivel én teljesen képesítetlen vagyok arra, hogy megítéljem a helyzetet, ezért egy olyan személy szavaihoz fordulok, aki képes erre. Egy olyan személyhez, aki tökéletesen példázza Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura csodálatos imáját, ami a lelki tanítómester tulajdonságairól szól. Indokolatlan kegyéből már sokak szívében eloltotta az anyagi világ lángoló tüzeit. Csodálatos *bhajanáival* és *kīrtanáival* mindenkit elbűvöl, aki csak meghallja. Rendkívüli odaadással, szeretettel imádja szeretett *mūrtijait* és tanít másokat is erre. Egy csodálatos mosollyal az arcán, atyai gondoskodó tekintettel a szemében jár körbe, amikor egy-egy fesztiválon a *bhakták* megtisztelik a *bhagavat-prasādát*. Az előző *ācāryák* írásaira hagyatkozva csodálatos könyveket ír az Úr és örök társai kedvteléseiről, bemutatva e transzcendentális kedvtelések hangulatát, ugyanakkor pontosan bemutatva a mögöttük rejlő mely filozófiát.

Tavaly december elején néhány napot Kazahsztánban töltöttél. Az alábbi idézet az internetes naplód harmadikai bejegyzéséből egy mondat: „Miközben vezettünk vissza a farmra lenyűgözött Māyā devī hatalma és azért imádkoztam, hogy soha többé ne kerüljek újra a markába.” Az „újra” szó egy olyan eseményre utal ami a múltban történt és talán a jövőben ismét meg fog történni, de jelenleg nem áll fenn. Valamikor a múltban - mint egy színész a szerepét - eljátszottad, hogy az anyagi energia hatással van rád, és a jövőben is talán eljátszod ezt a szerepet, de csak azért, hogy taníts másokat. Azt mondhasd nekik: „látjátok én is, legyőztem *māyāt*, kövesetek engem és nektek is sikerülni fog.”

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, tekints kegyesen erre a szerencsétlen személyre, aki itt mélyen az anyagi kötőerők alatt ezzel a jelentéktelen felajánlással próbál dicsőíteni Téged.

Kérlek, adj menedéket lótuusz lábaidnál!

Jelentéktelen szolgád:

Mana-mohana dāsa

Maṅgala Hari dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

Thankyou for being so merciful to me by giving me your loving care, by taking every opportunity to help me become more Kṛṣṇa Conscious. I cannot comprehend

how much you extend your mercy by giving me Kṛṣṇa from your potent instructions, your books, podcasts, bhajans, and classes.

About six years ago I was chanting Hare Kṛṣṇa on beads, sitting near you. My mind was thinking of one thing after another, just as when one cleans an attic, so much dust comes up. You looked at me for a while with great compassion, and concern. I felt conscious that you were able to see my state of mind. This incident solidified my faith in you, and realised you are a very caring, and compassionate person.

The service that you have given to ISKCON is exemplary. For many years you were a full time book distributor, for 17 years you were the GBC for ISKCON UK, in Hungary you developed many Hare Kṛṣṇa centres, you established a world famous farm community where Kṛṣṇa is in the centre, „New Vraja-dhāma.” But the greatest service you have offered Śrīla Prabhupāda is helping many people become Kṛṣṇa Conscious and go back to Godhead.

The Varāha Purāṇa says „Some devotees of the Lord exhibit external symptoms, acting like madmen, others are introspective devotees, and still others partake of both natures. It is by one’s steadfastness and by the merciful vibrations emanating from one’s mouth that one’s devotion can be judged, not otherwise.

Please forgive my offences and shortcomings. Please bless me that I can serve Śrīla Prabhupāda’s mission purely.

Your servant,
Maṅgala Hari dāsa

Ārūrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak, Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Még csak a bevezetését olvastam a *Śuddha-bhakti Cintāmaṇinak* és rögtön felmelted az elmémet arra a szintre, hogy tisztán lássam magam előtt az élet valódi célját. Először Śrīla Prabhupāda mutatta meg, amikor csatlakoztam a *bhaktákhoz*. Akkor megértettem, hogy a *bhakták* szolgálata és a lelki tanítómester követése által elérhetjük a: „spontán odaadást és ezzel megvásárolhatjuk Kṛṣṇát”. A Kṛṣṇa-tudat tökéletes út és mindenki számára elérhető. Śrīla Prabhupāda tette ezt számunkra

elérhetővé és lehet, hogy nem találkozhattunk vele személyesen csak a könyvein keresztül, azt gondolhatnánk, hogy most nehezebb ezen az úton járni, pedig ez nem igaz. Guru Mahārāja a Te példamutatásod az, ami engedi nekünk, lelki nyomorultaknak azt, hogy megízlelhessük egyszer a *vraja-bhakti* ízeit. Én személy szerint csak egy vak vagyok, aki a sötétben tapogatózik, mert sötét fátylak vannak a fejen. A hamis büszkeség és a szív gyengeségei, mind-mind fátylat vetettek rám, de mivel Te vezetsz, érintőkövek között tapogatózom. Megígérem Neked, hogy jobban és jobban fogok törekedni, hogy lerántsam magamról ezeket a fátylakat, a Kṛṣṇa-tudat folyamatának helyes gyakorlása által. Te ismered az összes *anarthāmat*, például, hogy megszállott ígérető vagyok, de nem tudok mást tenni, mint újra és újra próbálkozni. Nem vagyok alkalmas a szolgálatodra sem, hiszen ezernyi anyagi vágy szennyez, de semmi más nem segít az tisztulásban, mint maga a szolgálat. Ezért kérek, kedves Guru Mahārāja, hogy mindig foglalj le, még ha nem is tartasz képesítettnek. Sajnos az utóbbi időben nem voltam elég tudatos és nem vettem elég komolyan az utasításaidat. Kérek, ne hagyd, hogy egy újabb fátyol hulljon rám, a lelki tanítómester utasításának elhanyagolása. Kérek, tarts éberem az intó szavaiddal, mert nincs más esélyem.

Azt írod, hogy:

„Śrīla Prabhupāda gyakran beszélt arról, hogy erre a spontán szerető szolgálat utáni mohó vágyra akkor tehetünk szert, ha tiszta *bhakták* társaságát keressük. Velük érintkezve sikerrel járhatunk: felébredhet bennünk a Kṛṣṇa iránti szeretet, ami az egyetlen módja annak, hogy elérhetjük Őt.”

Ez az eddigi meditációm is, hogy hadd legyek mindig a társaságodban, mert olyankor rám vetül az a fénye *premának*, amely Belőled árad. Amikor távolabb kerülök Tőled, ez a fény természetesen elhalványul. Most arra vágyom, hogy mindig tudjak az instrukcióidon meditálni, és igazi Kṛṣṇa tudatos *bhaktává* válni. Kérek, ne engedd, hogy elveszek az elmém trükkös csapdái között. Szeretnék végre őszinte tanítványoddá válni, aki nem él vissza a végtelen szeretetteddel.

Ha bármilyen módon tudnék cipelni helyetted a nehézségek azon súlyából, amit a Kṛṣṇa-tudat terjesztése érdekében vállalsz, volna értelme az életemnek... Egyenlőre azon erőlködöm, hogy ne legyek számodra én is csak egy nehézség.

Köszönöm, hogy megmentettél, és hogy a kegyedből majd egyszer megpillanthatom a tündöklő Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát!

Jelentéktelen szolgád, és lányod:

Mānini devī dāsī

Mañjarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. On this most auspicious celebration of your divine appearance all glories to the guru-paramparā you are so wonderfully representing! All glories to Tribhūvana-sundara-mūrti Śrī Śrī Rādhē-Śyāma! All glories to you!

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaā tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavāṭīm
rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāśām
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato 'smi*

“I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master by whose causeless mercy I have received the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā, the association of Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.”

Nāma-śreṣṭha, the supreme holy name

It's embarrassing how much I wasn't aware of receiving the greatest gift from you in the form of the supreme holy name at the time of my initiation. But by your wonderful teachings and especially your example of attachment to the holy name you again and again help me deepen my appreciation for the 32 syllable mantra, the doubtless and fearless way of success for all, the embodied festival of Goloka, the names that are nondifferent from their owners, the superemely beautiful Divine Couple. You are happy to sit down and exclude the world and just be absorbed in chanting 192 rounds for days. And you are known all over the world for your absorption in kīrtana. You inspire us to chant „till the gates of Vraja open”. And kīrtana with you is undoubtedly the most wonderful experience in front of Rādhē-Śyāma as that is your greatest pleasure and obviously Theirs too. As you once said „Throughout the world Gaura distributes prema to anyone who begs for it with a pure heart. After all, he is Śyāma. But in New Vraja Dhāma, an unprecedented thing takes place, prema is distributed by Śyāma Himself. Surrounded by love inebriated Gaura and Lāl, and under the influence of Rādhikā's soft heart, outnumbered, He distributes love of Himself to those who seek it through the medium of the holy

name." I humbly pray to always be part of your prema sankīrtana and fully absorb in serving the holy name.

Manu, the sacred Gāyatrī-mantra

We were upstairs in Labhanga's room in Debrecen, I was sitting close to your lotus feet as you have chanted the divine mantra into my right ear and said, „You need not be in any more anxiety." How mercifully you have invested your trust in us by giving us the worship of Gāyatrī-devī, the energy of the Lord to penetrate through ignorance and realize our eternal serving relationship with Rādhe-Śyāma. May I always treasure your gift and allow it to manifest all its secrets to me.

Śacī-putra, the service of the son of Śacīmātā

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākura said, „Those who worship Viṣṇu are vaiṣṇavas, those who worship Kṛṣṇa are kārṣṇas and those who worship Śrīmatī Rādhārāṇī are gaudīyas." The effulgent golden form of Lord Caitanya appeared to bless the world with the most sublime and radiant mellow of devotional service, the mellow of conjugal love. While distributing the highest form of kṛṣṇa-prema he said:

*ataeva āmi ājñā diluṅ sabākāre
yāhān tāhān prema-phala deha' yāre tāre*

„Therefore I order every man within this universe to accept this Kṛṣṇa consciousness movement and distribute it everywhere." (Cc.Ādi 9.36)

You are engaging us in unlimited ways of service to the lotus feet of Gaura Hari. You brought Him to us to attract our hearts to His radiant form and guide us to spread the Kṛṣṇa consciousness movement as He ordered. You have called for Vijāya Gaurāṅga together with His merciful brother, Dayāl Nitāi to help us understand that He will certainly be victorious in conquering the world, and we have been blessed with the wonderful opportunity to be part of that victory, may we serve Their beautiful lotus feet.

The opening of the new Budapest temple was the result of an extreme endeavour on the part of so many devotees, years of hard work and undoubtedly a great preaching success. When we opened the building you have expressed your deep gratitude to the devotees for their efforts, however when in the evening someone asked you, „Are you satisfied now Guru Maharaja?" Your response was, „I am never satisfied." Not until the whole world is inundated with Gaura's gift, love for Rādhe-Śyāma.

*yathā yathā gaura-padāravinde
vindeta bhaktim kṛta-puṇya-rāśiḥ
tathā tathotsarpati hṛdy-akasmād
rādhā-padāmbhoja-sudhāmbu-rāśiḥ*

„As much as we devote ourselves to the lotus feet of Śrī Gaurāṅga, we will automatically achieve the nectarian service of the lotus feet of Śrīmatī Rādhārāṇī in Vṛndāvana.” I pray to become a real gaudīya, an eternal worshipper of the dust of the feet of Her servants servants.

Svarūpa rūpa tasyāgraja, Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmī, Śrīla Rūpa Gosvāmī, Śrīla Sanātana Gosvāmī

The Lord is always surrounded by his associates. Śyāma having stolen the color and mood of Rādhā asked Her sakhīs to accompany Him to the world of darkness to bring light. Lalitā, Rūpa and Rati thus came along. Svarūpa Dāmodara served the Lord in his exhibition of the highest ecstasy of love of God. To acknowledge your unimpeded loving service to the mission of his master he has blessed you with the service of his personal Rādhā-Kṛṣṇa Deities. With so much care and love you serve these beautiful forms and allow us to assist you in your service to Them.

We gaudīyas are *rūpānūgas*.

*śrī-caitanya-mano bhīṣṭam sthāpitaṁ yena bhū-tale
svayaṁ rūpaḥ kadā mahyaṁ dadāti sva-padāntikam*

The leader of Śrīmatī Rādhārāṇī’s mañjarīs, Rūpa came with Rati as brothers to establish within this material world the mission to fulfill the desire of Lord Caitanya. Writing down the essence of Gaurāṅga’s teachings in their many books they revealed to us clearly the essence of bhakti-rasa. Following their footsteps you are writing volumes of books to make their teachings understandable to us and inspire us to walk the path they have drawn to our goal. It was a wonderful experience to see your extreme endeavour in compiling Śuddha-bhakti-cintāmaṇi. Such an endeavour to present our siddhānta with great expertise, choose every word so carefully, re-writing chapters again and again until their perfection. You have worked for months and months for 12-15 hours a day to compile this wonderful contribution to the vaiṣṇava world. May I imbibe those teachings and always treasure them. May I always be your instrument in serving our glorious ācāryas.

Uru-purī māthurī, the supreme abode, Mathurā

While speaking with Raghupati Upādhyāya Lord Caitanya declared:

*śyāmam eva param̃ rūpaṃ purī madhu-purī varā
vayaḥ kaiśorakaṃ dhyeyam ādya eva paro rasaḥ*

„The form of Śyāmasundara is the supreme form, the city of Mathurā is the supreme abode, Lord Kṛṣṇa’s fresh youth should always be meditated upon, and the mellow of conjugal love is the supreme mellow.” (Padyāvalī 84)

*jayati mathurā-devī śreṣṭhā purīṣu mano-ramā
parama-dayitā kaṃsārāter jani-sthiti-rañjitā
durita-haraṇān mukter bhakter api pratipādanāj
jayati mahitā tat-tat-kṛīḍā-kathāstu vidūrataḥ*

All glories to goddess Mathurā-devī, the best of holy cities! She enchants the mind, she is most dear to the enemy of Kaṃsa, and she is adorned with the Lord’s birthplace. The city of Mathurā is acclaimed throughout the world for dispelling misery and bestowing liberation and devotion, not to mention the various pastimes the Lord has played there. (Bṛhad-Bhāgavatāmṛta 1.1.4)

This year was the first year I ever visited Mathurā, the janma-bhūmi, and it was a powerful experience to absorb in the thought that the Lord personally comes to the material world for us. What would we know about this holy dhāma in our land of darkness where sin prevails and where until your compassionate arrival barely anyone ever even heard the name of Kṛṣṇa?

Goṣṭhavāṭī, the blissful abode of Vṛndāvana

You have taken us to Bhauma Vṛndāvana, the eternal abode of the Lord within this universe where He performs His pastimes sometimes in a prakat, sometimes in an aprakat way. 5000 years ago He manifested His lilās to show the world the sweetness of His loving exchanges with His devotees. After leaving the planet He left behind His eternal dhāma for the benefit of the world. We may visit the holy places of His activities and absorb in remembrance of His pastimes as described in the scriptures. However due to the effect of the age of sin the eternal abode of the Lord, Śrī Vṛndāvana becomes more and more covered by a layer of material energy. It’s secrets are hidden from the eyes of ordinary people. But those who are truly fortunate by dint of their devotion can, behind the curtain of illusion, still see Rādhē-Śyāma’s unmanifest pastimes and can reveal them to others.

Vṛndāvana manifested from the heart of Kṛṣṇa. Recently in a conversation Gaura Kṛṣṇa prabhu was telling you, “It is very wonderful that Śrī Vṛndāvana became manifest in the middle of Hungary with all it’s places of pastimes.” You replied with a humble “Yes, tīrthī kurvanti tīrthāni . . .” Sainly personalities who always carry Vṛndāvana in their hearts, by constantly serving there the Divine Couple

can, from their own hearts manifest Vṛndāvana anywhere. Thus you have brought to our vision New Vraja Dhāma, with the service of Tribhūvana-sundara-mūrti Rādhā-Śyāmasundara in its center. In a letter to a Godbrother you once wrote, “I am in New Vraja Dhāma and it is the best place. Better than Vraja because Rādhē-Śyāma are here. In Vṛndāvana there are māyāvādīs, sahaṅgīs and many parties each claiming their way to Kṛṣṇa. Here Kṛṣṇa is visible and well under Rādhārāṇī’s control. Best place to be.” And in another letter you wrote, “My heart is always in New Vraja Dhāma.” O Gurudeva, to be the eternal servitor of the dhāma of your heart is my prayer!

Rādhā-kuṇḍa

When you first took me to the banks of liquified prema, you spoke about the verses of Śrī Upadeśāmṛta. You have explained Śrīla Prabhupāda’s statement, “Therefore everyone interested in Kṛṣṇa consciousness should ultimately take shelter of Rādhā-kuṇḍa and execute devotional service there throughout one’s life.” But you emphasized that the last nectar of the eleven instructions does not apply without the first.

*vāco vegam manasaḥ krodha-vegam
jihvā-vegam udaropastha-vegam
etān vegān yo viśaheta dhīraḥ
sarvām apīmāṁ pṛthivīm sa śiṣyāt*

First we have to control our urge to speak, the mind’s demands, the actions of anger and the urges of the tongue, belly and genitals. It is impossible to approach the divine lake without that qualification. Rādhā-kuṇḍa is for the perfected, not for those desiring perfection. And ultimately the best way to live on the bank of Śrī Rādhā-kuṇḍa is by bringing others there. With that you have emphasized that we should preach as that will bring the greatest joy to the personification of that lake. After all it was on its banks that Bhaktisiddhānta Sarasvatī told Śrīla Prabhupāda, „Āmar icchā chila kichu bai karāna”: “If you ever get money, print books.”

Recently on the tirobhāva mahotsava of Pāvanī I had the deepest experience while singing the Guru-vandanam prayers. I shivered as I chanted the words in glorification of the spiritual master. The lotus feet of the spiritual master are the only way by which we can attain pure devotional service . . . By his grace one can cross the ocean of material suffering and obtain Kṛṣṇa . . . We just need to make his instructions one with our heart and thus all our desires for spiritual perfection will be fulfilled . . . She made it. You took her to Rādhā-kuṇḍa. I pray to follow in her footsteps.

Giri-vara, the best of mountains, Girirāja

The mysterious king of mountains is non different from the Lord and at the same time is His best of servants. Who can understand Him? Apparently made of stone, this lofty hill is the manifestation of prema as His entire existence is made of His desire to please the Divine Couple. Thus He is the personification of surrender in pure love. Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī in his Manaḥ-sikṣā says that if we want to attain the direct service of Rādhe-Śyāma we must every day worship Govardhana Hill. If one comes close to love, one's own existence will also merge into that love.

There is no Rādhe-Śyāma without Girirāja. So you brought us Govardhana Lāla along with Them as Them and as Their dāsa-varya, best of servants. He is enchanting the hearts of all and gives shelter to anyone who asks for it. He is there for all of us to serve.

You have brought Him in a smaller form into my life recently as the secret gift: not Rādhe-Śyāma, not Lāla, not dust, but Rādhe-Śyāma, Lāla and dust. I still cannot conceive of my undeserved, unprecedented good fortune of being able to daily serve Him, sit at His lotus feet, honour His mahā-prasādam, be in His constant shelter and pray for His wonderful qualities of loving service to manifest in my heart.

*nirūpadhi-karuṇena śrīla gurudevena
tvayi kapaṭi-śaṭho 'pi tvat-priyenārpito 'smi
iti khalu mama yogyāyogyatām tāmagrṇan
nija-nikaṭa-nivāsam dehi govardhana tvam*

"Although I am a cheater and sinful, unlimitedly merciful Śrīla Gurudeva, who is very dear to you, has given me to you. O Govardhana, please do not consider whether I am acceptable or not, but simply grant me residence near you that is so dear to me!"

Rādhikā-mādhavāsā, the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vāṁdāvana

How powerful association is! After unlimited lifetimes of sinful desires you have reached out for me and started to fill my heart with the contents of yours. May your hearts desire to serve Rādhe-Śyāma completely expel any other desire from mine so that my whole existence may just be for the pleasure of the Divine Couple.

I bow down to the beautiful lotus feet my eternal spiritual master by whose causeless mercy I have received all these invaluable treasures.

Your happy, eternal daughter and servant,
Mañjarī devī dāsī

Marodhara devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Neked!

Napok óta meditálok azon, hogy mit is írjak Neked megjelenési napod alkalmából. Teendőim végzése közben valahogy mindig Nálad kötnek ki a gondolataim. Ez is a Te érdemed, ez is nagyságodat jelzi. Annyi mindent teszel, annyi sok tanítást adsz, annyiszor figyelsz ránk személyesen . . . sorolhatnám a végtelenségig. De gondolataim személyes odafigyelésed egy aspektusa körül forognak.

Egy-két éve írtam Neked egy levelet, aminek a végén írtam arról, milyen ostobán, zavartan tudok viselkedni a fizikai jelenlétedben. Valamit biztos, hogy elszúrok, felborítok, nem megfelelően csinálók . . . és itt ismét végtelen lehetne a felsorolás. Sokszor azt éreztem jobb elkerülni még a lehetőségét is ennek. De a lelkitanítómester-tanítvány kapcsolatban a „maradj távol”-nak nincs létalapja. Már a gondolatsor is sértő, nem hogy még meg is írtam Neked. Azóta is bocsánatodért imádkozom.

Tavaly a *pāda-yātrān* tett első látogatásodkor kaptam egy sms-t egy *bhaktától*, hogy chipset készítek Neked vacsorára. A szokásos aggodalom kezdett rajtam eluralkodni. Telefonáltam: vastag legyen, vékony, szelet vagy hasáb . . . ? Jött az instrukció: kb. 4 gyufaszál vastag hasáb. Előkerült a gyufásdoboz, mérés, vágás . . .

Hamarosan mindnyájunk örömeire meg is érkezted. Mindenki az autó körül állt, én egyre jobban próbáltam a konyha koci takarásába kerülni, és készültek a hasábok. Közben imádkoztam, mint még talán soha, hogy ne hagyjon el az értelmem, mint már oly sokszor tette.

Közben sülték a krumplik. A *bhakták* föl-alá futottak. Mondták, hogy kérdezted, mi lesz a vacsora. Amint hallottál a chipsről, azt kérdezted: van e itt valaki, aki normális chipset tud csinálni. Eddig a széthullás, most inkább az összeomlás jeleit tapasztaltam magamon. Valaki közben felszolgált Neked a chipset. Enyhe megkönnyebbülés érzése futott át rajtam, itt már nem lehet mit tenni, csak az ima maradt. Szaladva jött egy *bhakta*: kérsz még. Oh, milyen kegyes vagy, gondoltam. Eszel még, hogy jobban érzem magam. De Neked ez nem volt elég. Azóta minden találkozásunk, üzenet . . . a chips körül forog. Többször csináltam azóta Neked. Volt alkalom, hogy nem kaptad meg, de ha igen, mindig örömmel fogadtad. És ez a legenyhébb kifejezés, amit ebben az esetben használhatok. Túláradó szeretettel viszonzod, már sokkal többször, mint ahányszor ettél belőle. Köszönöm, hogy imáim meghallgatásra találtak, köszönöm, hogy mindig elfogadtad, sőt, kérted is. Pedig mi szükséged lehet rá?

Vannak ostoba gondolataim, mikor azt érzem: végre egy kis elégedettséget is adhattam a lelki tanítómesteremnek. De hát mit adtam? 4 gyufaszál vastag, zsira-

dékban sült burgonyaszületet. És cserébe mit kaptam? Túláradó figyelmet, szívet melengető kedvességet, sok-sok szeretetet.

Remélem soha nem lesz csömöröd tőle, meg tőlem se! Dolgozok rajta! Köszönöm, hogy imáim meghallgattak!

Szolgád:

Manodhara devī dāsī

Manorāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat dicsőséges megjelenési napodon! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei évben azt a szolgálatot kaptam, hogy a templom igazgatójaként Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara személyes szolgálatát felügyelhetem. Ez nagyon nagy lelkesedéssel töltött és tölt el.

Így jobban tapasztalhatom Rādhe-Śyāmával való kapcsolatod mélységét, és szereteted feléjük. Ez személyesen nagyon inspirál arra, hogy egy ilyen perspektívából lássam a világot, hogy tudjam mit szeretnék elérni az életemben. Példádon keresztül megérthetjük, hogy az életünk célja Rādhe-Śyāma szeretete. A szentírásokban olvashatunk erről, de más az, amikor az ember élőben láthatja mindezt.

Láthatjuk és tapasztalhatjuk, hogy

- számodra Rādhe-Śyāma nem *mūrtik*, hanem Rādhe-Śyāma Maguk.
- nem kötelességből, hanem szeretetből szolgálod Őket.
- amikor a prédikálás miatt nem lehetsz Rādha-Śyāma közelében, mohón vágysz arra, hogy hallhasd, hogy milyen ruhában vannak és milyen hangulatban.
- mindig különleges elrendezéseket teszel, amelyek Rādhe-Śyāma örömét szolgálják.
- és mindig azon fáradozol, hogy mások is bekapcsolódhassanak az Ő szolgálatukba. Hogy másik is megérthessék, Ők a „magyarok Istene”.

Segítőidként mi is komoly erőfeszítést teszünk arra, hogy azok a *bhakták* is aktívan kapcsolódhassanak Rādhe-Śyāmához, akik szolgálatuk miatt nem tudnak Új Vraja-dhāmában élni. Hogy segíthessük őket a Rādhe-Śyāmára való emlékezésükben, idén készítettünk egy logót, „I Love Rādhe-Śyāma” felirattal. Ez összefoglalja Rādhe-Śyāmával való kapcsolatunkat. *Sambandhaként* megjelenik rajta

Rādhe-Śyāma és a *jīva*. *Abhideyaként*, hogy a *jīva* a szolgálatukkal érheti el Őket. És *prajojanaként* pedig Rādhe-Śyāma szeretete.

Köszönöm a lehetőséget, hogy még ha felületesen is, de bepillantást nyerhetek a szívedbe.

Kérek, add a kegyed, hogy szívem temploma megtisztulhasson, hogy méltó trónust állíthassak benne Rādhe-Śyāma számára. Fűszállal a számban áldásodért imádkozom.

Jelentéktelen szolgád:

Manorāma dāsa

Bhaktin Marku Alexandra

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Nehéz szavakba önteni, mennyi mindennel kötődünk Hozzád, Magyarországon gyakorló *bhakták*. Bár nekem kevés személyes kapcsolatom volt Veled, mégis személyesen jelen vagy az életemben.

A *bhakták* azt beszélnek, hogy az egész Új Vraja-dhāma a Te szívednek a kivetülése. Az egész környezet, ahol Te jelen vagy, amit teremtesz lelki lesz. Ezt a *Bhāgavatam* is alátámasztja:

*bhavat-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kuroanti tīrthāni svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

„Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zárándokhelyé változtatsz.”

A törekvésed, hogy Prabhupāda misszióját folytasd, hogy a *bhaktákat* segítsd minden területen, hogy könyveket írj, hogy nemcsak a szavaiddal, de a személyes lelki gyakorlataiddal és viselkedéseddel is taníts mindannyiunkat, minden emberi erőt felülmúl. Ha valaki személyesen ezt Neked mondja, Te csak alázatosan elhárítod, de a *Bhāgavatamból* az is kiderül, hogy miért van ez így:

„ Az Istenség Személyisége mindig tiszta *bhaktáival* van, cserébe tiszta szolgálataukért, amelyben nyoma sincs a gyümölcösöző tetteknek vagy a lehetetlen spekulációnak. Ezek a *bhakták* az Úr tényleges szolgálatában élnek, legfőképpen a hallás és a vibrálás folyamata révén. A tiszta *bhakták* a hiteles forrásokra hallgatnak, s az Úr dicsőségéről beszélnek, énekelnek és írnak.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.13.10)

Csodálatos volt tanúja lenni, hogy segíti a tanítványát a lelki tanítómester Kṛṣṇához közelebb és közelebb a teste elhagyásának küszöbén, Pāvanī mātāji példáján keresztül. Nagy lelkesedést és erőt merítettem ebből, és hálás vagyok, hogy ez egy nyilvános eset volt, amiből mindannyian tanultunk.

Sokszor szinte magától értetődő, természetes dolog, hogy Te bármikor és bárhol azonnal ott vagy, hogy segíts, mindig elérhető vagy valamilyen módon. Sokat vagy Magyarországon, és ha külföldön vagy, a podcaston keresztül beszélsz hozzánk, adsz tanításokat. Nagyon szerencsések vagyunk, mert sok lehetőséget adsz a személyes társulásra.

Úgy tűnik azonban, hogy nem becsülöm meg eléggé, nem használok ki minden alkalmat, hogy ott legyek a *kīrtanákon*, leckéken, *darśanákon*, amit Te adsz. Az elmúlt *Janmāṣṭamī* azonban rádöbentett, hogy ez nem lesz mindig így. Bár Rādhē-Śyāma és a *bhakták* társaságában lehettünk egy csodálatos ünnepen, és a jelenléted áthatott mindent a *bhaktákon* keresztül (ugyanolyan intenzitással végezték a szolgálataikat, hogy elégedetté tegyenek Téged, még akkor is, ha nem vagy jelen fizikailag), de Te mégis nagyon hiányoztál! Íme, egy szentimentális személy megtestesítője! Amikor van lehetőség a *vapura* nem él vele, ha meg „csak” a *vāñī* marad, akkor siránkozik. Mikor ébredek már végre fel a tudatlanságomból?

Remélem, hogy a ragaszkodásom Hozzád a megfelelő irányba terelődik és a lelki gyakorlataimban képes leszek komolyabbá válni a kegyedből.

Köszönöm Neked a sok inspirációt, és kérek add az áldásaidat, hogy ez az el-esett *jīva* fejlődhessen a lelki életben:

Szolgád:

Bhaktin Marku Alexandra (Cani)

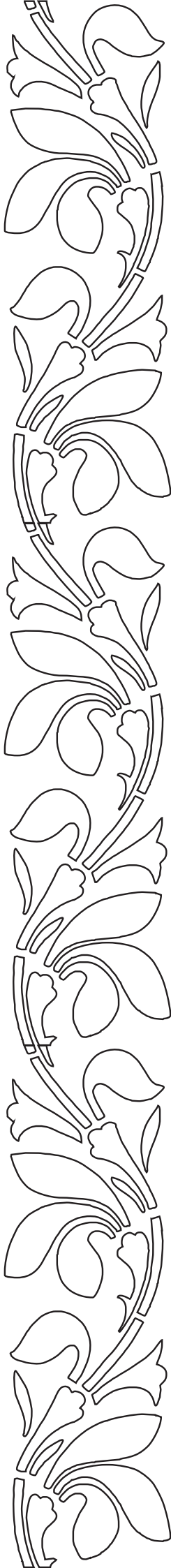
Medhya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget neked!

Az év legcsodálatosabb napjához értünk, ami igazából nekem két dolog miatt csodálatos. Az első és legfontosabb dolog, hogy ez a te megjelenési napod. Megjelentél, aztán kegyesen prédikáltál Magyarországon, hogy mindenkit megajándékozz egy örök kincssel, Kṛṣṇával. Lett sok követőd és még Rādhe-Śyāmát is ide vonzottad! Egy nagy családot hoztál létre, aminek te vagy az apukája, anyukája, mestere, tanítója, és ha kell, vigasztalója. A másik dolog pedig, ami miatt csodálatos ez a nap, hogy most minden *bhakta* őszintén és nyíltan kifejezheti a szeretetét feléd szavakban is.

Én is egész évben próbálok valahogy kapálózni, hogy felhívjam magamra a figyelmedet, hogy kimutathassam a szeretetem feléd! Bár ezek a próbálkozások nem mindig úgy történnek, mint ahogy én azt szeretném. Egyik évben nyáron eljöttél hozzánk a *Pāda-yātrāra*, akkor lettem nemrég a tanítványod! Egy kissé félős, sőt szerencsétlen is vagyok, de azért szeretnék mindig a közeledben lenni, hogy társulhassak veled, hogy szolgálhassalak és hogy megpróbáljak valami jót tenni neked. Szóval Pāda-yātrā volt. Gyönyörű volt az idő, jó meleg, szinte tikkasztó. Egész nap jöttél velünk! Én *saṅkīrtanoztam*, meg közben azt figyeltem minden helyen, hogy mit tudnék még kérni az emberektől, amivel örömet tudnék szerezni neked. Aztán végül sikerült egy átlagon felüli nagyságú, mondhatnám hatalmas és nagyon szép, érett barackot kapnom. Alig vártam, hogy pihenő legyen és már villogtattam is az óriás barackot, hogy biztos örülsz majd neki. Bár nem sokkal előtte ettél egy körtét, de gondoltam: a barack az mégis csak barack, és még nagy is, és még szép is, ... hátha. Úgy vert a szívem, hogy majdnem kiugrott a helyéről, de összeszedtem magam és odaléptem hozzád. Aztán hamar lezárult a dolog, mert mondtad, hogy most nem kérsz! „Jaj! Az hogy lehet?” –töprengtem. Visszabandukoltam a helyemre és csak gondolkoztam! „Mi lehetett a baj?” „Mit nem csináltam jól?” Aztán valahogy rájöttem, hogy nem lehet parancsszóra barackot enni és hogy te nem egy robot vagy, hogy pont akkor és pont azt egyél, amit egy ostoba tanítványod kitalál. Hát betettem a *saṅkīrtanás* táskámba és persze estére, mire megérkeztünk a szállásra, jól összenyomódott. Arra emlékszem, hogy sátraztunk, de már nem tudom hol voltunk pontosan. Amire viszont pontosan emlékszem, hogy egyszer csak ott álltál előttem és kérdezted, hogy hol a barack!? Fúú! A vérnyomásom leesett és vele együtt valahogy úgy éreztem én is csúszok a föld alá és onnan próbáltam válaszolni: „Hát már nincs meg!” Erre te azt mondtad: „De hát ajánlottad!?” Fúú! És közben mint egy visszhang, a Felsőlélek is jó hangosan mondta: Igen! Ajánlottad!

Aztán már csak annyit bírtam mondani, a lótuszlábaid magasságából, hogy teljesen összenyomódott a táskámban. Láttad, hogy reménytelen ostoba vagyok és a fő, hogy nem mertem megmondani, hogy nem elég, hogy estére összenyomódott, de még meg is ettem!

Guru Mahārāja! Te látod, hogy mennyire büszke, ostoba és elesett vagyok, mégis a kegyeidbe fogattál. Te az elesettek megmentője vagy és végtelen nagy felelősséggel és türelemmel tanítasz minket! Ezt a tanítást azt hiszem soha nem fogom elfelejteni!

Igen, mindig szeretnék valami jót tenni neked, de aztán nem mindig úgy történnek a dolgok, ahogy én azt szeretném. A mostani kapálózásomhoz nincs szükség barackra, csak egy papírra, egy tollra és a szívemre!

Kedves Guru Mahārāja! Annyi fontos dolog van a Kṛṣṇa-tudatban, de a legfontosabb számomra a veled való társulás! Te képes vagy az emberiséget felemelni a mocsárból, aztán egy igaz cél felé irányítani és persze óvni az úton! Sokszor elgondolkozok azon, hogy hogyan tudtam addig élni, amíg nem ismertelek!? A veled való társulás: szeretetet, őszinteséget és célt adott az életemnek, ami pedig boldogságot hozott.

Tavaly a születésnapodon egy sms-ben kértem tőled, hogy kérj tőlem valamit, amivel örömet tudnék szerezni neked. Akkor azt írtad: „Gondoljál Kṛṣṇára!” Igen, ez a te kegyed! Neked az okoz igazi boldogságot, ha mások is boldogok! Aztán idén ismét kértelek, hogy kérj valamit és te ezt írtad: „... ha szeretnél üdvözölni valamivel, akkor imádkozz azért, hogy örökké Rādhe-Śyāma szolgálja lehessenek!” – Óh, Kṛṣṇa! Ez az alázat és a szeretet végletei amit Guru Mahārājam érez Rādhe-Śyāma felé! – Felnézek rád, követni és szolgálni szeretnék és azért imádkozom, hogy egyszer kaphassak legalább egy csöppnyit abból a szeretetből, amivel te szereted Rādhe-Śyāmát.

Egyik leckédben Śrīla Prabhupādát idézted, ami így szól: „... onnan tudjuk, hogy megfelelő a *vaiṣṇava* társulásunk, hogy azt érezzük, megőrülünk Kṛṣṇáért!” A veled való társulás mindig ezt eredményezi! A tanításaid, a leckéid, a szereteted és az önzetlen odaadásod Rādhe-Śyāma felé, a közös *bhajanák*, *kīrtanok*... igazából nem is tudom pontosan mit jelentenek, csak mindig azt érzem, hogy ezért érdemes élni és bárcsak soha ne lenne vége!

Mikor írom ezt a pár sort, még nem vagy itt velünk, de már nagyon várom, hogy itt legyél, és hogy a veled való felemelő társulás hatására mi is elkezdjünk megőrülni Kṛṣṇáért!

Jaya Guru Mahārāja! *Jaya, jaya!*

Szolgád:

Medhya devī dāśī

Bhakta Medvegy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséged Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni hálámat Neked, hogy megjelentél ebben a szenvedésekkel teli anyagi világban, és végtelen kegyedből adódóan elfogadtál tanítványodnak!

Indokolatlan kegyedből elfogadtál, mindazok ellenére, hogy egy hitvány személy vagyok, aki egy szárnalmas helyzetben van. Szívem legmélyéig látsz; látod minden hibám, de határtalan szereteted révén, még az ilyen lelkeknek is oltalmat adsz, mint amilyen én vagyok.

Ahogy elfogadtál engem, és ahogy bánysz a tanítványaiddal; mind a Te nagyságod és lelki szeretetedet tükrözik! Számomra mindez az odaadás, szeretet, törődés és lemondás, ami egy olyan tiszta *bhaktában* van, mint amilyen Te vagy; mind felfoghatatlan!

Őszintén köszönök minden instrukciót, amit eddig adtál, és minden szolgálatot, amit a jövőben fogsz adni!

Imádkozok Kṛṣṇához, hogy valóban felnőjek a feladathoz, és tanítványoddá váljak a lelki életben. Tőled csak annyit szeretnék kérni; add a kegyet továbbra is, hogy a jövőben is szolgálhassam istentestvéreim, Téged, és ezáltal Kṛṣṇát is!

Örök szolgád:

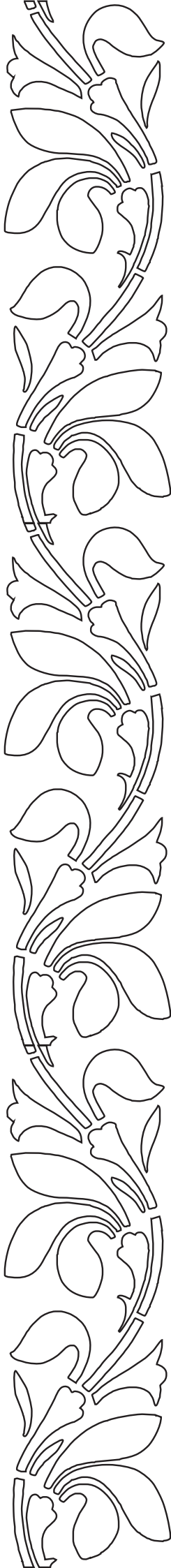
Bhakta Medvegy Gergely

Medha-mañjarī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Örülök, hogy találkozhattam Veled Indiában. Bár kevés alkalom volt, mégis nagy erőt adott, mert kicsit elveszettnek éreztem magam ott. Csodálatos volt látni és hallani, hogy milyen sokan ismernek Téged a világ másik végén is, mennyire tisztelnek és szeretnek az emberek. Sokszor kérdezték tőlünk, hogy ki a lelki tanító-

mesterünk, és mikor mondtuk a nevedet, dicsekedve válaszolták, hogy ők is ismernek Téged. Olyan érzésem volt, hogy az egész India egy nagy család, és mindenki a családtagunk.

Nagyon hálás vagyok, hogy a kegyedből kijuthattam a szent *dhāmāba*, és személyesen elmehettem az Úr Caitanya születési helyére, a Govardhana-hegyhez és annyi más szent helyre.

Láthattam, hogy Śrīla Prabhupāda erőfeszítése milyen eredményt hozott, hiszen még az indiaiaknak is prédikálni kell, hogy énekeljék a szent nevet. Ezt folytatod Te is. Nekem már az is megdöbbenő volt, hogy hogyan tudsz elmerülni a *kṛṣṇa-kathā* írásában a *bhajanok*, az emberek, a majmok és a kutyák soha nem szűnő hangzavarában.

A Te erőfeszítésedből most mi is megtapasztalhatjuk, hogy milyen íz jön Kṛṣṇa-szolgálatából, és elérhetjük a *kṛṣṇa-premāt*, ami nagyon ritka itt a világon. Most már világosabb számomra, hogy mennyire „üresebb” ez a nyugati világ, de azért, mert itt vagy Te és sok más tiszta *bhakta*, így megtöltődik tartalommal, és lesz értelme mindennek. A *bhakták* színt visznek az emberek szürke hétköznapijaiba és megmutatják nekik az élet célját.

Köszönöm, hogy nekem is megmutattad az élet igazi célját!

Szolgád:

Megha-mañjarī devī dāsī

Bhakta Mero Mātās

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and you.

On this glorious Vyāsa-pūjā day of Yours I would like to write about your boundless mercy that manifested during the final days on this planet of Pāvani *mātājī*.

To be frank, I did not know her at all, although on the website your disciples maintain about your pastimes I saw a picture of hers taken about two years ago and I am sure I had seen her at a previous festival. But even if I had known her more closely, it would not matter as, I am sure, her eternal qualities would not have been manifest. We often hear that the success or otherwise of the process of Kṛṣṇa-consciousness in a given life cannot be determined until the final moments, when the Self makes the great choice: Kṛṣṇa, or a new material body.

Her story and your boundless mercy opened up a great horizon for me. Her success in making the right choice: for one, renunciation, i.e. foregoing the pathetically meagre material help available in the form of hospice care and pain killers that would, at the same time, cause intoxication and bar her from passing from this world in clear consciousness; and, two, surrender to Guru and Rādhā-Śyāma, showed to all of us that, yes, the path Śrīla Prabhupāda opened up can be treaded by all, and in the person of his disciple, you, Guru Mahārāja, we have the guide to lead us home, back to Godhead.

When I was listening to the phonecalls between you and Pāvāṇi, I strongly felt that I was not qualified to fathom their full depth, but somehow perceived that something momentous is taking place and am praying that in my own final days I will have the same courage and the same mercy of the Guru and the devotees as Pāvāṇi had.

The little I understood gives me great relief, because I saw that there may be a way even for me as well, that I do not absolutely have to accept another material body, that, if I chant the Holy Names and follow your instructions given directly or through the authority, I also have a chance.

I also understood something else: that I am not qualified to assess how advanced any devotee is; that outward symptoms may mislead my conditioned mind, therefore *amāninā mānadena*, I should work sincerely on renouncing false pride and give respect to all.

Thank you, Guru Mahārāja.

Bhakta Mérő Mátyás

Āṣṭokara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked.

Vyāsa-pūjād alkalmából kérlek, fogadd el ezt a felajánlást, amellyel a magam feltételekhez kötött módján köszönetet szeretnék mondani Neked, hogy megjelentél ebben a világban, megjelentél itt Magyarországon és, hogy megjelentél az én életemben is.

Az eddigi felajánlásokban amiket írtam Neked többször megemlítettem, hogy

mivel kevés lehetőségem volt a személyes társuláson élvezni, ezért nagyrészt az engem vezető *bhaktákon*, autoritásaimon keresztül tudom tapasztalni a dicsőségedet. Természetesen továbbra is az ő irányításukkal, és segítségükkel van lehetőségem bármilyen szolgálatot ajánlani Neked és ez a szolgálat az igazi kapcsolatom Veled, az idei évben azonban egyedül álló lehetőségem nyílt a Veled való közvetlen társulásra, amikor a budapesti tartózkodásod alkalmával kegyesen néhány személyes szolgálatra adtál lehetőséget. Sajnos mind a szolgálatokra, mind pedig ennek a lehetőségnek a megfelelő értékelésére alkalmatlan vagyok, mégis új arcodat ismertem meg. Az elmúlt pár év során volt lehetőségem megismerni Téged, mint a világszerte prédikáló, a társadalom minden rétegét megérintő, transzcendentális forradalmárt, a Kṛṣṇa-tudat lángját *bhakták* százaiban, és ezreiben, felébresztő és fáradhatatlanul tápláló *vaiṣṇava* szentet, az ember feletti intelligenciával és szervezőképességgel megáldott vezetőt, a mély mindenre kiterjedő tudású tanítót aki tudását, és megvalósítását végtelenül vonzó, és inspiráló módon adja át, és a szerető apát, akivel minden találkozás újra éleszti a lelkesedésünket a szolgálatunkhoz. Hallottalak vallási vezetőkkel társalogni, televízióban nyilatkozni, tudósokkal vitatkozni. Amikor azonban, lehetőségem nyílt egy pár alkalommal bepillantást nyerni, az úgymond magánéletedbe, még közvetlenebb tapasztalatot kaptam személyiséged dicsőségéről. Az előbb a „magánélet” szót használtam, de azt hiszem, ezt Nálad nem a szokványos értelemben kell használni. Megdöbbentő volt látni, ahogy a napod első percétől az utolsóig minden cselekedeted Kṛṣṇának végzett szolgálat, minden mozzanata tökéletes prédikálás. Minden percedet másokért, a Kṛṣṇától távol lévő lelkekért azaz értünk áldozod. Számomra felfoghatatlan, hogy egyáltalán nem foglalkozol a saját érdekeddel, és önzetlenül csak befogadsz miniket az életedbe, amelyet örökre odaadtál Śrīla Prabhupādának, és Kṛṣṇának. Most még inkább feltárult előttem, hogy mennyire tökéletes példája vagy az odaadó életnek, annyira odaadó, hogy minden percedet szavadat minden falatot amit eszel minden lépésedet, mindent odaadtál Kṛṣṇának és mindent a mi hasznunkra teszel. Számomra a meghódolásnak ez a szintje teljesen elérhetetlennek tűnik, Te azonban olyan kegyes vagy, hogy adod minden lehetséges lehetőséget meg adsz, hogy legalább ebbe az irányba tudjak haladni Indokolatlanul befogadsz a családotba, adod a transzcendentális tudást adod a Szent Nevet., adod a *vaiṣṇavák* társaságát, Gaura-Nitāi szolgálatát, a menedéket, a *kali-yuga* viharától, és nekem sajnos fogalmam sincs, hogy igazából mit kaptam. Kérlek, adj intelligenciát, hogy megfelelően tudjam értékelni ezt a lehetőséget, és adj erőt, valami keveset meg tudjak hálálni abból amit kaptam Tőled.

Azzal kapcsolatban, hogy a tanítvány megköszöni vagy meghálálja a lelki tanítómesterének amit kapott Tőle, egy verset szeretnék idézni, amelyet a *Śrīmad Bhāgavatamban* mond Prṥthu Mahārāja miután a négy Kumāra tanította Őt.

„Prṥthu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, akik megvilágosodásunk érdekében a *védikus* bizonyítékok alapján, teljes

meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegevalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk Őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből.”

Śrīla Prabhupāda a vershez fűzött magyarázatában azt mondja: „Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének, vagy annak aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki az épp úgy nevetségessé válik mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen vissza fizetni.” Azt is hozzá fűzi: „Egy bohóc tettei csak nevetést váltanak ki az emberből.”

Ebből a versből és magyarázatból kitűnik, hogy ez a felajánlás, és minden más próbálkozás, amit annak érdekében próbálok tenni, hogy úgymond „megháláljam” Neked amit kaptam Tőled a Szent Nevet, a *bhaktákat*, a szolgálat lehetőségét, a személyes menedéket, csupán bohóckodás, nevetséges próbálkozás. Ezért csak abban bízhatok, hogy Te, Guru Mahārāja, kegyesen erőt adsz, hogy egész életemben tudjak a lehető legjobban, legodaadóbban, legőszintébben bohóckodni, a végén kegyesen mosolyra fakadsz majd, és ez a mosoly véget fog vetni minden szenvedésemnek tudatlanságomnak és rabságomnak.

Örök szolgád:

Mohana dāsa

Bhaktin Molnár Sára

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Én a mai napon tudtam meg – amikor a Templomba mentem *prasādamért* -, hogy 30-án lesz a születésnapod, és ezzel a levélkével szeretnék köszönetet mondani Neked, amiért Magyarországon egyre többen ismerik és éneklük az Úr Śrī Kṛṣṇa Szent Nevét, közöttük én is.

Nagyon szépen köszönöm, kedves Śivarāma Swami, és boldog születésnapot kívánok Neked!

Én igen fiatal vagyok még, a tudásom is az, és tudom, hogy nagyon hiányos, de amióta kapcsolatba kerültem az Úr Kṛṣṇával, kinyílt a szemem, megnyugodott a lelkem, és mosolyog az arcom, mert kb. 1,5 évvel ezelőtt Govinda felé léptem egyet, Ő pedig százat lépett felém!

A hitem napról-napra erősödik, és ez az érzés és tudat mindennél előbbre való és csodálatosabb.

Az Úr Śrī Kṛṣṇa számtalan dologgal ajándékozott meg engem, mióta minden nap Rá gondolok, ezeket megpróbálom megköszönni Neked, s most még egyszer köszönetet mondok Neked, amiért ezeket ajándékoztál meg, és segítetted őket – minket a boldogság felé!

Hare Kṛṣṇa! Gaurāṅga!

Szolgád:

Bhaktin Molnár Sára, Hanga Rebeka

Mukunda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklya-lángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótuszlábainál keresett menedéket.

Néha arra gondolok, milyen kár, hogy nem találkozhattam Śrīla Prabhupādával. Természetesen, akik az Ő közvetlen tanítványai lehettek, vagy akár csak találkozhattak Vele, hatalmas kegyben részesültek, de talán én sem vagyok kevésbé szerencsés. Sokan tanítványai közül nem lehettek közvetlenül Vele igazán sokat, és inkább az utasításain, a könyvein és a többi *bhaktán* keresztül voltak kapcsolatban Vele.

Ezért próbálom értékelni, hogy olyan sokszor láthatlak, hogy beszélhetek Veled, és itt vagy velünk e világban, Śrīla Prabhupādát mindig oly tökéletesen képviselve. Kérlek, add a kegyed, hogy alázatos legyek, és kifejezhessem a hálámat Neked, és a Te tanítványaidnak.

Szolgád:

Mukunda dāsa

Murli Manohara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Vyāsa Pūjā . . . an important occasion for us your disciples. Out of compassion and out of love for Śrīla Prabhupāda and his ISKCON movement you have taken on the grave responsibility of delivering us through the guru parampara and unto the shelter of Kṛṣṇa's Lotus feet. Perhaps this is the biggest responsibility that can be found in this material world. Anyone can become a president or leader of a nation, they may even become a lord of the entire planet, or as was the case with Hiraṇyakaśipu . . . the whole universe, but to deliver their dependants from the horrendous cycle of birth and death. This is only for heroes. For those great souls who have escaped the shackles of the material world.

You are one such hero. Coming in a line great mahajans, effulgent *ācāryas*. Inspired and empowered with the potency to give shelter to those who are entangled in the meshes of material life.

The wonder of spiritual life is ever increasing but sometimes it gets shrouded by our own doubts. We become covered with the blanket of the three modes of nature. Assailed by lust and envy the wonder fades as the false sparkle of material pleasure dances once more in our hearts.

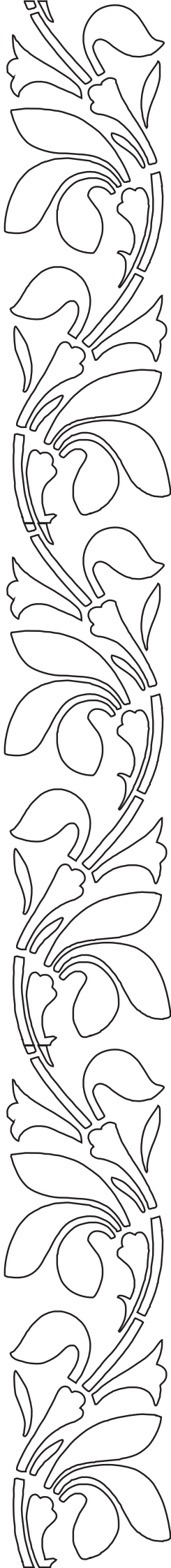
But then your words are there to lift us up. To show us the way, back to the ever increasing wonder of spiritual life. You do not want the second best for us; you want us to achieve perfection. In your podcasts and in your books there is an ongoing desire, an imploring call for us to rise above the modes of nature and obtain the only thing that you know will make us happy. Pure uncontaminated love for Kṛṣṇa. You want us to taste what is in your heart. Your heart has been captured by Rādhē-Śyāma. They are everything for you and you want them to be everything for us.

Yes today is a special day and this life having come under your shelter is a special life. Countless millions of births precede the present. What great unimaginable good fortune have we come across that we now have the association of a bona fide spiritual master such as yourself, all that comes to mind is simply causeless mercy.

Guru Mahārāja thank for everything. You are so merciful. Despite my many shortcomings you continue to be so kind to me. I wish to repay that kindness or at least give my life to trying.

All glories, all glories, all glories to you Guru Mahārāja on this special day

Your Servant,
Murli Manohara dāsa

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Śrīla Prabhupāda, mikor Amerikába érkezett, e verset írta:

(1)Kedves Úr Kṛṣṇa, Te olyan kegyes vagy ehhez a hasznavehetetlen lélekhez, de nem tudom, miért hoztál engem ide. Most bármit megtehetsz velem, amit csak akarsz.

(2)Úgy gondolom, van valami tennivalód itt, különben miért hoznál engem erre a szörnyű helyre.

(12)Valahogy idehoztál engem, óh, Uram, hogy beszéljek Rólad. Most Tőled függ, sikert érek-e el, vagy elbukom-ahogy Te akarsz.

(13)Óh, minden világ tanítómestere! Csak ismételni tudom a Te üzeneted, ezért ha Te is úgy akarsz, tudsz erőt adni, hogy úgy beszéljek, hogy megértsék azt.

E szavak számomra a teljes meghódolást jelentik.

Śrīla Prabhupāda nagyon vonzó személy, bár én nem ismertem Őt személyesen, de írásai alapján magával ragadott. Azt írta, hogy a meghódolás folyamata a megfelelő társaság hatására válik teljessé. A szentek szavainak hatására a lélek vonzódni kezd ahhoz, hogy halljon az Úrról, és e hatására fokozatosan felemelkedik az Úr iránti tisztelet, majd odaadás és szeretet szintjére. A szentek szavainak hatására, akik a lelki tanítómesterük utasítására csak az Úr Szent Neveinek terjesztésének szentelik életüket. A szentek gondolatai Kṛṣṇa körül forognak. Felvilágosítják egymást, Róla beszélgetnek. Ők nem irigyek, nem saját, hanem Kṛṣṇa érdekeit nézik, ezért prédikálják a Kṛṣṇa-tudatot szerte a világon.

Te egy ilyen személy vagy, aki változtatás nélkül adja át a szentírások üzenetét. Éppen ezért szerte a világon tisztelnék Téged. Tisztelnék, mert az odaadó szolgálat elvei szerint élsz, s a tanítványait is arra tanítod, hogy kövessék e elveket. Egyetlen célod elégedetté tenni a lelki tanítómesteredet és Kṛṣṇát. Csak a legszerencsésebbek kerülnek kapcsolatba egy ilyen személlyel. A Te társaságod, társulásod, utasításaid jelentik számomra a „megfelelő társaságot”, mely hatására vonzódni kezdek a halás folyamatához, a *bhakták* társaságához.

Kérlek, ezen a szent napon add áldásaidat.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Nagy Imre

Govinda étterem

Bhakta Nagy Richárd

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az utóbbi hónapok történései nagyon sokat segítettek nekem, hogy egy felelősségteljesebb gondolkodásmódot és érettebb világszemléletet alakítsak ki. Úgy érzem, ezek által egy mélyebb megértésre tettem szert a Kṛṣṇa-tudat tudományát illetően, ami nagyon lelkesít. Mostanában nagyon sokszor eszembe is jutottál, és minél többet gondolkoztam Rólad, annál inkább éreztem, hogy növekszik bennem az a felismerés, hogy én Téged akarlak szolgálni.

Nagyon sok visszássággal, gonddal, problémával szembesülök szinte nap, mint nap, ami legtöbbször emberi hiányosságunkból és feltételekhez kötöttségünkől adódik. Régebben ezek mindig elkedvetlenítettek és szomorúsággal töltöttek el. Mostanában viszont jó úton vagyok arra, hogy megtanuljam ezeket is pozitívan szemlélni: Kṛṣṇa kegyeként, amivel elősegíti a mi odaadó szolgálatunk fejlődését. Ami igazából lelkesít ilyen esetekben, az az a tudat, hogy az én kötelességem minden körülmények közt Téged szolgálni. Nem csak azért, mert ezt mondják a *śāstrák*, a *bhakták*, hanem azért, mert hálával tartozom Neked.

Mikor Rád gondolok, mindig az a hihetetlen önfeláldozás jut az eszembe, amivel képes vagy terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot. Az egész életed célja, hogy Śrīla Prabhupādát elégedetté téve szolgálj őt azáltal, hogy prédikálsz az odaadó szolgálat tudományát. Ennek rendelsz alá mindent. Olyan energiákat tudsz mozgósítani a prédikálás érdekében, amik számomra felfoghatatlanok. Nem értem, hogy hogy vagy képes ennyi mindent menedzselni egyszerre, hogy hogyan tudsz a váladra venni ennyi felelősségteljes szolgálatot. Biztos vagyok benne, hogy ez csak őszinte szeretetednek köszönhető, amit az elesett élőlények; lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda; és az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránt táplálsz.

Ez az odaadás és önzetlenség az, ami engem minduntalan a Te odaadó szolgálatodra inspirál. Megteremtéd az infrastrukturális hátterét ennek a lelki mozgalomnak, kiépítesz egy tökéletes elveken alapuló intézményrendszert csak azért, hogy megpróbáld elterjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot minél szélesebb körben Magyarországon, és minden erőddel azon vagy, hogy a háttérből úgy szervezd a mozgalom életét, hogy az a legkedvezőbb legyen mind a csatlakozni vágyóknak, mind a már csatlakozott hívőknek. Ez csodálattal tölt el. Az egyéni felelősségvállalásod mindig hálát és odaadást ébreszt bennem Irántad.

Úgy érzem, hogy a Te felelősségvállalásod irántunk jóval meghaladja az én hálám mértékét. Azt hiszem, soha életemben nem leszek képes annyi és olyan

minőségű szolgálatot ajánlani Neked, mint amennyit Te vállalsz értünk. Hálás vagyok Neked, amiért biztosítod a feltételeit annak, hogy ilyen jó körülmények között tudom végezni a szolgálatomat, hogy tudom gyakorolni a Kṛṣṇa-tudat folyamát a reggeli programokon, és hogy folyamatosan tanítasz és oktatsz a leckéiden, könyveiden keresztül, hogy a megértésem minél tisztább és mélyebb legyen. Azt hiszem, hogy ha egész életemben csak a lótuszlábad szolgálatához ragaszkodom minden körülmény közepette, képes vagyok átszelni a tudatlanságnak ezt a hatalmas óceánját. Ha sokszor nehéz is, mindig arra gondolok, hogy őszinte vágyad van arra, hogy elterjeszd a Kṛṣṇa-tudatot, én pedig azért vagyok itt, hogy segítslek Téged, és kitarthatok melletted. Ez nem lehet egy nagy kérés azok után, amiket Tőled, és elrendezésedből a *bhaktákon* keresztül kaptam.

Bárcsak örökké érezhetném ezt a hálát, és bárcsak Gaura-Nitāi kegyéből sohasem felejténém el lótuszlábadat!

Szolgád:

Bhakta Nagy Richárd

Malinī-kānta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Guru Mahārāja, megjelenésed áldott napján újra szeretnék megköszönni neked mindent, mert mindent, ami az életet jelenti számomra, tőled kaptam. Szeretném ezért neked adni az egész életemet – téged illet. Nagyon vágyom arra, hogy örömet tudjak neked szerezni a szolgálattal, azzal, hogy egyszer valóban Kṛṣṇa-tudatossá válok, hogy olyan *bhakta* lesz belőlem, amelyet te szeretnél. (Egyszer ugyan azt írtad, hogy én csak maradjak meg olyannak, amilyen vagyok, de ezt nem gondolhattad komolyan.)

Szeretném neked megköszönni a Śuddha-bhakti-cintāmaṇit. Nagyon nagy erőt adtál vele ahhoz, hogy folytassam az odaadó szolgálatot, erős vágyat arra, hogy fejlődjek, haladjak előre, és hitet, hogy bár az út kanyargós, sáros és csúszós, mégis járható, s elvezet hozzád, Prabhupādához, az Úr Caitanyához, Rādhe-Śyāmához.

Nem akarok mást, csak haladni ezen az úton a te lábnyomaidat követve. Kérlek, Guru Mahārāja, soha ne engedd, hogy letérjek erről az útról.

Lótuszlábaidhoz borulva kérlek, engedd, hogy továbbra is szolgáljalak, mert nélküled, a te kegyed nélkül nem tudok élni.

Örök szolgád:

Nalinī-kānta devī dāsī

Nāma Ruci dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget gyönyörű lótuszlábaidnak!

Kedves Mahārāja! Egy tanítvány sohasem tudja elégszer kifejezni a hálóját a lelki tanítómester felé. Egy anyagi gondolkodású személynek unalmasnak tűnhet ez, sőt az irigységtől elvakulva még zavarhatja is, de nekünk, hogy kifejezzük érzéseinket feléd, mindig emlékeznünk kell a köldökzsinórunkra, a kapcsolatunkra veled. Olyanok vagyunk, mint az újszülöttek, akinek semmi esélye az életben maradásra, ez az egyedüli reménye. Magatehetetlenek vagyunk és küszködünk a legkisebb akadállyal is. De ugyanúgy, ahogyan Śrīla Prabhupāda felemelte a tanítványait és a legjobb katonákká képezte ki őket az Úr Caitanya hadseregébe, úgy emelted fel az egész magyar *yātrāt*, és gyönyörű prédikálásoddal katonákat képeztél Śrīla Prabhupāda hadseregébe.

Kérlek, folytasd tovább, foglalj le minket ezután is, és képezz minket keményen, hogy életben tudjunk maradni.

Kérlek, add meg a tisztánlátást, hogy tudjuk értékelni azt a kemény munkát, azt a sok fájdalmas áldozatot, amit értünk hoztál, mint egy tökéletes apa, aki mindent megtesz a családjáért, még akkor is, ha az ő kényelmének a feladásával jár mindez.

Add, hogy hűségesek tudjunk lenni hozzád és mi is mindent megteszünk, hogy a mi apukánk legyen a legboldogabb mindhárom világban.

Hálátlan szolgád:

Nāma Ruci dāsa

Nandagopa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Csodálatosnak tartom az eltökéltségedet, ahogy a tiszta odaadó szolgálatot tanítod. Éjjel-nappal ezzel a tanítással foglalkozol, vagy erre készülsz: Írsz, leckét tartasz, *japázol*, énekelsz, tanulsz, tanácsokat adsz. Bárcsak megérteném, amit tanítasz!

Köszönöm a kedvességed, a segítséged, a szép könyveket, a sok podcast-ot és leckét.

Szolgád:

Nandagopa dāsa

Nandarānī devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd szeretet és tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked megjelenésed napján!

Minden dicsőséget Istentestvéreidnek, akik segítenek terjeszteni az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu mozgalmát szerte a világon veled együtt Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget a *vaiṣṇaváknak* és *vaiṣṇavīknak* szerte a világon, akik támogatnak benneteket ebben a törekvésben!

Leborulok Lótusz lábaitok előtt.

Majdnem minden nap írok a szívemben neked egy-egy felajánlást, mert annyi mindent valósítok meg az utóbbi időben. Ha valaki járja a világot, rengeteget tapasztal. Akkor viszont még többet, ha letudni valója van előző életeinek tetteiből. Az én megvalósításaim a következők leszűkítve egy pár rövid mondatra az elmúlt év alapján.

A *prasādam* csodákra képes.

Az emberi test csodálatosan van megalkotva, és nagyon-nagyon sokat kibír.

Az emberi szív még többet kibír, ha ismeri az igazi szeretetet.

Kṛṣṇa Isten.

Śyāmasundara a *gopīkák* és *mātājik* egyetlen és végső védelmezője.

Śrīmatī Rādhika a legkönyörületesebb része Kṛṣṇának.

A világ jelenlegi helyzetében kijavításra szorul.

Kṛṣṇának élni a legjobb dolog, úgy hogy az elme is nyugodt, de a maga természetének megfelelően.

Minden egyes élőlény eredetileg Kṛṣṇa szolgája.

Transzcendentális szinten megszűnnek a különbségek, nem marad más csak az, hogy én szolga vagyok, és hogyan tudom Kṛṣṇát és szerves részeit szolgálni. (már ha szeretem Őt)

Mindenkinek a meglátásában van valami, ami igaz.

A könyörület a legnagyobb, de egyben a legnehezebb dolog is a világon. (már ha vannak anyagi ragaszkodásaid)

A lustaság, a szív zártsága, a félelem és az *anarthák* a legnagyobb ellenségek. A fájdalom és a szenvedés ennek a világnak a szerves és elválaszthatatlan része. Bhūmi devī a legtürelemesebb személy, anya.

A démonok úgy kerülhetnek vissza a lelki világba, hogy ők is Kṛṣṇát szolgálják szeretettel lásd: Prahlāda Mahārāja befolyása után, Kṛṣṇa *bhaktái* lettek a családjából Ahalad (a bátyja, aki egy másik családnál Hiranyakaśipu húgánál nevelkedett fel), Singhika (Hiranyakaśipu huga, aki Agnitól kapott áldás után el akarta égetni magával Prahlāda Mahārāját, de ő tisztult meg a tűz által és így a Holikā nevet kapta vagyis a megtisztulás, újjászületés szimbóluma lett, amit ma a színek, tavasz vagy a szivárvány fesztiváljaként tartanak számon Indiában). Fia Virocana (aki elrendelte, hogy csak Viṣṇut imádják az ő királyságában és ettől feldühödve Indra elégette őt egy csellel csapdába csalva), Bali Mahārāja (az unokája, aki felment a mennyekbe, amikor megtudta, hogy Apját Indra elhamvasztotta és megküzdött vele tisztességesen, de Indra legyőzte őt tapasztaltsága miatt a harc terén és épp elakarta hamvasztani, amikor megjelent Viṣṇu és megmondta neki, hogy mégsem Ő (Indra) a fenntartó. Valamint azt hogy lesüllyedt a démoni szintre tetteivel és elpártol tőlük) és még lehetne folytatni.

A víz a legfontosabb az életben maradáshoz.

A rossz példa mindig rossz eredményt szül.

A jó példa pedig a legfontosabb az embereknek, mert akkor tudnak valakit, valamit követni. Lsd: Śrī Śrī Sītā-Rāma, Śrī Kṛṣṇa és örök társa Śrīmatī Rādhārāṇī.

A türelem mindig jó eredményt hoz.

Az alázat a lélek legfőbb alkotó eleme, ott érzi biztonságban magát. Az a tudás hogy én csupán csak egy szolga vagyok a legfontosabb a lelki élet ösvényén, legyen valaki „magas” vagy „alacsony” helyzetben.

Az igazi szeretet a legnagyobb misztérium és misztika ebben a világban, valamint a legerősebb erő.

Az erények a szeretet felé vezető út és a cél a teljes, tökéletes együtt érzés minden élőlény iránt.

A lemondás egy fontos része a szeretetnek.

Azt hiszem tömören ennyi, de ha még tovább gondolkoznék, akkor biztos eszembe jutna még egy pár dolog. Szóval ezeket láttam és tapasztaltam ebben az eltelt egy évben. Ez az én felajánlásom Neked. És kérek, add, hogy lehessen még több felismerésem az életben és tudjak segíteni ott, ahol és ahogyan csak tudok, mert ez okozza a legnagyobb örömet ha láthatom az emberek szemében az „AHA” élményt.

Maradok egy parányi szolgátok:

Nandarāṇī devī dāsī

Nandarāṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei év elején egy nagyon szép példát láthattunk arra, hogy mi az eredménye annak, ha egy őszinte tanítvány komolyan veszi a lelki tanítómestere utasításait és kegyét elfogadva követi azokat.

Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura így tanít bennünket a *Śrī Guru-vandanāban*:

„A lelki tanítómester a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok ezekhez, a lótuszlábakhoz. Drága testvérem, drága elmém! A lelki tanítómester kegyéből juthatunk át ezen az anyagi léten és érhetjük el Kṛṣṇát.”

A tiszta odaadó szolgálat a lelki tanítómester lótuszlábainál található. Fontos, hogy az ember nagy figyelemmel és alázattal közelítse meg a lelki tanítómesterét, és saját elméjét, ahelyett, hogy az ellenségévé, a barátjává tegye. Egy olyan barátta, aki megérti, mi az abszolút jó számára és azt, hogy csak a lelki tanítómester kegyéből lehet átszelni az anyagi lét óceánját és elérni Kṛṣṇát. Nincs más út, nincs más módszer, amit Narottama dāsa Ṭhākura tanácsol a feltételekhez kötött lelkek számára.

„Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.”

Pāvanī mātājī nagysága abban mutatkozott meg, hogy volt hite a lelki tanítómesterében és az Ő szavaiban. Az Úr Kṛṣṇa elrendezéséből az anyagi szemmel nézve nehéz körülmények betegsége előrehaladtával segítették őt, hogy világossá

váljon számára, mondjon le minden anyagi vágyról, minden ragaszkodásról, mert már kevés az idő. Az elrendezések során megértette, hogy ne legyen más számára, mint lelki tanítómestere vágyát eggyé tenni a szívével.

Pāvanī egy példa mindannyiunk számára, mennyire hoz lelki fejlődést és mennyire teljesülnek a lelki tökéletességre való vágyak a lelki tanítómester lótuusz lábaihoz való ragaszkodás és a lelki tanítómester kegye által.

Dicsőséges az a lelki tanítómester, aki visszaviszi a tanítványát Kṛṣṇához, és dicsőséges az a tanítvány, aki ilyen szépen képes volt követni a *guruja* utasításait és elfogadni a kegyét.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném Neked és Pāvanī mātājīnak megköszönni ezt a szép tanítást, melyet mindannyiunk számára adtatok.

Te, aki a transzcendentális látás ajándékát adod, Te vagy az én Uram születésről születésre. Óh, lelki tanítómester, kegy óceánja és elesett lelkek barátja! Te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Óh, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám is és add lótuusz lábaid árnyékát!

Jelentéktelen szolgád:

Nandinī devī dāsī

Navakiśora dāsa, Kārtika devī dāsī,

Dayitā dāsī, Pṛtī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nehéz nekünk a sok elfecsérelt idő után írni Neked, de szívből kívánunk boldog születésnapot. A gyerekeink ismernek Téged, azt szoktuk mondani nekik, hogy Te vagy a nagypapájuk, és ismerik, szeretik Śrīla Prabhupādát is. Kṛṣṇa-lilāit fejből tudják, és szeretik hallani esténként mesének.

Szeretettel, szolgáid:

Navakiśora dāsa, Kārtika devī dāsī, Dayitā dāsī, Pṛtī dāsī

Bhakta Némethi Ádám

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget Neked!

Te odaadtad magad Śrīla Prabhupādának, teljesen és fenntartások nélkül. Minden lehetséges módon megteszel azért, hogy hirdesd az Úr és az ő tiszta *bhaktáinak* a dicsőségét. És ebben nincsen olyan nehézség, ami megakadályozna; félelem nélkül, megállíthatatlanul prédikálsz. Te tényleg minden pillanatban látod a Legfelsőbb Célt, így számodra a nagy nehézségek nem akadályok, csak újabb lépcsőfokok a haza vezető úton. Tiszta vágyaidat Kṛṣṇa a sajátjának fogadja el és ezek megvalósítása mögé áll. Így válnak a prédikálásról szőtt grandiózus terveid lépésről-lépésre valóra.

Hálás vagyok neked, hiszen a te állandó erőfeszítéseidnek köszönhető, hogy van egyáltalán magyar *yātrā*, vannak *mūrtik* és templomok, és prédikáló *bhakták* Magyarországon. Velük kapcsolatba kerülve minden őszinte, az anyagi világtól megcsömörlött lélek újra elkezdheti elfeledett, örök vallásának gyakorlását. Köszönöm, hogy engem is inspirálsz a lelki élet gyakorlására. Köszönöm, hogy saját példáddal mutatod meg, hogyan kell átadnunk magunkat *gurunak* és Kṛṣṇának.

Kérlek, kegyesen nézd el nekem, hogy csak vonakodva vagyok hajlandó feladni anyagi ragaszkodásaimat, és nehezen fogadom el a lelki élet gyakorlatait.

Kérlek, segíts engem, hogy továbbra is meg tudjak maradni a Kṛṣṇa-tudatú mozgalom holdudvarában és abban, hogy kellően tudjam tisztelni a *vaiṣṇavákat*, akik segítenek neked a vágyaidat valóra váltani.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Némethi Ádám

Bhaktin Némethi István

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Ismét érkezett a nap, a *vyāsa-pūjā*d napja, és most megint zavarban vagyok,

mert félek, nem tudom szavakkal megfelelően kifejezni, amit irántad érzek, és amit számomra jelentesz.

Először is szeretném megköszönni, hogy abban az indokolatlan kegyben részesülhetek, hogy tanítványoddá fogadtál. Tudom, hogy nem vagyok erre méltó; ez is csak azt bizonyítja számomra, hogy mennyire kegyes és szeretetteljes vagy. Minden erőddel azon vagy, hogy minden elesett lelket, akiben Kṛṣṇa iránti szeretet szikrája pislákol, felemeld, betuszkold arra a bizonyos hajóra, ami az anyagi lét háborgó óceánján hánykolódik, és aki általad fel tud kapaszkodni, az biztosan révbe ér. Hálás vagyok, hogy a „családod” tagja lehetek. Köszönöm, hogy esélyt adsz arra, hogy Kṛṣṇa szolgájává, *bhaktájává* válhassak az irányításoddal és a közbenjárásod által, kedves Guru Mahārāja!

A védelmed alatt biztonságban érzem magam, könnyebben el tudom viselni az anyagi lét okozta sebeket. Amikor valami baj ér, hozzád imádkozom, hogy alázattal el tudjam fogadni Kṛṣṇa akaratát.

Én mindezért cserébe szeretnék nagyon elégedetté tenni, legfőbb vágyam, hogy képessé váljak megfelelni az elvárásaidnak. Kérlek, add a kegyed, hogy én is részt vehessek az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmában, és hogy megtanuljak szépen prédikálni, és teljes alázattal meg tudjak hódolni Kṛṣṇa akarata előtt.

Imádkozom Hozzád, hogy mindig ezen a lelki ösvényen tudjak maradni, és hogy ne akarjak a Vaikuṅṭha kapujából visszafordulni.

Alázatos szolgád:

Bhaktin Németh Magdolna

Īlamari Gakravatī devī dāsī

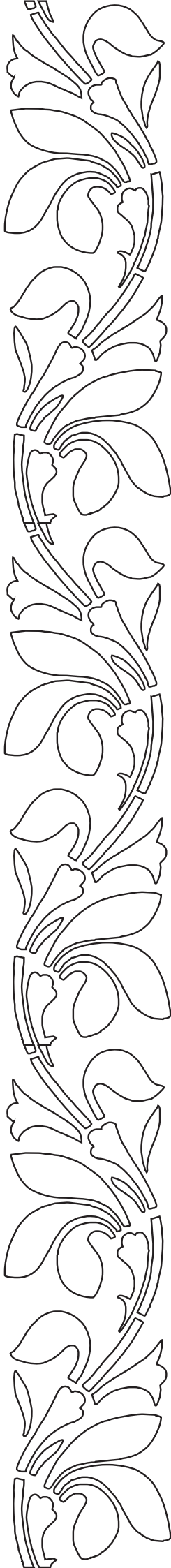
Legkedvesebb Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Személyednek ezen a kedvező napon!

Az ember az élete során célokat kitűzve halad előre. Ezek gyerekkortól kezdődnek és végig kísérik minket a halál pillanatáig. Természetesen a célok változnak, de hogy léteznek az bizonyos.

Az, hogy melyik ember milyen célokat tűz ki maga elé, megmutatja értékrendjét, felfogását magáról és a világról, és az abban betöltött szerepéről.

Vannak olyanok, akik örült célokat kergetnek és így is hálnak meg, szomorúan

vagy valamelyest elégedetten annak tükrében, mennyire tudták ezt környezetükre rávetíteni. Vannak olyanok, akik alig tűznek ki valamit, mások élnek helyettük, vagy ők élnek mások helyett. A célok általában kiüresedett értékek hamis céljai, valódi boldogságot és elégedettséget nem adnak. Bármilyen társadalmi, családi helyzetben legyen is egy ember, egyáltalán nem vagy ritkán tapasztal lelki élményeket.

Amikor valaki veled találkozik, azonnal érdekes helyzetben találja magát, mert annyira eltérő lesz minden addigi tapasztalatától az élmény, hogy varázslatnak hiszi, s alig akar szabadulni a bűvkörödből. Ebből sokan arra következtetnek, hogy valódi varázsló vagy.

Milyen célokat tűz ki magának egy ilyen különleges személy, ha ennyi emberre hatással van?

A kis varázsló gyerekkorában arról ábrándozott, hogy hogyan változtassa meg a rossz dolgokat a világban és ezért mindig tőle telhetően mindent megtett, hogy ebbe az irányba haladjon az élete. Mivel az Úr Kṛṣṇa tudta végig eljövetele célját, nem engedte, hogy sok hasztalan dologgal találkozzon a küldetése során. Feladata volt.

Ahogy csatlakozott a varázslók iskolájához, eleinte határozott jellemével tűnt ki a többiek közül, majd fokozatosan megmutatta állhatatosságát az elvekben és a gyakorlatban, a jóságban és szigorúságban egyaránt.

Idővel több ország felügyeletét is rábízták, megbízható és emelkedett helyzete miatt.

A célja az minden igazi varázslónak, hogy visszavarázsolja a rábízott területen élőket a valóságba és felébressze őket álmukból, amit egy *māyā* nevű boszorkány átka bocsátott rájuk rossz tetteik miatt. Miután Magyarországra került, elkezdte felépíteni kis varázsló gyerekekből a hadseregét, akik neki segítenek majd ebben a nemzetközi álomország projectben.

Mi ez az álomország project? A válasz egyszerű: voltak a valótlan világban álmodozók, akiket egy valódi álomszép világba kellett transzportálnia az adott vezetőnek. Azt, hogy hogyan teszi mindezt, neki kellett okosan összehangolnia az országban levő varázslattal és az egyének saját álmaival. Mivel a boszorkánynak az ölében sokan aludtak, sok megbízott óre is volt, a varázslónak bizony nem volt könnyű dolga sokszor. A mi varázslónknak az sem könnyítette a helyzetét, hogy olykor a kis varázslógyerekeket, segédeket is ki kellett szabadítania a boszorkány kertjéből, mert még őket is néha becsábították *māyā* trükkjei.

De a varázsló határozott volt és komoly rendszert épített fel, így egyre többen vonzódnak kezdtek a szeretetből épített valódi mézeskalács kerítéshez és a palota igazi csemegéből álló szeretet *sandesh* díszítéseire. Mindenkivel csodálatosan, figyelmesen bánt, hiszen mindenkiben az elveszett régi *bhaktát* látta, akik régóta játszanak *māyā* kertjeiben a boszorkány játékaival. Tudta, az út onnan nehéz, nagy elszántság kell, hazatalálni.

Az évek alatt a varázsló nagy fesztiválokat szervezett és megtanította a kis sebédeket is ilyeneket rendezni és más vonzó dolgokat kitalálni, amivel vissza lehet csábítani a valóságba az elvarázsolts emberek.

Gyönyörű könyveket írt, amiknek olyan nagy híre lett, hogy a világon több országban is lefordították, hogy segítsenek mind az ottani varázslóknak, mind pedig azoknak, akik most akarnak hazafelé indulni.

Ez a különleges varázsló ma is sokaknak segít, ezek között vagyok én is. A mai nap ezt a világhírű varázslót ünnepeljük, akinek annyi mindent köszönhet ez az ország.

Kedves Mahārāja, nem tudom elképzelni mi lenne velünk, ha te nem lennél ilyen mesébe illő hős és valódi varázsló, aki egy mosolyával letörli a könnyeket, aki egy bátorító apai szavával újabb erőt felüli tettekre sarkallja a kis varázsló növendékeit, s aki ha nem szidna meg minket néha, soha nem jönnénk rá, hogy nem vagyunk olyan valódi jellemek, mint aminek mutatjuk magunkat.

Te minden képzeletet felülmúlva adod a Kṛṣṇa tudatot és a megvalósításaid tapasztalatait mindazoknak, akikkel kapcsolatba kerülsz.

Egyszer Śrīla Prabhupādának bemutattak egy *gurukulába* meghívott bűvészt, aki igyekezett elkápráztatni őt és a gyerekeket a mutatványával. Śrīla Prabhupāda egy ideig hagyta, hogy őt is használja ezekben és viccet csináljon belőle, de egyik pillanatban határozottan megszólalt. A tanítványai már nagyon kényelmetlenül érezték magukat, hogy ilyen helyzetbe hozták emelkedett lelki tanítómesterüket, de ő ebből is csodálatos tanítást produkált.

Kikerekedett és éles szemmel ránézett a bűvészre és megkérdezte tőle:

Láttam mindezeket, amiket bemutattál. Elővarázsolnál és eltüntetnél dolgokat. Vajon a születést és a betegséget, öregkort és a halált is el tudod tüntetni?

A bűvész zavarodottan és szégyenteljesen állt ott és annyit mondott csak halkán: Nem, Uram.

Mire Śrīla Prabhupāda azt válaszolta: Mert én igen.

A tanítványok pedig *Jaya* Śrīla Prabhupāda kiáltásokkal pecsételték meg a kedvtelést és hangosan megjegyezte egyikük: Te vagy az igazi varázsló, igazi bűvész.

Nekünk te pontosan így vagy a legnagyobb varázsló, akit megismertünk.

Megismertük az igazi születést, s segítesz nekünk eltüntetni azt a halált, amit az emberek olyan nagy tömege tapasztal maya boszorkány ölében.

Köszönöm neked drága Mahārāja azt az indokolatlan kegyet, hogy itt lehetek és kapok szolgálatot, s részt vehetek ebben a nem mindennapi mesében . . .

Szolgád:

Nilamaṇi Cakravatī devī dāsī

Īlamāṇi devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your most auspicious *Vyāsa-pūjā* day.

I have written my offering in the form of a poem, though I'm no poet. Please therefore excuse my mistakes and accept the essence. I would also like to specifically thank you for *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, I have only read a part of the way but already it is clarifying important philosophical points, which despite attending classes on *Mādhurya-kādambinī* and Nectar of devotion, I hadn't grasped.

Feet like lotus'
From which flow nectarean rivers
As on the moon hence moonshine feet
Moonshine because in this world which scorches
Only they give shade
Though the illusion of happiness in the heat is enticing
It beats down mercilessly

Mercy, mercy, mercy I beg for your mercy
My only hope, my only wealth
For you give so bounteously, a true *mahātmā*
Through your podcasts, books, *kīrtanas* and New Vraja-dhāma
A magical place ever expanding in beauty
To counter Kali's effect
As Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara unfold their pastimes

They are so beautiful they capture and reclaim all who come before them
O Rādhē, take pity on this soul
O, Śyāma never let me stray again
O Govardhana-lāla, best of servitors, allow me to serve you
O Gaura-Ṇaṭarāja let me dance in your *saṅkīrtana* mission

Śrīla Prabhupāda, is the key
His books the foundation for all eternity
His example and life the anchor of my little faith

Though I never met him
 I see him through you, Guru Mahārāja
 And how you magnify his philosophical expertise and precision
 His love and intense devotion

I stumble and fall, I don't understand at all
 I struggle to hear you each day
 All I can do is pray
 The secret is to follow your instructions
 No more, no less, not speculate, just ask
 My deepest regret that I didn't learn to ask
 You earlier

So much life I've wasted
 Now no more waste I vow to
 Become yours now
 I must somehow
 You claimed me a long time ago

I desire to be a frontline soldier again
 Now I'm redundant in so many ways
 As motherly commitment binds me
 You've instructed that I make my sons into pure devotees
 And take this responsibility seriously
 Difficult when my heart is far from pure
 And have just begun the on the path

I'm simply performing *puraścaryā-vidhi*
 As I attempt to apply myself to *vaidhī-sādhana-bhakti*
 With my *anarthas* clouding my view at every step
 The more I read the further behind I realise I am
 As you further perfect your perfection
 In your anxiety to please Śrīla Prabhupāda and serve his mission
 What irony when I thought that with time I'd become closer to you

So the gulf between us grows
 But your mercy ever flows
 And fills the gulf
 Your instructions the boat on which I may easily float over to you

All I need is a strong desire
gadā-tṛṣṇā – an unquenchable thirst
 Something greater than this mind, body and senses
 The shackles I brought upon myself by my desire
 Desire, to change association I need

I have faith the process works
 As long as committing offences I avoid
 I know you won't spurn me
 For like Kṛṣṇa you are so kind
 You have no need of me
 Simply by your desire all is done and accomplished
 But for my sake you ask that I follow you

Please give me the gift of devotional service
 I know only you as my saviour
 Without your lotus feet I would drown
 Only they keep me afloat
 Chastise and train me as you see fit
 But make me yours
 Make me qualified to one day serve you
 I long to make you happy somehow
 And to catch your sidelong glance of mercy

It seems impossible from where I am now
 All I can do is battle each day
 And pray
 Taking shelter of the Holy name
 As my only grace

Aspiring to truly be your disciple one day
 Nīlmaṇi devī dāsī

Nimāi Paṇḍit dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year passes; thankfully, a better year than some and I find myself, as usual, truly grateful for the service opportunities that have come my way, by your infinite mercy. Life without the chance of some service to Guru and Kṛṣṇa is simply an empty shadow of existence. Life without life.

Opportunities to render some personal service to you are very few and far between these days, so many godbrothers and godsisters, so little time spent in the UK, so many things you have to do. So when those opportunities do come, they are replete with a very special kind of sweetness. A sweetness that nourishes me for many months afterwards, sustains and inspires me to try harder to somehow become a perfect disciple. I pray to Nitāi-Gaurasundara and Lord Narasimhadeva to help me to give up useless pursuits and purify my crippled heart of the dross accumulated over many millennia, so that I can become that simple and pure hearted servant of you, my Divine Gurudeva, whose mercy is boundless and of which just one drop has saved this fallen wretch.

Please continue to shower that mercy upon me, even though I am not deserving of it. I thank you from the bottom of my heart for all that you have done for me. For pulling me out of the deep dark well in which I had comfortably laid myself and even crawled back into like some snivelling ingrate. In one sense life is harder now than ever but it is sweeter and richer at the same time.

So thank you, thank you, thank you, thank you a million times. Thank you for making me the most fortunate of men. Thank you for accepting me as a disciple. Thank you for rescuing me and re-rescuing me more than once. Thank you for not giving up on me. Thank you for your divine association. Thank you for the precious jewel of service to your lotus feet. Thank you for everything. I cannot repay my debt to you but I will continue to try.

Your eternally grateful servant,
Nimāi Paṇḍit dāsa

Viṣṇu-śilā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to the most merciful Śrī Śrī Dayal-Nitai Gaura-Hari and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

This year went by again with a lot of exciting events, blissful festivals . . . The wonder that is New Vraja-dhāma with its Divine Couple continues to enchant our hearts, there are still a lot of souls out there to be saved by Śrīla Prabhupāda's books and you keep giving us your mercy in so many ways. Out of these I would like to highlight two that I feel were especially significant this year.

First are your podcasts. It must have been about a year ago that you started. They mean a lot to us who are far away from you physically. In spite of phoning you now and again how often did I wonder: Where is Guru Mahārāja? What is He doing now? It is just nice to hear from You. Usually the beginning of the Year when you go to India is most difficult for me, because I miss You, I cannot phone you and even the text messages stop. But this Year it was much better. At last something modern technology can get some credit for. Hearing your voice is almost like your vapuh. *Vapu* means hearing, personal service and reciprocation. At least some of this is accomplished by the pod casts. And what we hear is so valuable. We get answers to our questions that we did not have much opportunities to ask before, your deep insight enlightens us whatever the topic may be: the news, lives of our *ācāryas* or your day. Your understanding is so profound on every subject that it can make things that we did not even think about so relevant to our spiritual lives. And as disciples it is very important for us to know your view on things, your mood, your desires. Podcasts give us a chance to know you better both as a front line soldier of Śrīla Prabhupāda and as a person.

The other thing I wanted to especially thank for is your new book. It is amazing. It makes the path of devotion – and our duties on that path – so clear. Even after having read Śrīla Prabhupāda's books for many Years, so many of His teachings are present in my mind as individual information. I cannot see the full picture nor can I see how everything relates to my practice of devotional service. But *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* illuminates *abideya-tattova* and puts things in order. Surely it will cause a turning point for many devotees in their spiritual lives and be a guidebook for even more throughout their endeavors on the path of pure devotion. I pray to be able to take your words to heart. I want to use it as a map. Thank you for all the time and effort you have put in it. I also think that it can become a lighthouse for the lifeboat of ISKCON while it is cruising the ocean of material existence on its mission of sav-

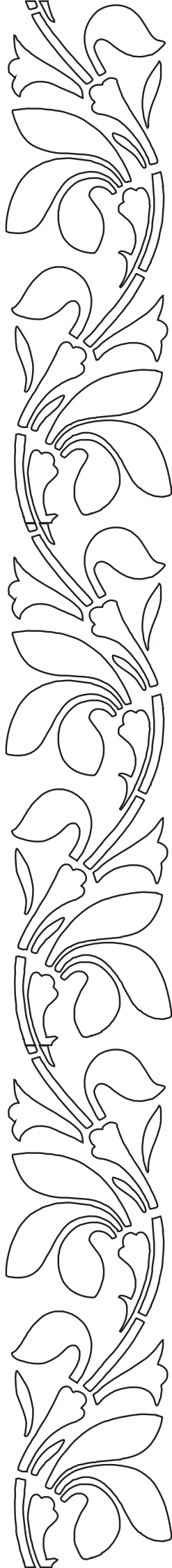

ing the drowning conditioned souls. (I think the same about *The Śikṣā-guru*.) your knowledge, understanding and realization is of topmost caliber and it has the capacity of helping so many devotees. You are a genius Guru Mahārāja and while I cannot hope to have even a particle of your intelligence I hope against hope that one day I can make your understanding mine just like you made your consciousness one with Śrīla Prabhupāda and our previous *ācāryas*.

As always on this day I pray again that I can show my gratitude for these – and all the other – manifestations of your mercy by my activities, by my life. I often hear devotees glorifying you and your godbrothers saying how extraordinary you are, for your spotless characters, great achievements, deep understanding. And they are all true but often my second thought is that if we see these as something remote from us something unattainable then who will maintain the legacy of Śrīla Prabhupāda what to speak of passing it down to future generations. I feel this is a great responsibility for us the disciples of you and your godbrothers. Therefore, although I do feel it as remote, and almost unattainable I pray that I can become your worthy disciple, a worthy representative of Śrīla Prabhupāda’s followers. And after seeing some parts of the world I always think that you are a person, who understands Śrīla Prabhupāda, and who is successful in realizing His will. And all these projects, New Vraja-dhāma and the Hungarian *yātrā*, its efforts to follow Vaiṣṇava culture, your books, podcasts etc are serving this purpose. And while I sometimes find myself “preaching” to devotees that they should not take these things for granted (because they are often not aware that Kṛṣṇa-consciousness could be any different) I pray so that I myself can appreciate your self effulgent presents that are like a torchlight in the dense darkness of Kali. I pray that I become strong enough to fight for your dreams, to sacrifice for them and to realize them in my own life and help others do the same. And to do that with love, care and devotion.

*guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya
āra nā kaṅha mane āśā*

Your servant,
Niṣanta-līlā devī dāsī

Nitāi-prema devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked, megjelenési napodon!

Ismét eltelt egy év és újra megragadom az alkalmat, hogy dicsőítselek téged.

Ha visszatekintek az elmúlt évre, olyan sok dolgot kaptam tőled, hogy szinte már zavarba ejt és arra gondolok, hogy mit is adhatnék én viszonzásul.

A sok személyes instrukció, hogy hogyan változzak jó irányba, hogyan tegyem félre a bonyolult elmét, hogyan kerüljek jobb kötőerőkbe, nagyon sokat segítenek nekem. Nemcsak hogy segítenek, hanem az életem részeivé váltak, mert ezeket alkalmazom a mindennapokban. Hogyan lehet ezt megköszönni? Megpróbálom:

Kedves Mahārāja, te számomra az elesettek megmentője vagy, mindenki kedves barátja. Személyiséged inspirál, hogy én is *bhaktává* válljak. Az én személyes életemben úgy érzem, hogy a pokoltól mentettél meg.

Köszönöm, hogy segítettél, pozitivitást öntöttél belém. Köszönöm, hogy ilyen kegyesen adod nekünk a társulásodat. Köszönöm neked Rādhe-Śyāmát és Új Vraja-dhāmát, ami az egyetlen menedéket jelenti számomra.

Bár én csak most költözöm a Szent *dhāmába*, de engeddd meg, hogy viszonzásul felajánljam neked, hogy azon dolgozom, hogy ezentúl a testemmel és az elmémmel a te szeretett *bhaktáidat* és *mūrtiaidat* szolgálhassam. Talán egyszer e szolgálat által elérem, hogy elégedett leszel velem.

Mindent nagyon köszönök és kérek add az áldásod, hogy elmerülhessek a szolgálatban.

Vaiṣṇava Ṭhākura *kī-Jaya!*

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja *kī-Jaya!*

Szolgád:

Nitāi-prema devī dāsī

Barana Karuna dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Vyāsa Pūjā celebration.

It has been a long time since I wrote any kind of offering and I apologise.

Perhaps I should start by thanking you for continuing to show by example that Kṛṣṇa consciousness is a lifelong commitment and a lifelong experience.

Hearing of your travels, writings and accomplishments in the service of Śrīla Prabhupāda keeps a soul like me enthused to carry on with my chanting and my small service.

Out here in west Wales Kasturi and I and the children, Govinda Sundara, Dīnānātha, and baby Jīva are all thinking of you with our best wishes.

Thank you again for all your kindness.

All glories to your service!

Your servant,

Parama Karuṇa dāsa

Parameśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

Ahogy a parányi lélek örömet keresve, ízlelgeti az anyagi világ gyümölcseit, úgy tapasztalja meg azok keserű vagy édes ízét. Olyan parányi, olyan kiszolgáltott ebben a világban. Ide-oda rángatják őt az anyagi természet kötőerői által keltett vágyai. Ezen, vágyakból épít magának rácsokat az anyagi világ börtönében. Ez az egyetlen dolog, amivel egy parányi lélek rendelkezhet, amit magáénak tudhat, s amivel azonosíthatja magát. A vágy, a vágyai, melyek leláncolhatják őt vagy kiemelhetik innen az anyagi világból, eredeti szeretetteljes kapcsolatába a Legfelsőbbel. Mennyire ritka ezen utóbbi vágy jelen világunkban, amely mentes minden anyagi motivációtól és kizárólag az Úr elégedettségére irányul. Ez a legnagyobb kincs és a legnagyobb érték, ami valaha is birtokolható. Ezen, kincs birtokosa vagy te Guru Mahārāja. Mennyire szerencsések vagyunk mi, akik megkaphatjuk a te társaságot, hiszen számunkra te vagy a tiszta odaadó szolgálat megszemélyesülése. Köztünk élsz, dolgozol, írod a könyveidet, imádod a *mūrtikat*. Az a szeretet, odaadás, mellyel ezen, tetteidet végzed, örök példa és inspiráció számunkra. Az a szeretetteljes ragaszkodás, ami Rādhe-Śyāmához köt, s amivel minket vezetsz hozzájuk, lenyűgöző. A veled való társulás a mi egyetlen esélyünk, hogy ezen, motiválatlan odaadás kifejlődjön a szívünkben. Ez az a társulás, ami a legnagyobb esélyt adta számomra ahhoz, hogy a megfelelő vágyak birtokosa lehessenek.

Köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy lehetőséget adsz nekem is az odaadó szolgálat gyakorlására.

Szolgád:

Parameśvara dāsa

Bārthya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Most megállok egy pillanatra, mert egyre szaporább léptekkel rohanok a mozgó világ tetején. Látszólag előre haladok, a valóság azonban, hogy csak a tevékenységeim lesznek mind sűrűbbek. Ha mégis megállok, és végignézek az életen, egy sivatag tárul fel, amelyben lótuszlábaid nyomai jelentik az oázist, ahol menedéket találhatok a perzselő hőség elől. Szavaid esőcseppek, amelyek enyhítik a szenvedést, a szolgálat pedig, amelyet Tőled kapok, értelmet ad minden erőfeszítésnek.

A cél ugyan távoli – én nem is láthatom -, de a Te ragyogásod a fáklya nekem, amelynek fényénél még én is előre léphetek az úton.

Szeretném alázatosan felajánlani mindazt, amit az elmúlt időszakban a kegyedből megtehettem a *bhakták* szolgálatában. A szent *dhāma* épül és szépül, a *vaiṣṇavák* lelkesek, különleges képességgel rendelkeznek, hogy vonzalmat ébreszenek társaságukra még az olyan méltatlan személyekben is, amilyen én vagyok. A fák és a bokrok új virágot hoznak, hogy Vṛndāvana bársonyos illatával töltsék meg a levegőt, amely Rādhe-Śyāma lenyűgöző formáját lengi körül. A kegyed révén mindenki örül.

Szeretném felajánlani alázatos hódolatomat lótuszlábaid porának, amely képes megtisztítani a három világot. Abban reménykedem, hogy megkaphatom áldásos érintését.

*akṣṇoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-darśanam hi
tanoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalaṁ tvāḍṛśa-kīrtanam hi
sudurlabhā bhāgavatā hi loka*

„Óh, Urunk *bhaktája*! A látás tökéletessége, ha téged látunk, testedet megérintve pedig a tapintás válik tökéletessé. A nyelv egyedül arra van, hogy tulajdonságaidat dicsóitse, hiszen oly ritka ebben a világban az Úr tiszta *bhaktája*.”

Fűzhetek szóra szót, ám dicsőséged leírni nem tudom, csak arra gondolok újra és újra, hogy fiaddá fogadtál az Úr Kṛṣṇa szent nevével, hogy befogadtál Śrīla Prabhupāda családjába, testvéreket adtál, akik segítenek szeretettel, s egy esélyt arra, hogy felébredjek a hosszú, mély álomból.

Azért imádkozom, hogy sikerüljön, s hogy még sokaknak sikerüljön. Ha pedig alkalmasnak találsz majd rá, kérlek, foglalj le kegyesen újra meg újra abban, hogy eszköz lehessenek transzcendentális terveid véghezvitelénél.

Jelentéktelen szolgád:

Pārtha dāsa

Balita-pāvana dāsa és

Dina-tārini dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā –Śyāmasundarának!

Fogadj el tőlünk két őszinte hódolatot,
Kívánunk Neked sok boldog születésnapot.
Megjelenésed életünk legkedvezőbb napja,
Köszönjük, hogy befogadtál minket a családotdba.

Kṛṣṇa mindig a szíved mélyén lakozik,
Ezért az Ő szíve is Hozzád tartozik.
Benne tanítványaid számára is van elég hely,
Rajtunk áll, hogy mennyit fogadjunk ebből el.

Kṛṣṇa *bhaktáit* mindennél jobban szereti,
Szíve várában őket császárrá megteszi.

Bárcsak teljesen biztosak lehetnénk abba,
Hogy Te vagy szívünk egyetlen királya.

Tudjuk, vigyáznunk kell, szíved ne törjük össze,
Mert egy ilyen seb többé már nem gyógyul be.
Ha mindenben követjük utasításaidat,
Talán még mi is megkapjuk áldásaidat.

Te bizalommal kinyitottad szíved előttünk,
És mi tudjuk, hogy nem szabad ezzel visszaélnünk.
Elvetted szívünkben a szeretet magját,
S nekünk ápolni kell, nehogy a gazok elnyomják.

Jelentéktelen szolgálid:

Patita-pāvana dāsa és Dina-tārini dāsi

Bhaktin Birtér Őgi

Hare Kṛṣṇa Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azért írom ezt a felajánlást, mert szeretném megköszönni Neked azt, ahogy fáradtságot nem ismerve törődsz a *bhakták* lelki fejlődésével és ahogy példamutató ételleddel - amit Kṛṣṇának és a prédikálásnak szenteltél - mindnyájunkat arra inspirálsz, hogy szépen gyakoroljuk az odaadó szolgálatot és hogy akarjuk megismerni, megszeretni Kṛṣṇát, életünk Urát.

Mielőtt nekikezdtem e levél megírásának, megkérdeztem az idősebb *bhaktákat*, hogy miről is szól egy ilyen felajánlás, mert még sohasem írtam ezelőtt. Miután elmagyarázták a lényegét, nagyon elszorodtam, mert rá kellett döbbernem, hogy én még soha nem magasztaltam őszintén senkit. Annyira szennyezett a szívem és az elmém, hogy eddig csak arra voltam képes, hogy másokban megtaláljam az apró hibákat és kritizáljak. Pedig a *guru* és a *bhakták* dicsőítésénél nincsen csodálatosabb dolog a világon! Erre a Te kegyedből döbbsz rá, amikor elolvastam a *Veṅu-gītāt*. Kedves Mahārāja, ezekből a könyvekből csak úgy sugárzik az Istenszeretet! Sajnos én annyira szerencsétlen vagyok, hogy a lelki életem és a lelkesedésem olyan anyagi körülményektől függ, hogy ki tart éppen *bhajanát*, ki vezeti éppen a *kīrtanát*, vagy hogy ki a leckeadó. De amikor a könyveidet olvasom, egyre nő a vágy a szí-

vemben, hogy megismerjem Kṛṣṇát, a csodálatos kedvteléseit és az odaadásukról, szeretetükről híres örök társait. Köszönöm Neked, hogy amikor kinyitom bármelyik könyvedet, azzal maga a lelki világ kapui tárulnak ki előttem. Bár teljesen vak vagyok ahhoz, hogy akár csak egy pillanatra is betekintést nyerhessek az Örök Ott-hon Birodalmába, mégis ott pislákol egy halvány reménysugár a szívem mélyén, hogyha megtanulom odaadással teli figyelemmel olvasni soraidat, egyszer talán megkapom a kegyedet és Kṛṣṇa kegyét és igazából meglevenednek majd előttem az általad lefestett mesés szép képek. Hiszen azok nem különböznek Kṛṣṇától, mert általad – egy kristálytisza közegen keresztül nyilvánította meg Kṛṣṇa a kedvteléseit, hogy az olyan feltételekhez kötött és elesett lelkekben, mint amilyen én is vagyok, felébressze a vágyat és felébredjen bennük a vágy: Térjünk haza, vissza Istenhez!

Kedves Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy itt lehetek, hogy megismerhettem a gondos felügyeleted alatt szolgáló *bhaktákat*, és hogy megkaptam a lehetőséget arra, hogy megtudjam ki is vagyok valójában. Ez egy felfoghatatlan érték, egy csoda számomra!

Hálásan köszönöm Neked ezt a Csodát!

Szolgád:

Bhaktin Pintér Ági

Bitavāsa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Ezen a kedvező napon szeretném hálámat és köszönetemet kifejezni, hogy befogadtatok Krisna-völgybe, és egy ilyen szép szolgálatot kaptam Rādhe-Śyāma imádatában.

Azt hiszem, sohasem tudom méltóképpen viszonzni, és meghálálni ezt.

Jelentéktelen szolgád:

Pitavāsa dāsa

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eltelt egy év életünkben. Az írások azt mondják, hogy minden, ami egy tanítvánnyal történik az életében, az a *guru* elrendezése. Kegyed egyetlen csöppje révén ebben az évben is sok lelkesítő dolog történt. Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek a mozgalomban, és hogy ilyen nagyszerű *bhaktákkal* áldottál meg. Volt egy téged dicsőítő történet, amit hallottam, és amiből a te nagyszerűséged is kicsivel érthetőbbé válik számunkra. Ezt Keśava Bhāratī Mahārāja mondta, aki nagyon elismert tanítványa Śrīla Prabhupādának: „Śrīla Prabhupāda mindenhez tökéletesen értett. Főzés, zenélés, *mūrti* imádat, szervezés, prédikálás, filozófia, könyvírás, és még sok mindenhez. Śrīla Prabhupāda óta nem ismeretes még egy ilyen személy, akiben szintén megvannak e csodálatos jellemzők kivétel nélkül, csak Śivarāma Mahārāja.” Kṛṣṇa sok csodálatos tulajdonsággal áldott meg téged, mert kizárólag az ő szolgálatában használod. Aki téged követ jó úton halad. Kérlek, áldj meg, hogy tudjak valamit segíteni neked. Köszönök mindent.

Jelentéktelen szolgád:

Prabhakāra dāsa

Brāṇa-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked, megjelenési napod alkalmából (is)! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amióta Neked írt felajánlásokat hallgatok, olvasok, vagy írok – szinte mindegyikben köszönetet mondanak a *bhakták* azért, hogy Magyarországra jöttél prédikálni. Hallottam egy-két történetet arról, hogy milyen fordulópontjai voltak az életednek, de a nemrég kezembe került podcast-od alapján, jobban megérthettem ezt a folyamatot.

A szemináriumod olyan élvezetes és tanulságos volt számomra, hogy tudatosan naponta csak egy-két bekezdést olvastam el – hogy minél tovább tartson az olvasás.

Olyan jól leírtad a tapasztalataidat, hogy szinte én magam is átéltem az eseményeket. Több alkalommal Veled, és a történetekkel álmodtam.

Milyen jó lett volna, ha hamarabb megismerem életrajzod és az ahhoz fűzött megvalósításaid! Biztos vagyok benne, hogy másképp élem meg a könyvosztást, a *gṛhastā-āśramāba* való lépésem, a templomi szolgálat feladását, a kinti életet és munkát. De sosem késő!

eṣā brāhmī sthitiḥ pārtha   nainām prāpya vimuhyati
sthitoāsyām anta-kāle 'pi   brahma-nirvāṇam ṛcchati

„Ez a lelki és isteni élet útja, melyet elérve az ember megtéveszthetlenné válik. Még ha a halál órájában lépett is rá, képes eljutni Isten birodalmába.” (Bg. 2.72.)

A podcast bevezetőjében azt írod, írásod célja az, hogy segítsd az olvasót visszamenni Istenhez. Ha ez esetemben még nem is történik meg, az biztos, hogy ezzel az írásoddal is közelebb vittél Kṛṣṇához! Nagyon-nagyon köszönöm mind, az inspiráló írásaid és a személyes példamutatásod! Szeretném, hogy minél több léleknek sikerüljön hazatalálni Általad, melyhez minden jót kívánok Neked!

Örök szolgád:

Prāṇa-vallabha dāsa

Braraya-śālinī devī dāsī

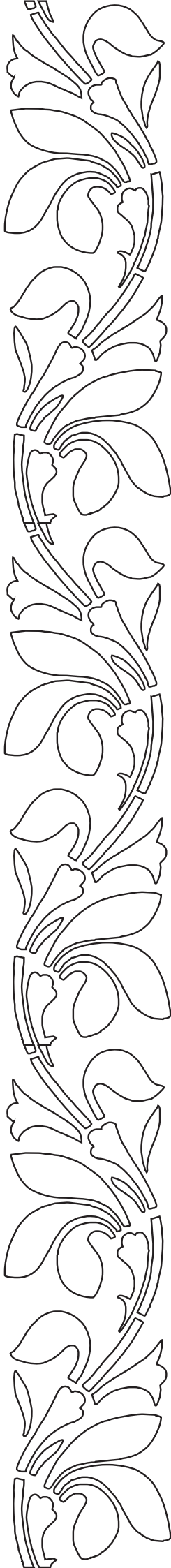
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Kṛṣṇától kaptunk egy nagyon értékes ajándékot: téged Guru Mahārāja, melynek értéke felbecsülhetetlen. És tőled is kaptunk egy csodálatos ajándékot: Rādhā-Śyāmasundarát!

Mikor 96-ban maratonoztunk Rādhē-Śyāma beavatása előtt, még nem ismertük Őket, el sem tudtuk képzelni, milyen kincset kapunk, kik is jönnek valójában köznénk. Te kegyesen megelőlegezted nekük Őket, elhoztad a legdrágább kincset. Bár csak igazán megismerhetném Őket. Bár csak tiszta szeretettel szerethetném Őket!

A te ragaszkodásod Rādhē-Śyāmához nagyon csodálatos és inspiráló. Az a tökéletes gondoskodás és mély szeretet, mely Rādhārāṇīhoz fűz, csodálatos! És

Rādhārāṇī mosolya és ragyogó arca, mikor a közelében vagy: csodálatos! Mintha a szíved trónjáról léptek volna ki, hogy mi is láthassuk Őket. Köszönjük szépen, hogy feltárod ezt a titkos kincsesládikát.

Bárcsak megtanulhatnám megfelelően szolgálni a lótuszlábaidat, ami minden lelki tökéletesség lakhelye: a te elégedettséged az Rādhē-Śyāma elégedettsége, hogy is érthetnénk meg bármit is Róluk nélkül! Kérlek, légy mindig könyörületes hozzám!

Kedves Rādhē-Śyāma, kérlek, közzetek nagyon erősen a lelki tanítómesterem lótusz lábához, soha nem hagyjam el a menedékét!

Emlékszem mikor Ananda-candrikával börtönben voltunk, azt monadtad, legalább nem voltatok illúzióba, mert az anyagi világ valójában egy börtön. Nem is értettem én ezt igazán, a börtön olyan félelmetes, sötét, bűdös és semmi boldogság nincs ott. Tényleg ilyen az anyagi világ? Az nagyon rossz volt. És tényleg ilyen az anyagi világ! És még mindig keresem itt a boldogságot? Ó, Rādhē-Śyāma! Ó, Guru Mahārāja! Ti vagytok a szabadság! Bárcsak ki tudnám nyitni a szívem, és beengedni téged. Hagyni, hogy hazavezess!

Guru Mahārāja! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:

Pranaya-śāliṇī devī dāśī

Brema-guru devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda mindig keresik a kapcsolatot az élőlényekkel. Végülis elég zavarba ejtő szituáció ez egy elesett lélek számára, nem ehhez vagyunk hozzászokva. Egy büszkeségtől ködös fejű ember ha megbántják, nem futkos senki után, inkább haragot tart élete végéig, vagy tovább is. De Ők, Akik egyébként teljesen függetlenek, mégis könyörögnek, hogy térjünk jobb belátásra, és éljünk Velük újra, boldogan. Ahhoz, hogy felismerhessük a valóságot, és meghajtsuk fejünket Kṛṣṇa akarata előtt, szükségünk van valakire, aki hajlandó és képes minket inspirálni minderre. Akivel kapcsolatba kerülve fokozatosan visszanyerhetjük az emlékezetünket. Érvekkkel, tudással, és nagyfokú figyelemmel, szeretettel legyőzi ostoba makacskodásunkat, kapálózásunkat.

Én azt tapasztalom Veled kapcsolatban, hogy bár igenis sokat számít az a tu-

dás, amit átadsz, de ha nem lenne személyes kapcsolatunk, ha nem érezném a törődésedet, nem lenne legalább valami halvány fogalmam arról, hogy milyen egy Kṛṣṇa- tudatos személy, nem tudnék haladni a lelki életben. Mert végső soron a meghódolás egy érzelmi döntés, beleegyezés Kṛṣṇa akaratába, vágyaiba. Pusztán a tudás, a logikai érvek, az intellektuális megértés nem vezet el addig a pontig, hogy megmásítsuk eddigi állásfoglalásunkat, és letegyük a kardot.

Nagyon nehéz feladat a tiéd, nem is foghatom fel ezt, viszont azt a boldogságot sem vagyok képes felfogni, amit akkor érzel, mikor siker koronázza az erőfeszítéseidet. Az Úr Nityānanda így prédikált: „Ó, testvérem, kérlek, énekeld az Úr Hari szent nevét. Ha így teszel, megszabadulsz az ismétlődő születés és halál óceánjából. Kérlek, szerezd meg nekem azt az örömet, hogy felszabadulsz.” Nekem ez a szint egész egyszerűen túl magas, hogy hogyan lehetséges, hogy valaki a saját érdekeit elfelejtve mások lelki boldogulásáért dolgozik. Te tökéletes képviselője vagy a legfelsőbb mesternek, és csak imádkozni tudok hozzád, hogy tarts valahogy mindig a lótuszlábaid közelében, és bár eddig is szorosan fogtad a grabancomat, de kérlek ne is engedj el soha. Igen nagy szükségem van Rád, mint mester, mint örök barát, hiszen javában folyik bennem a háború, és Nélküled nincs győzelem. Kérlek, tarts mindig az odaadás ösvényén, s kérlek, bocsáss meg nekem a csúszásokért, és a sértésekért!

Jelentéktelen szolgáló:

Prema-guru devī dāsī

Bremamoya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked, mivel az Úr Caitanya végtelen kegyével árasztjátok el ezt a lelki boldogságra szomjazó világot!

Legelőször is szeretném megköszönni Neked azokat a csodálatos, eksztatikus élményeket, melyeket felejthetetlen könyveid olvasása közben kegyedből átélhettem. Ahogyan egy szomjazó mohón issza a perzselő nyárban a hűsítő kútvizet, úgy varázsolta újjá írásaid nektárja a kéj által égetett szívemet.

Amikor a könyveidet olvasom, lépten-nyomon felöltik bennem az a gondolat, hogy mennyi forrásanyagot kellett összegyűjtened és formába öntened! Az a számtalan írás, melyekből idézel, nyilván egy kicsit mind eltérő stílusúak, de az a nektár, amit megalkottál belőlük, mindenhol ugyanolyan egységes és édes.

Kegyesen feltárod Rādhe-Śyāma gyönyörűséges kedvteléseinek legrejtettebb részleteit. Mindig elbűvölten olvastam a könyveidet, és soha nem tudtam őket lenni. Ahogy elmerültem bennük, úgy kerültem egyre közelebb a szívedhez. Kegyesen feltárod azokat a drágaköveket (gyémántokat, zafírokat és rubinokat), melyek az Isteni Pár iránti tiszta szereteted fényével ragyognak.

Ez a társulás mindig olyan csodálatos Velük és Veled, hogy nehéz szavakba öntenem. El is határoztam, hogy később újra és újra elolvasom őket.

Ahogy az Úr Kṛṣṇa a *prakaṣa-līlājában* többször elhagyja a *vraja-vāsikat*, úgy az Úr transzcendentális sugallatára Te is nagyon sokfelé utazol, de eközben a könyveiden keresztül mégis folyamatosan együtt lehetünk Veled.

Guru Mahārāja! Végtelenül hálás vagyok Neked, hogy kegyesen megnyilvánítottad a Veled való társulásnak ezt az eksztatikus formáját. Reménykedem benne, hogy még sok-sok ilyen nektárfolyam fog újtára indulni szíved kiapadhatatlan forrástavából, és nekünk pedig lehetőségünk nyílik abban megtisztulni.

Jaya Guru Mahārāja!

Elesett szolgád:

Premamoya dāsa

Brithvi-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget a Te Isteni Kegyednek!

*,sādhu-saṅga', ,sādhu-saṅga' – sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta bhakta társaságát, teljes sikert érhetünk el. (*Caitanya Caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.54)

Tavaly ősszel Prabhupādadeshben együtt lehettem Veled az ELM és a GBC gyűlések során. Nagyon nagy inspiráció és élmény volt számomra szolgálni Téged és alkalmam volt ismét bepillantást nyerni a mindennapjaidba, mely nem sok lélek számára adatott meg.

A személyes társuláson kívül azonban volt még valami lelkesítőbb: az, ahogyan az egyes *bhakták* dicsőítettek Téged. A különböző országok, központok prezidentjeivel, titkáraival folytatott személyes beszélgetések alkalmával – akármilyen témáról volt is szó – szóbakerültél Te. Kivétel nélkül minden *bhakta* kifejezte, hogy milyen nagy szerencsében van részem, hogy a tanítványod lehetek, valamint milyen szerencsések a magyar *bhakták*, akik a Te vezetésed alatt végzik a szolgálatukat. Valamint személyiségeddel és Kṛṣṇa iránti mély odaadással még a tiszta *bhakták* közül is kitűnsz.

Ilyen vagy Guru Mahārāja! Boldog születésnapot!

Szolgád:

Prithvi-pati dāsa

Prīya-bhāṣiṇī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! „Örökké a szolgája vagyok, és Ő örökké a mesterem . . .” írtad egyszer. Te minden pillanatban e szerint is cselekszel. Bemutatod, hogyan kell ragaszkodni a lelki tanítómester utasításához, megérteni a tanításait, és egyé tenni a szíveddel. Számodra a szeretet egyetlen tárgya Rādhe- Śyāma. Mindent azért teszel, hogy Őket elégedetté tedd, mert örülten vágysz a társaságukra.

Kifogyhatatlan a lelkesedésed és a törekvésed, hogy ezt másokban is felébreszd. Csodálatos könyveid, amiknek minden oldalán *premától* ragyogó szíved sugárik egy végső menedék számunkra *māyāval* folytatott küzdelemben.

A Neked végzett szolgálat az emberi életcélok koronaékszere! Vajon mikor jön el az a nap, amikor felébred szívemben a vágy arra, hogy minden pillanatban Téged szolgáljalak, ami az egyetlen út a Legnagyobb Boldogsághoz.

Örök szolgád:

Priya-bhāṣiṇī devī dāśī

Briya-sakhī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Neked, lótuszlábaid porának!

Átváltozott értékítélet, minőségi élet, elmélyült gondolatok, a világ új, más dimenzióba helyezése . . . ezek a dolgok értek engem a Te hatásodra.

Egyedül az számít, hogyan gondolkodom, ez határozza meg létem minden pillanatát. Semmi sem hasonlítható a Te teljes, átfogó, ugyanakkor részletes és elmélyülő gondolkodásodhoz.

Olyan mérhetetlen bizonyosság és megingathatatlan árad belőled, hogy bármit elhiszek neked. Úgy érzem mindent, tudsz rólam, átvilágítasz és nagyon kedvesen mindig a lelki jólétemért fáradozol. Közösségekben azzal, hogy az egyházat erősíted, egyénileg azzal, hogy szemmel tartod a sorsomat. Valószínűleg minden tanítványodat hasonlóképpen érzékeled.

1996. NVD Rādhā-Śyāma beavatása. Hatalmas fesztivál, *guruk*, *bhakták* avatások, köztük engem is tanítványoddá fogadtál. Csak történtek velem az események valakinek az akaratából, aminek én nem álltam ellen, így csodálatos kegyben lehettem részem. Önmagában az, hogy a tanítványod lehetek életem legjelentősebb eseménye, a többi mind e körül forog. Ami esemény történik velem, az a világ kényszere, hogy cselekednem kell. Te megtanítottál, hogyan lehet felülkerekedni az események visszahatásain. Nem mintha ezt tökéletesen megvalósítottam volna, de az is nagyon megnyugtató, hogy ismeretes előttem a mód, amivel csak jelen vagyunk a világban, de az nem hat ránk.

Kedves Guru Mahārāja! Olyan sokat köszönhetek neked: lehetőséget az örök boldogságra, könnyített életet a cselekvés állandó kényszere alatt, önmagam megértését, vizsgálódást a lélek rejtelseiben, végeláthatatlan tanulási lehetőséget, állandóan új ismereteket a megfejthetetlenről. És ez mindennapjainkban pillanatról pillanatra érezhető.

Csodálatos lelki tanítómesteremnek, akinek köszönhetek minden valódi és fontos tudást, ami valaha is számít ebben a világban, melynek megvalósításával kijuthatunk az anyagba zártság börtönéből. Kell ennél több, amit élőlény kívánhat? Örök tudás, örök boldogság, örök létezés a lelki világban. Ennek a lehetőségét képviseled és hozod el tanítványaidnak, és nem kell mást tenniük, mint énekelni a Hare Kṛṣṇa *mantrát*. Nincs ember, aki ennél nagyobb ajándékot kaphat a három világban. Csoda ez! Egész egyszerűen csoda!

Csodálatos, hogy itt vagy, csodálatos, hogy beszélsz hozzánk (magyarul), csodálatos, hogy velünk valósítod meg álmaidat, csodálatos, amit létrehozta. Csodálatos

a hatás, amit a világra gyakorolsz, mert egyszerűen Te magad csodálatos vagy!

Örülök, hogy átélhetem a gondolataidat, örülök, hogy felvilágosítasz minket életünk legfontosabb céljáról, örülök, hogy adod a társaságodat, és hogy veled lehetünk!

Tartson meg Kṛṣṇa jó egészségben és áldjon meg erejével, hogy tovább folytathasd az Ő csodálatos küldetését ezen a világon! Hare Kṛṣṇa!

Elesett tanítványod:

Priya-sakhī devī dāsī

Burjya-śloka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az a gondolat jutott eszembe, hogy mennyire is tiszteletteljes az én hódolatom, amit felajánlok Neked. Vagy írjam inkább, hogy alázatos? Hát ez sem igazi.

Kérlek, bocsáss meg nekem, de nem vagyok a nagy szavak embere. A nagyszerű *bhakták*, Istentestvéreim felajánlásaikban szép szavakkal dicsőítenek Téged, én pedig nagyon ostobának érzem magam, hogy még egy épkezláb mondatot sem tudok összerakni. Kérlek, ne vedd ezt sértésnek.

Ilyenkor persze hálásnak kellene lenni azért, mert megmentettél engem, kimentettél az anyagi lét mocsarából, de egy nagyon találó hasonlattal élve csak egy kukachoz vagyok hasonló, mely folyton vissza akar mászni a mocsokba. Így aztán elég nehéz őszinte mondatokat, gondolatokat leírnom kukac tudatban.

Egyébként már harmadik éve, hogy Franciaországban osztunk könyvet. Különleges elrendezés volt, hogy idekerültem, de valahogy itt ragadtam. Azt mondják, hogy fejlődést érhet el az ember, ha *saṅkīrtanozik*, főleg egy külföldi misszióban. Én azonban még mindig azt érzem, hogy egy őseMBER vagyok. Főleg, ha visszamegyünk a Farmra, vagy ha ellátogatunk a budapesti templomba.

Remélem, azért még nekem is van esélyem megváltozni, és idővel nem csak fejfájást okozni Neked.

A Te szavaiddal élve: a legtöbb, amit egy *bhakta* ilyen alkalomból felajánlhat, az egy tiszta szív. Tán egyszer én is megtehetem ezt.

Mikor ezt a felajánlást írom, már másfél hónapja Indiában vagy. Most gondoltam csak bele igazán, mennyire is hiányoznak azok az SMS-ek, melyeket napi eredményünkre reagálva küldtél.

Elképesztő, de napi kapcsolatban voltam a lelki tanítómesteremmel! Akkor is tudtam, de most még inkább érzem, milyen szerencsések is voltunk. Az eredmények kicsit visszaestek azóta, én pedig gondolkodhatok, mikor fogok végre felnőni.

Hálátlan szolgád:

Punya-śloka dāsa

Būrna-tattva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótusz lábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idén harminc éve annak, hogy Śrīla Prabhupāda elhagyta ezt a világot, és magukra hagyva tanítványait, megkérte őket, hogy folytassák az általa kijelölt lelki utat azzal a céllal, hogy az Úr Caitanya kegye elérjen mindenkit ebben a korban. Nagyon nehéz megjósolni a jövőt, hiszen mindig a jelenlegi nemzedéken múlik, hogy miként bánik azzal az örökséggel, melyet a tanítványi láncolat rájuk hagyományozott, és hogyan hagyja örökül a következő generációnak. Habár, a prófécia azt mondja, hogy tízezer évig lesz jelen e mozgalom a földön, de ez soha sem adhat okot arra, hogy a jövőben bárki is elbízsa magát azzal a tudattal, hogy nem szükséges erőfeszítést tenni a szentnév terjesztése érdekében.

Amikor a visszaemlékezésed olvastam a kezdeti időkről, akkor elgondolkodtam azon, hogy mennyi áldozatot vállaltál annak érdekében, hogy a Śrīla Prabhupāda által ránk hagyott örökség ne vesszen el a *Kali-yuga* viharosan tajtékzó tengerén. Ő megalkotta azt a hajót, amit mi ISKCON-nak ismertünk meg, majd a tanítványaira bízta, hogy ők kormányozzák azt tovább. Számomra ekkor vált érthetővé az, hogy ez a mozgalom, mit is jelent számodra, aki teljes tudatossággal és hálával értékeli Śrīla Prabhupāda örökségét.

Ő nem csak egy működő intézményt hagyott akkor a követőire, hanem azt is elmondta, hogyan és miként kell azt irányítani, fenntartani. Szinte nincs olyan leckéd, ami ne hangsúlyozná azt, hogy az ISKCON sikerének a kulcsa a Śrīla Prabhupāda által lefektetett elvekben van, amit Te nagy érzékenységgel, hűen és kompromisszumok nélkül kezeltél, és kezelsz a mai napig. Ha valamilyen ellentmondás merül fel - legyen az filozófiával vagy szervezéssel kapcsolatos - akkor Te mindig az Ő

tanításait és útmutatásait tartod szem előtt, és minden erőddel és töretlen hittel alkalmazod azokat. Mindig az általa lefektetett elvekkel érvelsz és élsz, példát mutatva mindenkinek, hogyan kell követni, és elkötelezettnek lenni tanítványként a lelki tanítómester szolgálatában. Így mindenki láthatja, hogy milyen lelki ereje van azoknak az elveknek, melyeket követve óriási eredményeket lehet elérni a prédikálásban. Világossá vált a visszaemlékezésedből az is, hogy az egyén nem lehet akadályozó tényező ebben a mozgalomban, nem állhat felette annak, bárkiről is legyen szó, mert az Úr Caitanya vágya, hogy mindenki megkapja a szentnevet, mindennél előrébb való.

Az, hogy az ISKCON jelenleg virágzik, fejlődik, annak ellenére, hogy oly sok nehézségbe ütközik a belső és külső akadályokat illetően, ebben Neked, Guru Mahārāja, vitathatatlan érdemeid vannak. Ebből adódóan minden *bhakta* szíve azt sugallja, főleg a magyar *bhaktáké*, hogy számunkra pótolhatatlan vagy. Nem csak a *yātrā* érdekeit tartod szem előtt, de mindenkire oda figyelsz bármilyen kis odaadással is forduljon Kṛṣṇa szolgálata felé.

Kedves Guru Mahārāja! Az életeddel példát mutatsz számunkra, hogyan kell igazán szeretettel szolgálni Śrīla Prabhupādát és Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Kérlek, ezen a napon imádkozz értem, hogy még ebben az életemben hasonló odaadással tudjalak szolgálni és azon *vaiṣṇavákat*, akik hűen követnek Téged és Śrīla Prabhupāda tanításait.

Szolgád:

Pūrṇa-tattva dāsa

Surusottana dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisance's all glories to Śrīla Prabhupāda.

Sadly I will not be able to be there this year to partake in this year's festivities, I apologise for that.

I remember recently hearing in a podcast how at least once a year on Vyāsa Pūjā day we should say thankyou to our Spiritual Master for all that he has done for the disciple. How can a simple thankyou be enough, it can't! We should be doing something to help you achieve your goals. This year I have reflected on my own vows, achievements, and questioned my own goals, am I really helping you?

My offering to you is a simple one. Yes a thank-you, but also an oath to keep trying to help you by my efforts in book distribution. I have been married for 9 years, been involved in this movement since I was 16. Now I have reached my 35th year of which 15 of them have been distributing books. How is it possible for me to do that? Simple, it pleases you so much, why? Because Śrīla Prabhupāda is pleased by such actions. By pleasing the Spiritual Master the whole parampara is pleased; nothing else should be our goal in life.

We have all experienced your pleasure at others who distribute books, and I have been a receiver of such nectar many times. It maybe a small recognition in a smile or kind words, or an enthusiastic WOW!! Upon hearing how many books have been distributed. You will always want devotees to endeavour to distribute books as you are a great appreciator of book distribution, even holding the distribution of Śrīla Prabhupāda's books over yours. You have been there always encouraging in the importance of such an act. How can I stop? I cant it's an addiction! I'm addicted to the taste! I've seen and felt how Lord Kṛṣṇa acts through devotees while on book distribution. How he responds to your prayers, how he rewards devotees who make an endeavour to help others. Why change that.

Guru Mahārāja I hope and pray that I continue to have the strength to distribute books, and that you have a nice day with plenty of ecstatic kirtan!!!

Your servant
Puruṣottama dāsa

Buṣkarinī devī dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mint mindig, most is olyan nehezen találok a szavakat, hogyan köszöntselek Téged. A bocsánatodat kérem, de be kell látnom, hogy nem tudom ezt illő módon megtenni.

Reggelente, amikor a *Śrī Guro-aṣṭakát* énekeljük, próbálok Rád és Śrīla Prabhupādára emlékezni és a Ti dicsőségetekre. Kérlek, bocsáss meg, de *vyāsa-pūjā* ünnepeden is most Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura imáinak a segítségével szeretnék köszönteni.

A lelki tanítómester egyik legfőbb ismérve, hogy Kṛṣṇa felhatalmazott ügynőkeként kimentí a szenvedő lelkeket az anyagi lét perzselő erdőtüzéből. Ez már most, folyamatosan történik. Ha körülnézek Budapest dzsungelében vagy Új Vraja-dhāma paradicsomában, akkor azt is látom, hogy Śrīla Prabhupāda, az ISKCON és személyesen Te, Śrīla Guru Mahārāja kimentettetek abból a pokolból, amiben az emberek nap mint nap élnek. Pāvanī mātājī pedig személyesen bemutatta, hogy a Te utasításaid követve és szavaid erejétől felhatalmazva vissza tudunk menni Kṛṣṇához. Köszönöm ezt a páratlan lehetőséget, melyet nekem is megadtál. Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál, melyek a szenvedő emberek menedékei.

A lelki tanítómester mindig elmerül az Úr Kṛṣṇa Szent Neveiben, és azt az egyedülálló, transzcendentális boldogságot, melyet így tapasztal, mindenkivel meg szeretné osztani: ezért prédikál. Nem kétséges, hogy Te, Guru Mahārāja, ékes példája vagy e szavaknak is. A Szent Név Nap fesztiválok, vagy akár csak az esti Vraja-dhāmai *bhajanák* is ezt mutatják. A magyarországi prédikálás és könyvosztás eredményei pedig messzi földön is ismertek. Mindennek Te vagy a motorja, a mozgatórugója. Sajnos nekem sok hiányosságom van abban, hogy ily módon, a prédikáláson keresztül szolgáljak. Tudom, hogy ez az, ami a leginkább elégedetté tesz Téged. Próbálok ezt a hiányt bepótolni, de feltételekhez kötött természetem miatt bizony sok nehézséggel találok szembe magam. Köszönöm a lehetőséget, ami nekem is megadatott, hogy kegyedből részese lehetek az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának. Köszönöm a Szent Nevet. Köszönöm, hogy olyan szép példa vagy, mint mindenben, a prédikálásban is. Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid előtt, melyek az Úr Caitanya kegyét záporozzák mindenkire.

A lelki tanítómester mindig az Úr Kṛṣṇa és társai templomi *mūrti* imádatát végzi, és tanítványait is lefoglalja benne. Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga imádata, annak kifinomultsága és „édessége” minden vendéget rabul ejt. Kell-e ennél ékeőbb bizonyíték az előbbi állítást alátámasztani? Hadd ajánljam hát tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnak, melyeket követve visszatalálunk Kṛṣṇához.

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, és amikor látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Erről szintén személyesen meggyőződhettem, amikor Új Vraja-dhāmában több alkalommal a *prasādam* közepén szóltál a szakácsnak, hogy ízlik-e vagy sem, amit főzött. Különös gonddal ügyelsz arra, hogy a Rādhē-Śyāmának szóló felajánlások a lehető legjobbak legyenek. Köszönöm, hogy évek óta minden nap Kṛṣṇa nektári *prasādáját* ehetem, mely oly ritka kincs ebben a világban. Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál, melyek a transzcendentális ízeket hozzák el nekünk.

A lelki tanítómester mindig mohón vágyik arra, hogy megízlelhessen azt a nek-

tárt, amit Śrī-Śrī Rādhā-Kṛṣṇa kedvtelése, tulajdonságai, formája és Szent Neve jelentenek. Te azonban ezt a nektárt nem tartod meg Magadnak: mindenki számára hozzáférhetővé teszed leckéiden, *bhajanáidon* és könyveiden keresztül. Így mindenki elérheti és gyakorolhatja az élet tökéletességét: emlékezni és szeretettel szolgálni Rādhē-Śyāmát. Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuusz lábaidnak, melyeknél a valódi nektár fakad.

A lelki tanítómester mindig bensőségesen szolgálja Rādhāt és Kṛṣṇát Vṛndāvanában és nagyon kedves az Isteni Pár számára. Sajnos nincsenek lelki szemem, hogy ezt tapasztalhatnám, de ez úgyis tény mindenki számára, aki Új Vraja-dhāmában él. Felmérhetetlen szerencse folytán egy ideig én is élhettem a Szent *dhāmában*, úgyhogy érzem és tudom, hogy ez a kijelentés igaz: Guru Mahārāja Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara egyik felettébb közeli társa. Újból és újból tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuusz lábaidnál, melyek titokzatos szerencse forrásai.

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint az Úr Kṛṣṇát, az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, mert Ő az, aki Kṛṣṇa követeként cselekszik ebben a világban és így nagyon kedves az Úrnak. Te valóban nem teszel mást, mint Śrīla Prabhupādát képviseled mindig, mindenkor. Mindig az Ő utasításait követed, mindig az Ő szavai szerint cselekszel és élsz. Nincs más vágyad, minthogy elégedetté tedd Isteni Mesteredet. Śrīla Prabhupāda Kṛṣṇa missziójával jött ebbe a világba – vagyis mint az Úr követe. Mivel Te Mesteredet követed és képviseled, ezért a fenti állítás Rád is teljes mértékben igaz. Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuusz lábaidnál, melyekkel kapcsolódhatunk a *guru-paramparához*.

A lelki tanítómester kegyéből kapja meg az ember Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül lehetetlen fejlődni a lelki életben. Az elmúlt években olyan sok kegyet kaptam Tőled. Vraja-dhāmában élhettem, személyesen szolgálhattalak, azután pedig elfogadtál, mint leendő tanítványod és avatásban részesítettél. Nem vagyok rá méltó, alkalmas. Csak próbálkozom, de mindig úgy érzem, hogy olyan messze vagyok a céltől. A cél számomra az, amit akkor mondtál, amikor elfogadtál. Nekem adtad a *praṇāma-mantrádat* és azt mondtad, hogy ez azt jelenti: *praṇā* – és mostantól mindenem a Tiéd. A szavaim, a tetteim, a testem, a gondolataim, a vágyaim, az érzéseim, a törekvésem... mindenem. Guru Mahārāja, sajnos olyan messze vagyok még ettől! Csak a kegyedért esedezem, nem tudok mást tenni, hogy megbocsáss minden hibáért és sértésért, ahogy egy apa megbocsát csetlő-botló kisfiának. Amikor a *daṇḍavat-parikramāt* csináltam azt mondtad, hogy sokkal több kegyet fog érte adni Rādhē-Śyāma, mint gondolnám. Nagy hitem van a szavaidban. Ahogy tudod, a fő cél az volt, hogy csak tudjak mindig Rád és arra emlékezni, hogy a szolgáló vagyok. Hogy tudjalak egész életemben szolgálni és elégedetté tenni. Ha most még nem is sikerül, de kegyedből és Rādhē-Śyāma áldásából tudom, hogy van remény. Köszönöm ezt a reményt és köszönöm, hogy elfogadtál, elfogadsz a hibáim és hiányosságaim ellenére is. Már oly sokszor láttam, és most tapasztalom

is, hogy kegyednek nincs sem feltétele, sem határa. Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuşzlábaidnak, melyek a szeretet édes nektárjának kiapadhatatlan forrásai.

*tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru māṁ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

Minden dicsőséget Neked! Śrīla Guru Mahārāja *kī-Jaya!*

Szolgád:

Puškariṇī devī dāsī

Buṣpagopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Leborulok lótuşzlábaid előtt és alázatos hódolatomat ajánlom Neked ezen a nagyon kedvező és csodálatos napon, megjelenésed alkalmából.

A *Caitanya –caritāmṛtāban* egy nagyon szép és tanulságos rész található, amikor Advaita Ācārya az Úr Kṛṣṇához könyörög, hogy jelenjen meg ebben az anyagi világban. Az *ācārya tulasī* levél és Gangesz víz felajánlásával imádta az urat. Szüntelenül Kṛṣṇa lótuşzlábara gondolt, és hangosan könyörgött Hozzá, hogy jelenjen meg és indítsa el a szent név éneklésének mozgalmát.

„Śrī Caitanya alászállásának legfőbb oka tehát Advaita Ācārya könyörgése volt. Az Úr a vallás védelmezője, *bhaktája* vágyából jelenik meg.” (Cc. *Ādi-līlā* 3.110)

A következő vers azokról a tiszta *bhaktákról* szól, akik mindig a szemük előtt látják, egyfolytában hallják, és a szívükbe zárják imádott Urukát.

*tvaṁ bhakti-yoga-paribhāvita-hṛt-saroja
āsse śrutekṣita-patho nanu nātha puṁsām
yad yad dhiyā ta urugāya vibhāvayanti
tat tad vapuḥ praṇayase sad-anugrahāya*

„Óh, Uram! Tiszta *bhaktáid* mindig szemük előtt látnak, s egyfolytában hallanak Téged. Ott lakozol lótuşszívükben is, melyet megtisztított az odaadó szolgálat. Óh,

Uram, akit magasztos imák dicsőítenek! Különleges kegyedből megnyilvánulsz *bhaktáid* előtt azokban az örök formáidban, melyekben imádnak Téged.” (Cc. *Ādi* l. 3.111)

Guru Mahārāja, a te szereteted és odaadásod végtelen szeretett Uraid, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránt, és minden gondolatodat Ők töltik be. Mindi Őket látod és hallod a szíved mélyén.

Śrīla Prabhupāda a vershez fűzött magyarázatában azt írja:

A *yoga* folyamatának mindenek felett álló tökéletessége az, ha valaki állandóan az Úrra gondol. Aki ilyen gondolatokba mélyed, az a legjobb minden *yogī* közül. Ezt a transzcendentális elmélyülést *samādhinak* nevezik. A tiszta *bhakta*, aki mindig az Istenség Legfelsőbb Személyiségére gondol, rendelkezik a kellő tulajdonságokkal ahhoz, hogy láthassa az Urat. Amikor e végtelen sok formáról hallva a *bhakta* ragaszkodni kezd valamelyikhez, és mindig Rá gondol, az Úr megjelenik előtte abban a formában. Az Úr Kṛṣṇa különösen azoknak a *bhaktáknak* jár kedvében, akik rendkívül emelkedett transzcendentális szeretetüknek köszönhetően mindig szívükben hordozzák Őt.

Guru Mahārāja, Rādhā-Śyāmasundara a te hangos és szívhez szóló imáid és könnyörgéseid miatt jöttek el Új Vraja-dhāmába, és ontják szeretetüket a feltételekhez kötött lelkekre. Te örökké Rādhe-Śyāmát tartod a szíved lótzuszán és minden szívverésed az Ő neveiket visszahangozza.

Nagyon szépen köszönjük, hogy ezen a csodálatos helyen, Új Vraja-dhāmában élhetünk Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundara, Te, és a *bhakták* menedékében. Kérlek, ne haragudj tökéletlen próbálkozásainkért az odaadó szolgálat során, és kérlek szépen, tarts mindig a *vaiṣṇavák* és a lótzuszlábaid szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:

Puṣpagopāla devī dāsī

Rādhā-Gorinda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrī Guru and Gauranga. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*durgame pathi me 'ndhasya skhalat-pāda-gater muhuḥ
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena santaḥ santv avalambanam*

“My path is very difficult. I am blind, and my feet are slipping again and again. Therefore, may the saints help me by granting me the stick of their mercy as my support”. (CC. *Antya-līlā*, 1.2)

I had a difficult time, and this *śloka* was my desperate prayer. I felt lonely, forgotten, and hopeless. At that time you made that phone call which made me to understand that the leaves of *kleśaghñī* and *śubhadā* finally appeared in my life too. You felt compassion and kindly offered me the stick of your mercy. *Cakṣuḥ sūrya ivoditaḥ* — A ray of hope appeared in my heart, which later transformed into a big warm sun of feeling that somebody cares about me. I felt how just by a few phone calls and a few emails you invoked the end of my heart’s freezing cold winter, which healed my spiritual chill, and dissipated the fog of uncertainty and doubt.

This dissipating ignorance sun, of your affection, kindness, and love, brought a whole happy springtime with the flowers of “Kṛṣṇa in Vṛndāvana”, association with you bumblebees like disciples, the heavenly music of New Vraja-dhāma’s *kīrtanas*, and enjoyment of fresh water from your full of nectar rivulets of *kṛṣṇa-kathā* lectures, and other blessings which lead to the ocean of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma’s lotus feet.

Śāstras reveal that Śrī Kṛṣṇa is the Absolute Truth that we must search for, directly and indirectly, in all circumstances:

etāvad eva jijñāsyāṁ tattva-jijñāsunātmanaḥ
anvaya-vyatirekābhyāṁ yat syāt sarvatra sarvadā

“A person who is searching after the Supreme Absolute Truth, the Personality of Godhead, most certainly search for it up to this, in all circumstances, in all space and time, and both directly and indirectly”. (SB 2.9.36)

Śrī Kṛṣṇa is unlimited. Therefore different previous *ācāryas* and saints in our ISKCON movement, under Śrīla Prabhupāda’s eternal guidance, give unlimited, different explanations about Him. No doubt, their descriptions and revelations are beautiful and interesting and lead the searching soul towards Him.

But only after hearing your descriptions of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma’s glories, names, activities, and seeing Their forms that you manifested in New Vraja-dhāma, I felt that finally I have found Him - that very Kṛṣṇa, that I was consciously or unconsciously searching for. By your association I got a hint of what it means when *jñāna* transforms in to *vijñāna*.

Under your guidance my search ended in a humble desire to surrender, which in Śrīla Prabhupāda’s movement means to assist Guru and Gaurāṅga in their preaching mission. Beside this, preaching work will be the best remuneration to you for your causeless stick of mercy. “*Dakṣiṇo jñāna sandeśaḥ* — One may offer remuneration to his spiritual master, who has enlightened him, by distributing the same

knowledge to others, thereby pleasing the *ācārya*. Preaching work thus constitutes the highest form of remuneration.”

I remain eternally indebted to you and will eternally beg for your stick of mercy, and will always seek to have as much as possible of your personal association. Only under your guideline and fatherly affection, I will be able to purify my heart and make my soul fit to eternally bring pleasure to the Śrī Śrī Rādhē-Śyāma that I have once lost and ignored for a long, long time.

*he guro jñāna-da dīna-bandhu
svānanda-dātā karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„O spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vṛndāvana (New Vraja-dhāma), you have descended for the welfare of fallen souls like myself and you are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa. Please be kind upon me.”

Your eternally indebted,
Rādhā-Govinda dāsa

Rādhā-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most írhatnám, hogy megint eltelt egy év és itt a nagy lehetőség, hogy újra elmerüljek a Rólad szóló gondolatokban, meg abban, hogy mit is tudnék felajánlani Neked. Nem írom, hiszen eddig nem írtam túl sűrűn felajánlást Neked.

Mióta a Farmon élek, kicsit máshogy látom a világot, máshogy látom a *bhaktákat*, máshogy látlak Téged. Szeretném ezúton kifejezni hálámat azért, hogy lehetővé tette számunkra, hogy itt élhessünk Krisna-völgyben, Új Vraja-dhāmában.

Először nem tudtam elképzelni sem, hogy mi lesz a szolgálatom, de lelkesen jöttem, mert reméltem, hogy biztosabb alapokon, egy biztosabb helyzetben tudom

majd végezni azt. Aztán amikor megérkeztem feleségemmel együtt, akkor Rādhe-Śyāma különleges kegyében részesített minket, hiszen nagyon gyorsan olyan sok szolgálattal látott el bennünket, hogy néha azt sem tudtuk nappal van-e vagy éjszaka. Gyorsan bontakozott ki előttem is a vízió, hogy Krisna-völgy egy olyan lelki faluközösség, mely a *bhakta*-társadalom széles rétegének képes a természetének megfelelő szolgálatot adni. Aztán egyre másra jöttek a különböző hatások, érdekességek: szolgálat, a Krisna-völgyi vezetés megismerése, a *bhakták* Rādhe-Śyāma felé való szolgálata és vonzalma. Mindezek megszilárdították eltökéltégemet és még lelkesebbé váltam arra, hogy mindent adjak, amit csak tudok: energiát, szolgálatot... magamat. Azóta próbálok komolyabban részt vállalni Új Vraja-dhāma fejlesztésében, szervezésében és próbálok a szolgálataimat, rám bízott feladatokat megfelelően végrehajtani.

Mahārāja köszönöm, hogy olyan *bhakták* közé kerülhettem, mint Gaura-śakti prabhu, Manorāma prabhu, Citta Hari prabhu, Rādha-kānta prabhu és a többi Farnos *bhakta*. Köszönöm, hogy ilyen jó lehetőséget adott a Kṛṣṇa-tudatban való fejlődésre. Kérlek, add a kegyed, hogy megfelelő szolgálója tudjak lenni a közösségnek és Rādhe-Śyāmának.

Szolgád:

Rādha-Kṛṣṇa dāsa

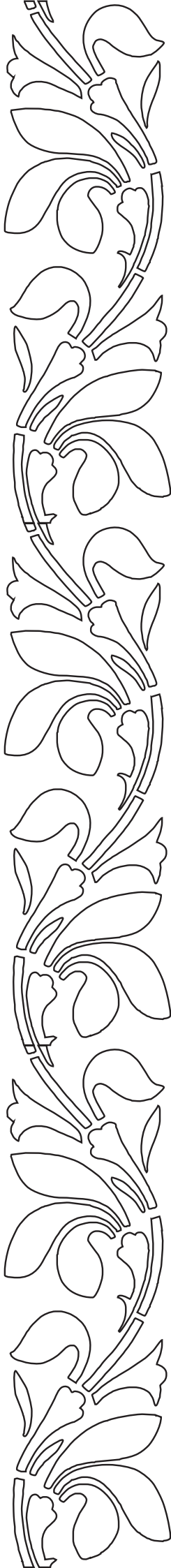
Rādha-kunḍa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked, megjelenési napod alkalmából!

Amikor ezt a felajánlást írom, itt Új Vraja-dhāmában már szinte nyár van, a fecskék is visszatértek, csak te vagy még mindig Indiában. Már mindenki nagyon vár. Tudjuk, a könyved írod Új Vraja-dhāmáról. Mindig olyan csodálatos könyvek kerülnek ki a kezéd alól, és mi úgy várjuk a megjelenésüket! Amikor olvasom a könyveidet, úgy vélem tudatlanságom, lelki vakságom fátylai lebuknak fel, betekintést adva a lelki világba.

Emlékképek sorozata tör fel bennem: a veled való első találkozások egyike, ahogy kedvesen elfogadtad a kis gyöngyvirág csokrot; az első instrukciók, amiket kaptam tőled; a büszkeségem okozta konfliktusok; a '92-es fesztivál, ahol személyesen szolgálhattalak, s ami azóta is életem legszebb élménye; az avatásaim és az a

rengeteg kegy, amit a 17 év alatt kaptam tőled; levelek, szavak, utasítások, szolgálatok, személyes törődés formájában. Az a vágy, hogy nagyon szépen szolgáljalak, egyre erősebb bennem. Végtelen hálával és szeretettel van tele a szívem, ha rád gondolok: mennyi erőfeszítésedbe is került, hogy itt vagyok, és továbbra is életem céljának tekintem, hogy visszatérjek, haza Istenhez. Ez a céloom, de az eszköz a vágy a szívemben, hogy téged mindig elégedetté tegyelek, és soha ne okozzak szomorúságot Neked. Elfáradt, megöregedett a testem, de a lelkesedésem fiatal maradt, hogy amíg valami ki hasznomat is lehet venni, azt a szolgálatodba ajánlhassam. Te, Guru Mahārāja, mindenből ki tudod hozni a legjobbat, még belőlem is. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek. Köszönöm, hogy mindig velem vagy a leckéiden, instrukcióidon, álmaimon keresztül, és hogy annyi figyelmet szenteltél és szentelsz nekem a *vapuban* is. Én nagyon elesett vagyok, és „nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok, és lassan elszáll belőlem az élet”.

Mégegyszer mindent nagyon köszönök.

Elesett szolgád:

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-rāma devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Minden ember sikeressé szeretné tenni az életét. Tudatlanságuk miatt anyagi dolgokon keresztül próbálják megteremteni a boldogságukat. Az anyagi energiának azonban más a természete. Minden anyagi dolognak van kezdete vége. Így a boldogságnak is, illetve az elért sikereknek is.

Az értelmesebb emberek az igazságot próbálják megkeresni, megérteni. A folyamat akkor csodálatos, ha valaki hiteles tudásra tesz szert, s azt a gyakorlatba is be tudja tenni.

A Kṛṣṇa-tudat folyamata, a szentírások, a szent Név Kṛṣṇa kegye. Ezekkel az életünket tökéletessé, sikeressé tehetjük. Ahhoz viszont, hogy igazán sikeressé váljunk tanítókra van szükségünk, akik a saját példájukkal mutatnak utat a számunkra. „Fordulj egy hiteles lelki tanítómesterhez, szolgálj Őt, s tudakozódj Tőle alázatosan. Az önmegvalósított lelkek tudnak csak tudásban részesíteni, mert Ők már látták az igazságot” - mondja Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītā*ban.

Ilyen példamutató személy vagy a számunkra Te is Guru Mahārāja. Dicsőséges a nap, amikor megjelentél az anyagi világban. *Bhaktaként* mindent feláldoztál, ami fontos egy embernek ebben a létben. Mindent Kṛṣṇa szolgálatába állítasz.

Számomra csodálatra, tiszteletre méltó a hited Kṛṣṇában, odaadásod a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében, szilárd meggyőződésed lelki tanítómestered utasításainak követésében.

Śrīla Prabhupāda egyszer beszélt a sikere titkáról: „ Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura áldásával kezdődött.. Nem vagyok gyakorlott, tanult és különleges képességekkel sem rendelkezem. Az egyedüli dolog az, hogy hittem a szavaiban. Úgy is mondhatnánk, hogy ez az én képesítem. Bármilyen sikert értem el, az annak köszönhető, hogy szilárd hittel rendelkezem utasításaiban.”

Ez hát a *vaiṣṇavák*, Śrīla Prabhupāda és a Te sikered kulcsa is. Hit Kṛṣṇában és a lelki tanítómester utasításában. Hit és az utasítások gyakorlatba tétele, megvalósítása.

Minden ember sikeressé szeretné tenni az életét. A siker kulcsát (Kṛṣṇa-tudatot, Kṛṣṇát) pedig Kṛṣṇa tiszta *bhaktái*, a *vaiṣṇavák* tudják saját példamutató életükkel átadni.

Guru Mahārāja köszönöm az értem, és másokért tett erőfeszítéseidet., köszönöm az utasításaidat, amellyel a sikeres élet felé terelsz bennünket. Kérlek, fogadd szeretettel az alábbi verset:

*he guro jñāna-da-dino-bandho
svānanda-dātā karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül Te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek légy kegyes hozzám!”

A Tőled kapott „kulcsot” a mai napig próbálom használni. Próbálom sikeressé tenni mások és a saját életemet, hogy vissza térhessünk eredeti helyzetünkben, Kṛṣṇa szolgálatához.

Szolgád: Rādhā-nāma devī dāsī

Rādhāngī dāsī

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

E könyv, mit most kezeidben tartva olvasol,
Gyümölcse annak a szeretetnek, mit a *bhakták* irántad éreznek.
Kik leültek egy csendes helyen, távol a világ zajától,
Hogy papírt és tollat ragadva, csak rád gondolva,
Megpróbálják leírni mindazt, mire nincsenek szavak.

Elmerengve a tőled kapott kedvességen, figyelmességen,
Bátorításon és tanításon, mit szüntelenül és fáradhatatlanul adsz nekünk,
Azt sem tudjuk, hol kezdjük el leírni, hogy mi mindent köszönünk.

Mert se vége, se hossza nincs a tengernyi kegynek, és a rólad szóló emlékképeinknek,
Mik szinte versengenek egymással az elménkben.
Eközben néha mosolygunk, néha a könnyek homálya lebeg a lapunk felett.
Nem azért könnyezünk, mert fájdalmas az emlék,
Hanem mert rájövünk, hogy nélküled semmit nem érne az életünk.

A végén annyit írunk: Köszönök MINDENT!
MINDEN. Ebben az egyetlen szóban rejtettük el a sok szép emléket és kegyet,
Remélve, hogy egyszer megfizetünk érte.
De reményünk csak remény marad, hiszen hogyan is fizethetnénk vissza?

Most szeretetünk és imáink özöne szárnyalnak feléd,
Lótuszlábaidnál biztos menedékre lelvén.
Kérlek, fogadd el mit ajánlani tudunk, még ha nem is tökéletes,
Mert hidd el minden vágyunk az, hogy egyszer azzá legyen.

Utóirat:

Az élet túl rövid, s nem tudni mikor ér véget,
És sajnálnám, ha nem mondhattam volna el, hogy:
Szeretlek Téged!

Szeretettel, örök szolgád:
Rādhāngī dāsī

Rādhārādhya dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

Végtelenül szerencsés minden lélek, aki indokolatlan kegyedből bármilyen rövidke időre is megkaphatja társaságodat. Mi, akik itt élünk az otthonodban, mi vagyunk a szerencsések legszerencsésebbjei. Sokszor megkaphatjuk a társaságodat, sokszor ott lehetünk *kīrtanáidon* és sok lehetőségünk nyílik közvetve vagy közvetlenül szolgálatot ajánlani Neked. Részesei lehetünk annak, ahogy szívedből itt Krisna-völgyben megnyilvánul a lelki világ. Láthatjuk, ahogy *bhakták* születnek és távoznak el. Élhetjük azt az életet, amelyről mások csak álmodnak: minden percünk, életünk minden mozzanata kapcsolatban lehet Rādhe-Śyāmával, az Ő szolgálatukkal.

Mindig úgy érzem, hogy bármennyire is igyekszem, képtelen vagyok akár csak töredékeiben is viszonzni azt a sok kincset, amit Tőled kapok. Rādhe-Śyāma és lakhelyük szolgálata, a *bhakták* társasága, s minden csepp nektár melyet ezeken keresztül kapok, mind-mind megfizethetlenség. Életem minden pillanatát szolgálat-tá teszed, s ezzel csak még jobban adósoddá válok.

Ha megfizetni nem is tudom, megpróbálom megköszönni ezt Neked. Megpróbálom szolgálattal megköszönni, hogy szolgálhatok, s tudom, hogy ezzel a szerencsések között is még szerencsésebbé válhatok.

Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:

Rādhārādhya dāsa

Rādhārāṅgī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótu-szlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, és a Te megjelenésednek!

Éppen megjelenési napod előtti este kaptam elolvasásra a Kṛṣṇa-tudatos életutadról szóló visszaemlékezéseidet, melyet számítógépre mondtál fel. Persze nem tudtam letenni, és éjjel utáni-g azt olvastam. Nagyon nagy hatást tett rám a hited és

eltökéltséged, amivel mentél, és mész előre a Kṛṣṇa-tudatban. Az elkötelezettséged Śrīla Prabhupāda és az ISKCON felé, amit semmilyen nehézség nem tudott meg-ingatni.

Persze mikor a magyarországi prédikálásról kezdte beszélni, visszajöttek nekem is a régi emlékek, érzések, „a régi szép idők”. Mikor először mentünk ki könyvet osztani '89 nyarán. Pesten a Ferenciek terén a metró kijáratnál kipakoltuk a könyveket, s az emberek csak vitték a *Bhagavad-gītā*, tizet-húszat naponta. Még emlékszem az első vidéki *saṅkīrtanára*, mikor Hari-priyával telepakoltuk a Trabantot *Bhagavad-gītával*, és Tökéletes *yogával*, s elindultunk a Balaton-partra, hogy addig nem jövünk vissza, míg mindet ki nem osztjuk. S pár nap alatt elfogytak a könyvek. Vagy később, mikor a régen nyomtatott könyvek elfogytak már, s Te szeretted volna, ha nagy könyveket nyomtatnánk és osztanánk. Akkor lett a Caitanya tanítása lefordítva. Először nem hittük el, hogy lehet utcán, aluljárókban is nagy könyveket osztani. Aztán csak próbáltuk, hogy Te elégedett legyél, s később negyvenötvenet is osztottunk naponta. Akkor tényleg azt hittük, hogy életünk végéig csak könyvet fogunk osztani.

Emlékszem a '92-es fesztiválra, kérted, hogy osszunk előre jegyeket. Először azt hittem, hogy ez egy lefokozás a könyvosztásból. De mikor láttuk, hogy mennyi ember jön, mindenki éneklő a Hare Kṛṣṇát, táncolnak, *prasādamot* esznek, és könyveket vesznek, s Te mennyire boldog és elégedett vagy, akkor inspiráltak lettünk előre menni a következő városokba és meggyőzni az embereket, hogy vegyenek jegyeket.

Nemrég Candradoya prabhu kapott egy videokazettát '93-as fesztiválturnéről, s levetítették itt a templomban. Mikor meghallottam ezt a régi Kṛpa-moya prabhu féle dallamot, teljesen szíven ütött. S láttuk, ahogy Te, Guru Mahārāja, s Govinda Mahārāja, Indradyumna Mahārāja, Keśava Bhāratī Mahārāja s Gurukula Mahārāja együtt táncoltok a színpadon. Napokig csak ez a dallam és ez a kép járt a fejemben. S ahogyan az utolsó budapesti fesztivált szervezted. Már *maṅgala* után mindenki kiment a Sportcsarnokba, s te, mint egy tábornok vezettél minket. Egész nap hangosbeszélővel járkáltál, mindent és mindenkit személyesen irányítottál. Az eredmény persze csodálatos volt.

Elgondolkoztam, hogy akkor mennyire lelkesek voltunk, mennyi hitünk volt Benned, hogy a követünk Téged, mert Te elégedetté teszed Śrīla Prabhupādát, minden rendben lesz. Nem is gondoltuk akkor, hogy mi lesz az eredménye ennek a *saṅkīrtanának*, prédikálásnak, fesztiválózásnak. Hogy később eljönnek, s megnyilvánulnak Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, s Rādhā-Śyāmasundara. Lesznek gyönyörű templomok és farmközösség.

Persze minden abból az erős vágyból nyilvánult meg, amivel Śrīla Prabhupādát elégedetté akartad tenni.

Rādhe-Śyāmát elhívtad, s Velük együtt a lelki világot is elhoztad nekünk. Mindent az ölünkbe raktál, a szent nevet, a szolgálatot, a könyveket, a *bhakták* társaságát, a *mūrtikat*. Most mégis úgy érzem, nehezebb azt a hitet és lelkesedést fenntartani, mint a kezdetekben. Könnyebb volt csak *sādhanázn*i és kimenni könyvet osztani. Persze tudom, hogy ezt sem tudnám már csinálni. Idén is azt mondtad rám, hogy be vagyok rozsdásodva, amikor próbáltam egy napot kimenni maratonon. Rá kell jönnöm, hogy könnyebb volt akkor a Te személyes társulásod és inspirációd hatására a *saṅkīrtanának* meghódolni, mint az egész életünkkel meghódolni.

Te, mint jó szülő próbálsz most inkább önállóságra tanítani bennünket. Hogy rohanjunk minden apró-cseprő problémával Hozzád, hanem próbáljuk meg eddigi Kṛṣṇa-tudatos tanításaid alapján megoldani azokat. Persze ez nekünk fájdalmas, hogy nincs annyi személyes társulás Veled, mint régebben, de tudjuk, hogy így marad csak időd és energiád, hogy a könyveiddel prédikálj tovább nekünk is és az elkövetkezendő generációnak.

Emlékszem, mielőtt legutóbb Indiába mentél, felajánlottad a legújabban megjelent könyved első angol nyelvű példányát Śrīla Prabhupādának. Olyan voltál, mint egy kisiú, akinek az apja szeretetének elégedettségének elérése a legfontosabb. Lábujjhelyre állva nagy izgalommal és boldogsággal mutattad és lapozgattad Śrīla Prabhupādának az újonnan elkészült könyvedet. Lehetett látni, mennyire elmerülsz ebben a bensőséges szolgálatban. Köszönjük szépen a csodálatos könyveidet. Már nagyon várjuk, hogy ezt a legújabbat is olvashassuk.

Szeretném azt is megköszönni, hogy Te ismered legjobban a korlátaimat és az *anartháimat* a szívemben, mégis megengeded, hogy részt vegyek és segíthessek neked Rādhe-Śyāma szolgálatában. Köszönöm, hogy tanítasz minket, s mutatod, Te hogyan mélyedsz el, s milyen igényes vagy az imádatukban. Köszönöm, hogy adod mindig azoknak a *bhaktáknak* a társulását, akik Téged nagyon szépen szolgálnak és követnek. Kérlek, add továbbra is a kegyedet, hogy hadd maradhassak mindig ezeknek a *bhaktáknak* a menedékében, hogy mindig tudjak tőlük hallani és őket szolgálni.

Köszönettel, szolgád:

Rādhārāṇī devī dāsī

Bādhā-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat ezen legkedvezőbb nap alkalmából, mely a Te Isteni Megjelenési Napod! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szentírásokban sokat lehet olvasni arról, hogy milyen nagy kincs a tiszta *bhakta* társasága. Valójában ez egy olyan ritka kincs, mely még a mennyei bolygókon is szinte páratlannak számít. Ebből is láthatjuk, hogy a lelki tisztaság semmilyen szinten nem függ az anyagi körülményektől. Tiszta *bhaktává* válni csak egy tiszta *bhakta* kegyéből lehetséges.

Śrīla Prabhupāda volt az a tiszta *bhakta*, aki lelki erejével és Kṛṣṇa kegyével felhatalmazva oly sok léleknek át tudta adni a *śuddha-bhaktit*, vagyis a tiszta odaadó szolgálatot. Ennek az eredménye a *prema-bhakti*, vagyis az Isten iránti tiszta szeretettel végzett odaadó szolgálat.

Kedves Guru Mahārāja! Te vagy az a személy közöttünk, aki megkapta Śrīla Prabhupāda kegyét, és ezzel a *prema-bhaktival* próbálsz felolvasztani a kőbe zárt acélszívünket.

*prema-bhakti jāhā hoite, avidyā vināśa jāte,
vede gāy jāhāra carito*

Sugárzod a *prema-bhaktit*, és elpusztítod a tudatlanságot. Ezt még a magamfajta *kaniṣṭha-adhikārīk* is láthatják. Az írásaidból folyik a nektár, mint egy szivacs, ami teljesen megszívta magát vízzel. Csak fel kell emelnünk, és engednünk, hogy eláraszson minket a *bhāva*, amelyet árasztasz.

Elpusztítod a tudatlanságot. Ez a másik tulajdonság, amit olyannyira megnyilvánítasz. Tanításaid, leckéid, beszélgetéseid mind-mind arról szólnak, hogy hogyan emelkedjünk fel az elme szintjéről. Szigorúan prédikálsz a *sādhana* végzéséről és a *bhakti* szabályozó elveinek követéséről. Legerősebb fegyvered ebben a szent név. Kṛṣṇa szent nevének segítségével már oly sok feltételekhez kötött lelket felszabadítottál. Bevezetted a Szent Név ünnepnapját, amikor egész nap csak énekelünk, és nincs semmi más feladatunk, csak emlékezni Kṛṣṇára. A *bhajana* dallama és a szent név közötti kapcsolatról pedig azt mondtad, hogy olyan, mint az étel és a tányér közötti kapcsolat. Nem az a lényeg, hogy milyen tányérról fogyasztjuk el az ételt, hanem az, amit eszünk. Vagyis a *bhajanákban* is a szent név a lényeg, és a *śravaṇam-kīrtanam*, hallás, ismétlés.

Annyi mindent köszönhetünk Neked Guru Mahārāja. Legfőképpen a társaságod az, ami pótolhatatlan. Mert a tanítások megmaradnak. A könyveiddel és leckéiddel, *bhajanáiddal* és *kīrtanáiddal*, templomaiddal és központjaiddal örökre beírtad Magad a történelemkönyvbe. De a személyiséged csak most tapasztalható ebben a megnyilvánult formában. Habár azt mondják, pótolhatatlan ember nincs, mi tudjuk, hogy mint minden szabály alól, ez alól is van kivétel, és ez Te vagy Guru Mahārāja. Számunkra Te vagy a pótolhatatlan Istenség Legfelsőbb Szolgáló Személyisége.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-vallabha dāsa

Rādhika devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Lótusz lábaid porába leborulva ajánlom tiszteletteljes hódolatomat születésnapod alkalmával. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Amíg a templomban laktam, azt láthattam Tőled, hogyan kell a templomban viselkedni és szépen szolgálni, a szabályokat betartani. Persze ezek a szabályok azért kellene, mert olyan alacsony szintű családban és korban születünk, hogy viselkedésünk még az emberi szintet sem üti meg. A lelki világban természetesen így viselkednek az élőlények, csak nekünk tűnnek ezek „szabályoknak”. Aztán sok év alatt megbizonyosodtam arról, hogy Téged nem kívülről kényszerítenek ezek a szabályok, mint minket, hanem legbelül azonosultál velük, és bárhol jársz a világban - India, Anglia, Magyarország vagy Kazahsztán – mindig ugyanúgy teszed a dolgod. Persze ez nem egyszerűen csak egyfajta viselkedés, hanem egy lelki tudatállapot,- Kṛṣṇa-tudatos állapot – amely Téged jellemez. Ha a templomban találkozom Veled, vagy egy családnál, vagy nagyközönség előtt, úgy tűnik, épp most jöttél a lelki világból, abból a csodálatos transzcendentális világból, amibe könyveiden keresztül nekünk is bepillantást engedsz. Nyitott életed tiszta és áttetsző, napi teendőd Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrīla Prabhupāda szolgálata köré fonódik. Így mutatsz nekünk példát egész Kṛṣṇa-tudatos lényeddel. Kifejezed ezzel,

hogy bárhol lehet gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Ennek gyakorlása nem a körülményeken, hanem a tudatunkon függ. Bármerre vet is a sors bennünket, szilárdságod nagy erőt ad nekünk.

Kedves Guru Mahārāja, Te egy biztos pont, igazi támasz vagy az életünkben éppúgy, mint amikor a *parikramákon* kecses alakod a sor végén állóknak is irányt mutat. Haladsz elől lendületes nagy léptekkel, lelkesen, hogy odaérjünk. Így vezetsz bennünket is a lelki életben, lelkesen, nagy léptekkel. Ahogy Te a szívedben hordod az Úr templomát, és *mūrtijait* a szíved oltárára helyezted, úgy nekünk is templommá kell tennünk szívünket és lakhelyünket, és ott imádni az Úr Kṛṣṇát. Minden nap érzem, hogy szívem legmélyén lüktet bennem az Úr Kṛṣṇa életenergiája, mert bizony azt a szívet nem én dobogtatom, de szívem oltárán csak ritkán sikerül imádnom az Isteni párt. Sokat kell még tanulnom, változnom. Kedves lelki tanítómesterem, kérlek, taníts engem, és kegyesen foglalj le szolgálatodban.

Törekvő szolgád:
Rādhika devī dāsī

Rāghunātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Hallottam és olvastam, amikor arról beszéltél, hogy Śrīla Prabhupāda személyes jelenléte milyen biztonságot jelentett Nektek, tanítványainak. Mindig, minden kérdésben határozott volt, minden véleménykülönbséget feloldott a *bhakták* között, és hogy milyen nehéz volt megtanulni az Ő személyes iránymutatása nélkül, pusztán a könyveire, leckéire, beszélgetéseire, leveleire hagyatkozva folytatni ezt a mozgalmat és terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot és megszervezni a *bhakták* életét.

Kedves Guru Mahārāja, Te ugyanazt a biztonságot jelentetted számomra és számunkra, magyar *bhakták* számára, mint amit Neked és Istentestvéreid számára Śrīla Prabhupāda jelentett. Mindent Tőled tanultunk a Kṛṣṇa-tudatban, és mindig minden kérdésben határozottan és Kṛṣṇa-tudatosan foglaltál állást, híven képviselve Śrīla Prabhupādát. Számomra és számunkra a Te szavad az Abszolút (és megfellebbezhetetlen) Igazság; nincs semmi kétségünk, hogy amit Te mondasz, az úgy van jól, az úgy helyes.

Mielőtt találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, apámtól vártam volna ezt a szerepet, de mivel nem volt birtokában az Abszolút Igazságnak, nem is tudta nekem azt (Őt) átadni. A problémáimmal való hozzáfordulás mindig nagy csalódást okoztak.

Ahogy telt az idő, egyre nyilvánvalóbbá vált előttem, hogy az életemet egy felsőbb hatalom tereli egy irányba, bár akkor még nem is hittem abban, hogy létezik Isten. A „véletlenek” egymásutánja utólag visszanézve mindig egy egyenes irányt mutattak a tekintetben, hogy milyen irányba vitték az életemet, a gondolkodásomat. Mivel tudni akartam mindent a világról, hogy épül fel és hogyan működik tulajdonképpen, és mindent, ami ehhez kapcsolódik (az élet értelmét stb.), vagyis az abszolút igazságot, Kṛṣṇa kegyesen eljött hozzám a lelki tanítómeszter képében, elküldött hozzám Téged, és előzőleg felkészített arra, hogy be tudjam fogadni mindazt, amit hallani fogok Tőled. Például az egyik unokatestvéremtől hallottam először a vegetáriánus étkezéstről és valamiért – magam sem tudom, miért - nagyon vonzó volt számomra. De rátérni csak egykori (és egyetlen) barátom kedvéért tudtam, akivel aztán egy hónap után megszakadt a kapcsolat, viszont a húsmentes étkezés megmaradt. Ez egy évvel a Kṛṣṇa-tudattal való találkozásom előtt volt. Akkoriban jelentek meg először az asztalok mellett könyvet áruló *bhakták* Győr utcáin, de akkor még nem tudtam, hogy kik ők, és a könyvek se keltették fel az érdeklődésemet kívülről (valamiféle mesekönyveknek tűntek ránézésre). Egy év múlva volt a '91-es fesztivál körút, aminek a plakátján „*mantra* meditáció” volt olvasható, és kíváncsi lettem, mert akkor már úgy fél éve naponta gyakoroltam a Mahārisi-féle transzcendentálisnak nevezett *mantra* meditációt. Már az elnevezés (Hare Kṛṣṇa Fesztivál) is csábított, mert a „Hair” című filmből ismertem a Hare Kṛṣṇa *mantrát* és azonosulni tudtam azzal a lázadással a társadalom értékrendje ellen, amit a filmben láttam. A filmre először a nálam 8 évvel idősebb bátyám és barátai vittek el moziba kb. 7-8 éves koromban, bár persze akkor még semmit sem értettem belőle, de a *mahāmatrának* nyilván hatása volt rám. Később érettebb fejjel néztem meg újra a filmet, mert kíváncsi voltam, mit is láttam gyerek fejjel.

Szóval ezen a '91-es fesztiválon találtam számomra is érdekes könyveket és ezeket a könyveket meg is vásároltam (Visszatérés, Az önmegvalósítás útja), és attól kezdve megváltozott az életem. Arra is emlékszem, hogy mikor megláttalak a színpadon, az volt az érzésem, hogy korábban én már láttalak Téged valahol, de azóta sem tudom, hogy hol. Aztán elkezdtem a prédikáló programokra járni, hogy többet hallhassak arról a témáról, amiről a könyvek szóltak, és Baladeva prabhu leckéi és a kérdéseimre adott válaszai teljesen meggyőztek, hogy nekem is azt kell gyakorolnom és úgy kell élnem, ahogy ők, mert ez ad értelmet az életnek. Bár voltak csalódások és hullámvölgyek a hitemben az ISKCON iránt, a 16 kör napi *japát* sosem mertem abbahagyni, sőt a programokra járást sem tudtam feladni (habár akartam); valahogy mindig mehetnékem támadt az utolsó pillanatban, és utólag

mindig örültem, hogy elmentem. Végül tovább társulva azokkal, akiknek volt hitük (Mahājana prabhu), és jobban megértve azoknak a dolgoknak a természetét, amik csalódást okoztak, fokozatosan vissza tudtam kapaszkodni. Te most apám helyett apám vagy, a lelki apukám, az igazi apukám. Te Kṛṣṇáé vagy és Ő a Tiéd, ezért oda tudod adni nekünk. Ahogy Rādhe-Śyāmáról mondtad Pāvanī mātājīnak, hogy Ők csak azt nézik, hol van valami jó tulajdonsága egy embernek, és nem nézik, mennyi rossz tulajdonsága van, Te ugyanolyan türelemmel vezetsz és tanítasz minket, tanítványaidat a Feljűk vezető úton, a megtisztulás és a végén a *prema-bhakti* útján. Amíg Te velünk vagy, és Te vezetsz minket, nem kell félnünk semmitől; tudjuk, hogy a jó irányba megyünk.

Nem tudom, milyen lesz a folytatás, amikor Kṛṣṇa majd elválaszt minket Tőled. Remélem, hogy akkor kell majd csak elmenned, amikor már eléggé felnőttek és érettek leszünk arra, hogy önállóan is megálljuk a helyünket. És abban is erősen bírom, hogy ha már mindenkit elvesz tőlem Kṛṣṇa a halál formájában, akit szeretek, akihez ragaszkodom, legalább Veled majd újra találkozhatok a halál után is. Nagy kár, hogy nem láthatom sem magamat, sem másokat lelki formájukban, hogy felismerhessem őket akkor is, amikor már nem a mostani testünkben leszünk.

Kedves Guru Mahārāja! Bár az elmémet még mindig nem tanultam meg kontrollálni, mindig próbálom fejleszteni az ízt Kṛṣṇa szent neve iránt, próbálom szépen végezni a szolgálatomat, hogy a *bhakták* és Rādhe-Śyāma örömeiket leljék benne, próbálok szépen viselkedni a *bhaktákkal*, próbálom elfogadni, hogy minden, ami ér, az Kṛṣṇától, Rādhe-Śyāmától jön, hogy minden az Ő kegyük, legyen bár kellemes vagy kellemetlen. Mindez homlokegyenest ellentétes azzal, amit hoztam magammal a korábbi életemből, és ezért sok hibát elkövetek még. Kérlek szépen, bocsáss meg nekem minden hibát, minden botlást, minden sértést, és karolj fel, emelj fel és ölelj Magadhoz, kötözz meg szeretetteddel, hogy végre ne kövessék el több Istennek nem tetsző dolgot! Mindig amikor arra emlékezek, mennyi szeretetet és gondoskodást kaptam már Tőled és Rādhe-Śyāmától közvetve vagy közvetlenül, nagyon vágyom arra, hogy valahogy viszonzni tudjam mindezt. Ez az, amit mindig kerestem, egy ilyen soha el nem múló, örök, szeretetteljes kapcsolatot. Mindig attól félek, hogy nem tudom eléggé kimutatni, mennyire szeretlek, hogy nem tudom bebizonyítani tettekkkel, hogy mennyire hálás vagyok Neked mindenért, amit kaptam Tőled, Guru Mahārāja. Igazából, amikor tettekre kerül a sor, sokszor elbukom. Szinte mindig. Nem akarok több csalódást okozni és visszaélni a türelmetekkel. Kérlek, valahogy tisztíts meg és vigyél haza!

Örök szolgád:

Raghunātha dāsa

Rāja-kumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked ezen a tökéletes napon!

Ez a nap tökéletes, mert ezen a napon jelentél meg, és ezáltal tökéletessé vált. Te tökéletes személy vagy. Bármi, ami veled kapcsolatos vagy kapcsolatba kerül, tökéletessé válik vagy tökéletessé válhat. És itt most nem misztikus dolgokra gondolok, hanem tapasztalt dolgok. Minden szavad, tetted, mozdulatod, gondolataid, tökéletes Kṛṣṇa-tudatot fejeznek ki. A közeledben nincs másra lehetőség csak a teljes Kṛṣṇa-tudatra. Teljesen más világ nyílik meg az ember számára, amikor ott lehet a közeledben. Sajnos, amikor távol vagyok tőled, nem mindig tudok megfelelően viselkedni és gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. De imádkozom és törekszem, hogy Kṛṣṇa-tudatossá váljak, hisz ez által tudnék neked a legnagyobb örömet szerezni. A megjelenési napodon küldött sms-emre a következő választ kaptam: „Ha akarsz jót üdvözölni nekem, imádkozzál, hogy Rādhe-Śyāma örök szolgája lehetek.” Erre a válaszra nem számítottam. Nagyon elszégyelltem magam. Újra bizonyítottad végtelen alázatod. Gondoltam ki vagyok én, hogy azért imádkozzam, hogy a lelki tanítómesterem, aki tökéletes szolgája az Uraknak. Senki vagyok, de kérésednek eleget téve próbálkozom imádkozni. Ezzel is tökéletes példát mutattál nekem. Kérlek, imádkozzál értem, hogy tökéletes tanítványoddá válhassak. Hisz Te már az örök szolgájuk vagy, és ha én az örök szolgáddá válok én is az ő örök szolgájukká válhatok. Köszönöm, hogy vagy és segítesz. Szeretnék örömet okozni neked.

Guru Mahārāja *kī-Jaya!*

Jelentéktelen szolgád:

Rāja-kumārī devī dāsī

Rāma-vijaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gaura-Nitāinak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindenekelőtt szeretném megköszönni Neked, hogy megengeded, beköltöz-

zek Kṛṣṇa templomába, és intenzíven szolgálhassam Śrīla Prabhupāda misszióját. Ott olyan mélyreható képzést kaptam, hogy úgy érzem, életem végéig segíteni fog nekem abban, hogy a lelki fejlődést tekintsem életem céljának, és jól dönthessek nehéz helyzetekben.

Leckéken és beszélgetéseken hallott szavaid még mindig visszhangzanak az elmében, és hasznos fegyvernek bizonyulnak az erős elme, és a bonyolult hamis ego elleni küzdelemben.

Śrīla Prabhupāda üzenetét itt Magyarországon nem tudtuk volna Nélküled pontosan megérteni, és gyakorlatban alkalmazni.

Kérlek, küldj lelki erőt és intelligenciát, hogy tovább haladhassak az önmegvalósítás rögzös útján. Szeretnék végre megkönnyebbülni, megszilárdulni a Kṛṣṇa-tudatban.

Örök szolgád:

Rāma-vijaya dāsa

Ṛāśeśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ilyenkor, amikor felajánlást szeretnék Neked írni, minden évben készítek egy összegzést, olyan mintha évet zárnék. Mindig eszembe jut a múlt, hogyan is kezdtem, milyen események történtek, amíg eljutottam ide. Egyszóval próbálok emlékezni Rád.

Az egyik kedvenc képem (ami most Tulasī oltárán van) az amikor a lakókocsid mellett állsz, mosolyogsz, Szolnokon a Hunyadi úti ház kerítése mellett, azt hiszem talán 1994-et írtunk akkor. Erről a képről mindig eszembe jutnak azok az idők.

Mennyi minden történt azóta, és persze az évek múlásával a testünk is öregszik.

Az idén tíz éve, hogy lejöttem a farmra, beköltöztünk a házba, és augusztusban az első Krisna-völgyi Búcsúban mi is egyike voltunk annak a tíz párnak, akik örök hűséget fogadtak egymásnak. Emlékszem, hogy panaszkodtam, milyen nehéz a kútból húzni vizet, sőt az első félévben Subhadraéktól hordtuk át a vizet – és Te azt mondtad erre, hogy régen az öreg nénik volt, hogy messziről hordták a vizet (nem nagyon vigasztalt meg, de küzdöttem tovább).

Azóta sokat tanultam, köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy mindezt átélhettem, és része vagyok ennek a farmközösségnek. Köszönöm a türelmedet és a kedvességedet, ahogy bánasz velem a hibáimmal együtt.

Nemrég itt hagyta el a testét Pāvanī mātājī, ez egy újabb megvalósítás volt. Látni, ahogyan tanítottad őt. Látni a *bhakták* kegyét, ahogyan adták a társulásukat, a Szent Nevet, ahogy mindenki segíteni akart, hogy jól fejezze be ezt az életét. Ez egy nagyon mély tanítás volt.

Mindig tanulok valamit, a Te kegyedből, ha nem közvetlenül, akkor közvetetten, és természetesen a férjem (akit szintén Neked köszönhetek) mindig segít nekem abban, hogyha valamit én nem vennék észre, akkor ő azt feltárja nekem. Imádkozom, hogy nekem is sikerüljön majd az utolsó vizsgám.

Nélküled semmi nem sikerülhet, kérem a kegyedet, hogy bocsáss meg nekem, és hogy továbbra is a *bhakták* társaságában maradhassak.

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:

Rāseśvarī devī dāsī

Rasika-prema dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Születésnapod alkalmából nekünk *bhaktáknak* kellene valamit felajánlanunk Neked. Azt gondolom, hogy nincs semmi olyasmim, amit felajánlhatnék. Ellenben Te rengeteg dolgot ajánlasz nekünk. Csak pár dolgot szeretnék ezek közül kiemelni.

Elsősorban azt, hogy egy lelki szempontból nagyon biztonságos környezetben gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Ez alatt azt értem, hogy a Te irányításod egy biztosíték arra, hogy jó Kṛṣṇa-tudatban legyünk. Van egy ismerős házaspár, akik most külföldön élnek. Nagyon vágnak vissza, mert Itt, a Te *yātrādban* érzik csak biztonságban a Kṛṣṇa-tudatukat. Szeretném megköszönni Neked, hogy a magas sztenderdek felállításával vezetsz minket a lelki életben. Én is azt gondolom, hogy Magyarországon nagyon jó lehetőségek vannak arra, hogy jó *bhakták* lehessünk és ez a vezetőnek, azaz Neked köszönhető.

Ajánlod a személyes társaságodat is. Pár héttel ezelőtt ahelyett, hogy egy szép

templomban, *bhakták* sokaságával körbevételre ünnepelt volna a Gaura-pūrṇimāt, inkább velünk egy marék *bhaktával* tetted ezt Puriban egy vendégházban.

Köszönöm Neked!

Szolgád:

Rasika-prema dāsī

Rūpanatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I began this my letter in my mind one month ago. I thought—“How can I, a poor soul, glorify you—a pure devotee of Kṛṣṇa and saviour of conditioned souls? I need some inspiration.” So I made the decision to chant more rounds and pray to Kṛṣṇa to inspire me to be able to offer you a garland of poetic words in your appearance day.

Day 1: I organised my day in this way that I can chant two times 16 rounds. It is not much effort for me, but poetic inspiration is not coming yet.

Day 2: It was difficult to stop after 32 rounds, but it's needed because of my service. However, instead of the wings of inspiration I felt the whole surrounding word was heavy and unfriendly. I possessed a negative mood and felt morose. I saw only dead matter in my memoirs, attachments, everything and everybody who had not received Kṛṣṇa to be Supreme Personality of Godhead. This existence without Kṛṣṇa is so painful! I clenched my teeth but tears gushed from my eyes. „Ok, this is purification, let me continue.”

Day 3: I could only chant one hour more, but the morose mood could not touch me, because I waited impatiently for next day to chant.

Day 4: After 16 rounds every word of Hare Kṛṣṇa *mantra* is more and more sweet and fascinating that I forgot to think about the letter and inspiration.

Day 5: Ekadaśī—48 rounds of Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. All became a form of sound!

Day 6: I emphatically distinguished myself from this body! I was impatient to chant, but the body needed time to wake up...to get ready.

I even changed my programme, if needed I went in the kitchen in the afternoon but in the morning first I chanted. While I cooked I listened. The *bhajan*s of Madhava prabhu were very meditative and you *kīrtan*s ecstatic.

Day 7: Harināma in Dublin! All day Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*! The faces of the people on the street became soft and cheerful, even from a few minutes of listening. And this happened before our eyes! This is amazing, but this is a truth, this alone is truth. Absolute Truth!

Most of all this is the highest poetry.

Therefore I offer you a garland of Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* and I will continue in this way every day with every my activity and every my breath.

Your servant,
Rūpamatī devī dāsī

Śacīsuta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked lótusz lábaid porában!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”
(*Gautamīya-tantra*)

Sajnos ez a legsötétebb tudatlanság még mindig áthatja az életemet. Csak akkor szabadulok meg tőle olykor, amikor azon ritka szerencsében lehet részem, hogy a társaságodban lehetek. Ekkor mindig eszembe jut egy történetfoszlány, amikor Prabhupāda egyik tanítványa arról számol be, hogy Śrīla Prabhupāda társaságában *māyā* mindig visszavonult.

Veled kapcsolatban is ezt tapasztalom: amikor a közeledben vagyok, akkor úgy érzem – s ezzel nem vagyok egyedül –, hogy az anyagi energia hatása minimalizálódik, és a lelki világ atmoszférája hatja át a közvetlen környezetet. Ez is bizonyítja, mennyire szigorúan követed lelki tanítómesteredet. Śrīla Prabhupāda a *Caitanya-caritāmṛtában* ír e szigorú követés egyik közvetlen következményéről, mely alátámasztja a megfigyelésemet:

„Ha egy *bhakta* szigorúan követi a *vaiṣṇava* viselkedést irányító elveket, akkor teste természetes módon vonzó ragyogást áraszt, és amikor az Úr szent neveit énekli, az mindenkire nagy hatással lesz. Az emberek minden további nélkül méltányolni fogják *kīrtanáját*.” (Cc. *Madhya-līlā* 11.95 magyarázat)

Viselkedésed és tetteid e fenti idézetet támasztják alá: mivel szigorúan követed a *vaiṣṇava* viselkedést irányító elveket, ezért tested természetes módon vonzó ragyogást áraszt, *kīrtanáidon* pedig mindenki megtapasztalhatja a lelki ekszázist. A tiszta *bhakták* társasága tehát mindig felemelő – feltéve, ha valóban élni tudunk ezzel a ritka és kiváló lehetőséggel.

Néha eszembe jut, hogy milyen nagyszerű lett volna, ha személyesen találkozhattam volna Śrīla Prabhupādával, legalább az utolsó európai útja során. Aztán rájövök, mennyire gyermeketeg ez az elképzelésem, hiszen négyévesen nem sok mindent fogtam volna fel ebből a találkozásból. Ekkor azon morfondírozok, hogy valószínűleg a *bhakták* következő generációja ugyanezt fogja majd gondolni rólad: »Milyen jó lett volna, ha személyesen találkozhattam volna Śrīla Śivarāma Mahārājával! Annyi csodálatos dolgot vitt véghez prédikálása során, s olyan sok gyönyörű könyvet írt!« S végül arra kell rádöbennem, hogy valószínűleg még most is a négyéves tudatszintem dominál, hisz annak ellenére, hogy személyesen találkozhatom veled, nem sok mindent fogok fel e társulás jelentőségéből. Mégis reménykedem, hogy valamiképp áldásban részesülhetek, hiszen az Úr Caitanya kijelenti:

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (Cc. *Madhya-līlā* 22.54)

Śrīla Prabhupāda e vershez fűzött magyarázatában megjegyzi, hogy „a csillagászati számítások szerint a *lava* a másodperc tizenegyed része”. Mivel nem tudom felfogni a másodperc tizenegyed részét mint időintervallumot, ezért feltételezem, hogy a társaságodban eltöltött sok százezer *lava* megszabadít majd az anyagi létezésről, és elérhetem a tökéletességet. S ha képesítetlenségem mégis gátat szabna ennek a kegynek, akkor csak dicsőséges tulajdonságaid óceánjában bízhatok, mely szerint:

„Ha a szolga véletlenül elbukik és máshová megy, dicsőséges az a mester, aki megragadja, s hajánál fogva visszahozza őt.” (Cc. *Antya-līlā* 4.46)

Kérlek, add a kegyedet, hogy valamiképp felfoghassam transzcendentális társaságod dicsőségét!

Köszönöm megtisztelő figyelmed, maradok

örök szolgád,
Śacīsuta dāsa

Bhakta Sailesh

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeissances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

I wish you a happy Vyāsa Pūjā day. Many happy returns of the day.

A few years ago I would never have thought of chanting the Holy Names of the Lord and to be here. By Śrīla Prabhupāda's mercy I am very fortunate and your Holiness is His Divine Grace's mercy unto me.

Once Śilpa Kāriṇī *mātāji* told me that you only accept garlands offered to you if the ones offered to Śrīla Prabhupāda are more opulent. This shows one of your many great qualities which is humility and your service to his Divine Grace.

By your glances, smiles and presence, you purify us fallen individuals and the places you go. You have saved so many lives and continue to do so. You are very compassionate towards us. Without you our lives will have no goals.

I pray to Śrī Śrī Nitāi's lotus feet that you always be my Eternal Spiritual Master lives after lives.

Please accept my respectful obeissances unto your Lotus Feet.

All Glories to your Lotus Feet and your service to Śrīla Prabhupāda.

Your servant,
Bhakta Sailesh

Bhakta Sajtós Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Nem vagyok a tanítványod, ezért még sose mertem felajánlást írni, idén viszont – mások biztatására mégis megteszem. Az alkalom egyébként is annyira különleges, hogy ez igazából egy nagy lehetőség. Nagy lehetőség köszönetet mondani mindenért. Azt mondják a szentírások, hogy a *guru*, Paramātmā külső megnyilvánulása (azt nem sikerült kiderítenem, hogy ez a *dīkṣā-gurura* vagy a *śikṣā-gurura* érvényes). Gondolkodtam ezen. Milyen nehéz sokunknak akármiben is látni, tapasztalni Kṛṣṇát. A víz ízében is akár . . . Így megzavarodva és befedve, annyi önként vállalt rossz dologgal lehetetlen mindenhol látni Kṛṣṇát Paramātmaként, vagy akár csak Paramātmā külső kiterjedését. Habár a szentírások leírják, hogy ki egy hiteles *guru*, csaló mentalitásunk miatt annyiszor keressük rossz helyen. Vagy hiába.

Kṛṣṇa mégis annyira kegyes. Ha elmegyünk a szép, új templomunkba, amin kegyesen olyan sokat fáradoztál, láthatjuk Kṛṣṇát. Láthatunk téged is, aki Őt képviselve létrehoztad. Ha hallunk egy *harināmát*, ott is jelen vagy. Ha Kṛṣṇa kegyéből néha eljutunk Új Vraja-dhāmába, akkor bármi, amit ott tapasztalunk, szintén Kṛṣṇát és Prabhupādát mutatja, és láthatóvá teszi az ő elkötelezett tanítványának az erőfeszítését.

Soha semmit nem tettem érted, mégis megnyilvánítod mindezekon keresztül a vágyadat, és így megmutatod Kṛṣṇát, beteljesítve az Úr Caitanya misszióját.

Lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda ezen a kedvező napon biztosan nagyon elégedett veled.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Sajtós Sándor

Harātana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eljött megjelenésed kedvező napja, amikor dicsőíthetünk téged. Ahogy elkezdtem a felajánlást írni, gondolkodtam, hogy mi lehetne a témája, szinte berobbant a fejembe: „Pāvanī eltávazása”. Kétségtelen, hogy saját létezőmnek és

veled való kapcsolatunknak egyik fő eseménye volt. Megmutatta, mennyire transzcendentális a *guru*-tanítvány kapcsolat, és mennyire transzcendentális az odaadó szolgálat, és főleg mennyire különleges a tanítványi láncolatunk. Ez egy nagyon rejtélyes és bensőséges téma, ezért kérek bocsájtod meg, ha valami ostobaságot írok róla.

Körülbelül azóta, hogy Pāvanī lejött a farmra, elhagyni a testét, a *Śrīmad-Bhāgavatamból* Citraketu Mahārāja történetéről olvasunk. Citraketu Mahārāja halott fiát visszahozza Nārada Muni, és a fiú a test és lélek tulajdonságairól, valamint a lélekvándorlásról prédikál. Aztán pedig sokat volt szó arról, hogy tette az Úr, egy különleges elrendezést tesz – hogy Pārvaī anya megátkozza Citraketu Mahārāját –, arra vágyva, hogy Citraketu Mahārāja minél hamarabb visszatérjen Hozzá.

Citraketu Mahārāja avatást kapott Nārada Munitól, személyesen beszélt az Úr Śeṣával, de még mindig nagy kalandokon kellett keresztülmennie, és még egyszer meg kellett születnie, mielőtt visszatért az Úrhoz. Pāvanīnál pedig azt láthattuk, hogy egy látszólag közönséges háziasszony, akinek nem *bhakta* a férje, és egy tömbházban lakik egy nagyvárosban, pusztán azért, hogy avatást kapott tőled és próbált erejéhez mérten szolgálni az ISKCON-ban valamint azért, hogy teste elhagyása előtt megkapta intenzív társulásod és kegyed: visszament Kṛṣṇához . . . Nem merek többet írni erről a témáról, de azt hiszem már ebből is mindenki megértheti, mennyire különleges személy vagy.

Egy példát szerettem volna még felhozni ezzel kapcsolatban. Van egy anyagi jelenség, ami lehet, hogy csak a tudósok fantáziájában él, mindenesetre most jó hasznát veszem, hogy dicsőíthesselek téged. Úgy hívják, hogy fekete lyuk, és van egy singularitásnak nevezett jelenség, amivel próbálják magyarázni a körülötte történő eseményeket. Ha valaki közledik ehhez a fekete lyukhoz, sokáig lényegében nem történik semmi. Aztán egyre gyorsabb mértékben torzulnak az anyagi szabályok, és a közelében egy kis lépés nagyobb változást okoz, mint a távolban sok millió kilométer. Majd amikor eléri a fekete lyukat, minden anyagi elv összeomlik, és egy általunk érthetetlen világba kerül. Lelki értelemben valami ilyet láttam magam előtt. Pāvanī lehet hogy életmilliók óta vándorolt a világban, de semmi lényeges változás nem történt. Aztán felkerült az ISKCON hajójára, és elkezdtek torzulni az anyagi világ megszokott szabályai. Mikor pedig lejött a farmra elhagyni a testét, a szemem láttára közelítette meg ezt a „fekete lyukat” és tűnt el benne hihetetlen sebességgel, fittyet hányva az anyagi világ szabályainak. Két dolog miatt írtam le ezt az egészet. Az egyik az, hogy a fekete lyuk példájához hasonlóan évmilliókig vándorolhatunk Kṛṣṇa felé, anélkül, hogy igazán nagy változás következne be, ha nem hódolunk meg. Te már rég megtetted ezt a lépést, a teljes meghódolást, ezért már rég abban a „fekete lyukban”, a Kṛṣṇa iránti szeretet birodalmában élsz, ahol összeomlanak az anyagi szabályok. Szerencsénkre Pāvanīval ellentétben Te látható maradtál anyagi szemeink számára, és minket is biztatsz, hogy lépünk be ebbe a csodás biroda-

lomba. A másik pedig az, hogy egy lelki tanítómester nem azt mondja, hogy „menj oda”, hanem azt, hogy „gyere ide”. Te már ott vagy és mindannyiunkat hívsz, hogy menjünk, ahogy Pāvanī is hívtad, de a mi szabad akaratunk, hogy meghódolunk-e.

Kérlek, add az áldásod és kegyed, hogy magamhoz öleljem a lemondás útját, és szívembe fogadjam a Kṛṣṇa iránti szeretetet. Kérlek, tarts meg lótlábad árnyékában.

Örök szolgád:

Sanātana dāsa

Saṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Megint elrepült egy év! Ezt a felajánlást a *dhāmából* írom neked, Rādhē-Śyāma menedékéből.

Először is szeretném neked megköszönni, hogy itt lehetek az igazi otthonodban. Sokat hallok arról, mennyire sokat jelent neked ez a hely. Ezt nemrég tőled is hallottam. Persze a helyet Rādhē-Śyāma teszi vonzóvá és az, ahogyan te szolgálod Őket. Ez mindenki szívére hatással van, és nekem is nagyon vonzó. A te társaságodban még az én szennyes szívem is megdobban erre az eredeti kapcsolatra vágyva.

Minden, ami veled kapcsolatos az a számomra a tökéletesség. Ahogyan beszélsz a *Śrīmad Bhāgavatamról*, amilyen odaadással énekelsz az Isteni Pár előtt, és ahogyan viszonyulsz szeretett Prabhupādához. Ezek mellett még a tanítványaidat is könnyedén vissza tudod vezetni a Lelki Világba. A te dicsőséged végtelen.

Minden tettetted átítatja a tiszta odaadás és szerencsénkre ezt Kṛṣṇa nem rejti el előlünk.

Köszönöm, hogy adod a személyes társulásodat nekem is! És köszönöm, hogy mindig a prédikálásról beszélsz nekem, mert ez segít komolyan venni a szolgálatomat.

Kérlek, segíts engem továbbra is!

Szolgád:

Saṅkīrtana dāsa

Śānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Neked, és a Te Isteni kegyednek.

Kérlek szépen, engedd meg, hogy dicsőítsek Téged megjelenési napod alkalmából, hiszen egy tanítványnak ez a kötelessége ezen a páratlan, különleges napon.

Emlékszem a napra, amikor először személyesen láttalak (előtte csak képről ismerhettelek). *Ratha-yātrā* volt, és Te a szekér előtt mentél, *mṛdaṅgával* a kezekben vezetted a *kīrtanát*. Rögtön messziről lehetett már látni Téged, annyira kitűntél az emberek tömegéből, de még a *bhakták* közül is. Téged akkor hatalmas hegynek láttalak, ahogy közeledtél felém, saját magamat pedig apró, parányi porszemnek véltem, amely elvész a hegynek az árnyékában. Akkor elhatároztam, hogy csakis Te lehetsz a lelki tanítómesterem, senki más. Reméltem, egyszer lehetek a tanítványod, és szolgálhatlak én is majd. Mostanra a tanítványod lettem, és azon gondolkodom, hogyan tudnék Hozzád a legközelebb kerülni. Egyszer talán megengeded, talán adódik rá lehetőség, hogy szépen tudjalak szolgálni Téged, ahogy Te szeretnéd. Sajnos azonban nem vagyok még igazán felkészülve a feladatra, de mert Te vagy a legkegyesebb lelki tanítómester, mégis a kegyedben részesítettél, és nekem adtad a Hare Kṛṣṇa *mantrát*, a *bhakták* társaságát, és Śrīla Prabhupāda egyik missziójában is részt vehetek, a kegyedből már ötödik éve tudom ezt a dolgot csinálni. Minden nap imádkozom, hogy minél tovább tudjam folytatni. Azért is, mert ez fontos volt Prabhupādának, és fontos Neked is.

Kérlek, kedves lelki tanítómesterem, legeslegkegyesebb személy, hadd maradjak mindig melletted, mert engem a Te csodálatos és egyedi személyed inspirál az életre és a lelki életre. Kérlek szépen, porszemként hadd legyek mindig a hegy árnyékában, mert a hatalmas hegy, aki Te vagy, mindig tud menedéket adni a kis, jelentéktelen porszemnek, aki én vagyok. Csak reménykedhetem benne, és csak imádkozom, hogy az erős szél, az anyagi világ viharos szele nem sodorja el a porszemet a hegy árnyékából.

Köszönöm, hogy elfogadsz, Guru Mahārāja, és köszönöm Śrīla Prabhupādának is, hogy elküldött egy ilyen csodálatos személyt, egy *vaiṣṇavát* közénk, mint amilyen Te vagy, Guru Mahārāja. Köszönjük, hogy eljöttél, és foglalkozol velünk. Szeretlek, Guru Mahārāja, és ha kell, elmondom ezerszer.

Jelentéktelen szolgád,
Śānta dāsa

Śarat-bihari devī dāsī.

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Nagyon áldásos ez a mai nap, a megjelenésed napja. Köszönettel tartozom, amiért felvállaltad azt a feladatot, hogy terjeszd Kṛṣṇa dicsőségét, és így én is szerencsésé válhattam.

Néha tudatosabb vagyok erről, néha kevésbé, ezért aztán sértéseket követek el, de azt már tudom, hogy a legnagyobb szerencsém, hogy Te, a kegy és könyörület végtelen tárháza, mindig ott vagy velem, s még ha én függetlennek gondolom magam, Te mindig kész vagy segíteni. Erről szól ez a vers:

*bhūman śhalita padanam bhūmir evāvalāmbhaṇam
tvayī jāta-parādhāṇām tvam eva saraṇam prabho*

„Mint ahogyan a föld az egyetlen támasza azoknak, akik elcsúsztak, ugyanígy Te vagy az egyetlen menedék azoknak is, akik sértést követtek el ellened.”

Találtam egy másik nagyon szép verset is:

*sva-jīvanādhikarī prārthyamī
śrī-viṣṇu-jana-saṅgataḥ
vicchedena kṣaṇam cātra
na sukhāṁśam labhāmahe*

„A megannyi kívánatos dolog közül, melyet az élőlény élete során tapasztal, az Úr *bhaktáinak* társasága a legnagyoszerűbb. Ha akár csak egy percre is távol vagyunk egy *bhaktától*, nem lehetünk boldogok.”

Így aztán csak mindig azt kérem, hogy tarts lótuszlábaidnál, ami az egyetlen menedékem és esélyem ebben az anyagi világban.

Mély hálával a szívemben köszönöm Neked, hogy lefoglalsz Rādhe-Śyāma szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihari devī dāsī.

Śat Nāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

The qualities possessed by the pure devotees are so exalted and attractive that they even attract the all attractive Supreme Person from whom all divine qualities emanate. So although stating a frequently repeated and obvious fact, I have to acknowledge that I am completely incapable of glorifying you as you deserve. The Vaiṣṇavas and Vedas sing of your qualities and devotion – qualities that “Kṛṣṇa keeps very hidden and does not easily give, even to those who worship Him.” (*Bhakti-rasāmṛta-sindhu*)

When I read your first “Kṛṣṇa in Vṛndāvana” I was struck with wonder. Wonder at the beauty of writing that revealed a spiritual reality I had underestimated beyond description, and wonder that I “knew” the person who was revealing such things. One memorable example of a *līlā* that exemplifies this for me is Kṛṣṇa dancing like a peacock as His magical *veṇu* accompanied unaided. Your words have the power to shatter my tiresome consciousness and inspire hope and desire. “My dear Lord, I therefore do not need any other benediction, but the opportunity to hear from the mouth of your pure devotees.” (*Śrīmad-Bhāgavatam*)

Now *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* illuminates the ultimate path, stripped of the sentimentality of which I am so fond. The goal of this path is presented so expertly that it will attract all fortunate souls and makes me also want to become fortunate. You remove misconceptions and lead us exactly and encouragingly along the esoteric path, exposing dangers and critics until amazing us with the “inconceivable dimensions” of the love of the *vraja-vāsīs*.

I know it is not a cheap ticket Guru Mahārāja, and that we have to fly our own plane, but to steal the words of Śrūta Kīrti prabhu in “What is the Difficulty?” I am still looking for the airport.

As I try to appreciate you inconceivably deep, transcendental consciousness, glimpsed through your writings, the distance that lies between us scares me, and is only lessened by the knowledge that an integral part of that consciousness is compassion. “But the foremost and overriding consideration, one that saints and scripture constantly emphasise, is the mercy of pure devotees whose hearts overflow with compassion for the conditioned souls.” (*Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*) The gulf that separates us is in reality my only hope. In the second canto, Śrīla Prabhupada sums up this hope and my attempt at glorification in a single sentence. “Only by the grace of divine personalities, the pure devotees of he Lord, can one achieve pure devotion, which is the highest perfection of human life.”

Being a fool before you is one area in which my steadiness is unshaken, but I always aspire to replace my stupidity and wishful thinking with pleasing service to your worshipable lotus feet. Whatever service I offer them is my greatest fortune.

Your insignificant servant,
Sat Nāma dāsa

Saurī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miközben a felajánlásom megírásához készülődtem, eszembe jutott egy régi leveled, amit a Magyar *yātrā bhaktáinak* írtál Vṛndāvanából. Dicsőíted a *bhaktákat* és inspirálsz őket, hogy folytassák a könyvosztást, a prédikálást stb. Biztatod őket, hogy „az odaadó szolgálat közben adódó nehézségek csupán lépcsőfokok az Istenhez visszavezető úton, és amikor Gaura elégedett lesz veletek, elvisz benneteket Rādhe-Śyāma lótusz lábaihoz. Ott megszűnik minden bánat és boldogtalanság és örökké ott maradtok. Mind együtt fogunk ott szolgálni. Végül is mi örökre összetartozunk.”

Azt írod, hogy Magyarország lesz az első Kṛṣṇa-tudatos nemzet Európában ez lehetséges. A *vaiṣṇavák* a lehetetlen dolgokról álmodnak, és Kṛṣṇa örömét leli abban, hogy valóra váltsa azokat. Ez egy transzcendentális verseny Kṛṣṇa és az ő *bhaktája* között. Ezt a transzcendentális versenyt láthatjuk közted és Kṛṣṇa között. A te vágyadból és kegyedből ez mind megvalósulhat. Te mindent megteszel, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát, ahogy írtad a levélben, nincs semmi más az életedben csak a lelki tanítómestered szolgálata. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen tiszta *bhakta* vezetése alatt gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot. Kérlek Guru Mahārāja, add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Jelentéktelen szolgád:
Saurī dāsa

Garyasāci dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy Rajtad meditálok, a saját életem is pereg előttem. Azon tűnődöm, hogy most tényleg itt vagyok, a legszerencsésebb helyzetben. De most igazából a dicsőségedről kéne írjak, hogy kerül a gondolataim közé az életem? Mindegy, már elkezdtem, le kell hogy írjam.

Soha nem voltam nagyon szerencsés az életem során, ezért tűnődöm, és sokszor csak arra eszmélek fel, hogy a csodába tudtam ide pottyanni, a Te szerető társaságodba, kedves Guru Mahārāja. Igazából nem tudom felfogni, de hát bánom is én, hogy kerültem ide, itt vagyok, az a lényeg – és, hogy pont én, hmmm.... nem értem. Mindegy, nagyon szép! Azt hiszem ez Isteni!

Mikor már éppen kezdtem hiábavalónak érezni az életet,
hiányoltam az igazi csodákat!
S most nem hogy látom,
hanem benne vagyok a csodában
ez az igazi élet.

Feladni ragaszkodásokat persze nem könnyű.
De bánom én az egészszet,
ha nem fog már az enyészet.
(Porladó testek jutnak most eszembe)
Te mentesz ki ebből az álomból
őrült világból, rothadó pokolból.
Nagyon köszönöm!

Talán most kezd derengeni,
mint lehúzott ablakrolók között a fény.
Nekem csak bíznom kell.
Mindenki bízik éjszaka, hogy egyszer kivilágosodik.

Igazi élet hajnalán. Addig is:
életed a gondoskodó útmutatás, tanítás,
szereteten a szeretet felé.
Szeretetet csak az tud adni, akinek van szeretete.

Ezért Te akkor adod, amikor szerintem a legkevésbé sem kéne, hogy kapjak.

Amikor már épp meghűl bennem a vér,
és furdal a lelkiismeret
megszégyenülve ütöm a térdem vagy fogom fejem.
Mit tettél! Óh! Te buta önmagam,
és vagdalhatnám föl magam.

Igen, ilyenkor Kedves Guru Mahārāja csak adod, csak adod a kegyed, hogy egyszerűen létezni tudjak. Ezért nem tehetek mást (kérlek bocsáss meg, a lélek csak vágyhat) mint hogy a kegyedért imádkozom, hogy valamit tudjak viszonzni Neked. Csak egy szikráját el tudnám fogadni a vágyadnak!

Csak egy nagyon-nagyon kicsit tudnék adni a feltételekhez kötött lelkeknek, akikkel utam során találkozom!

Vagy máskor, az épp elvégzendő feladataim tudnám szereteted cseppjével át-ítatva végezni! Teljesen a pillanatnak, a szolgálatodnak élni.

Kérlek bocsáss meg ostobaságaimért. Óh! De hisz Te mindig ezt teszed, mást sem teszel, mint ezt. Óh! Bárcsak én is tudnék szeretni. Nagyon hálás vagyok, hogy megmutattad a létezésem célját. Csak egy lélek vagyok, aki szeretne meghódolni Neked.

Ezért a szent nevet adtad nekem, és nagyon köszönöm, hogy segítesz elfogadni. Köszönöm, hogy egyengeted életem útját, és bízom benne, hogy nem csak nehézséget, de kegyedből örömet is tudok hozni életedbe.

De sajnos most egyazon dolgok hamis élvezetére bízgatva, csak mindig más ruhába bújtatva – sokszor becsap még *māyā*. Te félredobod a nehézséget. Mikor fogok végre szót fogadni Neked.

Bárcsak tudnék HALLANI... *guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya, ār nā koriho mane āśā*...Bárcsak lenne nagyon erős VÁGYAM, mert akkor: Teljesül!

... *śrī-guru-caraṇe rati, ei se uttama-gati, je prasāde pūre sarva āśā*.

Tudom (csak sejtem), hogy addig nem lesz könnyű, de a nehézség bennem van.

Addig is kérem azt, amit Te csak adsz, szünet nélkül, feltétel nélkül, válogatás nélkül mindenkinek.

śrī-guru karuṇā-sindhu, adhama janāra bandhu, lokanāth lokera jīvana

Minden dicsőséget lótuszlábadnak megjelenési napod csodálatos alkalmából!

Szolgád:

Savyasāci dāsa

Bhakta Schwartz Gábor

Kedves Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenésed ünnepén pár szóval kedveskedjek!

Azt hallottam egy *Śrīmad Bhāgavatam* leckén, hogy nagyon szép gyakorlat, ha sorra vesszük, hogy kiknek és miért vagyunk hálásak. Azt hiszem ez az alkalom pont megfelelő, hogy kifejezzem hálámat Neked azokkal kapcsolatban, amikről azt gondolom, hogy Tőled kaptam, vagy kaptuk. A lista végtelennek tűnik... Kérlek, nézd el, hogy csak párat fogok most említeni.

Szeretnék köszönetet mondani, hogy itt élhetek Új Vraja-dhāmában. Ez egy nagyon különleges kegy. Szemmel látható, ahogy évről-évre fejlődik. Most nem elsősorban az épületekre és a szép természeti környezetre gondolok, hiszen itt nem ez az elsődleges szempont. A szent helyet az ott élő szentek teszik szentté. A *Śrīmad Bhāgavatamban* olvashatjuk a következőt: „... s aki csak fürödni jár a zarándokhelyekre, nem pedig azért, hogy találkozzon azokkal, akik jártasak a transzcendentális tudományban, nem tekinthető különbnek egy számárnál vagy egy tehénél.”

Ez a következő kegy, amit ki szeretnék emelni, e *vraja-vāsik* felemelő társasága. Szintén leckén hallottam, hogy Új Vraja-dhāmában lakni azt jelenti: mindig énekelni a Szent Nevet, és szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *vaiṣṇavákat*. Ez e hely igazi dicsősége, hogy ezt itt mindig végezhetjük. Igazából ez a Te kegyed, hiszen az őszinte vágyad miatt nyilvánultak meg Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, akik mint Vraja-dhāma szíve, igazán szent helyé varázsolják e csodálatos helyet. Śrīla Prabhupāda írja a *Bhagavad-gītāban* ezzel kapcsolatban: „a tiszta *bhakta* ... odaadó szolgálata révén mindenhol képes Vṛndāvana atmoszférát teremteni”. Köszönjük.

Csak azért imádkozok, hogy ezeket sose felejtsem el!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Schwartz Gábor

Siddha Muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának!

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném kifejezni feléd a hálámat és nagybecsülésem ezen a csodálatos napon! A lelki tanítómester személyiségében megnyilvánulnak Kṛṣṇa tulajdonságai, és ezzel vonzódást ébreszt a feltételekhez kötött lélekben a lelki élet iránt. Lefoglalja a *jīvákat* az odaadó szolgálatban, és utasításokkal látja el őket, hogy fejlődhetnek. Bevezeti őket a szent név éneklésének misztériumába, így azok megtisztulhatnak a *śravaṇam-kīrtanam* folyamatán keresztül. A lelki tanítómester elkötelezett visszavezetni tanítványát Istenhez, és ennek a célnak az elérése érdekében hajlamos szenvedést elfogadni, végül az őszinte követők előtt felfedi eredeti kapcsolatukat az Úrral.

Amikor a lelki tanítómester jellemzőiről hallunk, akkor az nagyon vonzó a fül számára, de amikor ezen tulajdonságok és jellemzők a Te személyeden keresztül nyilvánulnak meg, akkor az a szívben okoz változást – megolvastja azt! Igazi nektár!

Ahogy hűséges vagy Śrīla Prabhupādához; ahogy éleslátással következetes vagy a *siddhāntában*; ahogy az elveket alkalmazod a gyakorlatban; ahogy toleráns vagy a tanítványok éretlen megnyilvánulásaival szemben, vagy ahogy szigorúan kijavítod azokat; ahogy ragaszkodsz a szent név énekléséhez és terjesztéséhez; ahogy szereted Rādhe-Śyāmát és a *bhaktákat* – mind-mind nektár a szívnek! Madhusūdana prabhu azt mondta erről a nektárról, hogy olyan, mint a *chatni*: egyszerre nagyon csípős és nagyon édes, néha alig lehet megenni, de soha nem lehet otthagyni.

Kedves Guru Mahārāja! Kevés dolog lehet nagyobb szenvedés egy lelki tanítómester számára, mint látni, hogy egy tanítvány makacsul ragaszkodik az anyaghoz, és nem hajlandó elengedni azt. Nem akarok egy ilyen terhet jelenteni, szeretném elfogadni a kegyed, bármilyen formában jöjjön is az! Ennek reményében kérem áldásaidat! Kérlek, bocsásd meg az ostobaságomban elkövetett sértéseimet!

Jelentéktelen szolgád:

Siddha Muni dāsa

Śilpa-kariṇī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisancies in the dust of your lotus-like feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and your service to him.

I am thinking about you, Vraja-dhāma and Rādhe-Śyāma a lot today. In 1994, when there was nothing just land, sky and Dayāl-Nitāi Gaura-Hari and *Vaiṣṇavas*, you give me first initiation there. Few years of marathon to build the farm for Their plesure . . .

I remember when we were bringing Them from Budapest to Vraja-dhāma. Rohiṇī, Śarat and me finishing outfit and you in the front stoping us here and there just to check if everything is ok.

So many memories Guru Mahārāja . . .

You told me I have to learn to live in separation. I am trying but it's very painful sometimes.

In his *Bhakti-sandharba* Śrīla Jīva Gosvāmī wrote:

„For me devotion to my spiritual master is more important than devotion to Lord Hari. If I am devoteed to my spiritual master, then Lord Hari will personally reveal Himself to me.

This succes does not depend even on any other practice of worshipping the Supreme Lord.”

To others you are maybe powerful ISKCON *sannyāsī*, *kīrtana* leader, writer, *guru* of the *gurus*, yes you are all that and I am very proud of you, to me you are my dear spiritual father who save me from material existence and who is trying to teach me how to develop and surrender fully to „Śrī Guru, to the spiritual abode of Vraja-dhāma, to the residents of Vraja, to all the *Vaiṣṇava* devotees of the Lord, to the *satvika-brāhmaṇas*, to the holy name of the Supreme Lord, and the ever fresh and youthful Divine Couple of blossoming beauty, Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa. Thank you Guru Mahārāja for not giving up on me.

Your servant and daughter,

Śilpa-kariṇī dāsī

Bhakta Simon József

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, mindenki lelki tanítómesterének, az ISKCON-guruknak, és a bhaktáknak!

A lelki tanítómester olyan, mint a lámpás, aki felnyitja a tudatlanság sűrű sötét-ségében lévő szemét. Így az enyémet is. A Paramahansa olyan, hogy mindentől csak a legfőbb lényegét fogadja el. Ahogyan a hattyú csak a tejet választja ki a víz és a tej keverékéből. Egy Paramahansa is egyedül csak az Istenség Legfelsőbb Személyiségét tekinti életének és lelkének.

Szeretnék bocsánatot kérni a sértéseimért, amiket elkövettem. Kérlek, add a kegyed, hogy ne legyek akadály a misszióban, és a bhakták szolgáinak a szolgájává válhassak.

Nagyon köszönöm az esélyt, hogy megpróbálhatok valamit tenni a forradalomban.

Eloolvastam azt a pár oldalt, amit a Kṛṣṇa-tudatban megélt eddigi tapasztalataidról, élményeidről írtál. Nagyon sokat adott. Legalább látom egy tiszta bhakta Kṛṣṇa-tudatának megingathatatlan intenzitását. Imádkozom, hogy amikor eljön az ideje, akkor én is őszintén vágyjak rá, akarjam és tapasztalhassam a Kṛṣṇa-tudatodnak legalább egy parányi részét. Mert akkor biztosan megmenekülhetek.

Várom már nagyon a Vyāsa-pūjádat, mert akkor minden bhakta boldog, köztünk én is, nagyon. Olyan kevés ilyen nap van ebben a világban, vagyis nincs is.

Köszönjük ezt a napot Neked!

Próbálkoztató szolgád:

Bhakta Simon József (Budapest)

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Ajánlom Neked tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget megjelenésed alkalmából!

Napról-napra nagyobbnak tűnsz a szememben, amikor arra gondolok, hogy milyen minőségű, mennyiségű szolgálatot ajánlasz a lelki tanítómesterednek.

Olvasom a *Bhagavad-gītāban*, hogy engedelmessé kell Kṛṣṇa képviselőjének, a hiteles lelki tanítómesternek, és utasítását az életünk küldetésévé kell tenni.

Számomra Te vagy a tökéletes példa, aki bemutatja, az életben alkalmazza azokat a dolgokat, amiket a szentírásokban írnak. Sőt még ettől is többet.

Felmerült sok alkalommal bennem régebben, amikor Śrīla Prabhupādáról olvastam, hogy milyen kár, hogy nem találkozhattam vele személyesen, nem láthattam azt a személyt, aki ennyire szerette és szolgált Kṛṣṇát és a lelki tanítómesterét.

És most egy pár év után rájöttem, itt van egy Kṛṣṇa tudattal, alázattal, szeretettel átitatott személy: Te Guru Mahārāja!

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára.”

Fohászokodom a kegyért, fohászokodom azért, hogy bár egy szikrányit kapjak lótuszlabad porából, mert nélküled belefulladás az anyagi világ óceánjába.

Minden lépésemnél megzavarja valami az elmémet, csak Te vagy képes megmutatni a helyes utat. Habár alkalmatlan vagyok rá, de mégis szeretnék segíteni Neked a prédikálásban, a terveid megvalósításában. Kívánom, hogy még sok *vyāsa-pūjāt* tölthessek Veled, reménykedve kegyed áldásában.

Szolgád:

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Bhaktin Sipos-Gaudi Gaudi Gaudi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Március közepe van, Te és a *bhakták* Indiában vagytok. Nehéz így „Nélkületek”!

Próbálok mindig arra gondolni, hogy nem a személyes társulás a lényeg – ahogyan Te is írtál erről -, de számomra még mindig ez a leglelkesítőbb. Te vagy a legtökéletesebb példa arra, hogyan kell ezt megvalósítani: minimális társulás Śrīla Prabhupādával és maximális lelki élet, tökéletes eredmények. Ez csodálatraméltó. olvastam az önéletrajzi írásodat és abban is írod mennyire kevés időt tölthet-

tél Śrīla Prabhupādával, mégis, azóta is életed minden pillanata Róla – és ez által Kṛṣṇáról szól.

Ebben az évben sajnos nem találkozhattam Veled a *Pāda-yātrān*, mert amikor Te ott voltál, mi épp nem, és Indiában sem voltunk, mégis van két nagyon szép élményem, ami Veled kapcsolatos. Az egyik: amikor segítettem a budapesti templomban a szobákat takarítani. Amikor szóltak, hogy én is mehetek, nagyon boldog lettem. Különleges szolgálat volt.

A másik dolog, amiről írni szeretnék: a majális, azon belül pedig az esküvőnk. Először nem tudtam, hogy Te is eljössz és kissé izgultam a nyilvánosság előtt. Aztán amikor megtudtam, hogy itt leszek, minden aggodalmam elszállt. Jelenléted biztosságot, hitelt adott ennek a szép fesztiválnak. Az emberek komolyan vették a rendezvényt, figyelmesen hallgatták a szavaidat, majd együtt énekelték Veled a *mahāmantrát*. Mindenkire nagy hatással voltál.

Köszönöm Neked ezeket, a gyönyörű élményeket. Imádkozom azért, hogy mindig kapcsolatban maradhassak Veled és szolgálhassalak Téged valamilyen módon.

Szolgád:

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Śītā Rāma dāsa

The Gifts of a Sādhu

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Whilst commenting on a verse from the *Śrīmad-Bhāgavatam*, Śrīla Prabhupāda asked the question:

Who is a sādhu?

A sādhu is not just an ordinary man with a saffron robe or long beard. A sādhu is described in *Bhagavad-gītā* as one who unflinchingly engages in devotional service.

A sādhu is a strict follower of devotional service. It is recommended here that if one at all wants to realize Brahman or spiritual perfection, his attachment should be transferred to the sādhu.

Mahātmā is a synonym of *sādhu*. It is said that service to a *mahātmā*, or elevated devotee of the Lord, is *dvāram āhur vimukteḥ*, the royal road of liberation.

Attachment to a devotee is attachment to the service of the Lord because if one associates with a *sādhu*, then the result will be that the *sādhu* will teach him how to become a devotee, a worshiper and a sincere servitor of the Lord.

These are the gifts of a *sādhu*.

If we want to associate with a *sādhu* we cannot expect him to give us instructions on how to improve our material condition, but he will give us instructions on how to cut the knot of the contamination of material attraction and how to elevate ourselves in devotional service. That is the result of associating with a *sādhu*. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.20.)

Guru Mahārāja, you are a *sādhu* of the highest calibre, steadfast in your loyalty and allegiance to your spiritual teachers. You thereby enhance our vision and open our eyes and hearts to the Divine Couple.

Whether it is the *life* in your kirtans, *nourishment* in your writings, or your penetrating words, your gifts keep coming. Without them, my fickle mind strays and struggles slipping into anxiety and inertia.

Śrīla Prabhupāda describes in an old BTG article:

Everyone has a blazing fire within his heart — a blazing fire of anxiety . . . So if you want to be anxiety-less, then you must take shelter of the *guru*, the spiritual master. And the test of the *guru* is that by following his instructions you'll be free from anxiety. This is the test.

On my recent visit to you, it was so clear, just being around a *sādhu* was like being in Vaikuṅṭha, free from all anxiety. By following your instructions and serving Rādhā and Kṛṣṇa, I become free from anxiety; otherwise the world is full of people with anxiety, *prozac* is but an artificial cure.

Guru Mahārāja, when I recently asked you how things were progressing at New Vraja-dhāma, you said of yourself: "I am never happy with how things are, I get that from my mother, she was never happy; my father was satisfied but I have inherited that side from my mother."

I pray that I can also be dissatisfied with my place in devotional service and can develop your dedication and drive to constantly move forward, closer to Kṛṣṇa.

I want to thank you once again, for all your gifts.

Your servant,
Sītā Rāma dāsa

Śītā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog születésnapot kívánok Neked. Minden elmúlt év a Te dicsőségedet hirdeti. Tavaly az új Budapesti Templom megnyitása, új *bhakták* és érdeklődők csatlakozása hozzánk. Új könyvet írtál, amit alig várom, hogy elolvashassak. Mind-mind a Te őszinte odaadások Śrīla Prabhupāda iránt. Bárcsak én is ilyen lehetnék. De Hozzád nem találok hasonlót, csodálatos vagy és az Irántad érzett ragaszkodásom az egyetlen jó az életemben. Még nagyon sokáig szeretnék Neked írni dicsőítő felajánlásokat.

Szeretettel, szolgád:

Śītā devī dāsī

Smṛti- Bālikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Itt vagyok épp a műhelyben. Azt gondoltam ez jó hely lesz arra, hogy megírjam a felajánlásomat. Mert itt minden Rád emlékeztet. Itt ülök a tehénfejű emberek és az emberfejű tehének között, és folyton azon gondolkodom, milyen nagyszerű és sokoldalú a Te prédikálásod.

Írod azt a sok csodálatos könyvet, melyek olvasásával mi is bepillantást nyerhetünk Rādhe-Śyāma transzcendentális kedvteléseibe. Ugyanakkor a tökéletes filozófiai magyarázataiddal meg is érthetjük azokat.

Létrehoztad a farmot, hogy tömegével jöjjenek az emberek meglátogatni Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundarát. Mert ki ne lenne kíváncsi az Isteni Párra. Na és persze arra, hogyan élnek a „Krisnások”.

Aztán ott van a gyönyörű budapesti templom, amivel mindenkit elkápráztattál.

És itt van ez a művészeti stúdió is. Amit szintén Neked köszönhetünk. Mert Te mindig, mindenkit le tudsz foglalni, hogy segítse a prédikálást. Ez is megmutatja a

Te nagyságodat, hogy hogyan kell állandóan lefoglalni az embereket Kṛṣṇa szolgálatában. Még sorolhatnánk az idők végezetéig azt a sok csodálatos dolgot, amivel minden pillanatban tökéletesen elégedetté teszed a Te lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Bárcsak én is elégedetté tudnálak tenni Téged! Igyekszem, hogy amit kérsz tőlem azt a legjobb tudásom szerint teljesítem.

Mikor most tavasszal kint voltunk Indiában, hallottam egy nagyon szép történetet Śrīla Bhaktisiddhānta Mahārājáról. Egy nagy bangladesi árvíz után az éhínség megoldására az indiai kormány, különböző élelmezési programokkal akart segíteni a szegényeken, de Bhaktisiddhānta Mahārāja ezt a dolgot nem támogatta. Diorámákat akart készíttetni és azokkal prédikálni. A kormány embereinek ez nagyon nem tetszett. Elmentek hozzá, hogy miért akar most ilyen művészeti dolgokat készíttetni, amikor az emberek éheznek, és nincs hol lakniuk. Inkább segítsen Ő is az ételosztásban. Bhaktisiddhānta Mahārāja hajthatatlan volt és elmagyarázta nekik, hogy miért fontosak ezek a diorámák, mert, ha meg is etetjük az embereket, de nem prédikálunk nekik, újabb és újabb bűnös cselekedeteik lesznek, ami miatt újabb és újabb éhínségek és természeti katasztrófák következnek. Ezért fontos, hogy diorámákat készítsünk, mert ezekkel nagyon jól lehet prédikálni.

Ez a történet nagyon lelkesítően és inspirálóan hatott rám. Megértettem, hogy milyen fontosak ezek a szobrok. Napról-napra megerősödik ez a gondolatom. Akik megnézik a „*karma*” nevű szobrot, rögtön kérdezik, hogy mi ez és mit jelent. Szóval azonnal lehet beszélni a *karmáról*.

Már nagyon várjuk, hogy lásd készen ezt a művet, és reméljük elégedett leszel vele.

Nagyon ritkán láthatunk Téged, és még ritkábban van lehetőség személyes szolgálatot végezni Neked. Indiában volt lehetőségünk a Veled való társulásra, és személyes szolgálatokra, melyek oly csodálatos emlékek. Mikor megérkeztél Māyāpurába a ház tetejéről meglepetésként virágszirmokat akartunk szórni Rád, de Te észrevettél minket, és csak mosolyogtál. Ezeket, a pillanatokat örökre a szívembe zárom, hogy rájuk emlékezve, mindig Rád gondolva segítsenek a Kṛṣṇa-tudatban. Köszönjük Neked Guru Mahārāja azt a sok csodás dolgot, amit a személyeddel adsz nekünk, és tökéletes példával megmutatod, hogyan kell szolgálnunk és szeretnünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Jelentéktelen szolgád:

Smṛti-Pālikā devī dāsī

Śrī Govardhana-Lāl dāsa

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából engeddd meg, hogy pár szóban kifejezzem köszönetemet.

Kedves Mahārāja! Bevallom őszintén, sokat gondolkodtam azon, hogy mit és hogyan fogok írni ebben a felajánlásban. Azután arra a következtetésre jutottam, hogy szép szavakat írni azt még tudnék és bizonyos értelemben véve ez teljesen helyes lenne, de a tartalom a szavak mögött korántsem lenne ennyire megvalósított. Így hát kérek, nézd el nekem ezt a fogyatékoságomat. Az Úr Kṛṣṇa egy *bhaktáját* dicsőíteni nagyon különleges és áldásos dolog, főleg egy olyan kiváló és emelkedett *vaiṣṇavát*, mint amilyen Te is vagy kedves Mahārāja! Oldalakon keresztül lehetne írni, hogy mennyi mindent köszönhetünk Neked. Minden túlzást nélkülözve kijelenthetem, hogy mindannyiunk léte itt Magyarországon, ebben a csodálatos mozgalomban a Te áldásos, önfeláldozó munkádnak és annak a tiszta szerető odaadásodnak köszönhető, melyet lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda Lótuszlába iránt táplálsz. Ezért mindannyian örökké lekötöttek leszünk Neked!!!

Szeretnék én is köszönetet mondani Neked mindazért a sok jóért, melyet Tőled kaptam. Hálás vagyok, hogy itt szolgálhatok, s bár jelentéktelen személy vagyok, mégis lehetőségemhez képest igyekszek hasznos eszközzé válni a kezekben.

Śrīla Puri Mahārāja azt szokta mondani, hogy a szavak szépek, és írni is sok mindent lehet, de az idő és a tettek azok, amik megmutatják, hogy valaki mennyire gondolja komolyan ezeket.

Nos, imádkozom, hogy folyamatosan tudjam növelni a meghódoltságomat és az eltökéltségemet ennek a csodálatos misszióknak a szolgálatában, melyet Śrīla Prabhupāda nyomdokaiban járva itt Magyarországon Te képviselsz.

Bár csekély és parányi, mégis én ezt tudnám felajánlani Neked és imádkozok azért, hogy ezzel elégedetté tehesselek.

Kedves Mahārāja! Kérlek Téged továbbra is, foglaljál le szolgálatodban. Ha bármi hibát vétek, kedvesen bocsásd meg nekem és légy türelmes velem. Még egyszer mindent köszönök! *Jaya Rādhe-Śyāma!*

Egy jelentéktelen személy:

Śrī Govardhana-Lāl dāsa

Śrī Gorinda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miután eldöntötték, hogy ki a tulajdonosa az erdőnek, hintáztak egy kicsit, majd színes vizekkel spriccelve egymást, tovább barangoltak a különböző évszakos erdőkön. Egy kényelmes helyen megpihentek mindannyian. Kṛṣṇa egy játékot talált ki, hogy megörvendeztesse a *gopikat*. Csukott szemmel kellett felismerni azt, amit a másik fél hozzá érint. Kṛṣṇa kezdte a játékot, Rādhā csukott szemmel figyelt. Egy fehér szórtincset érintett hozzá Rādhā arcához.

Rādhā válaszolt: „Egy pillanatra az elkülönülés miatt Lakṣmī megállt a masszírozással és szerencsétlennek érezte magát. Amit arcomhoz érintettél minden bizonytalansággal a Te *śrīvatsa* jeled.” - mindenki hangosan kiáltott: „*Jaya Rādhē*”

Ezután Kṛṣṇa volt soron. Becsukta szemét. Kezét fuvolájára tette, hiszen nem olyan rég lopták el a *gopik* és alig tudta visszaszerezni. Persze egy kis résen kilátott és figyelt. A *gopik* tudták, hogy Kṛṣṇa mindig csal valamit, de leleplezni nehéz, mert nem őszinte. Kṛṣṇa látta, hogy egy csillagruhába öltözött *gopī* elsiet, majd visszatér. – „óh ez Viśākha, a legokosabb hírvivő” – gondolta magában Hari.

Viśākha elégedetten egy virágot vett elő szárija alól és Śyāmasundara orrához tette. Kṛṣṇa beleszagolt és annyira magával ragadta az érzés, hogy megszedült. Kinyitotta a szemét és a virágra meredt. Viśākha már várta ezt a pillanatot, hogy meglepje Kṛṣṇát, ugyanúgy, ahogy ő lepte meg Őt, amikor megmutatta Rāmānanda Rāyának kívül Gaura, belül Śyāma *Bhavān Milan* formáját. Mindenki meglepődött és várták Viśākha magyarázatát. A csend sok kérdést fogalmazott meg: Mi ez a virág? Mi az ereje? Honnan jött? Ki ültette a magot? Mi a feladata?

Viśākha válaszolt: „Ez a virág a közeli rétről származik, a neve: „Kedvező Gyönyör” (Śivarāma). Gyökere lenyúlik az anyagi világ legkisebb univerzumának földjére. A legkegyesebb Hírvivő ültette a magot, ebbe a lágy szívbe. Az a mohósága, hogy kutasson Utánunk és együttérzése a lelkek iránt nagyon gyorsan idáig emelte. Most itt hallgatózik és figyel minket. Mindent elmesél és közread, számtalan fát szabadítva fel, könyvek formájában. Hallottunk már ilyenről. Múltkor az a *pīlu* bokor leste meg a déli kedvteléseket a Vajra-kunjánál, majd mindent elmesélt Viśvanāthának. Szóval ez így természetes. Nem kell félnetek és titkolóznotok. Ennek a kíváncsiságnak és szeretetnek nem tudunk ellenállni.” - Így fejezte be válaszát Viśākha, megemlítve, hogy számtalan virág várható még és lassan gyümölcsöt is hoznak.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy bepillantást nyújtasz nekünk a lelki világba!

Szolgád:
Śrī Govinda dāsa

Śrī Mādhava-toṣaṇī dāsi

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked.

A magyar *bhakták* számára ez egy nagyon fontos ünnep az évben, hisz egy olyan személy megjelenési napja ez, aki a legtöbbet törődik a mi lelki fejlődésünkkel.

Én személyesen nem tőled fogadtam el *dīkṣā* avatást, de mégis a tanítómestermékként tekintek rád. Szerencsére van is egy ilyen kapcsolatunk és ez még egy nagy biztonság a lelki életemben. Volt már alkalmam a Te tanítványaidon keresztül szolgálni Téged, jobban betekintést nyerni az életedbe. Amit én tapasztaltam, és amit feltudtam fogni, az egy nagyon szép és igazi szeretettel teli élet.

Tavaly *Pāda-yātrān* Litéren, amikor egy fa alatt sátraztál (amire azt mondtad olyan, mint *Vṛndāvana*) délután beszélgettünk Veled a gyerekvállalásról. Este mikor még segédkeztem Rādhā Ṭhākuraṇīnak, akkor még köréd gyűltünk Rādhā Ṭhākuraṇī, Śyāma-bihari meg én. Éppen aktuális dolgokról beszélteél, hallgattuk majd egy ideig csak ott guggoltunk, és azt éreztem, hogy nem szeretnék onnan elmenni, és milyen jó lenne, ha ez örökké tartana. Igaz éppen a gyerekvállalásról beszélgettünk aznap, de abban a pillanatban semmi vágyat nem éreztem a szívemben csak szolgálni Téged. Aztán muszáj volt mennünk, mert Te fáradt voltál, így visszazökkentem az anyagi vágyakkal teli valóságba. Csupán csak a jelenléted képes eltávolítani minket az anyagi világtól. Mivel képtelenség, hogy mindig velünk legyél ezért imádkozni szeretnék a lótuusz lábához, hogy a *vāṇī* által is képes legyek elkülönülni az anyagi vágyaktól.

Szolgád:
Śrī Mādhava-toṣaṇī dāsi

Śrī Gīṣṇu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

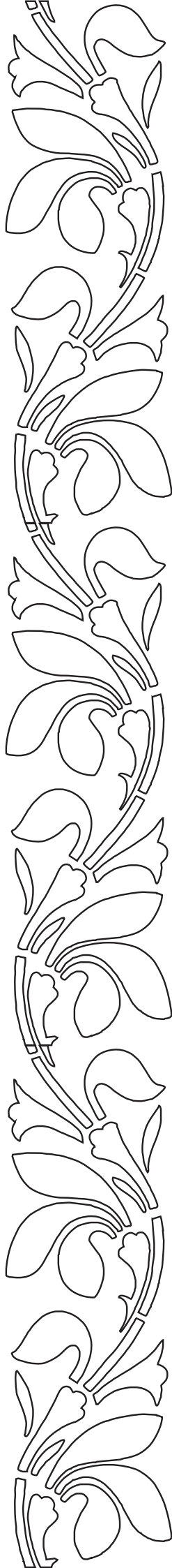
Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Amikor a mindennapi szolgálatomat végzem, olyan egyszerű dolog levelet írni bármiről. Ilyenkor mégis sokkal nehezebben megy a felajánlás megírása. Aztán általában az lesz belőle, hogy csak próbálok köszönetet mondani azért, hogy itt lehetek. Pedig annyi mindenről lehetne írni, hiszen olyan sokmindenért érdemelsz köszönetet, de soha nem érzem magam képesítettnek arra, hogy méltóképpen meg tudjam ezt tenni. Te az egész életemet meg tudod változtatni csak a szavaiddal, és én a hálámat nem tudom megfelelő módon kifejezni. Mégis évről évre megpróbálok kiválasztani valamit, és arról írni.

Idén a legintenzívebb élményem az volt, hogy először kijutottam Indiába. Hihetetlen dolog volt szembesülni ezzel a világgal, és a Kṛṣṇa-tudat valóságával, mindazzal, amiről eddig csak hallottam.

Ahogy figyeltem azt a világot, gyakran jutott eszembe, mi lett volna, ha Kṛṣṇa-tudat nélkül jutok ki. Valószínűleg csak a negatívumokat láttam volna, az utcán élő embereket, a koszt, pontatlanságot, szegénységet. De így képes voltam észrevenni azt is, hogy mélyen ugyan, de mennyire sajátja a lelki kultúra az ottani embereknek, és a nyugati szemmel igénytelennek látszó felszín alatt milyen komoly értékek rejtőznek. Így voltam képes észrevenni a különböző *mūrtik*, szent helyek szépségét, édességét, és még annyi minden mást. És ezt a látásmódot Neked köszönhetem, hiszen ezen a látásmódon keresztül valójában Te ismerttetted meg velem ezt a világot. Ahogy régebben mondtad, amikor jövünk a Kṛṣṇa-tudatba, a *bhakták* megismertetik velünk a világot, megtanítunk mindenkit, hogyan egyen, beszéljen, táncoljon, menjen vécére, stb. Itt a nyugati műveltségem teljesen haszontalan lett volna mind ezt felfogni.

Tizenvalahány évvel ezelőtt az egyik Nāma-hatta táborban, Verőcemaroson lecke után gyönyörű, szívhez szóló *bhajanát* tartottál. Mindenki átszellemülten hallgatta, sokan elérékenyültek. Aztán utána arról kezdte beszélni, hogy valójában mi mindent Śrīla Prabhupādának köszönhetünk, az Ő erőfeszítése nélkül soha nem lehetnénk itt, nem is ismernénk ezt a kultúrát. Ezt így egy másik nézőpontból is sikerült megértenem, és értékelhettem, hogy mekkora dolgot vitt végbe Prabhupāda, mekkora adománya a mi számunkra, de India számára is az ISKCON. Ezt a csodálatos lelki kultúrát tartja tisztán és életben a mai körülmények között is. Olyan, mintha az ISKCON-on belül a gyönyörűséges paloták, kertek, a Kṛṣṇa-tudat egész

gyakorlata, és a lelki világ nem lenne befedve, hanem éppen ellenkezőleg, pont most nyilvánulna meg egyre teljesebben.

Ezt a dolgot folytatják és tartják életben Prabhupāda csodálatos tanítványai, és ilyen csodálatos, tiszta személy vagy Te is, aki prédikálsz, adod ezt a csodát nekünk. Átadod azt a látásmódot, amin keresztül mi is megtapasztalhatjuk mindezt, felkelted a vágyunkat arra, hogy mindezt egyáltalán látni, tapasztalni akarjuk, elmagyarázod úgy, hogy még mi is képesek legyünk felfogni, és még folytathatnám ezt a sort. Számomra Te vagy, akinek mindezt köszönhetem, és bár Te volnál méltó rá, hogy adományozzunk, mégis Te adsz számunkra adományt már azzal, hogy egyáltalán ismerhetünk Téged, és így megismerhetjük a Kṛṣṇa-tudatot. Hát ezért érzem úgy, hogy bármely szóval képtelen vagyok leírni azt a hálát, amivel tartozunk, és csak újra és újra köszönöm isteni kegyedet, amit rám méltatlanra pazarolsz. Remélem, egyszer valóban képes leszek megfelelően megérteni és megköszönni mindezt, és valóban segíteni a missziódban. Kérlek, tarts meg szolgálatodban!

Méltatlan szolgád,
Śrī Viṣṇu dāsa

Śrī Sarovara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a számomra legcsodálatosabb napon, megjelenésed napján, mely nélkül nem léteznék én sem, mint ahogy nincs olyan gyermek, akinek nincs apukája!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, lelki nagyapánknak, aki elküldött értünk, szerencsétlen unokáért! Minden dicsőséget Neked!

Nem ez a dicsőséges nap az egyetlen, de mindenesetre egyike a legintenzívebbeknek azok közül, amikor újra és újra elgondolkozom azon, mit jelent számomra az én legnagyobb lelki apukám, aki kimentett az anyagi lét örvénylő óceánjából. Tudást adtál, és ezzel felnyitottad tudatlanságtól elvakult szememet. Tiszta vágyaddal, hogy elégedetté tegyed lelki tanítómesteredet, megteremtetted Új Vraja-dhāmát, és lehetővé tetted, hogy itt élhessek a *bhakták* között, Rādhe-Śyāmát szolgálva, amivel értelmet kapott az életem. Régi vágyamat teljesítetted, amikor elfogadtál tanítványodnak, és így egy nagy család tagja lehettem, rengeteg testvérrel, akikre mindig számíthatok. Elfogadásommal nem csekély feladatot vállaltál pedig

magadra, hiszen éppen elég nehézsége okozok számodra, és olykor, mint hisztis gyermek, igyekszek magamra vonni figyelmedet ahelyett, hogy hagynálak elmerülni Rādhe-Śyāma kedvteléseiben, gyönyörű könyveid írásában, szeretett Uraid szolgálatában. Aztán felavattál és örökbefogadásom ezzel hivatalossá vált, míg a 2. avatással megkaptam bizalmadat, hogy közvetlenül is szolgálhassam Rādhe-Śyāmát. Hát létezhet ennél csodálatosabb ajándék ebben az anyagi világban?

A közelmúltban megmutattad azt is, hogy bármikor, bármilyen bajba kerülve mindig számíthatok Rád, és azóta úgy érzem magam, mint az úszni tanuló, aki teljesen bizonyos benne, hogy kimentik, mielőtt elsüllyedne, és ez a bizalom szárnyakat ad neki a tanulásban. Aztán elhoztad közénk Pāvanī mātājīt, és vele megmutattad, hogy milyen az, amikor a lelki tanítómester visszasegíti őt követő, benne hívő tanítványát Kṛṣṇához. Csodálatos tanítást adtál nekünk ezzel, sok mindenre máshogy gondolok azóta. Köszönöm, hogy lehetővé tetted, hogy részese legyek ennek a csodálatos távozásnak.

Kedves Guru Mahārāja! Bár néhány évvel vagyok csak fiatalabb Nálad (már ami ezt az anyagi testet illeti), mégis mindig, mint lelki apukámra, az egyetlen, örök, igazi apukámra, gondolok Rád, és egy gyermek persze büszke az apukájára, de mivel még ostoba, nem képes emelkedett szavakkal dicsőíteni őt. Egyszerűen csak azt mondja: „Az én apukám a legjobb a világon, a legokosabb, a legerősebb, ő mindig megvéd engem, és én nagyon, de nagyon szeretem őt.” Mivel ennél bölcsőbb gondolatok nekem sem jutottak eszembe, inkább lelki anyukámhoz, a védikus szentíráshoz fordultam segítségért, és mivel ő is mindig segíti hozzá forduló gyermekét, most is megmutatta a szavakat, ahogyan dicsőíteni kell az én csodálatos lelki tanítómesteremet.

„Kiváló jelleme és eltökéltsége, hogy megérti az Abszolút Igazságot, tökéletesen művelt, képzett *brāhmaṇāvā* tették. Érzékein és elméjén teljes mértékben uralkodott. Akár a Felsőlélek, ő is kedves volt minden élőlényhez, s mindenki legjobb barátja volt. A tiszteletre méltó személyiségekkel úgy bánt, mintha a cselédjük lenne, a szegények számára olyan volt, mint egy apa, a vele egyenrangúakhoz úgy ragaszkodott, mint egy megértő testvér, tanítóira, lelki tanítómesterére és idősebb istentestvéreire pedig úgy tekintett, mint az Istenség Legfelsőbb Személyiségére. Szikrája sem volt benne a természetellenes büszkeségnek, amelyet műveltsége, gazdagsága, szépsége vagy előkelő származása miatt, érezhetett volna.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.4.31-32.)

Végtelen hálával és köszönettel, ostoba, szerető lányod:

Śrī Sarovara devī dāsī

Śrīmatī devī dāsī, Varuṇī

Revatī devī dāsī, Nitāicandra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your most beloved Rādhe-Śyāma and Rādhā-Damodara.

As Yudhiṣṭhira Mahārāja said to Mahātma Vidura:

“My Lord, devotees like your good self are verily holy places personified. Because you carry the Personality of Godhead within your heart, you turn all places into places of pilgrimage.”

Guru Mahārāja, this is one of my favourite verses because it reminds me of you. Wherever you are is a place of pilgrimage, whoever associates with you is reminded of Lord Kṛṣṇa by seeing you and hearing from you.

I find it is that rare soul who can pierce my heart with transcendental knowledge with the effect that you do Guru Mahārāja. For me, I have to yet come across another devotee who has that same impact apart from Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I have always felt so fortunate having you as my spiritual master, and that fortune is always being cherished. you have never let me down and have proved your dedication to your disciples even more so recently with the introduction of your podcasts which are life giving to us disciples, who regularly see you and those of us who very rarely see you.

It is amazing that even those podcasts that have taken you hours to upload, you have taken that austerity for us, so that our spark of Kṛṣṇa Consciousness can stay alight and however seriously we listen, that spark can turn into a blazing fire. I pray for that blazing fire to set alight and be able to do something wonderful for you in the near future.

All glories to this wonderful day of your Vyāsa Pūjā Guru Mahārāja. With a straw in my mouth and falling down at your feet, I offer my obeisances millions of times to my most treasured and wonderful spiritual master.

Your servants

Śrīmatī devī dāsī

Varuṇī Revatī devī dāsī

Nitāicandra dāsa

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napodon!

A lelki tanítómester Kṛṣṇa legbensőségesebb szolgálja és úgy kell tisztelni őt, mint a Legfelsőbb Urat –mondja Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura a *Śrī Śrī Guro-aṣṭakájában*.

Én, mint tanítványod szintén szeretném kifejezni az irántad érzett megbecsülésemet, szeretetemet, megjelenésed e kedvező napján.

Azt hiszem nincs annak határa, hogy mi az, amit adni lehet a lelki tanítómesteremnek, hiszen ő az, aki már mindent odaadott nekem: megmutattad és jelenleg is mutatod az odaadó szolgálat útját nekem, hogy hogyan lehet „könnyen” fejlődni a lelki életben. Természetesen ez arra vonatkozik, ha száz százalékgig meghódolok utasításaidnak.

Indokolatlan kegyedből lehetővé tetted számomra, hogy itt éljek Vraja-dhāmában, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara változatos odaadó szolgálatát végezhessem, kedves *bhaktái* körében.

Vraja-dhāma rendkívül szép hely, a lelki béke és nyugalom vidéke ez, ami a te szívedből nyilvánul meg itt e somogyi tájon - mindenki örömére. El sem tudom képzelni, milyen tiszta a te szíved kedves Guru Mahārāja, csak találgathatok róla, összevetve mindazzal a sok jó lelki dologgal, amit már itt megnyilvánítottál nekünk belőle. Amikor emelkedett helyzeteden meditálok, gyakran eszembe jut, mi lenne egy igazi szép felajánlás a lelki tanítómesteremnek: egyszer azt mondtad egy megtisztult szív az igazi felajánlás, amit egy lekötelezett tanítvány adhat a *gurujának*. Egyszer majd ezt szeretném felajánlani lótuszlábaid előtt, de vajon mikor jön el e pillanat? Kedves Guru Mahārāja, úgy érzem, ez csak és kizárólag a te indokolatlan kegyeden függ. Kérlek, inspirálj arra, hogy életemet valóban csak és kizárólagosan az odaadó szolgálatnak szentelhessem - mint ahogy példádából is láthatom - hiszen te is ezt teszed lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda örömére.

Szolgád:

Śrīpati dāsa

Śrutidharma dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my obeisances. All glories to Śrīla Prabhupda, all glories to your divine grace.

The Vedic scriptures state that the spiritual master is the expert captain who is guiding the disciple in this stormy ocean. We have obtained this rare human form of life. This human life offers us another option. Vyāsa-pūjā represents that option. Although this *pūjā* is generally taken as an annual event, it is really a perpetual state in which the soul can remain. By “Vyāsa” we indicate the representative of Śrīla Vyāsadeva, the literary incarnation of the Supreme Personality of Godhead, Kṛṣṇa. The word “*pūjā*” (worship) does not invite us to merely offer some symbolic flowers and mantras, but to surrender our very self in spontaneous dedication in the service of Śrī Guru.

The guru holds the key to our eternal life of bliss and knowledge.

*janasya tattoam nihitam guhāyaṁ
mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*

“The solid truth of religious principles is locked up in the heart of the self-realised devotee.” (*Mahābhārata*)

Therefore Lord Kṛṣṇa advises: *tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā* – “Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self realised souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth.” (Bg. 4.34)

So Vyāsa-pūjā is a way of life. The *guru* kindly offers himself as a focal point of our love, service, hope – everything. By pleasing him our real life is regained, our deliverance from illusion secured. Pure devotional service is our original state and the lotus feet of the guru are the only means by which we can rediscover it.

Śrīla Rupa Gosvāmī has kindly pointed out that the first item of spiritual life is to approach the guru (*adau gurvāśrayam*). And in that approach the first and most important item is the process of hearing. Śrīla Prabhupāda himself in his worship of his own guru has perfectly demonstrated this principle. Śrīla Prabhupāda states in a lecture:

“We must admit that we have realised definitely that the divine message from his holy lips is the congenial thing for suffering humanity. All of us should hear him patiently. If we listen to the transcendental sound without unnecessary opposition, he will surely have mercy on us . . . Let me therefore repeat that we should

hear him patiently, follow him in the measure of our conviction, and bow down at his lotus feet for releasing us from our present causeless unwillingness for serving the Absolute and all souls.”

In another purport we can understand the quality of Śrīla Prabhupāda’s hearing:
 “. . . although we are like ignorant children . . . my *gurudeva* has kindled a small fire within us to dissipate the invincible darkness of empirical knowledge. We are now so much on the safe side that no amount of philosophical argument by the empiric school of thought can deviate us an inch from the position of our eternal dependence on the lotus feet of his Divine Grace. Furthermore, we are prepared to challenge the most erudite scholars of the Māyāvāda school and prove that the personality of Godhead and His transcendental sports in Goloka alone constitute the sublime information of the Vedas . . . Herein lies the secret of Śrī Vyāsa-pūjā. When we meditate on the transcendental pastimes of the Absolute Godhead, we are proud to feel that we are His eternal servitors and we become jubilant and dance with joy. All glories to my divine master for it is he who has, out of his unceasing flow of mercy, stirred up within us such a movement of eternal existence.”

(from *The Universal Teacher* by Śrīla Prabhupāda)

This is the potential of the hearing process – realisation of the truth. “Somehow or other if someone hears with rapt attention from the right person, at the very beginning one can assuredly see Lord Kṛṣṇa in person in the pages of the Bhāgavatam.” (SB. 1.3.43)

This annual celebration of Vyāsa-pūjā is an opportunity for me to revitalise my relationship with you Guru Mahārāja by deeply reflecting on its essence. Such a day is described as the mother of devotion, and by its proper observance I can therefore help to expand and extend my service to you till it permeates and designs my whole way of life and existence.

Your eternal servant.

Śrutidharma dāsa

Bhakta Stein Gerenc

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelet teljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának.

Először is szeretném kifejezni, hogy nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy

a szolgál szolgálja lehetek. Ezt a különleges és tökéletes helyzetet nagyon nehéz igazából megértenem. Ha egyszer valóban sikerülne és minden pillanatban teljesen tudatos lehetnék róla, akkor egy pillanattig sem jelentene gondot a teljes meghódolás.

Köszönöm hogy részt vehetek ebben a csodálatos misszióban egy ilyen jó közösségben, és köszönöm hogy igazán értelmes célokért küzdhetek. Köszönöm, hogy választ kaphattam azokra a kérdésekre, amelyekre senki nem tudott érdemleges válaszokat adni.

Érzelmileg és emberileg is nagyon sivár múlttal rendelkezem, a szívem kőkemény volt és vallásos neveltetésem ellenére is ateistának vallottam magam. És ez egy nagyon csodálatos dolog, hogy még egy ilyen elesett helyzetben élő léleknek is megadatik ez a lehetőség, hogy Kṛṣṇa felé fordulhasson, és szolgálhassa Őt. Ezt a páratlan ajándékot szerető *bhaktáidnak* köszönhetem, akik kitartó prédikálásukkal még a magamfajta is meg tudták érinteni és az odaadó szolgálat útjára terelni. Köszönöm, hogy ilyen *bhaktákat* neveltél fel, akiktől menedéket kaphattam *māyā* veszélyes támadásai elől. Ha nem találkoztam volna a tanítványaiddal, akkor most bizonyára valami nagyon ostoba és tudatlan életet élnék, valahol mélyen eltemetve az illúzió hullámaiban, távol a Kṛṣṇáról szóló tudástól, és még távolabb attól a fénytől és szeretettől, amit a *bhakták* társasága és szolgálata nyújt.

Magyarországon nagyon jó a közvélemény a Kṛṣṇa-tudatról. Az emberek szeretik a nagy Hare Kṛṣṇa fesztiválokat, a könyveket, az ételeket és a *harināmákat* is. Néhány kivételtől eltekintve csak pozitív véleménnyel vannak rólunk az emberek. Ez a jól kialakult kép a te kegyednek és feltétlen odaadásodnak köszönhető, amivel tökéletes példát mutatsz arról, hogyan kell meghódolni és teljesen átadni magunkat a lelki tanítómester utasításának. Én felmérni sem tudom, hogy mennyi mindent teszel azért, hogy teljesítsd Śrīla Prabhupāda vágyát. Amit tapasztaltam belőle az megmentette az életemet. Ez engem is arra inspirál, hogy tegyek valami igazán hasznosat és csodálatosat másokért, akik még nem kapták meg e páratlan lehetőséget. Egyedül gyenge vagyok, de a kegyedből bármi lehetséges. Egyelőre Śrīla Prabhupāda könyveinek a terjesztésével próbálom segíteni vágyadat. Köszönöm, hogy tökéletes példát mutatsz nekem. Köszönöm, hogy megmentettél.

Én csak, mint egy szerencsés porszem nézhetek fel rád, aki mindent megtesz, hogy valamiképp meghálálja mindazt, amit érte tettél.

Köszönök mindent, amit értem tettél!

Érdemtelen szolgáló:

Bhakta Stein Ferenc

Subāla dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

There are many different ways in which a disciple can write a *vyāsa-pūjā* offering in glorification of his spiritual master and try to express ones gratitude and indebtedness. I thought I'd reminisce some the ways in which you have inspired my practice of devotional service and in doing so glorify you.

The first time I had *darśana* of you was at Bhaktivedanta manor—you were giving a seminar on *Tattova Sandarbha*—I was new and I was struck by your gravity. But reasons unknown at the time I felt great bliss. Guru Mahārāja, just seeing you is a Kṛṣṇa conscious experience—which is so purifying to the heart. People are always requesting proof for the existence of God/Kṛṣṇa—you are proof. I think any sincere person that has the great fortune to meet you or just see you for a few moments will gain *śraddhā* and eventually begin the process of *bhakti-yoga*.

Soon after I joined Soho street temple I began listening to your lectures—as you were then a regular visitor being the UK GBC—your talks enthused me beyond belief and gave me so much incentive to study Prabhupāda's books. Guru Mahārāja, your presentation of Kṛṣṇa consciousness is awe inspiring—highly philosophical but with so much practical realization and insight in to Kṛṣṇa tattva and devotional service. Because you so sincerely desire that the hearts of your audience awaken to their natural love for Kṛṣṇa your classes have so much depth and impact.

When I joined Radha-Londonīśvara's temple I immediately started distributing books. Over the next few years my main source of inspiration to continue was through the personal instructions and encouragement you gave me, and by listening to your lectures on book distribution. Gradually I developed a desire to serve you and become your disciple. In September 2004 you mercifully initiated me as your disciple giving me the beautiful name Subāla dāsa dream come true.

Dear Guru Mahārāja although we no longer have so much of your physical association you are kindly broadcasting your podcasts and writing your books which means on a daily basis we can associate with you. Thank you. When Śrīla Prabhupāda was asked what pleases him the most - he replied „when you love Kṛṣṇa”. I am sure it is the same for me to really please you. Guru Mahārāja thank you for tolerating me. One day soon I hope to actually please you by overcoming my anarthas and realising my love for Kṛṣṇa.

Your aspiring servant,
Subāla dāsa

Sucirāṇī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories unto your divine self.

On this auspicious occasion, what words can express,
The ocean of your glories, to which great souls can attest,
Your qualities are jewel like; they shine so very bright,
To light up Kali-yuga, and bring the Lord in sight.

You set the perfect example for all who walk the path,
Following in your footsteps and avoiding mayas wrath,
Prabhupāda's instruction you follow, not one has been neglected,
For this loyal service you are rightfully respected.

Your purpose is to serve and fulfil the desire,
Of Śrīla Prabhupāda the one to whom we all aspire,
Your chaste and loyal service, has earned you a place,
At those glorious Lotus feet of His Divine Grace.

I thank you for your kind reciprocation to this soul,
It encourages me to follow you to reach the final goal,
Your deep thoughts and instructions are so very wise,
Piercing my wall of ignorance, they inspire me to arise.

I remember when I first met you, a shy girl very simple,
You boldly told me, don't be a Hindu, move into the temple!
From then I never looked back, at my former days,
You saved me by your bold instructions, I pray to follow always.

I hide behind this flowery poetry year after year,
Afraid to tell you directly, just how much you are dear,
To this undeserving fool with no hope without your grace,
I pray to serve you always, your lotus feet are my place.

I love you *Guru Mahārāja!*

Your servant, Sucirāṇī devī dāsī

Sukumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mielőtt el kezdtem írni ezt a felajánlást, az egyik üzenetedet hallgattam, amit Māyāpurából küldtél nekünk nemrég. A bizalomról és meggyőződésről beszéltél, amit Ísvara Puri tanít nekünk, hogy hogyan szolgáljuk hűségesen a lelki tanítómesterünket. Śrīla Prabhupāda példáját hoztad, hogy olyan sokszor hangsúlyozta, hogy az Ő fő tulajdonsága az volt, hogy teljes bizalma volt a lelki tanítómesterében, és az egész életét átadta, hogy elégedetté tegye őt.

Drága Guru Mahārāja! Ezen a csodás napon szeretném Neked megköszönni mindazt, amit kaptam Tőled.

Kérlek, áldj meg azzal az erős eltökéltséggel, hogy nekem is ez legyen a fő tulajdonságom és az életem, hogy minden körülmények között erős bizalommal és meggyőződéssel szolgáljak téged.

Szolgád:

Sukumārī devī dāsī

Sundara Gopāla dāsa,

Graddhā devī dāsī és a baba

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Mikor elkezdtünk gondolkodni, mit is jelent a hála, akkor kaptuk a számunkra szomorú hírt, hogy Suhotra prabhu elhagyta a testét. Ekkor újraértékeljük a kapcsolatunkat vele, és visszaemlékeztünk arra, hogy mennyit segített, hogy az egész kis családnak a Te szerető gondoskodásod, irányításod alatt szolgáljon tovább.

Gaura-śakti prabhu tartott egyszer régen egy leckét a háláról. Mondta, hogy először észre kell vennünk, hogy kaptunk valami ajándékot. Aztán meg kell tanulnunk

értékelni, és felfedezni azt, hogy kitől kaptuk, csak ezután hálálhatjuk meg. Őszintén bevallva még csak a felismerésig jutottunk el, hogy mennyit kaptunk mindenkítől, főleg Tőled. Reméljük, talán egyszer megfelelően értékelni is tudjuk. Sajnos az ember általában akkor értékeli valamit vagy valakit, amikor már elveszítette. Meghálálni soha nem fogjuk tudni azt a határtalan törődést, szeretetet, kegyet, útmutatást, bátorítást, lelkesítést, amit tanúsítottál felénk, de szeretnénk értékelni.

Nagy szerencsénkre Te vagy a lelki tanítómesterünk, és ahogyan Te értékeled és meghálálod Śrīla Prabhupādának, amit kaptál tőle, ebből mi is erőt meríthetünk, és tökéletes példát kaphatunk.

Nagyon szépen köszönünk mindent, Guru Mahārāja!

Szolgáid:

Sundara Gopāla dāsa, Śraddhā devī dāsī és a baba

Śundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A lelki tanítómester változtatás nélkül adja át a *guru-paramparā* tanítását, mely Kṛṣṇától ered. Teljesen megvalósítja azt, s viselkedésével példát mutat. A mi *paramparānkban* sok olyan személyt láthatunk, aki tökéletes megvalósítással rendelkező Kṛṣṇáról, és kifogástalan volt a jelleme. Az *ācārya* a példájával is tanít. A legközelebbi *ācārya*, Śrīla Prabhupāda, akiről sokat olvashatunk, hallhatunk, hogyan viselkedett, s tanított a példáján keresztül. De mi sajnos nem találkozhattunk vele.

Azonban itt vagy nekünk te, Guru Mahārāja, mint tökéletes példa. Egy olyan személy, akinek a legkisebb ragaszkodása sincs az anyagi világ felé, s minden pillanatban elmerül a Kṛṣṇáról szóló gondolatokban és az odaadó szolgálatban. Azt mondják szigorú vagy, de ez csak arra vonatkozik, hogy komolyan veszed *māyā* befolyását, s meg akarsz védeni bennünket. És szigorú vagy magaddal szemben, hogy minden pillanatban arra törekedj, hogy Kṛṣṇa iránti szeretetet átadd másoknak akár személyes instrukcióidon keresztül, leckéken vagy a könyveiden át. A szíved olyan, mint az olvadt arany; olvadt, mert végtelenül lágy a szeretet miatt, s arany, mert a teljesen tiszta szívedben Rādhe-Śyāma egy arany trónuson helyezkednek el.

Az irántad érzett tisztelet és szeretet miatt boldogan végzem a szolgálatom, s azért imádkozom, hogy ezt életem végéig tudjam csinálni. Persze a szolgálat önmagában nem elég, kell hogy legyen mellette jó *sādhana* és komoly *japa*. Sajnos az utóbbi évben ezekben nem jeleskedtem, amiért szégyenlem magam. Szeretnék jó szolgád lenni. Kérlek, bocsásd meg a bűneimet!

Végül szeretném megköszönni neked a veled való társulás minden pillanatát, azt, hogy néha lefoglalsz a számítógépes kérdéseidben-kéréseidben, a *bhakták* társaságát, a szolgálatomat és persze azt a töménytelen tudást, amit a könyvveiden keresztül kapunk.

Jelentéktelen szolgád:
Sundara-rūpa dāsa

Sundarārānda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion, please accept my heartfelt appreciation for the great fortune of being allowed to be your disciple. I pray that I may be fortunate enough to remain firmly at your lotus feet and to be able to assist you in your service to Śrīla Prabhupāda.

For a devotee of Kṛṣṇa, and one aspiring to become a devotee of Kṛṣṇa, association with advanced souls and in particular, ones spiritual master, is absolutely essential. Due to my remote geographical location, such association is quite sparse.

Through your daily podcasts, I now have the great benediction of your association, without which I was gradually fading away. Though always hankering to meet you somewhere in the world to spend some time in your company, financial restraint was preventing that from occurring. Now by your grace I can access your company through the internet. Thank you so much for that.

My other source of your association is through your beautiful books that you have written. I find your books to be the cooling balm for my tired and aching heart. Your exquisite *Kṛṣṇa-saṅgati* is not only a fascinating journey into the esoteric world of our Blessed Lord Śrī Kṛṣṇa and his beloved associates, but an opportunity for me to associate with my dear spiritual master in the most ideal circumstances. Within your books my heart feels the true joy and happiness that I long for. Your

books provide a very intimate level of association with you that is not generally available in more formal settings. I feel very fortunate to have the opportunity to read your books and to try to carefully assimilate the mood and feelings of the residents of the spiritual world, so beautifully presented by you.

Thank you so much for everything that you have done in the service of Śrīla Prabhupāda Guru Mahārāja, you are an extraordinary spiritual master, a wonderful inspiration and the object of my deepest respect and love.

I pray that you have a very long life on this planet Guru Mahārāja, good health and that I can be of some use to you in your mission.

Begging to remain at your lotus feet

Your grateful and loving disciple
Sundarānanda dāsa

Sundarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget végtelenül kegyes és csodálatos Személyiségednek!

Március az év legszebb és legjelentősebb hónapja számomra, amikor a hideg és a szürke tél után a természet kezd újjászületni. Kizöldül a fű, rügyeznek a fák és már nyílnak a kora tavaszi virágok, miközben a madarak dalos csiripelése tölti be a levegőt.

A *vaiṣṇava* kalendáriumban Gaura-pūrṇimā jelenti az újév kezdetét, amelyet márciusban szoktunk ünnepelni. A március azonban egy másik ok miatt is a legjelentősebb hónap számomra, mert Te is ekkor jelentél meg kedves Guru Mahārājánk, örök jóakarónk és megmentőnk.

Minden év végén próbálok átgondolni az elmúlt év fontosabb eseményeit, milyen tanításokat kaptam, milyen lelki tapasztalatokkal gazdagodtam, és milyen szolgálatot végeztem Śrīla Prabhupāda missziójában. Mindezt összevetve az elmúlt egy év volt életem legintenzívebb időszaka.

1993 óta a fő szolgálatom az orvosi képzés és praktizálás volt, amely mellett rendszerint kevesebb időm jutott a prédikálásra, a könyvosztásra, mint amennyire szerettem volna ezekben a szolgálatokban részt venni. 2005 decemberében írtam Neked arról, hogy még az orvosi rendelőben dolgozva is nagyon lelkesítő a

sañkīrtana eksztatikus tüze, amelyet egész maraton alatt Te tápláltál transzcenden-tális sms-eiddel. Olyan képzett tábornok vezetésével, mint amilyen Te vagy, óriási nektár lehet a *sañkīrtana* csapatban szolgálni. Általában Śrīla Prabhupāda maratono- kon próbáltam mindig legalább néhány könyvet kiosztani, de még soha nem vet- tem részt a teljes maratonban. Kitalálva a dédelgetett vágyamat, rögtön választ is küldtél zseniális ötleteddel: „lehet, hogy jövőre kimehetsz könyvet osztani az egész maratonon”. Nagy boldogságot jelentett ez az üzeneted számomra, habár elképzel- ni sem tudtam, hogy lesz az orvosi helyettesítem megoldva egy hónapra, hiszen már minden lehetőséget korábban kihasználtam az Indiai zárandokútkor.

Aztán 3 hónap múlva egy újabb sms-t kaptam Tőled, amelyben megerősítetted azt a kérésedet, hogy a 2006-os karácsonyi maratonon teljes időben osszak köny- veket, sőt még egy plusz információt is hozzátettél, hogy nyerjem meg a maratont. Szavaidat olvasva arra gondoltam, mennyire kegyes vagy hozzám Guru Mahārāja, hogy képzetlenségem ellenére engem is ilyen különleges módon inspirálsz a köny- vosztásra, mint ahogy bizonyára a legtöbb *sañkīrtana bhaktát*. Aztán hirtelen rádöb- bentem, lehet, hogy nem is viccből mondtad ezt nekem, hanem teljesen komolyan gondoltad. A prédikálásra irányuló terveid Śrīla Prabhupāda hatalmas erejére és bátorságára emlékeztetnek, hogy még egy szerencsétlen bénából is próbálsz ka- tonát faragni. Abban az egyben biztos voltam, hogy a kegyed nélkül semmit nem tudok tenni. Végül Rādhe-Śyāma elrendezéséből megoldódott az orvosi helyettesí- tésem, és nagyon imádkoztam Hozzájuk, hogy tudjak egy eszköz lenni a kezedben Śrīla Prabhupāda misszióját szolgálva.

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megköszönni Neked ezt a csodálatos lehetőséget az elmúlt maratonon, hogy kegyesen lefoglaltál a könyvosztásban. Lel- ki sms-eiddel az egész maratonon egy szép meditációt adtál nekünk, amelyből tu- dást, erőt és kitartást kaptam Tőled. Sajnos nem vagyok egy jó tanítványod, nem tudtam a kérésedet mindenben megvalósítani, csupán az erőfeszitésemet láthatod arra vonatkozóan, hogy próbáltam a csapatodban küzdeni. Nagyon sok hasznos tapasztalatot gyűjtöttem a könyvosztás során, amelyek növelték az eltökéltségemet abban, hogy kövessem a lótu-szlábaid nyomát és szolgáljam azokat a *bhaktákat*, akik teljesen meghódoltak az Úr Kṛṣṇa szolgálatának.

Egy másik komoly tanítást és megértést is kaptam a maraton alatt, amikor bal- esetet szenvedtem. Az a pillanat nagyon emlékezetes marad számomra, egyrészt, mert az Úr Nṛsiṃhadeva rendkívül kegyes volt hozzám, hogy megmentett és nem lett semmi bajom, habár az autóm totálkárosra tört. Másrészt nagyon kijózanító volt ez a tapasztalat, hogy minden percet sokkal figyelmesebben kellene kihasznál- nom a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására, a szívem tisztítására, mert nem tudhatom, hogy mikor távozok el. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy abban a helyzetben is különö- sen figyelmes és kedves voltál velem és sorstársammal, Lalitā-mohana prabhuval, mely a te mély szereteted jele.

December és január azonban még egy kiemelkedő jelentőségű lelki élményt és tanítást is hozott sokunk számára, Pāvanī mātāji csodálatra méltó példáját, ahogyan a Te isteni kegyedből és vezetésed által 3-4 hét alatt teljesen Kṛṣṇa-tudatossá vált és hazatért Kṛṣṇához.

Orvosi praktizálásom során még soha nem volt ehhez hasonlítható felemelő élményem, és egyetlen személyt sem láttam olyan erősnek lelkileg, mint Pāvanī mātājit, aki minden anyagi törvényt felülmúlt a tűrőképességével és kitartásával. A *karmīk* és a *bhaktāk* eltávozása közötti különbség egyértelmű. Pāvanī mātājinak az orvosa Te voltál, egy igazi lelki gyógyító, aki az egyetlen hatásos gyógyszert, a tiszta Szent Nevet adtad neki. Az utolsó 2 és fél hét alatt, amit Új Vraja-dhāmában töltött minden nap tudtam társulni Pāvanīval. Ez idő alatt az anyagi teste egyre gyorsabban épült le, ugyanakkor lelki kisugárzása, arcának ragyogása szemmel láthatóan egyre fokozódott. Kegyedből olyan sok lelki ereje volt, hogy még akkor is „átment” a templomba Rādhe-Śyāmához *darśanára*, amikor fizikailag csaknem képtelennek tűnt volna. Mindenben követte a tanításaidat és utasításaidat és elfogadta a kegyedet, amely következtében Rādhe-Śyāma iránti ragaszkodása és szeretete nagyon erőssé vált. Az utolsó napon is, amikor már csak feküdni tudott, és beszélni sem volt ereje, úgy tűnt, hogy elméjében folyamatosan ízleli azt a gyógyszert, amit Tőled kapott, a Szent Nevet. Mindannyian, akik ott voltunk vele, láttuk, hogy a jobb kezének ujjaival végig *japázott* az eltávozásáig.

Kedves Guru Mahārāja, őszintén elmondhatom, hogy Pāvanī mātāji dicsőséges felkészülése és eltávozása volt életem legfelemelőbb élménye, amely kincset a Te kegyedből jó néhány *bhaktával* együtt szerencsésen megkaptunk.

Egyik leckédben arról beszéltél, ahogyan egy versenyt sem lehet megnyerni csak úgy véletlenül, ugyanúgy Istenhez sem lehet visszatérni véletlen folytán. Mint minden cél eléréséhez szükség van tudásra, úgy az élet végső céljának eléréséhez ismernünk kell Istenhez fűződő kapcsolatunkat. Ezt megértve egy szisztematikus tervvel kell rendelkezünk, és végeznünk kell azt a folyamatot, ami elvezett a célhoz, vagyis az odaadó szolgálat végzése által érhetjük el Isten iránti szeretetet.

*om tad viṣṇoḥ paramaṁ padam sadā paśyanti sūrayaḥ divōva cakṣur ātatam
tad viprāso vipanyava jāgṛvaṁ saḥ samindhate viṣṇor yat paramaṁ padam*

„Ahogyan a közönséges látással bírók látják a nap sugarait az égen, úgy a tanult és bölcs *brāhmaṇāk* mindig látják az Úr Viṣṇu legfelsőbb lakhelyét. Mivel ezek az igen érdemes és lelkileg éber *brāhmaṇāk* látják ezt a legfelsőbb lakhelyet, ki is tudják nyilvánítani.”

Drága Guru Mahārāja, Pāvanī dicsősége valójában a Te dicsőséged, mert kegyesen mindent feltártál neki, aki őszinte és tiszta szívvel követett Téged, és így elérte Rādhe-Śyāma örök szolgálatát a lelki világban.

Tehát a december és a január lelkileg tömény dózis volt számomra, de ezzel még nem ért véget a *vaiṣṇava* év, hátravolt még a február, ami természetesen egy újabb meglepetést hozott. 1,5 évvel ezelőtt arról beszélgettünk Veled és Gaura-śakti prabhuval, hogy az elmúlt 5 évben egyre nehezebb terhet jelentett számomra a házi-orvosi szolgálat végzése, és a speciális életritmusom, melyet ez okoz, nem kedvező a lelki élet gyakorlásához, praktikusán nem tudtam *sādhaná*zni. Be is vallottam Neked, hogyha 100 életre visszajövünk Rādhe-Śyāmát szolgálni, én nem tervezem többé az orvosi szolgálatot, inkább szeretnék megtanulni főzni Kṛṣṇának, öltöztetni a *mūrtikat* és virágokkal díszíteni Őket. Erre azt válaszoltad, hogy nem

1 élet múlva, hanem 1 év múlva tanulhatok *pūjārī* szolgálatot. Bizakodva pislogtam Rád, mindez nagyon távolinak tűnt nekem. Időközben aztán Gītāñjali mātājī megszerezte a házi-orvosi szakképesítést, és a vezetőink úgy tervezték, hogy ő fogja folytatni a házi-orvosi szolgálatot, engem pedig elküldenek természetgyógyászati, ájurvédikus képzésre, valamint tovább építem a társadalmi és orvosi kapcsolatokat. Azonban február közepén az autoritásomtól azt a hírt kaptam, hogy márciustól *Janmāṣṭamī*g teljes idős *pūjārī* szolgálatot szánnak nekem. Először hihetetlennek tűnt, hogy egy társadalmi szolgálat után egyből a legmagasabb sztenderdű, legbensőségesebb szolgálatban kívánnak lefoglalni, mivel nem erre számítottam. Ekkor mosolyogva arra gondoltam, hogy Kṛṣṇa milyen trükkös mester és örömet leli abban, hogy úgy rendezze az életemet, ahogyan azt a tiszta, odaadó *bhaktája* 1,5 évvel ezelőtt megjósolta. Nagyon boldog vagyok, hogy a kegyedből és a *bhakták* kegyéből ilyen különleges és gyönyörű szolgálatot tanulhatok, habár egy teljesen jelentéktelen és képesítetlen lélek vagyok.

*śrī guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-sevāyām mā niyojaya*

„Kedves lelki tanítómesterem, ki a legnagyobb boldogság gyümölcsét adod – az Istenszeretet nektárját – kérlek, foglald le a Vraja földjére boldogságot ontó Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában.”

Kedves Guru Mahārāja, hálás szívvel köszönöm, hogy mindig tanítasz minket és lefoglalsz az odaadó szolgálatban, hogy fejlődjünk a Kṛṣṇa-tudatban. Ha mi is hűségesen követjük a lótuszlábaidat, mint Pāvanī mātājī, elérhetjük Rādhe-Śyāma örök szeretetteljes odaadó szolgálatát, mely teljesen áthatja a Te lágy szívedet a ragyogásával.

Jelentéktelen szolgád:

Sundarī devī dāsī

Bhakta Sütő Erik

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Neked, s a *guru-paramparānak*!

Köszönöm Neked hogy *prasādamot* ehetek, s egyszóval mindent, ami a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatosan ebben az országban létezik. Köszönöm a jó *bhajanákat* és a boldogságot, amit kaptam!

Szolgád:

Bhakta Sütő Erik

(11 éves)

Bhakta Sütő Szilveszter

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Neked, s a *guru-paramparānak*!

Most érkeztem el oda, ahol is a dolgok megfizethetetlenek és meghálálhatatlanok. A köszönetnyilvánításhoz. Köszönöm, hogy eljöttél, s *gurudat* követve rengeteg lelket megmentettél. Köszönöm, hogy Dāmodara prabhu, Dharmīṣṭha mātāji és a *bhakták* társaságát élvezhetem, ami nektári. Én vagyok ama légy, aki a dögök és romlás felett lógott, s szürcsölte annak irtózatos levét. Ám Te a nektárt hoztad a *bhaktáiddal*, s eme romlott dolgok elvesztették azt az ízt, amiben fürdőztem. Először összezavart a sok idegen és szokatlan lelki dolog és annak jó körülményei. De ma már ragaszkodom az általad képviselt Isteni Kṛṣṇa-tudathoz, s mindahhoz, ami Kṛṣṇa a Legfelsőbb Úrral kapcsolatos. Továbbra is egy senkiházi vagyok, de a Te nagy tisztelőd. Köszönöm a lehetőséget, hogy ezt elmondhattam.

Szolgád:

Bhakta Sütő Szilveszter

Bhakta Sütő Viktor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezzel a kis felajánlással szeretném megköszönni, hogy tiszta és szeretetteljes mozgalmat hoztál kis országunkba. Azért fontos ez, mert lelki békességet és ilyen odaadást semmi más nem tud nyújtani. Én más vallást gyakoroltam, míg meg nem tapasztaltam az igazi lelki ízt, amelyet Kṛṣṇa mutatott meg a szentírásokon keresztül. Sokat változtatott életemen és tudom, hogy ezt neked köszönhetem! Ezt viszonzni ilyen értékben nem tudom, de szolgálni Kṛṣṇát, a *bhaktáit* és ezt a mozgalmat kötelességemnek tartom viszonzásom jeleként. Már csak azt várom, hogy mindenki *bhakta* legyen, és hogy megismerjék az emberek ezt a nagyszerű dolgot.

Kérlek, fogadd hódolatomat!

Szolgád:

Bhakta Sütő Viktor

Śyāma devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Neked. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmūlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótuszlábainál keresett menedéket.

Emlékszem, néhány hónappal azután, hogy elfogadtál tanítványodnak, Baladeva javasolta nekem, hogy írjak felajánlást a megjelenési napodra. Sajnos két kifejezést nem értettem abból, amit mondott, a felajánlást és a megjelenési napot. Megkérdeztem, mik ezek a dolgok, és ő elmagyarázta. Megértettem, hogy néhány dicsőítő szót kellene írnom a lelki tanítómesteremnek abból az alkalomból, hogy indokolatlan kegyéből megjelent itt, az anyagi világban, hogy megmentsen minket, tanítványait az ismétlődő születés és halál körforgásából.

De hiába értettem meg, mit kér tőlem Baladeva, még mindig tanácstalan voltam.

– És mit írjak ebben a hmm . . . felajánlásban? – kérdeztem.

– Mindegy, hogy mit írsz – mondta Baladeva –, csak őszinte legyen.

Akkoriban Pécsen volt egy kedves *mātāji*, nevezzük most Emőkének, akit szintén elfogadtál tanítványodnak. Mikor megírtam a felajánlásomat (amilyen őszintén csak tudtam), megmutattuk egymásnak, mit írtunk. Emőke felajánlása sokkal szebbnek tűnt, mint az enyém, az egyik mondata pedig egészen megrázott, annyira, hogy még ma is emlékszem rá, tizenöt év távlatából. Így hangzott: „Minden dicsőséget Neked, aki puha rózsaszirmokból készítesz ágyat a szívedben Govindának.”

Emlékszem, teljesen le voltam nyűgözve ettől a mondattól, és nagyon sajnáltam, hogy én nem tudok ilyeneket írni, és nincs az a lelki látásom, mint Emőkének. Az Úr Kṛṣṇát Govindának nevezni határozottan merész lépésnek tűnt számomra, a puha rózsaszirmokból készült ágy említése pedig, melyet a lelki tanítómester a szívében készít Neki, nagyon bensőségesnek. „Micsoda megvalósítás!” – gondoltam.

Emőke egy idő múlva elmaradt kis *nāma-haṭṭānk* programjairól. Én valósággal kétségbe estem. Meg is írtam neked: „Kedves Guru Mahārāja! Emőke nem jár többet a programokra!” Egyre csak a lelki tanítómester szíve járt a fejemben, ahol Govinda lepihen a puha rózsaszirmok ágyra. Ha tényleg tudja ezt Emőke, miért nem jön a programokra? Ha pedig nem tudja, miért írta le? És egyáltalán: mi történhetett vele?

Elkeseredett soraimra a következő levelemben megérkezett a válasz: „Szomorúan hallom, hogy Emőke elhanyagolja Kṛṣṇa-tudatos kötelességeit. Az idő a legjobb próbaköve annak, ki állhatatos és komoly az Úr szolgálatában.”

Teljesen feldúlt lettem a válaszdótlól. Csak ennyi? Ennyit mondasz erre, amikor egy parányi lélek, Kṛṣṇa örök szolgája és szerves része, aki ráadásul a te tanítványod, nem akar visszatérni a lelki világba? Menjünk utána, kötözzük meg, hozzuk vissza, és vegyük rá valahogy, hogy újra kövesse a lelki tanítómesterét!

Persze ma már tudom, hogy ezt nem lehet. Senkit sem lehet kényszeríteni arra, hogy tanítvány legyen, és szolgálja a lelki tanítómesterét. Ez a kapcsolat kölcsönös, és mindkét fél szabad akaratán múlik.

Ahogy teltek az évek, még egy megdöbbentő jelenséggel találkoztam a lelki életben, mégpedig azzal, hogy nem csak a tanítványok gondolják meg olykor magukat,

hanem a lelki tanítómesterek is. Ezt még nehezebb volt megértenem, mint Emőke esetét. Egy leckesorozat keretében elmagyaráztad, hogy a lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat örök, de van, amikor nem örökké örök, csak egy ideig örök, akkor, ha valamelyikük lelép az örök szintről, és ez néha a lelki tanítómester. Ennyi? – gondoltam. Ennyit mondasz erre, amikor egy felhatalmazott lélek, Kṛṣṇa hiteles képviselője, a lelki tanítómester nem akarja visszavinni tanítványait a lelki világba? Menjünk utána, kötözzük meg, és vegyük rá valahogy, hogy újra gondot viseljen a tanítványaira!

Persze ma már tudom, hogy ezt nem lehet. Senkit sem lehet kényszeríteni arra, hogy lelki tanítómester legyen, és vezesse a tanítványait. Hiszen ez a kapcsolat kölcsönös, és a feltétlen bizalmon és szereteten alapszik.

Mindezek fényében, Guru Mahārāja, nagyon boldog vagyok, hogy a kapcsolatunk, mint *guru* és tanítvány már tizenöt éve fennáll, és egyikünk sem gondolta meg magát. Sajnos nem tudok neked olyan szép mondatokat írni, mint Emőke annak idején. Semmiféle kijelentést nem merek tenni a szívedről, Govindáról és puha rózsaszirmokból készült ágyakról.

Hiszen bár az emelkedett lelki témák tökéletes szakértője vagy, a Kṛṣṇa-tudatot mindig úgy mutattad be számomra, mint kézzelfogható, hétköznapi valóságot, amit bárki, bármilyen helyzetben gyakorolhat. Ostoba kérdéseimre jó párszor azt válaszoltad, hogy „do the needfull!”, vagyis, hogy tegyem, amit kell. Nagyon csodálatosnak találok ezt a választ, mert mindig elgondolkodtat azon, hogyan alkalmazhatom a Kṛṣṇa-tudat elveit a mindennapokban, a hely, az idő és a körülmények figyelembe vételével.

Most is szeretném megtenni, amit kell, Guru Mahārāja, és megköszönni neked az elmúlt éveket, és a sok rendkívüli élményt, tapasztalatot és kalandot, amiket átélhettem reménybeli tanítványodként. És nem csak kötelességből teszem ezt, Guru Mahārāja, hanem azért, mert nagy örömet okoz nekem, ha dicsőíthetek.

Számomra az a képességed tűnik a legkiemelkedőbbnek, hogy a legteljesebb mértékben menedéket tudsz adni a tanítványaidnak. A *Śrīmad Bhāgavatam* leírja, hogy Parīkṣit Mahārāja olyan nagyszerű menedék volt, mint a Himalája hegy, ahol rengeteg barlang van, amelyekben lakni lehet; számtalan fa, melyeknek gyümölcsét meg lehet enni; tiszta vízű források, amelyekből inni lehet; és ásványok és gyógyfüvek, melyekkel meg lehet gyógyítani a betegségeket. Śrīla Prabhupāda azt írja a magyarázatban, hogy aki szegény, menedéket vehet ennél a kiváló hegynél, és mindent megkap, amire szüksége van.

A *Bhāgavad-gītāban* Kṛṣṇa elmondja Önmagáról, hogy a mozdíthatatlan dolgok közül Ő a Himalája. Ő tehát az eredeti menedék, és Ő küldött téged hozzánk, hogy ezt a tulajdonságát számunkra képviseld.

A Te menedékedben, Guru Mahārāja, mindent megkapunk, ami a lelki életünkhöz szükséges. Amikor avatást adsz nekünk, az ahhoz hasonló, amikor a szegény,

hontalan ember végre szállásra talál a Himalája egyik barlangjában. A *Kali-yugában* a legtöbben végtelenül szegények lelkileg, és főleg azok voltunk mi, akik itt születünk Nyugaton, egy materialista civilizáció kellős közepén. Az avatással azonban hozzákapcsoltál minket a *vaiṣṇava* tanítványi lánchoz, így lelkileg elmondhatatlanul gazdaggá váltunk.

Leckéid a Himalája fáin növe, jó ízű gyümölcsökhöz hasonlítanak, melyek táplálnak, és életben tartanak minket. Csodálatos *bhajanáid* és *kīrtanáid* olyanok, mint a tiszta vizű források, melyekből újra és újra inni kívánunk, hogy érezzük e víz édes ízét, ami maga a Legfelsőbb Úr. A könyveid a gyógyhatású ásványokhoz hasonlíthatók, amelyek nélkül legyengül az ember, és ezért mindennap kell belőlük bevenni, de csak keveset, mert nagy mennyiségben ezeket a különleges anyagokat nem tudja feldolgozni a szervezetünk. A veled való beszélgetések, a leveleid és az interneten küldött hangüzeneteid nem mások, mint gyógynövények, amelyek nem csak kiűzik belőlünk a betegségeket, beforrasztják sebeinket, és kiegyenesítik kifiamodott végtagjainkat, hanem rendkívül illatosak is. Ezt a fűszeres illatot a veled való személyes kapcsolat felejthetetlen varázsa jelenti, amely életre kelti számunkra az Úr Kṛṣṇa örök érvényű tanításait.

Úgy érzem, Guru Mahārāja, azzal, hogy menedéket vettem nálad, minden kívánságom teljesült. Ha valaki rábukkant a legnagyobb, leggazdagabb, legfelségebb hegyre, nincs szüksége rá, hogy más, kisebb, jelentéktelenebb és szegényebb hegyeket keressen, nem is beszélve arról, hogy visszamenjen az üres pusztaságba, ahonnan jött. Igaz, néha a hegyvidéken kissé viharos az idő, és olyankor a barlangba befolyik a víz; az is előfordul, hogy valamelyik fáról váratlanul a fejemre esik egy-két keményebb gyümölcs; vagy éppen elcsúszom a forráshoz vezető úton. Ezek azonban csak apró kellemetlenségek ahhoz képest, hogy mindenem megvan, ami a valódi lelki élethez nélkülözhetetlen: egy hiteles lelki tanítómester menedéke, kapcsolat egy hiteles tanítványi lánccal, a *Śrīmad Bhāgavatam*, a szent név, és a *vaiṣṇavák* társasága.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy menedéket adtál nekem, és nem kell tovább bolyonganom a *Kali*-kor lelki sivatagában. Bár mint a világ leghíresebb és legjelentőségtebb hegye, önmagadban is teljes és tökéletes vagy, és senki segítségére nem szorulsz, mégis kérlek, ezután is fogadd el jelentéktelen szolgálatom.

Szeretettel, szolgád:

Śyāma devī dāsī,

egy boldog barlanglakó

Śyāmajiu dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Az elmúlt pár évben tapasztaltam, hogy mit jelent igazán, ha egy szerető közösségben él az ember. Ha egy olyan közösségben, ahol nem a pletykák, az egymás elnyomása, hanem a segítség, a szeretet a fő motiváló erő. Azokkal a nehézségekkel, amikkel szembe kellett néznem, könnyebbek voltak, segítettek a *bhakták*, támogattak. Ez a közösség, ezek a *bhakták* mind a Te érdemed. Soha nem éreztem, hogy nincsenek a közelemben istentestvéreim, hogy máshol kellene lennem, ott ahol több olyan *bhakta* van, akik ismerték a Guru Mahārājámat. Soha. Itt vannak a testvéreim, itt vannak a barátaim, és itt vannak a Lelki Tanítómestereim. Śrīla Prabhupāda adta nekem Guru Mahārājámat, Guru Mahārāja adott nekem Téged. És azzal, hogy adtad a kegyed, és a családotba fogadtál, újra van esélyem. Esély a lelki életre, a fejlődésre. Köszönöm.

Alázatos szolgád:

Śyāmajiu dāsī

Śyāmalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretnék köszönteni ezen a kedvező napon. Azt hiszem a legjobb köszöntő az lenne, ha ki tudnám fejezni, milyen sokat jelentesz nekem. Sajnos nem vagyok az a nagy beszélő, sem író, ezt Te is jól tudod, de megpróbálom pár szóban elmondani, mennyire hálás vagyok azért, hogy menedéket adsz lótuszlábaidnál.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálata, és hogy itt élhetek Új Vraja-dhāmában, számomra egy olyan áldás, ami a világ összes kincsével sem érhet fel.

Ezt az áldást tőled kaptam, egy olyan személytől, akinek a szíve helyén egy gyémánt ékeskedik. Ez a szív olyan tiszta, olyan ragyogó, és akkora szeretet árad belőle, hogy bárki, aki a közelébe kerül – nincs más választása –, egyre nagyobb vágyat érez ahhoz, hogy szolgálja Rādhāt és Kṛṣṇát.

Az ember, mikor kellő figyelemmel hallgatja ennek a szívnek a dobbanásait, és ugyanilyen figyelemmel végzi a szolgálatát, a szíve lassanként megtisztul, és a széndarabból gyémánt lesz. Ez az eredménye, a társulunk egy tiszta *bhaktával*, amilyen Te vagy.

Az én vágyam is az, hogy meghalljam ezeket a dobbanásokat, és hogy a *bhaktákat* és Rādhe-Śyāmát szolgálva megtisztuljon ez a szív is, ami egyenlőre olyan fekete, mint a korom.

A *bhajanák*, a *kīrtanák*, a leckék, amiket hallok Tőled, a mindig várva várt személyes szolgálat, amire néha lehetőségem adódik, nagy lelkesedéssel töltenek el. Kérlek, adj továbbra is menedéket ennek az elesett léleknek, itt Új Vraja-dhāmában, Rādhe-Śyāma lótuszlábainál, mert nincs más lehetősége az életben maradásra.

Köszönök szépen mindent!

Jelentéktelen szolgád:

Śyāmalatā devī dāsī

Śyāma-nandinī devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája” (Ś.Bhāg. 8.7.44)

Szeretném megköszönni, hogy személyes jelenléteddel bátorítasz, és kedvesen lefoglalsz az odaadó szolgálatban. Sokszor elfelejtkezem arról, hogy a lelki tanító-mester kegye nélkül semmire sem lennék képes. Gyakran természetesnek veszem a helyzetem, pedig a Te személyed és kegyed nélkül már rég visszasüllyedtem volna az anyagi lét mocsarába. A jóakarod és jóindulatod teszi lehetővé, hogy folytathatom a szolgálatom annak ellenére, hogy mennyire nyomorult és jelentéktelen vagyok. Te kedvesen eljöttél erre a helyre, hogy kinyilvánítsd szíved rejték helyéről legféltettebb kincsedet, Rādhe-Śyāmát, és Új Vraja-dhāmát. Bár méltatlan vagyok, hogy részt vegyek az Ő dicsőítésükben, de indokolatlan kegyedből ez az elesett szolgál is, mint én, lehetőséget kapott erre.

Bocsáss meg kérlek, hogy sértő elmém megpróbál az útba állni. Kérlek, foglalj le továbbra is szolgálaid szolgálatával, és Rādhe-Śyāma dicsőségének prédikálásával. Köszönöm szépen, hogy nem felejtkezel meg rólam sem.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Śyāma-nandinī devī dāsī

Śyāmasūndara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Megjelenésed napja közeledtével átnéztem milyen szolgálatot ajánlottam fel lábaidnak az elmúlt évben. Ez azt jelentette, hogy megnéztem a honlapjaim látogatottságát, mert ezeken keresztül próbáltam meg rábírní másokat, hogy Kṛṣṇáról halljanak valamilyen formában. Közöttük a zenei honlapomnak volt a legnagyobb látogatottsága, amelyen nemcsak Kṛṣṇa-tudatos tartalom van, de a legnagyobb részét azoknak a daloknak a kottái és felvételei teszik ki, melyeket az előző *ācāryák* verseire írtam. Ez tartalmazza a dalok szövegét is. 2006-os évben 19924 látogatója volt, akik 58633 oldalát töltötték le. A teljes mértékben Kṛṣṇa-tudatos témákkal foglalkozó honlapjaim statisztikája a következőképpen alakult:

A Szent Név filozófiája: 1824 látogató, 4986 letöltött oldal.

A *Ṣaḍ-gosvāmy-aṣṭaka* honlapja: 4268 látogató, 11562 letöltött oldal.

Kṛṣṇát képviselve: 460 látogató, 1009 letöltött oldal.

A *Bhagavad-gītā* tanítása: 2204 látogató, 6418 letöltött oldal.

A Hare Kṛṣṇa *mantra* honlapja 5024 látogató, 17715 oldalletöltés.

Ezeken kívül van egy blogom is, amelyben a *Bhagavad-gītā* verseiről írok, ennek 1207 látogatója volt és 2369 oldalát nézték meg. Az utóbbi időben minden szabadidőmet lefoglalja ennek az írása, valamint annak a podcastnak a felvételei, amelyet február végén kezdtem el. Ezen *Bhagavad-gītā* leckéket tartok és mivel az első fejezet első verseit vettem, többnyire felolvastam a versekhez kapcsolódva a *Mahābhāratából*, a

Rāmāyaṇából vagy a *Kṛṣṇa* könyvből. Így témája miatt az adásokat belinkeltem egy irodalmi honlapra, ahol rendszeresen hallgatták, márciusban körülbelül négyszáz adást töltöttek le.

A zenei prédikálásra az elmúlt évben nem maradt energiám, újabb koncerteket nem szerveztem, újabb darabokat nem volt időm írni, de a meglévők élték a saját életüket. Az egyik volt tanítványom édesanyjától a következő levelet kaptam:

„Karácsonyi üdvözlétemben ígértem, hogy írok egy nagyon megható eseményről, amit egyik - számomra legkedvesebb - szerzeményed okozott”.

Április végén volt Juli 11. születésnapja, melyre szinte az egész osztály hivatalos volt. Rossz idő lévén kétszobás házikónkba szorultak és csakhamar elszabadult a pokol . . . Az előszoba-étkező-nappali-konyhában van a zenegépünk, melybe hirtelen ötlettel betettem egyetlen tőled való CD-nket, pontosabban a 13. számot /*Ṣaḍ-gosvāmy-aṣṭaka*/, ismerve a társaságot, biztosra vettem a hatást... Jól felhangosítottam. „Mi ez?” - jöttek meglepve. Matyi a padlóra ült és a kölykök körételepedtek, elnémulva hallgatták. „Mi jut eszetekbe erről a zenéről?” - szólt csendesen Matyi. Pár pillanat múlva Milán szólalt meg zavartan: „Valaki meghalt”. „Nem, inkább valaminek a születése!” - vágta rá egy lány. „Igen, születés!” - hallatszott többektől. „Valami angyali vagy isteni” - mondta Luca. „Mennysország”, „Teremtés”, „Angyalok” és ehhez hasonló fogalmak röpködtek. Mindenki mást mondott, mégis hasonlót. Kristóf rákérdezett a szerzőre és nagyot csodálkozott, hogy Te zeneszerző is vagy. Aztán egy lány elkezdett sírni és gyorsan akadtak követői. A születésnapból majdhogynem gyászmenet lett. Lepakcsoltam a zenét. A sírók meghalt kutyusukról beszéltek, a nagypapáról. Tárgyat kerestek felzaklatott érzelmeiknek. Milán visszament, újraindította a zenét. „Sírni akarok.” Sikerült is, de nem tudta megfogalmazni, hogy mit érez. Odakint kisütött a nap és kikergettük őket dagonyázni a sárba. Felszabadultak.”

Végezetül szeretném megköszönni Neked, hogy a podcastjaidon keresztül minden nap társulhatunk veled. Az évek során megfeledkeztem arról, milyen fontos is a lelki tanítómester rendszeres hallgatása. Egyetemista koromban minden nap meghallgattam egy-két-három leckédet. Mióta megkaptam a diplomám, nincs időm arra, hogy leüljek és semmi mást ne csináljak, csak egy-másfél órán keresztül a leckéid hallgassam, de a *Kali*-kor dicsőséges oldalához tartozik, hogy most már könnyű hozzájutni olyan gépekhez, amelyek kényelmesen elférnek az ember zsebében, így a hallásra fordíthatja azt az időt, amikor takarít, főz, utazik vagy más olyan tevékenységet csinál, melyek a testet lefoglalják, de az elmét csak minimális mértékben veszik igénybe. Ez naponta több órát is jelenthet. A podcastjaid étellel töltik meg az ember napját. Persze korábban is megvettem a kiadott leckéidet és kampányszerűen hallgattam is azokat, de a napi podcastok valahogy személyesebbek. Különösen a felolvasásokat szeretem. A múlt évben hónapokon keresztül

minden nap meghallgattam a *Śuddha-bhakti Cintāmaṇi* azon fejezeteit, melyeket felolvastál, a Śrī Caitanya Mahāprabhu extázisát leíró *Caitanya-caritāmṛta* fejezettel együtt. Mindig mohón várom az újabb felolvasásokat.

Örök szolgád:

Śyāmasundara dāsa

Śyāmeśvari devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretettel köszöntelek ezen a gyönyörű napon, születésnapod alkalmával.

Sajnálom, hogy e ragyogásban én most egy gomolyfelhőként közeledek. Az elmúlt évem életem egyik legborzalmasabb éve volt, sok-sok aggodalmat és nehézséget okozva Neked. Pedig hálával tartozom, hogy kiemeltél ebből a szenvedésekből teli világból, közel lehettem Hozzád, megtapasztalhattam milyen példamutató vagy, mennyire hatalmas a szereteted. Csodállak Téged, csodálom kitartásod, fáradhatatlanságod, türelmed mely határtalan.

Annak ellenére, hogy elbotlottam, hidd el, semmit sem szeretnék jobban, mint felállni, Lótuszlábad mellett menedéket venni, és újra szolgálóleányoddá válni. Ha TE nem vagy, semmi esélyem. Remélem mindig emlékezni fogok, hogy adósod vagyok örökre. Kérlek, bocsássd meg sértéseimet, és kérlek, könyörgök, tarts mindig lótuszlábaid oltalmánál.

Minden dicsőséget Neked Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:

Śyāmeśvari devī dāsī

Bhaktin Szabó Tünde

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Nem olyan rég volt, amikor először találkoztam *bhaktákkal*. Leginkább a személyiségük érintett meg. Szerencsés vagyok, hogy olyan *bhaktákkal* találkoztam már a legelején, akik a mai napig is szívemben vannak. Mindennap erőt ad barátságuk, akik után menni akarok. Aztán láttam, hogy egyszerű a képlet, „csak” követni kell.

Ők Téged követnek, nagyon szépen. A Te tanításod, iránymutatásod, Személyed az, ami segítségével olyanná váltak, hogy megszerettem őket. Közvetve rajtuk keresztül már az első lépéseknél is Veled találkozunk és társulunk. Mindent Neked köszönhetünk! Te mutatsz utat, lehetőséget, az egyedülit! Amit kapok a *bhaktáktól* az mind az, amire Te tanítod őket! Látom mennyire próbálnak elégedetté tenni, mennyire szeretnek és ez ad nekik erőt és boldogságot! Csak rajtad keresztül vagyunk képesek megérteni, követni Śrīla Prabhupādát és emlékezni Kṛṣṇára!

A Veled való találkozások pedig leírhatatlanok, olyan amikor azt szeretném, hogy örökké tartson!

Várom nagyon a *vyāsa-pūjād*, hogy Új Vraja-dhāmában, Rādhe-Śyāmával, Mindenkiel, *bhaktákkal* együtt ünnepelhessünk és mutathassuk ki, mennyire sokat jelentesz nekünk!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Szabó Tünde

(Átma Center)

Bhakta Szamosi Róbert és Judit

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérünk, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked! Minden dicsőséget az Úr *saṅkīrtana* mozgalmának!

Ismét eltelt egy újabb év, köszönhetünk ezen a szép napon, lótluszlábad megjelenési napján.

Felajánlásunk helyett csak köszönetet szeretnénk mondani lelki tanítómesterednek, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Bhaktivedanta Swami Prabhupādának és Neked, hogy kaphattunk egy nagyon szép szolgálatot, amit szeretnénk megbecsülni és méltókká válni rá.

Reméljük, hogy még sok szép ilyen ünnepet tölthetünk veled, lótuszlábad árnyékában.

Jelentéktelen szolgálid:

Bhakta Szamosi Róbert és Judit

(Pécs)

Bhakta Szatrik Balázs

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundarának!

Nehéz Neked írni Mahārāja! Sajnos nem vagyok képesített arra, hogy megfelelően dicsőítselek! Ezért, kérlek, nézd el nekem, hogy csak ilyen alantas irományt tudok felajánlani.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvams tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Egy lelki tanítómester kegyéből kapjuk meg Kṛṣṇa áldását, kegyét. Nem tudom, mivel érdemeltem ki ezt a csodát, amit adtál de, ezért csak hálás lehetek. Sokszor elgondolkozom rajta, hogy minek folytán kaptam meg ezt az indokolatlan kegyet. Általad nyilvánult meg itt minden. Az *āśramák* és a *bhakták* is mind Temiattad lehetnek itt. Ha nem vagy, mi sem vagyunk. Nincs *prasādam*, se *maṅgala*, se *japa*, se Kṛṣṇa. Oly misztikus a lelki tanítómester. Megérthetetlen a helyzete. Elhoztad Kṛṣṇát és felszabadítod a lelkeket. Odadtad a Hare Kṛṣṇát, ami a legnagyobb kegy! Én azonban mégsem vagyok képes ezt megfelelően értékelni.

Próbálok visszafizetni számodra mindezt, de sose fogom tudni. Akárhogy erőltetjük, mi nem vagyunk képesek ezt kellőképpen meghálálni. Igyekszem szépen szolgálni, de mi ez az igyekezet a Tiédhez képest? Csak egy parányi porszem. Olyan kicsi, hogy szinte láthatatlan. Olyan vagy, akár egy hegy, aki mindent kibír.

Ellenáll a szélnek, az esőnek, a Nap perzselő tüzének. Ha milliószor leborulnék előtted, az se lenne elegendő arra, hogy megfelelően éltesselek. Képtelen vagyok rá. Te viszont mindent megadsz nekem.

*om̐ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam̐ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Az Abszolút Tudást képviseled és adod számomra, mindannyiunk számára. Felnyitod a szemünk. Hódolatom ajánlom újra lótuusz lábaidnál!

A szolgálid balga szolgálja:

Bhakta Szatnik Balázs

Bhakta Szavai Szábor

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első alkalom, hogy *vyāsa-pūjād* alkalmából írok Neked. Eddig még sohasem volt alkalmam megköszönni, hogy itt lehetek. Pontosabban, hogy Magyarországon ilyen erős a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom, és hogy ennek én is részese lehetek. Köszönöm. Egyértelmű számomra, hogy ez a Te kegyednek köszönhető, annak az erőfeszítésnek, amit tettél, és folyamatosan teszel, példát mutatva számunkra, hogyan is kell megfelelően követni az elveket Śrīla Prabhupādához hűen.

Csodálattal hallgattam podcastjeidet, melyekben életutadról beszéltél. Azt értettem meg belőlük, hogy Számodra nincs más, csak Kṛṣṇa és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom terjesztése, akármilyen nehézségeket hozzon is az élet. Próbáltam beleélni magam hasonló élethelyzetekbe, amitől még tovább mélyült Irántad érzett nagy-rabecsülésem, mert szerintem ilyen és hasonló dolgokra, döntésekre, erőfeszítésre csak egy olyan kivételes és emelkedett személy képes, mint Te vagy. Mész, tűzvívén át, Śrīla Prabhupāda lábnyomaiban lépkedve taposod számunkra az ösvényt, megteremtéd számunkra a lehetőséget, hogy gyakoroljuk a Kṛṣṇa-tudatot.

Köszönöm, hogy fáradtságot nem kímélve készíted podcastjeidet, amiket hallgatva folyamatosan a közvetlen közeledben érzem magam, így napi inspirációt tudok meríteni, mint szerintem sokan mások. Nagyon lelkesítő, remélem sosem fogod abbahagyni!

Mindezért nagyon hálás vagyok Neked, és imádkozom, hogy mindig így érzem, és soha ne tudjam elfelejteni, hogy milyen páratlan kincset kaptam Tőled.

Szolgád:

Bhakta Szávai Gábor

Bhaktin Szilágyi Anikó

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, az ISKCON-guruknak, és a bhaktáknak!

Nagyon különleges és fontos nap a megjelenési napod az életemben, mindenki életében. Te vagy a megmentőnk! Megingathatatlan odaadó szolgálatod – amellyel lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát töretlenül és kifáradhatatlan lelkesedéssel követed és szolgálod –, már sok millió ember életében hagyott nyomot, változtatta meg, és még fogja a jövőben is, nagyon sokáig.

Tetteid, tanításaid, példamutatásod az egyetlen esélyünk. Az ezzel járó nehézségeket teljes erővel felvállalod, amiért köszönettel és a legnagyobb tisztelettel tartozunk Neked, nemcsak a mai napon, de minden nap, minden pillanatban.

A csalódásért, amit én is okozok Neked, bocsánatot kérek. Te tökéletes munkát végzel, a hiba bennem van, a lustaság és a félelem. Erre bizonyíték az a sok odaadóan szolgáló *bhakta*, akik a Te útmutatásod alapján szépen fejlődnek a Kṛṣṇa-tudatban. Kérlek, add a kegyed, hogy én is fejlődhessek! A kitartásod egy atom-részecskényi darabjéért imádkozom.

Amíg nem jön el az a nap, amikor én is hasznosnak érezhetem magam a Kṛṣṇa-tudat mozgalmában, addig csak a feszítő lelkiismeret-furdalás marad, amit nagyon szépen köszönök Neked, mert tudom, hogy amíg még ezt érzem, addig van remény.

Ostoba szolgád:

Bhaktin Szilágyi Anikó,

Békéscsaba

Bhakta Szívós János

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Kedves Mahārāja, nagyon köszönjük kegyedet, hogy segítesz minket életeddel, és példát mutatsz nekünk a Kṛṣṇa-tudatban.

Nagyon szerencsésnek érzem magamat, hogy a múlt esztendőben személyesen is részt vehettem olyan programokon, ahol jelen voltál.

Remélem, még sokáig halhatunk tőled Kṛṣṇáról, számomra ez nagyon nagy kegy.

Tisztelettel, szolgál:

Bhakta Szívós János

Tanāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Lótusz lábaidnak!

Most érkeztem meg egy prédikáló programról, és az úton hazafelé azon gondolkodtam, hogy pár évvel ezelőtt még csak eszembe sem jutott volna az, hogy valamikor én programokat fogok tartani, vagy embereknek fogok prédikálni, vagy televízióknak fogok nyilatkozni, *bhajanákat* fogok vezetni stb.stb. Még csak az sem jutott volna az eszembe, hogy valaha szerzetesként fogok élni, és egy ilyen kiváló lelki tanítómesterem lesz, mint amilyen Te vagy Guru Mahārāja. Nem tudom mi nek köszönhetem ezt a felmérhetetlen szerencsét, hogy a tanítványod lehetek. Azt viszont tudom, hogy a kegyed nélkül semmire nem lennék képes, mert képtelen és ostoba személy vagyok. Az életem az útmutatásod nélkül kilátástalan és céltalan lenne. Szeretnék egy báb lenni a kezében, akit úgy táncoltatsz, ahogy azt Te akarod. A hamis egóm és az *anartháim* egyenlőre hátráltatnak ebben, de remélem egyszer majd sikerül jó eszköznek lennem a kezében.

Nagyon szeretek prédikálni és boldog vagyok, hogy ilyen szolgálatot végezhetek, bár sokszor sokféle kihívásokkal találom szembe magam. De Tehozzád mindig

imádkozhatok, és biztos lehetek benne, hogy a segítségemre leszel. A siker bármiben is nyilvánuljon meg csak így lehetséges, a Te kegyedből. Egyszer Śrīla Prabhupāda sétált a tenger parton a *bhaktákkal*, és láttak két kutyát, az egyik jól táplált volt és ápolt a másik pedig sovány és ápolatlan tele sebekkel. Prabhupāda kérdezte a *bhaktáktól*, hogy tudják-e, hogy mi a különbség a két kutya között. A *bhakták* nem tudtak válaszolni a kérdésre. Ekkor Prabhupāda kifejtette, hogy az egyik kutyának nincs gazdája, azért néz ki ilyen szánalmasan, a másiknak viszont van és így a gazdája védelmét élvezheti, ezért néz ki ilyen ápoltnak és jól tápláltnak. Én is ilyen szerencsésnek érzem magam, mint az a kutya, akinek volt gazdája, szerencsésnek, mert itt lehetek ebben a mozgásban és a tanítványod lehetek.

Bocsáss meg nekem, hogy idén sem tudtalak megfelelően dicsőíteni ezen a kedvező napon, remélem egyszer majd kitisztul az értelmem és akkor majd egy szép felajánlás tudok írni neked.

Szeretnék örökre a szolgád maradni, és nagyon vágyom rá, hogy egyszer majd elégedetté tudjalak tenni Téged. Köszönöm, hogy elnézed a hibáimat és az ostobaságomat.

Ostoba elesett szolgád:

Tamāla-varṇa dāsa

Bhakta Dánczos Péter

Kedves Mahārāja!

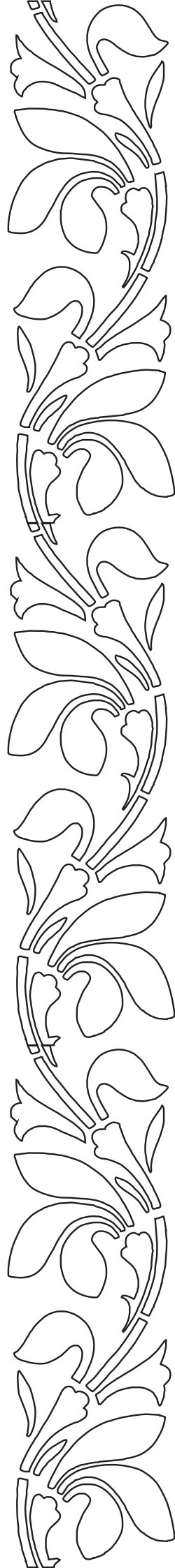
Fogadd, tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nem is tudom, hol kezdjem . . .

1994. Ebben az évben találkoztam két nagyon jó *bhaktáddal* akit, apámként és anyámként szeretek. Név szerint Caitanya prabhu és Kamala mātāji. Örök hálával tartozom Nekik a Te kegyedből. Sajnos akkor még nem értettem meg valódi mélységét, célját, emberi létünk mivoltának, az Úr Kṛṣṇa odaadó szolgálatának . . . De még jobban nem értettem meg a *guru* és tanítvány kapcsolatát, hogy ez mit is jelent tulajdonképpen.

1994-ben még oly kevés dolog volt itt a magyar *yātrāban*, bár már akkor is nagyon sok jó és hűséges *bhaktád* volt, de sok minden hiányzott . . .

2007. Az összes szentírás, *Veda* lefordítva. Számtalan program, lecke-sorozat,

előadások, média szereplés. Több millió tál étel kiosztása, számtalan *harināma*, *Ratha-yātrā*, több millió könyv osztása, nyomtatása, példátlan kongregációs prédikálás, sejtprogramok. Újgenerációs prédikátorok, páratlan könyvosztók. Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola, Govinda Étterem, Átma Center, egy új monumentális templom Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának. Csodaszép központok az ország több városában, lelkes *bhaktákkal* tele. És Új Vraja-dhāma! Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Govardhana-Lāl, Śrī Gaura-Naṭarāja, Śrī Lakṣmī-Nṛsimhadeva! Gyönyörű tehénészet, gyönyörű bocikkal! Gazdálkodás a *varṇāśrama* alapján, minden, a legprecízebben a Védák útmutatásaiból. Kṛṣṇa Majális, Búcsú . . . , már nem is tudom folytatni . . .

FORRADALOM!!! Kṛṣṇa-tudatos forradalom! Ezt mind-mind Neked köszönhetjük . . .

Nincs szó, hogy kifejezzük, kifejezzem a hálát, örök adósságunkat, amivel tartozunk Neked! Nincs szó, ami kifejezhetné dicsőségedet, kitartásodat, bátorságodat . . . Minden dicsőséget Neked lótuusz lábaid porában . . .

Most értem mi a *guru* tanítvány kapcsolata! Te megmutattad, Śrīla Prabhupāda vágyát, hogyan kell a legtökéletesebben beteljesíteni. Minden egyes mozdulatod egy tanítás, minden könyved egy tanítás, minden teted egy tanítás . . . Egész életed egy gyönyörű példa mindannyiunk számára, mérhetetlen szereteted lelki tanító mestered és Kṛṣṇa felé, a leginspirálóbb az egész világon . . .

Újra és újra csak köszönni és dicsőíteni tudom transzcendentális személyed, fenégedet! Minden dicsőséget Neked!

Jelenléktelen szolgád:
Bhakta Tánzos Péter
(Govinda Étterem)

Ṭaralāksī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuusz lábaidnál megjelenésed kedvező napján.

Minden dicsőséget szíved kincsének, Śrīla Prabhupādának és szíved Urainak, Śrī Śrī Rādhē-Śyāmának.

Kedves Guru Mahārāja, szeretnék csak tiszta szívvel, őszintén állni előtted, dicsőíteni Téged, megköszönni mindent, amit értünk tettel és teszel, kifejezni, hogy mennyire szeretlek, mondani, hogy átadtam magam neked, a Tiéd vagyok, de már

oly régóta nem bírom szavakba önteni ezeket, az érzéseket. Miért? Mert szégyenlem magam.

Bíztathatnám magam, hogy csak a „folyamat működik”, de mégis elborzadok és undorít, mikor szembesülök ezzel a sok szennyel, ami a szívemből tör fel. Rengeteg vágy, amikre soha nem is gondoltam, zavar, illúzió, irigység és más rossz tulajdonság... Ez volnék én?... És elveszek az *anarthák* sűrűjében, fulladok, és kapaszkodó után nyúlok.

Egyik kapaszkodó a kezdeti idők emléke. Kezdő *bhakták*, mondhatnám tiszta *bhakták* voltunk. Én is megtapasztaltam milyen az, amikor nem létezik más, csak a Kṛṣṇa-tudat. Spontán feladtam minden *anarthát*, küzdelem nélkül, boldogan, hittel, meggyőződéssel, olyan természetes módon, amit nem lehet elfelejteni. A *jīva* felébredt valami hosszú álomból, és csak átadta magát. Ott álltam tisztán, és könnyen a lábaidhoz borultam: a Tiéd vagyok. Akadályok nem léteztek, nehézségek meg nem állíthattak.

De azóta sok minden történt. Külső és belső megpróbáltatások, rossz döntések, hibák, tévedések, komoly és gyerekes problémák. Persze fentről nézve mind nevetségesek, de én belebonyolódtam, elbizonytalanodtam és elvesztettem a lendületet. Vergődök beleragadva kis életembe, és azon tűnődöm, hogy Te hogy maradsz mindig olyan kiegyensúlyozott, eltökélt és energikus.

A Te példaképed az igazi kapaszkodóm. Téged bizonyára nem dobál az anyagi energia, mint engem, nem kell napról napra legyőznöd az érzékeidet és az elmédet. Szíved úgy repít imádott Rādhe-Śyāmád és Prabhupāda felé, hogy nyomodba az anyagi dolgok nem érnek. Olyan az iramod, hogy a „kezdeti lelkesedés”, az eredeti tűz azóta sem aludt ki belőled.

Bár Téged is ér nehézség, fájdalom és betegség, ha őszintén a szívembe nézek, be kell valljam: az okai közt én is ott vagyok. S ezért kétszeresen is szégyenlem magam. Kérlek, bocsáss meg, Guru Mahārāja, és adj még egy esélyt, hogy újrakezdem, felzárkózzak és megint nyugodt szívvel mondhassam:

*eteke tomāra āmi lainu āśraya
tāhā karā ye-rūpa āmāra bhāla haya*

Menedéket veszek Nálad. Tégy bármit, amit áldásosnak találsz számomra.

*saba upadeśa more kaha amāyāya
āmi se tomāra hai jāna sarvathāya*

Kérlek, adj nekem utasítást minden fenntartás nélkül. Tekints egy léleknek, aki meghódolt előtted.

Örök szolgád: Taralākṣī devī dāsī

Garuṇā Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you and to your divine master Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja,
Thinking to write for your glorification,
My anarthas are clear and too many to mention

But the thought of your mercy on this errant soul
And of your great preaching, so clear and so bold
Inspires love in my heart, and a great admiration -
Someone with integrity and purpose, worth our veneration

When sometimes I can see through these almost blind eyes,
My mind is astonished and awe I do find
Seeing your great position, your love and your work
To please Rādhe-Śyāma and their glories assert

You help without thanks, while I kick and I scream,
Holding on to anarthas, locked in this mad dream
Of I, me and mine, the material realm,
Where I want to enjoy, but in fact I just burn

But you patiently and kindly deliver this soul
Who has willingly forgotten to perform his true role
Discarding real love and his real self interest
He struggles and strives to succeed in his business
Of being the centre, the loved and admired,
All the while forgetting he's but an errant child

How do you tolerate us, your errant children
Who make mistakes left, right and centre, always bewildered
When will I follow, with all of my heart
Your *pracāra* and *ācāra* in this beautiful art

You reveal the Lord, so sweet and so kind
 Who gives us a chance and helps to remind
 Us of the spiritual kingdom, our eternal home,
 Where love is our nature and whose fields we will roam
 With the cows and the cowherds, with the birds and the trees
 Gazing on Kṛṣṇa, a life of bliss and of ease

We must prove ourselves to go back there,
 It's where we belong, but to return is rare
 But by your kindness, your expertise and your love
 We'll regain our true wings and fly like a dove
 And please all our teachers, who over time come
 To remind us what we've lost, and tell us what's to be done

You chalk out the path, and demand that we follow,
 No excuses accepted, our whinings are hollow
 'Love Rādhe-Śyāma with all of your heart'
 Is what you express, lest our good sense depart

Guru Mahārāja, it's all by your grace,
 That we practice the process and develop a taste,
 One day we hope for our love to mature,
 In the meantime we know that our place is assured
 If we humbly and gently take hold of your feet
 And bathe in their dust so brilliant and sweet

Your humble and unworthy servant,
 Taruṇa Kṛṣṇa dāsa

Tīrthapāda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
 Minden dicsőséget Neked!

Bárhogy keresem az elmémben, mi lehetett az oka, hogy kapcsolatba kerültem
 Veled, nem találom. Nem tettem semmit, amiért megérdemelném a társaságod.

Caitanya prabhunak olyan sokkal tartozok ezért, hogy millió születéssel sem tudom neki meghálálni. Adósa lettem neki is, ahogyan Neked is adósod vagyok! Narottama dāsa Ṭhākura olyannyira ragaszkodott a *vaiṣṇavákhoz*, Rūpa és Sanātana Gosvāmīhoz, akikkel nem is találkozott, csak hallott róluk, hogy alig bírta elviselni az életet nélkülük. A lelki tanítómesteréhez is – aki kezdetben még vissza is utasította őt, és nem akarta elfogadni tanítványának – olyan mély ragaszkodás fűzte, hogy mindezek ellenére minden pillanatot kihasználta, hogy szolgálhassa a *guruját*. Számomra ez példaértékű tanítás, példa arra, milyen nagy kincs a *vaiṣṇavák* társasága. Ó, Guru Mahārāja! Én Benned is csak azt látom, hogy az életedet teljesen átadod a lelki tanítómestered és a *vaiṣṇavák* szolgálatának. Olyan ritka, nagy *bhakta* vagy, Guru Mahārāja! Fizikailag és lelkileg is képtelenség még csak a nyomodban is maradni. Amikor a szolgálatodat végzed, annyira energikus vagy, olyan odaadás sugárzik Belőled Śrīla Prabhupāda felé, hogy minden lelkivé válik körülötted, és egy olyan ember, mint én, csak megbénul. Ezt te is tapasztalhattad, amikor végtelen szerencsémre három hétig szolgálhattalak. E megbénulás után mindig kijózanodok, és büszkeséggel tölt el, hogy milyen nagyszerű mester az én Guru Mahārájám. Szolgálataim során meditációm az, hogy örömet okozzak Neked, és segítem fáradhatatlan szolgálatodat. Ha ez egyszer is sikerül, elmondhatom a szüleimnek, hogy milliomos lettem, a leggazdagabb ember a világon, mert az a kincs, ami nekem van, vagyis a te társaságod, a legnagyobb érték a világon.

Most, ezen a csodálatos napon elfelejtek minden anyagi nyomorúságot, és csak azt kiáltom:

Guru Mahārāja *kī-Jaya!*

Szolgád:

Tīrthapāda dāsa

Bhakta Tokay János

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eljött ez a csodálatos nap, mely a te megjelenésed napja. Ha arra gondolok, miképpen fejezhetném ki hálám, és hogyan dicsőíthetnék téged, kedves Mahārāja, elszégyellem magam. Ezt nem csak ezen a napon, hanem az év minden napján ten-

nem kellene. Tulajdonképpen érdemtelen vagyok végtelen kegyedre, de kérek, adj erőt, hogy szolgálhassam a *bhaktákat* és téged. Az anyagi lét tüzes poklából, csak te vagy képes kivezetni minket, mert te mutatod az utat az örök lét felé! Az anyagi óceán veszélyes vizein hajózva, az ember néha tengeri betegnek érzi magát, de te erőt és támaszt nyújtasz isteni szeretetteddel, hogy ne vesszünk el ebben az óceánban. Szereteted az áldásban ölt testet. Szeretném megköszönni, hogy Kecskeméten továbbra is ilyen csodálatos templom és központ működik. Hatalmas kegy ez számunkra. Köszönöm neked, és az itt élő összes kedves *bhaktának*, azt az erőfeszítést, amittől ez a templom így virágzik! Szeretnék neked és a *bhaktáknak* is többet segíteni, terveid megvalósításában. Egy jelentéktelen porszem vagyok, de kérek, adj erőt, hogy tudjak kapaszkodni, és ne csússzon le rólam ez a lelki mentő öv!

Értéktelen szolgád:

Bhakta Tokay János

Bhaktin Tokayné Srika

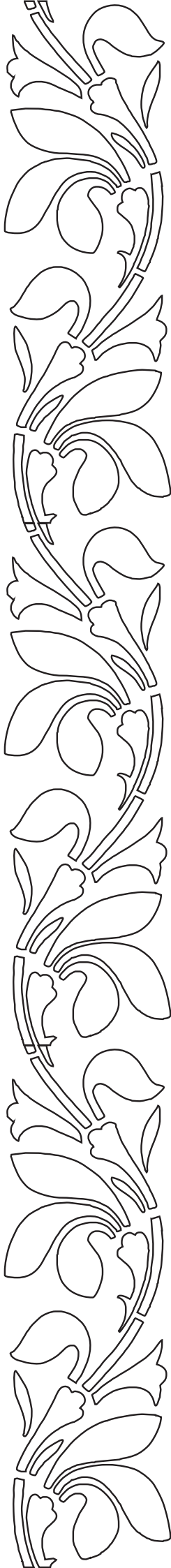
Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Minden dicsőséget ennek a csodálatos napnak, amikor megjelentél ebben a világban!

Az anyagi világhoz került lelket, az illúzió kötelei szorosán lekötik. Az ember, akinek keze-lába meg van kötve, nem tudja kiszabadítani magát! Az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit, csakis az Úr Kṛṣṇa, vagy hiteles képviselője, a lelki tanítómester szabadíthatja fel! Ilyen felsőbb segítség nélkül, senki sem kerülhet ki az anyagi természet rabságából! Az odaadó szolgálat vagy Kṛṣṇa-tudat segíthet e felszabadulásban! Végtelen szeretetteddel, és türelmeddel foglalod le az odaadó szolgálatban az elesett, feltételekhez kötött lelkeket. Még egy olyan ostoba személyt is elfogadtál, mint én. Azon gondolkodom ezen a dicső napon, mit tudnék neked felajánlani. A szívem szennyes, nincs jó tulajdonságom, és hibát hibára halmozok. Abban biztos vagyok, hogy ragaszkodom hozzád és a *bhaktákhoz*. Még egy kivert

kutyaként is jobb élni a *bhakták társaságában*, mint egy tiszteletre méltó emberként élni olyan emberek között, akik nem imádják Kṛṣṇát!

*punaś ca bhūyād bhagavaty anante
ratih prasāṅgāś ca tad-āśrayeṣu
mahatsu yām yām upayāmi sṛṣṭim
maitry astu sarvatra namo dvijebhyaḥ*

„Újra hódolatomat ajánlva mindannyiótoknak, *brāhmaṇák* azért imádkozom, hogy ha újra megszületek ebben az anyagi világban, hadd ragaszkodjam tökéletesen a határtalan Úr Kṛṣṇához, *bhaktái* társaságához, és minden élőlény barátságához!”
(Ś.Bhāg. 1.19.16)

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Tokayné Erika

Bhakta Tóth Erika

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettel hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked.

Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából írom Neked ezt a felajánlást.

Kérlek, légy kegyes és engedj meg, hogy megpróbáljalak én is dicsőíteni, bár felettébb ostoba vagyok és se szókimcsém, se intelligenciám, se megfelelő látásmódom nincsen, hogy ezt transzcendentális helyzetednek megfelelően tegyem.

Hogy ilyen étellel teli a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, ez a Te vágyadnak, szeretetednek és prédikálásodnak a megnyilvánulása. Kegyedből megszilárdult és fejlődik a mozgalom hazánkban. Így sokaknak lehetőséget, egyetlen lehetőséget adva, hogy változtassanak elkeserítően szármalmas életükön. Engem az állati létformából emeltél ki azzal, hogy kegyedből lehetőségem nyílt megismerni a Kṛṣṇa-tudatot. Köszönöm Neked, és hálás vagyok érte. Remélem egyszer igazán megértem, hogy mivel is tartozom ezért Neked. Visszafizetni biztos nem tudom, de törleszteni próbálom, amihez lelkesedést szintén Te adsz azzal, ahogyan életed minden pillanatában lelki tanítómesteredet elégedetté teszed. Ez a Te életed és a lelked!

Köszönöm, hogy eljöttél és elhoztad nekünk lelki tanítómestered üzenetét. Há-

lásan köszönöm, hogy szeretettel teli útmutatásaidal ilyen csodálatos *bhaktákat* neveltél, akik nap mint nap segítenek a lelki életben.

Kérlek, add áldásodat, és kérlek, tégy képesítetté, hogy szolgálhassam a küldetésedet.

Szolgád: Bhakta Tóth Attila

Trivikrama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Lótuszlábad porának!

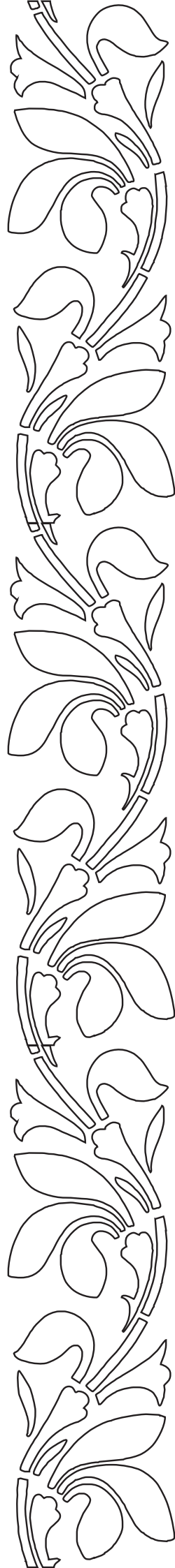
Szokásomhoz híven az utolsó pillanatra hagytam e felajánlás megírását. Ma tartunk böjtöt Megjelenésed tiszteletére, Rád emlékezve. A reggeli programon bemondták, hogy holnap van a Megjelenésed napja, és ezért ma tartunk böjtöt 12-ig, a holnapi Ekādaśī törés miatt.

Később elgondolkodtam milyen jelentéktelen, nulla lemondás ez a 12-ig tartó böjt, és hogy Te milyen hatalmas lemondást végzel folyamatosan. Mennyi áldozatra vagy hajlandó, hogy elégedetté Tedd lelki tanítómestered, hogy rendben menjenek a dolgok a magyar és más *yātrākban*, hogy tanítványaid és a Hozzád forduló összes *bhakta* életét a leg Kṛṣṇa-tudatosabb irányba tereld, hogy a különböző központok szépen együtt működjenek, hogy a prédikálás és a könyvosztás a legdinamikusabban haladjon; és hogy a jövőre gondolva mennyi erőfeszítést Teszel, hogy elkészüljenek a *bhakták* szociális, erkölcsi, *varṇāt* és *āśramāt* irányító „törvénykönyvei”; valamint, hogy a jelenlegi és jövőbeli *bhaktákat* ellásd esszenciális *kṛṣṇa-kathāval* és a hozzá tartozó nagyon mély, ugyanakkor megérthető magyarázatokkal.

Mindez hihetetlen számomra. Hogyan tudsz egy napba sűríteni legalább harminc órát, és mind az utolsó másodpercig Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda szolgálatában?! Felfoghatatlan.

Bár nincs felhatalmazásom se képességem rá, hogy lássam, de szerintem Śrīla Prabhupāda nagyon-nagyon elégedett Veled, és átadta Neked minden felhatalmazását, amit elhozott ebbe a világba. És Te elfogadtad azt, egyé Tetted a szíveddel, és magadat nem kímélve ajánlod szolgálatodat szeretett lelki tanítómesterednek.

Mindezt köszönöm Neked; és úgy látom, sajnós, soha nem tudom mindezt meghálálni a megfelelő módon.

Minden köszönet és hála Téged illet. Bár tudom, már többször mondtad, hogy a *bhakták* fejlődése (saját hozzáállásuk mellett) főleg a sok-sok *śikṣā-gurun* múlik; nem a *dīkṣā-gurun*, aki évente 1-2 hónapot vagy akár 1-2 napot van jelen személyesen.

Mégis én úgy látom, hogy tanítványaid és a Hozzád forduló összes őszinte *bhakta* Belőled merít inspirációt és lelki erőt, amivel folytatni tudják saját és mások lelki életének mélyítését. Közvetlenül vagy közvetve, de Te irányítod minden *bhakta* életét, hogy életük végén (és közben) sikeresek legyenek, és elérjék céljukat.

Köszönöm a törődést, a figyelmet, és hogy tagja lehetek indokolatlanul lelki családnak.

Köszönöm szépen! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az „örök szolgád” ’címért’ ringbe szállva:

Trivikrama dāsa

Bhakta Tucsá Lajos

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked!

Mikor e sorokat írom, útban vagyok Vṛndāvanából Delhi felé, rólad és a szent *dhāmáról* gondolkodom, arról hogy hogyan segítesz, hogy megláthassam az igazi Vṛndāvanát.

Korábban olvastam Śrīla Prabhupādától, hogy a szent helyek látogatásának a célja, hogy találkozhassunk a szentekkel és halljunk tőlük. Manapság még a szent helyeken is nehéz szentekkel találkozni, ezért érzem szerencsésnek magam, mert találkozhattam veled és hallhattam tőled. Így nem csupán valamiféle kirándulás, amin részt vettem, kegyedből lehetőségem nyílt megérteni és megízlelni a szent *dhāma* dicsőségét és nektárját. Azzal hogy látok *vaiṣṇavákat* akik elmélyülnek e nektárban, nagy inspirációt érzek. Tehát köszönettel tartozom neked, mert nagyrészt belőled merítkezem. Bárcsak újra és újra megkaphatnám *darśanád*, ez segít, hogy kitartsak e néha nehéz úton és egy napon igazi *bhaktává* válhassak.

Minden tőlem telhetőt megteszek a lelki életemben, és próbálok hálásan szolgálni a missziódat.

Szolgád:

Bhakta Tucsá Lajos

Īnkārāma dāsa

Kedves, szeretetreméltó Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában, megjelenésed legkedvezőbb évfordulóján! Minden dicsőséget Isteni Kegyednek! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek Ó Isteni Kegyelmének Śrīla Prabhupādának!

Tudjuk, hogy van a *Bhagavat* személy és a *Bhagavat* könyv, s a kettő között nincs különbség. Amikor Te Guru Mahārāja a *Bhāgavatamot* mondod, akkor egy *Bhagavat* beszél. Élő példaként szolgálsz e kijelentés alátámasztásához. Szavaidnak igaz értéket az alázatos, meghódolt jellemed ad, hogy minden tekintetben követed Śrīla Prabhupādát és végtelen erőfeszítést teszel az Ó lelki vágyainak kielégítésére. Saját kényelmeddel nem törődve, együttérzésből magadra vállalsz sok-sok nehézséget, hogy az anyagi világ sivatagában eltévelyedett, a szeretet vize hiányában, lelki szomjúságtól szenvedő tudatlan élőlényeket az igaz útra tereld, amely elvezeti őket az élet vízéhez, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábaik nektárjához.

Ez a gyönyörű vers a *Śrīmad Bhāgavatamból* is ezt a tényt tárja fel nekünk:

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Egy hivatásos kertész módjára a leghozzaértőbb módon ülteted az emberek szívébe az odaadó szolgálat magját. E magokból egyre erőteljesebben bontakoznak ki újabb és újabb hajtások, melyek rugalmas, erős és fénylő szárú növényekké fejlődnek.

Itt van ez a csodálatos Krisna-völgy, amely valóban Krisna-völgye. Ez nem más, mint a szívedből megnyilvánuló lelki világ itt az anyag birodalmának kellős közepén. Kegyedből részesei lehetünk ennek a csodának, lefoglalsz bennünket a kiépítésében, fenntartásában, e mesés világról másoknak

való prédikálásában. Mondhatjuk minden boldogságot, szépséget kereső vándorló léleknek:

„Gyertek, gyertek ezek a lelki ékszerek mindannyiótok számára hozzáférhetőek. Díszítetek fel magatokat e ragyogó ékkövekkel. Guru Mahārāja kész mindenkivel megosztani. Ó a kincstárnok és minél többet viztek e szívet ellágyító kincsekből, annál több lesz az Ó kincses ládikájában is.”

Itt a lelki matematika érvényesül: $1 - 1 = 2$. Minél többet adunk, annál több érdem kerül a lelki bankszámlánkra. A lelki élet nem egy olyan dolog, amit meg lehetne unni. Ez kimeríthetetlen, állandóan növekvő, korlátlanul kiterjedő, végtelenül színes és változatos.

A Te szíved Guru Mahārāja, olyan, mint egy kifogyhatatlan gazdagságot rejtő ékszeres ládika, és

Rādhā-Śyāmasundara iránti szeretet drágaköveivel van tele. A minden élőlény iránti könyörületesség zafírja, a megbocsátás rubinja, a lemondás smaragdja, rendíthetetlen elszántság turmalinja, a tisztaság nemesopálja, szerénység cirkonja, félelemnélküliség korundja és végtelen sok más nemes drágakő jelen van szíved ékszeresládikájában.

Én is szeretném megkapni szíved ragyogó kincsesházának teljes gazdagságát, vagy legalább egy töredék részét. Érzem, hogy képesíthetetlen vagyok elfogadni ilyen gazdagságot, de kérek Téged, hogy e hiányosságok ellenére is tartsál meg lótuszlábad húsító menedékében, és imádkozom, hogy mindig tudjalak megfelelően szolgálni.

Elesett szolgád:

Tukārāma dāsa

Tulasī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Van a lakásunktól nem messze egy park, itt szoktam sétálni. Sétálok és próbálok a köreim végére járni a tavaszi környezetben. Szép a park. Itthon most tavaszodik, zöldül ki minden. Mikor néhány hete hazajöttünk Indiából, még semmi, aztán az egyik pillanatról a másikra minden zöldbe borul. Kint Indiában is pont abban az időben voltunk kint, amikor minden friss zöld, tavaszi hangulatú.

Nosztalgiazok, hogy milyen jó volt kint, minden tekintetben nagyon sikeres volt a kis zárándoklatunk. Sétálok és próbálok felidézni az emlékeket, ahogy felidézem őket egyre apróbb részletekre is emlékszem. Az emlékezés lassan a kinti hangulatomat is magával hozza. Indiában másképp gondolkodik az ember, kicsit filozofikusabb hangulatban van, jobban elgondolkodik az érzékelt világ és a mögötte rejlő való különbségén. Gondolkodom a kinti *parikramákon*, *mūrtik* szépségén, *bhaktákon*,

mikor megnéztük ezt vagy azt. Aztán egy kép ugrik be, ahogy Vṛndāvanában megyünk a *parikramán*. Egy kutya fekszik az úton (jellemző, hogy ilyenekre emlékszem), szóval a kutya alszik az úton, az emberek meg kikerülik, jön egy *riksa*, az is kikerüli, aztán egy autó, az is kikerüli, igaz nem sokkal. A kutya meg alszik háborítatlanul. Kis csapatunk felnevetett a szituáció abszurditásán, majd tovább ballagtunk. Egy gondolat ötlött fel bennem: régen olvastam sci-fi-t, és az ilyen fantasztikus könyvekben lehetett olvasni a párhuzamos világokról. Na gondoltam ez ott Indiában az volt. Megvan a kutya világa, aztán az embereké, és ott van a bogaraké. Ezeknek, a világoknak kevés érdemi köze van egymáshoz és nem is értik egymáséit. A kutya világában még nem jött el a felkelés ideje, tehát aludt. Az emberekében már eljött, ezért jártak keltek, de kikerülték az alvó kutyát. Az emberek nem értik, miért az úton fekszik, a kutya meg nem érti, hogy, miért nyüzsögnek az emberek korán reggel. A véleménykülönbség ellenére tiszteletben tartják egymás világát.

Na ezt nyugaton nem bírnád megtenni; kutya – gondoltam. Itt nincsenek tiszteletbetartott párhuzamos világok. Csak az ember önzősége és mindent uralni akaró vágya.

Ahogy ezen méléztam, egy másik gondolat merült fel bennem, hogy a te életed is egy párhuzamos világ, amit én nem érthetek. Te mindent máshogy láatsz, mindent máshogy teszel. Téged Kṛṣṇa irányít. A Te gondolataid Kṛṣṇa kedvtelésein járnak. Cselekedeteid motivációi, gondjaid, örömeid, és úgy általában minden, mind más síkon vannak.

Mire ez a gondolatmenet végigfutott a fejemben, addigra komoly empátiával viseltettem az alvó kutya iránt. Szerencsétlen más tudati síkon éli az életét (most eltekintek attól, hogy mint *brijbāsīt* a félistenek négykarú formában látják). Én csak, mint fekvő kutyát láttam. Arra gondoltam milyen nagyon nagy különbség van a Te és az én „világom” közt. Képtelen vagyok még elképzelni is a „Te világot”. Mint a kutya sem érti az enyém. Olyan nagy a különbség, hogy az értelmezhetetlen. Például szegény kutya csak azt látja, hogy az ember nyomkod egy darab valamit a kezében, aztán meg beszél a valamihez, miközben az ember annyit tett, hogy telefonon beszélt egy pár száz kilométerrel távolabbi rokonával, valami fontos dolgot, olyan nyelven amit még csak nem is bír felfogni az állat. Egyszerűen értelmezhetetlen a kutya számára. Na a különbség hasonló a Te és az én látásom közt is. Én csak látom a cselekedeteid, de hogy mi történik igazából, azt nem látom. Hogy miként itatódik át a Kṛṣṇa iránti szeretettel még a legapróbb mozdulatod is, ez láthatatlan. Ez az igazi misztérium. Minden ami körülvesz Téged az kapcsolat Kṛṣṇával, mert Te magad vagy a kapcsolat Vele. A közeledben érezni, hogy ott van a Kṛṣṇa iránti szeretet és odaadás, és ez minden ezredmásodpercben ott vibrál körülötted, átjár mindent, és végtelenül vonzóvá teszi a személyed, és amit képviselsz. Aki tisztán szereti Kṛṣṇát, annak Kṛṣṇa odaadja magát, és így az a személy tudja adni a Kṛṣṇa iránti szeretetet másoknak is. Ez az, amit érezni lehet a közeledben még azok számára is,

akik nem állnak a megértés csúcsán. Érezni, hogy Kṛṣṇa a Tiéd, mert szeretetteddel lekötelezed Őt. Ő és Te egy „világ” vagytok.

Kint Indiában világosan érthetővé vált számomra, hogy ez a tizenhat év mire volt jó. Arra, hogy meglássam, mik a lehetőségeim és az esélyeim. A konklúzió az, hogy meghúzódni a Lótuszlábaid árnyékában, tenni a dolgom, segíteni a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát, a prédikálást, amennyire tudom. Ez a lehetőség és ez az esély is. Igazából nem is vágyom többre. Így van sanszom arra, hogy ne csak az úton fekvő kutya legyek és reménykedem benne, hogy a kutyaságomból csak a hűség fog megmaradni.

Kérlek, ne haragudj rám az ostobaságaim miatt, és kérlek, add Lótuszlábaid menedékét. Minden dicsőséget Neked.

Örök szolgád:

Tulasī dāsa

Maikunṭhesvarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

I offer my obeisances to You, on the occasion of your appearance day. Obeisances to You, who saves the inhabitants of this unfortunate land „Hunadeśa”, making the most unfortunates the most fortunates. You are taking us out from our life of suffering, and bring us to the eternal pastimes of Rādhē-Śyāma, which is both unbelievable and uncomprehensible.

You consider all the devotees you know as yours, and you give selfless deep help to everyone and anywhere. I admire your mercy and kind heartedness, which is a wonderful quality of pure devotees. As we can read in the 9th canto of the Śrīmad-Bhāgavatam at the prayers of Ambarīṣa Mahārāja:

*yadi no bhagavān prīta
ekaḥ sarva-guṇāśrayaḥ*

*sarva-bhūtātma-bhāvena
dviḥ bhavatu vijoaraḥ*

If the Supreme Personality of Godhead, who is one without a second, who is the reservoir of all transcendental qualities, and who is the life and soul of all living entities, is pleased with us, we wish that this *brāhmaṇa*, Durvāsā Muni, be freed from the pain of being burned. (SB. 9.5.11.)

Your mercy and kindness is priceless and effective for everyone.

I am also one of the tiny souls, whom you give your helping hands and kindness. Thank you that I can try to show my gratitude for this.

I am your spiritual daughter for a long time—as you named me—but I have got an opportunity to make this relationship firmer and stronger. I have got the opportunity to show my gratitude to you, and to possess the shelter of your lotus-feet. You are a strong spiritual person and very merciful. Thank you that I CAN be in your shelter, and thus BE IN SECURITY. I would like to deserve your mercy by serving you as you would like to. I can only make this simple offering and hope that even this will give you some pleasure—supposing it is sincere.

Unfortunately I am neither a heroine, nor a saint, nor some super-devotee, and probably will never be. But I would like to be a simple, honest servant, who somehow or other satisfies her Spiritual Master.

Please do forgive me for having too much hardness, *anarthas*, faults, and sinful desires in me.

I also have to forgive myself and somehow keep going towards the far expected perfection and purification.

Please accept me as your servant. This position is the perfection itself! If one can be the servant of such a Spiritual Personality as you are, that situation is very fortunate for such an unworthy, backwarded devotee as myself.

Thank you for your mercy thousands of times!

I would like to show my gratitude for that,

I would like to deserve it!

Your insignificant servant:

Vaikuṅṭheśvarī devī dāsī

Vaiṣṇavī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Minden évben gondot okoz, amikor le kell ülnöm felajánlást írni Neked. Nem azért, mert nem tudom, hogyan dicsőítselek, hiszen nem is lehet számba venni azt a kimondhatatlan kegyet, melyben részesítettél mindannyiunkat. Sokkal inkább az okozza a problémát, hogy bármi, amit megpróbálok, hogy elégedetté tegyelek, katasztrófává sikeredik. Talán soha nem leszek képesített arra, hogy megfelelően szolgáljalak.

Igazán sokkal tartozom Neked, hiszen a legnagyobb ajándékot kaptam Tőled, amit ebben a világban bárki kaphat - a Szent Nevet. Ennek ellenére sajnos nem teszek mást, csak nap nap után elherdálom a kínálkozó lehetőséget. Hiába próbálok, egyszerűen minden erőfeszitésem kudarcba fullad, amikor megpróbálok viszonzni Neked azt az indokolatlan kegyet, amit Tőled kaptam.

Nem tehetek mást, mint hogy újra és újra próbálkozom, és reménykedem, hogy egyszer én is felajánlhatok neked valami hasznosat. Amíg erre nem vagyok képes, addig minden kimondott szót hazugságnak érzek, és nem várhatom el, hogy elhidd, milyen fontos vagy nekem, amióta csak ismerlek. Szeretném a cselekedeteimmel is bebizonyítani, tudom, hogy a szavak elszállnak, nem sokat érnek, ha nem rejtőzik mögöttük igazi törekvés és szándék.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, légy kegyes hozzám, hogy ne legyek az a hazug, semmirekellő kölyök, aki eddig voltam. Szeretnék Neked végre egy kis örömet is szerezni. Remélem egy nap sikerül. Kérlek, bocsáss meg nekem, hogy ennyire méltatlan vagyok a kegyedre.

Haszontalan szolgád:

Vaiṣṇavī devī dāśī

Vallabhi Kānta dāsi

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked megjelenésed napján.

Egy nagyon bűnös, reménytelennek látszó korszakban élünk, amelyben az emberek egészen elveszettek és mélyre süllyedtek. Ám egy nagy szerencsénk mégis van: az Úr Caitanya, a kegy inkarnációja elküldi tiszta *bhaktáit* a hozzám hasonló elesett lelkekért. Senki sem képes felbecsülni az Úr tiszta *bhaktája* jelenlétének értékét. Mit is ajánlhatnék neked fel ezen a napon? Azzal, hogy megjelentél közöttünk, hogy a Kṛṣṇa-tudatot prédikáld, mindannyiunkat leköteleztél. Az egyetlen menedéket, a Kṛṣṇa-tudatot az olyan személyeken keresztül lehet csak megkapni, mint amilyen te vagy, Mahārāja. Ezért ez a nap minden ember számára ünnep, bár sajnos ezt a legtöbben nem tudják.

Śrīla Prabhupāda megnyitotta az első Hare Kṛṣṇa templomot nyugaton, amelyen ez állt: „Páratlan ajándékok.” Kedves Mahārāja, te is egy ilyen páratlan ajándék vagy! Śrīla Prabhupāda páratlan ajándékaival árasztotta el a világot *Bhāgavata* könyvek és *Bhāgavata bhakták* formájában. A világ minden reménye ezek az ajándékok. Te tökéletesen megtestesíted, sőt, kiváló művésze vagy mindannak, amit Prabhupāda adott nekünk, ezért lehetséges az olyan vak emberek számára is, mint én, hogy inspirációt kapjanak a lelki életre. Nagyon köszönöm, hogy találkozhatam csodálatos tanítványaiddal, akik szintén páratlan ajándékok!

Ezen a napon azért imádkozom, hogy mindig itt maradhassak ezen a hajón, a *bhaktáid* között. Ők nagy hitet adnak nekem abban, hogy te, a kapitány, a lelki világ felé vezetsz minket. Csak az ő kegyükből tudom majd végleg elhagyni az anyagi létezés bizonytalan partjait és csak az az állapot teszi majd lehetővé, hogy teljes hittel és odaadással dicsőíthesselek! Adósságunkat sosem tudjuk visszafizetni lelki tanítómesterünknek, ezért minden nap terjesztjük a Kṛṣṇa-tudat üzenetét, Prabhupāda ajándékait osztva egészen addig, amíg a Földön minden ember tudni fogja, hogy Śrīla Prabhupāda és az ő tanítványainak a megjelenése a legnagyobb ünnep az ő életükben!

Jelentéktelen szolgád:

Vallabhi Kānta dāsi

Vanamālī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek és Śrīla Prabhupādának.

Tizenöt éve ismerlek, de ez az első alkalom, hogy írok Neked felajánlást. Śrīla Prabhupāda könyvében olvastam, és a te leckédben hallotta, hogy emelkedett lelkekről csak hasonló megvalósítású személyek tudnak beszélni. Elesett ostoba szolgád – aki soha nem lakott templomban, tudása nincs, és akinek egyetlen kincse a szívében a lelki tanítómestere iránti szeretet – hogyan közelítsen meg Téged?

Szent Vaiṣṇava Gurudevánk, valamennyien a Te indokolatlan kegyedből vagyunk itt.

Próbálom tisztítani a *karmámat* utasításaid szerint.

Öregszik a testem, közeledik a halál és én minden nap azért imádkozom, hogy a következő életemben is a közeledben lehessenek és szolgálhassalak.

Szolgád:

Vanamālī dāsa

Varṣanā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this most auspicious of days. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As a renowned author once wrote “It was the best of times, it was the worst of times, it was the age of wisdom, it was the age of foolishness, it was the epoch of belief, it was the epoch of incredulity, it was the season of light, it was the season of darkness, it was the spring of hope, it was the winter of despair” - thus has been the journey so far. you shone the light, the darkness was my own. you have been by my side throughout it all – how merciful you are!

Try as hard as I may for perfection, the net result of my labour is an amazing variety of imperfectness. I’m surprised at my own versatility in being able to fail in so many different ways. You’ve had to digest the indigestible; I’m amazed but grateful

that you continue to accept me. Despite all my imperfections I have a desire to be 'perfect', for no other reason than to not be the cause of 'indigestion' for you!

The light at the end of the tunnel is the direction in which you have always guided me. I am hopeful to reach this ultimate destination if you would kindly; help me to love the devotees of the Lord more than I love myself. Please help me to love Kṛṣṇa more than I love His various energies. Help me to obey you more than I obey my mind and senses. It is very, very difficult on my part to fulfil your will, still I want that. To fulfil your will is my happiness. Please help me to be strong. The acaryas have said that by serving the spiritual master and serving the holy name one can acquire immense strength. Please allow me to serve you and bless me that I may serve the holy name with love and affection, so that one day, before I leave this world I may have the strength to do something wonderful for your pleasure.

Guru Mahārāja, please help me to be free of this blindness and see despite myself.

I'm convinced that you have the power to fulfil all my petitions; as the recipient of that merciful side-long glance of ever flowing grace, you are my highly qualified 'advocate' in the court of Kṛṣṇa. Because you plead in this court on my behalf, Kṛṣṇa will out of His causeless mercy look my way and when He does I will no longer be distracted. By the grace of Guru one receives Kṛṣṇa. Free from the shackles of my material conditioning then I may be of some use to you in your service to your Śyāma. Until that day comes please use this conditioned soul as you see fit.

You have given vision without which I would perish and you have given courage and inspiration without which my spiritual dreams would die. I owe you everything.

You are my master and I your servant, there is nothing more to desire than this, this is my eternal position. Please accept me as your own.

Your servant and daughter,
Varṣaṇā devī dāsī

Bhaktin Gas Andrea

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked megjelenésed eme kedvező napja alkalmából.

Legutóbbi leveleden felbuzdulva arra gondoltam, hogy idén rendhagyó módon igyekszem téged dicsőíteni: versben. Tudom, hogy a szárnyait ügyetlenül próbál-gató madárfióka lehetek csupán a költészet terén, de talán elégedetté tudlak tenni egyszer.

Az irigység lett a veszem,
Mély sötétségből születtem.
Kerestem örök utamat,
S hogy fáklyát élém ki tart?

I was lost due to my envy,
I was born in thick mist
Seeking my eternal path
Who is holding a torch forward.

Fojtó szenvedés lépett át
Sorsomnak nyitott kapuján,
A maró gyötrelmek között
Rám kacsintott az ál-öröm.

Choking misery crossed
The open door of my lot,
Through the aching sufferings
False bliss rarely winked at me.

Mint bűnös szokások rabja
Lét tengerén fuldokoltam,
Te rám mentőövet dobtál,
És a szabadulás kulcsát

I was captive of sinful habits
In the sea of life, drowning.
You threw a lifebelt at me,
For liberation, you gave the keys

Remegő kezembe adtad,
S együtt érzőn megmutattad
A parányi ajtót, mit nyit,
Rajta nekem kell átlépni!

Into my trembling hands
And showed me, in the distance,
The tiny door to be opened.
I must step the threshold over.

Hű követőid kegyéből
A hiábavaló léttől
Elfordultam, bár bukdácsolok,
Tudom, itt nem leszek boldog.

By the mercy of your followers
I turned my back on enjoyments
Though I am still stumbling
I know here I'll never find bliss.

Kegyedet záporozod rám,
Fejemre hullik, mint áldás.
Te mindent adsz, s én elveszem:
Adósod örökre így leszek.

You are showering mercy on me,
It is falling as real blessings
You give everything and I take it
Thus I have become indebted.

Az anyagi vágyak tüzében
Lassú halállal elégek.
Lenne bár oly hitem benned,
Mint Māyā hamis cselében.

In the fire of false desires
Slowly I am dying of hunger.
If I had in you such conviction
Like in the tricks of the illusion.

Egyszer fogadalmat tettél:
Hogy minden kedves lélekért,
Aki tehozzád szegődött
Újra és újra visszajössz.

Once you took a sincere oath
And promised that for every soul
Who your servants once became
You come back again and again.

Én arra kérlek: engedd meg,
Hogy életről életre
Hűséges szolgáló lehessenek.
Könyörgöm: hadd segítsek!

I am praying to you: let me
Come back to this hell of fears
As your servant, from life to life
I am begging to help in the task.

Lerónám az adósságom,
Habár ez pusztán vágyálom,
Vissza sosem fizethetem,
Hogy megmentettél engemet.

I would like to repay my debt
Although it could be never dreamt
That once I will not owe you
For the sacrifice that you do.

Kérlek, engedjed meg nekem,
Hogy keskeny vállamra vegyem
A keresztet, amit cipelsz,
Addig, amíg te meg megpihensz!

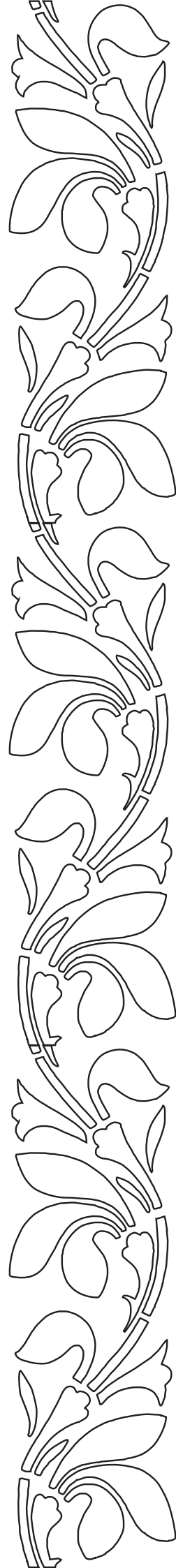
Please, be so kind and vouchsafe
Your heavy cross from you to take
I'd rather suffer in your stead
Until you are having your rest.

Kérlek, túrjél meg engem is
Itt az Aranykor végéig,
Hűen hadd szolgálhassalak
Amíg a küldetésed tart.

Would you allow me here to stay
Till the end of the Golden Age?
Let me serve you faithfully
Till the end of your mission here.

Kérlek, bocsásd meg sutaságomat. Minden bizonnyal jobban szereted, ha a tettek beszélnek, és nem csak a szavak, azonban sajnós az én cselekedeteim, ha megszólalának, csak ártanának vele. Nagyon szégyellem, hogy annyit csetlek-botlok az odaadás ösvényén, és ezért nem tudlak elégedetté tenni téged. Sokat imádkozom, hogy változni tudjak, hogy egyszer elnyerhessem a bizalmadat, amit annyiszor eljártam. Szeretném, ha nem maradnék a mozgalom fekete báránya, hanem hasznos tagjává válhatnék.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Vas Andrea
(Budapest)

Vilāsini devī dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmūlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét eljött a nagyszerű nap, megjelenésed napja, mely újra és újra alkalmat ad dicsőíteni Téged, drága Guru Mahārāja.

Méltó alkalom ez köszönetet mondani Neked indokolatlan kegyedért, mellyel tanítványoddá fogadtál, mellyel azóta is óvón, féltőn kíséred figyelemmel bukdácsolásomat a lelki életben. Köszönet a csodálatos tanításokért, a sok türelemért, mellyel elviseled ostobaságaimat,

akaratlan sértéseimet és azt, hogy ennyi év után sem tudok jó tanítványod lenni. Kérlek, bocsáss meg ezért. Köszönet szeretetedért, mellyel mindezek ellenére megajándékozol engem. Ez életem kincse, féltve őrzöm és remélem, soha nem veszítem el.

Drága Lelki Édesapám!

Te olyan csodálatos és végtelenül kegyes vagy. Te vagy a tökéletes *guru*, az édes Úr Kṛṣṇa tökéletes képviselője. Leborulok lótuszlábaid előtt, és úgy könyörgök bocsánatodért. Alázatos örök szolgád vagyok, köszönöm Neked, hogy az lehetek. Ez életem legnagyobb, igazi ajándéka, egyetlen célja és értelme. Azért imádkozom, hogy a szívemből tűnjön el minden ostoba anyagi vágy és csak az egyetlen igazi vágy, lótuszlábaid szolgálata töltse meg azt.

Drága Guru Mahārāja!

Az édes Úr Kṛṣṇa áldjon meg és éltesen Téged jó egészségben!

Örök hála és dicsőség Neked, drága egyetlen, csodálatos, örök Lelki Édesapám!

Alázatos, örök szolgád:

Vilāsini devī dāsī

Viṣṇupriyā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kérlek engedd meg, hogy pár gondolatot leírjak neked felajánlásként a Te dicsőségedre.

Az Úr kegyéből 11 év után ismért elzarándokoltam a szent *dhāmāba* Māyāpurába és Vṛndāvanába. Ilyenkor sokat hallunk az Úr Caitanya *bhaktáiról*, követőiről meglátogatjuk a *samādhijukat* és a helyeket ahol *bhajanáikat* végezték és e hallás és emlékezés alapján mindig közelebb érzem magamat hozzájuk és örülök, hogy én is a *gauḍīya vaiṣṇava* család tagja lehetek. Vṛndāvana *parikramā* során ismét elmentünk Madana Mohana templomába, ahol azelőtt Sanātana Gosvāmī imádta Madana Mohanát egy fán. Sorra látogattuk a templomokat amelyeket a Gosvāmīk alapítottak. Rajtuk merengve és imádkozva a kegyükért eszembe jut a tanítás miszerint a *gauḍīya vaiṣṇava* filozófiában a tudásnak három alapvető aspektusa van, a *sambandha*, az *abhideya*, és a *prayojana*. A kapcsolatunk a legfelsőbb úrral, a folyamat ami által szolgáljuk a legfelsőbb urat, és az élet végső célja a tiszta istenszeretet. A *sambanda* másnéven a kapcsolat ami tudást nyújt arról, hogy kik vagyunk mi, és hogyan alapozzuk meg ezt a kapcsolatot. A folyamat kezdete a hit kifejtése, kapcsolódni a *bhakták* társaságához, a hit kifejlődése a szent név énekléséhez és a szolgálathoz, a lelki tanítómester utasításainak követése, szilárdná válni az odaadó szolgálathoz, vonzódást kifejleszteni az Úr iránt, és végül amikor a szívünk teljesen megtisztult elérni arra pontra, hogy megértsük a kapcsolatunkat az Úrral. Ezek a folyamatok mind a *sambandha* részeként vannak jelen. Ezen az elven belül létezik a *dīkṣā-guru* elve is. Nekünk a kapcsolatunk Kṛṣṇával a *dīkṣā-guru* médiumán keresztül létezik. A *dīkṣā-guru* az aki utasításokat ad, tanít milyen attitűddel és hangulattal végezzük a szolgálathoz és oktat bennünket a *sādhana-bhakti* folyamatára. A feltételekhez kötött lélek természetesen vonzódik az anyagi cselekedetekhez, ezért nekünk követnünk kell a *sādhana-bhakti* folyamatát mert anélkül nem tudunk fejlődni. *Sādhana* által a lelki tanítómester leszabályozza az életünk összes tevékenységét. A *dīkṣā-guru* az aki felavatja a tanítványt a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrával* és beavatja a *gāyatrī* vibrálásába. A *dīkṣā* által kapcsol minket a *sampradāyához*, tanítja és lefoglalja követőit a *mūrti* imádat tevékenységébe. A *mūrti* imádat során olyan sok szabályozó el van a tisztaság és a pontosság szempontjából. Köszönöm Guru Mahārāja mindazt a tudást, amit eddig lelki életem során leckéiden keresztül adtál nekem. Te tanítottál minket az odaadó szolgálatra, te hangsúlyoztad nekünk évekig a *sādhana*

fontosságát és te adtál nekem jogot és felhatalmazást hogy én is részt vehessek a *mūrti* imádatban Gaura-Nitāi szolgálatában, habár nem vagyok egy *brahmiṇikus* személy. Köszönöm ezt a lehetőséget, mert számomra ez nagyon sokat jelent. A reggeli *pūjā* részeként van egy *mantra*, amit a lelki tanítómeser dicsőítésére mondunk el, ami nekem nagyon tetszik és részben összefoglalja a fentebb említettek.

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavātim
rādhā-kunḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-gurum tam nato'smi*

Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuuszlabai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni mantrát, Śaci-mata fiának szolgálátát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍát és Govardhana-hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikāt és Mādhavāt Vṛndāvanában.

Ha végezzük a *sādhana-bhakti* folyamatát, ha szolgáljuk a *mūrtikat* akkor a kegyedből érezhetjük, hogy hogyan veszítjük el vonzódásunkat az anyagi dolgokhoz, és nő a vonzódásunk a lelki tevékenységek iránt. Te és az Úr visszavonz minket a lelki világba. Saját magamon is tapasztalom, hogy azok a problémák, anyagi vágyak, amelyek évekkal ezelőtt problémát jelentettek, mára már eltörpültek. A folyamat működik pedig még nem is tökéletesen végzem. Persze jönnek újabb és újabb nehézségek, de ezekben a nehéz helyzetekben a te szavaidba belekapaszkodva sikerül átvészelnem a viharokat. Egyszer azt mondtad, hogy a szenvedés önmagában nem tisztít, de mikor szenvedünk, könnyebben tudunk menedéket venni és könyörögni az Úrhoz. Kialakul a Kṛṣṇán való függés hangulata. Ez a függés, ami megtisztít bennünket. Ilyenkor könnyebb alázatosabb szívvel imádkozni a lelki tanítómesterhez, az *ācāryákhoz* és Kṛṣṇához. Sanātana Gosvāmī a *sambandha ācāryāja*, és Te pedig tökéletes követője vagy. Kérlek, áldjátok meg engem mindketten hogy nagyon komolyan tudjam gyakorolni az odaadó szolgálat folyamatát mindezen gyakorlatok megértésével és követésével.

A *Caitanya Caritāmṛtāban* Sanātana Gosvāmī e szavakkal dicsőíti Haridāsa Ṭhākurāt, amit felhasználnék a te dicsőítésedre.

*āpane ācare keha, nā kare pracāra
pracāra karena keha, nā karena ācāra*

*'ācāra', 'pracāra', – nāmera karaha 'dui' kārya
tumi – sarva-guru, tumi jagatera ārya*

„Vannak, akik kiválóan viselkednek, de nem prédikálják a Kṛṣṇa-tudat vallását, míg mások prédikálnak, de magatartásuk nem megfelelő.”

„Viselkedéssel és prédikálásoddal te egyszerre teszel eleget mindkét kötelességnek a szent névvel kapcsolatban. Az egész világ lelki tanítómestere vagy ezért, hiszen te vagy a legfejlettebb bhakta e világon!” (*Caitanya Caritāmṛta, Antya-līlā*, 4. 102–103)

Az ember mindig szeretetre vágyik. Szeretné ha sikeresek lennének az emberi kapcsolatai a barátság és más társadalmi kapcsolatok formájában. A körülmények kényszerítő hatása miatt ebben a témában is nagyon sok mindent át kellett értékelnem magamban. Nagyon nehéz igazi barátokat találni. Még ha valaki igazi barát is, fel kell tudni ismerni, hiszen sokszor nem az a barátunk aki azt mondja amit mi szeretnénk hallani és úgy viselkedik ahogyan mi elvárjuk. Sokszor halljuk azt a kijelentést, hogy a tanítványt a lelki tanítómesterhez az elválaszthatatlan barátság érzése kell, hogy fűzze. Mivel az én barátság felfogásom anyagi látásmóddal szennyezett, sokat morfondíroztam, hogy hogyan lehet ezt alkalmazni az én életemben. Még ha megértésem erről az aspektusról nem is teljes de találtam egy másik szép idézetet amely magyarázatot ad rá:

*sei se parama bandhu, sei pitā-mātā
śrī-kṛṣṇa-carāṇe yei prema-bhakti-dātā
sakala janme pitā-mātā sabe pāya
kṛṣṇa guru nāhi mile, bhajana hiyāya*

Under ordinary circumstances one's own father and mother are worshipable, but in every species one gets father and mother. Far rarer is to get *guru* and Kṛṣṇa. The spiritual master can bestow *prema-bhakti* to the those who have attained his mercy, therefore he is the topmost father, mother, and friend of everyone. (*Caitanya maṅgala*)

Kedves Guru Mahārāja, kérlek segíts nekem megérteni és megélni azt, hogy mit jelent más aspektusban az, hogy a lelki tanítómesterhez a tanítványt az elválaszthatatlan barátság érzése kell, hogy fűzze. Nem csak a barátság érzése hanem a feltétel nélküli szolgálat, meghódolás és kötődés érzése és hangulata is. Erről eszembe jut egy másik szép történet amelyet Vṛndāvan *parikramā* során a Rādhā-Śyāmasundara templomnál hallottunk. Śyāmānanda Paṇḍita, akit előzőleg Dukhī Kṛṣṇa dāsának neveztek söprögetés közben megtalálta Rādhārāṇī bokaláncát. Végül megkapta Rādhārāṇī személyes *darśanáját*, amikor is visszaadta neki az ékszert. Rādhārāṇī ekkor adta neki az új nevét és a bokalánccal egy új *tilakát* varázsolta a homlokára. Mivel titokban kellett tartani senki nem értette a történeteket. Dukhī Kṛṣṇa lelki tanítómesteréhez is eljutott a hír tanítványa furcsa viselkedéséről, új nevééről is *tilakájáról*. Az egész *vaiṣṇava* társadalomban ez az eset felbolydulást teremtett. Hṛdaya Ca-

itánya, a *guruja* végül elindult Vṛndāvanába, hogy tisztázza az esetet. Elutasította Śyāmānandát, amiért hűtlen volt hozzá. Śyāmānanda Paṇḍita nagyon elkeseredett és kérte Rādhārāṇīt, hogy segítsen neki tisztázni magát. Azt a tanácsot kapta, hogy menjen a *vaiṣṇava* tanács elé aki az esetét tárgyalja és mondja meg, hogy ha le tudják a nevét törölni a mellkasáról és a *tilakát* a fejről akkor hazudott, de ha nem akkor fogadják el igazságként amit mondd. Persze nem sikerült, egyik sem jött le, így a Paṇḍita helyzete tisztázódott. De ekkor ismét dühös lett Hṛdaya Caitanya, a lelki tanítómestere, mert így Śyāmānada Rādhārāṇī csapatához tartozott ő meg inkább a *gopāk* hangulatában szolgálta az Urat, és felrótta neki miért nem az ő hangulatában szolgál, és teljesen össze-vissza verte tanítványát. Ezt a történetet azért mesélték el nekünk, mert minden nehézség ellenére, ahogy a *guruja* bánt vele Śyāmānandában fel sem merült a kérdés, hogy ő nem a *guru* szolgálja. Nem jutottak ilyen gondolatok az eszébe hogy: „Hogyan bánik velem, lehet, hogy jobb ha odébb állok.” A *guruja* tulajdonának tekintette magát minden nehézség ellenére, és feltétel nélkül meghódolt neki. Kérlek, áldj meg engem, hogy én is ilyen feltétel nélkül tudjalak téged szolgálni. Kérlek, áldj meg, hogy komolyan fejlődhessek a lelki életben, hogy legyen ízem vibrálni a szent nevet, hogy először emberré váljak és megtanuljak érzékenynek lenni mások iránt. Kérlek, tedd számomra lehetővé, hogy ameddig ebben a testben jelen vagy a földön megkaphassam a személyes szolgálatodat.

Végül köszönöm mindazt a lehetőséget amit eddig kaptam a kegyedből, mindazt a megértést amit eddig a szolgálatom során szert tettem, és köszönöm a türelmedet amit a hibáim során tanúsítottál. Köszönök mindent.

Gurudeva *kī - jaya!* Śrī Māyāpura Dhāma *kī - jaya!* Vṛndāvana Dhāma *kī - jaya!*

Szolgád:

Viṣṇupriyā devī dāsī

Viṣvambhāra dāsa.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you for all the opportunities you gave me in the service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara for the last ten years. There where wonderful days full of spiritual experiences and unforgettable realisations. Great uplifting kirtanas that break through illusion of material existence. Nice *kṛṣṇa-kathā* that purifies the

mind from the unwanted and undesired things accumulated from millions and millions of lifetimes. There is nice *vaiṣṇava-saṅga* that give the hope in life and for many, many other things that we do together here in this spiritual place called New Vraja-dhāma. Thank you for the opportunity to be around you and take care of your asram and personal possessions. Thank you!

In the next few lines I would like to write down a few things that may not be directly connected to the actual Vyāsa-Pūjā offering and it may not fulfil all the required standards of and etiquette of the Vaiṣṇava and therefore I would like to beg for forgiveness.

For the last few years I was going through a particular part of my life where I did not feel myself quite comfortable. In brief I would like to analyse and share what had happen.

There was a desire deep in my heart to serve you in a very personal way. In other words I wanted to be your personal servant. Therefore I did many arrangements to be around you and do some even insignificant service. I was stubborn and continued in my own way and got the opportunities but never forever. Many times I was asking myself if this is the service I should do. Many times I was praying to Rādhe-Śyāma to reveal me my real nature, my real service in this conditioned form of life.

In due course of time I saw that you had another plan for me and I understood that this was the answer for my questions. In your eyes I was an artist and the best way to utilise this ability was to do this type of service on the farm. I clearly remember our conversation that happened quite some time ago in front of the temple restaurant where I suggested that I change my service. You kindly explained to me that I should stay where I am and do it as a life service. You also reminded me about my first letter where I wrote that I had a great desire to decorate and paint the temple of the Lord and amazingly enough, in spite of my restless nature I accepted this instruction as my life and soul. I did all my best to bring the level of my service to the highest point. I always felt that I am very unqualified and unable to fulfil all that is expected. (In some way I over endeavoured and almost killed myself physically and spiritually). I continued as an artist but was forced to learn many other occupations as well.

I am very glad to have this knowledge and I will be very happy if I can apply it here but for some reasons I do not feel that my service is needed any more. Neither as an artist nor in any other way. I wonder if my service was accepted and if it is accepted now? I also hope that I am not an obstacle in the life and progress of the movement. I wonder is there is anything helpful that I can do in this conditioned state of life with all the burdens that I carry behind?

There are a few lessons for me to learn:

- I need to control my creativity and bring it under the authority.
- Be quite and submissive
- Be truthful to others and to myself
- Be satisfied with whatever I get
- Help others to be satisfied with whatever they have
- Be humble and ready to do any service
- Be very expert
- Respect others
- Be pure inside as well as outside
- And many other things that will take a lot of time to write them down

There is also one little realisation that came to me some time ago: I should not demand the service but get it from the authorised source. Regarding your personal assistance – indirectly I was demanding it but I was told what to do and it was different from my desire. With this practice I hope I will be able to achieve a real humble state of mind. The stream of life is also another factor that carries me in some other unknown for me directions. It is the force that I cannot conquer. But I pray that whatever happens I would be able to always stay fixed in Kṛṣṇa Consciousness and remain helpful to you, Śrīla Prabhupāda and all the other Vaiṣṇava.

Your insignificant and fallen servant:
Viśvambhara dāsa

Viśvarātkha dāsa arid

Daya Rādhe devī dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja

Please accept our most humble obeisances in the dust of your lotus feet.

We are very sorry that we cannot come to the festival in New Vraja-dhāma this year. These festivals have always given a great stimulus for spiritual enthusiasm.

Dear Guru Mahārāja, more than 4 years have past since you so mercifully gave us a shelter at your lotus feet. What has changed since then? A lot. Listening to your lectures, reading your books, associating with you — we are gradually absorbing the values that you carry therein. These high values dominate more and more in

our life. It is often these fundamental principles that guide us in life and do not allow us to compromise in this difficult world. But the most important thing is this spiritual taste that we get from you and we like this taste more and more.

Dear Guru Mahārāja, thank you for your unique example of devotion which is expressed in your serving the Deities, preaching, taking care of devotees, glorifying the holy name, in your spending every day of your life. It is an eternally inspiring factor for us. Many thanks for your unique books, for your wonderful spiritual project “New Vraja-dhāma” and for many other things . . .

Thank you for being present in our lives!

Your unworthy servants,

Viśvanātha dāsa and Jaya Rādhe devī dāsī

(Moscow, Russia)

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble prostrated obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Meditating on you is like meditating on a large pool or lake; transparent, pure, cool, clear, calm, grave. Giving life on all sides to abundant forms of life; beautiful blue and pink lotuses, fragrant flowers of myriad colours like the *campaka*, *parijāta*, lily, *bakula*, jasmine, bougainvillea; lush, large-leaved green foliage, some two-toned, some naturally decorated with lines in lighter hues, some shining brilliantly in the sun, others favouring the shade to display their glories, for instance large blooming ferns with feathery fronds. Shade being provided by illustrious trees like the Banyan or Tamal, Neem or Coconut Palm, Mango or Banana or Jackfruit tree, all resplendant with unlimited fresh green leaves, the branches bowing with the heavy weight of plump, ripe fruits that fall to the ground and break open, providing heady scent that further enriches the auspicious environment.

The lake is the centre, overflowing in confident rivulets that nutrify and give life to the surrounding lifeforms. Overhead is a clear blue sky decorated with the brilliant luminous globe of the sun positioned slightly to the eastern side as if it was ten in the morning, which reflects scintillatingly in the waters, like the Kauṣṭubha gem that Kṛṣṇa wears around His neck, ricocheting rays onto the grateful, green foliage around and about, eager and grateful to accept and take part in this mag-

nificent display of abundance and satisfaction that comes from their source of life, the lake.

Seated in favourable locations beneath trees in this peaceful, protective environment are great sadhus, some solitary in meditation with their japa mala, others forming group discourses on Śrīmad-Bhāgavatam and *bhakti-śāstras*, all extremely effulgent and attractive, glowing with spiritual health and smiling, self-satisfied, self-realised expressions on their tranquil, radiant faces, continuing the timeless tradition of enlightenment through *śravaṇam*, *kīrtanam*, *viṣṇu-smaraṇam*.

In this analogy, *kṛṣṇa sūrya sama*, the sun is Kṛṣṇa, the source of all life, *bīja-pradāh pīta*, the seed-giving father. He is the supreme source, reflected in His pure servant, Guru Mahārāja, who in turn gives life to all around him, and who goes to any length—even breaking his own limits—to nutritify as many living entities as possible. All glories, all glories to you, Guru Mahārāja, and your limitless, lifegiving *bhakti-śakti*! All glories, all glories to your countless disciples and achievements, pulsating and beaming in a festival of success, satisfaction and of course pure Kṛṣṇa consciousness! All glories, all glories to your nectar books, especially your latest, *Śuddha-nāma Cintāmaṇi*, for which we are all extremely anxious!

Your fallen servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajasundarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Vṛndāvana is generally hot in March, but this year the weather was cool and very pleasant. I wonder if that was a coincidence or whether it was a divine arrangement made to keep you here. Whatever the cause, it was good to have you here, to spend the evenings in your yard listening to you and Govinda Mahārāja singing.

Vṛndāvan tends to be extreme—very hot or very cold—and it is quite unpredictable. No one would have expected a hailstorm like the one we had here last week. The balls of ice were two inches in diameter and they came crashing to the ground, making the lane outside your house completely white. The hail was belting down while the sun was shining. It was like a magic show.

I imagined you in your study, looking up from your writing just for a moment, as the great chunks of ice smashed onto your roof and into your yard. When the

storm was over, many of the local people came onto the street to have a good chat about it. We didn't see you though and I thought—oh Guru Mahārāja must have stayed at his desk. Come hail or shine he remains fixed on his service.

Wherever you are, your day is full and completely transcendental. Not a moment is wasted from one sunrise to the next. You fully utilize your time in Kṛṣṇa consciousness and you consistently encourage us to do the same. Your message does not change—chant more carefully, chant more sincerely, chant more rounds. This movement is about chanting Hare Kṛṣṇa.

Knowing your taste for the holy name, I was not surprised to hear that you sometimes sit down to chant all day and all night without a break. But, hearing one of your podcasts recently, I was very inspired to hear that some of your disciples have been empowered to do the same. “Whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.”

Devotees want to follow in your footsteps, to see you, to hear you speak, to hear you sing, and to have you notice them. Sometimes we want your attention when we don't really deserve to have it. Sometimes we want to see you just to get some relief from our own inattentiveness. “If I can see Guru Mahārāja,” we think, “I will be automatically uplifted.” And of course this is true, but when we realize that you are always available to us when we chant attentively and serve the mission sincerely, then we will naturally be uplifted all the time.

We were happy to see you on March 30th. You came to our home and along with just a few of your disciples and we enjoyed your transcendental company. I think that you were happy because you could see that we were so happy. And we were only happy because we were with you. In spiritual life it seems that that's the way things work. The simplest things are the best.

You inspire us all to re-focus and renew our determination for Kṛṣṇa consciousness. Thank you.

I hope that you come and stay again next spring—or better still, next Kārtika.

Your servant,
Vrajasundarī devī dāsī

Grajesvarī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Fogadd alázatos hódolatom áldott megjelenési napodon.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ó lótuszlábainál keresett menedéket.

E kedvező napon szeretném Neked elmondani azt a tapasztalatomat, hogy hírneved, dicsőséged, befolyásod nem csak szerető tanítványaid körére korlátozódik, hanem messze túlszárnyalja azt. Mostanában éppen egy jelentős vendégforgalmi esemény közepében vagyunk, naponta nyolc busz érkezik telve vendégekkel, hogy megismerkedjenek közösségünk, farmunk életével. Indokolatlan szerencsémnek köszönhetően én is részt vehetek ebben a szolgálatban, amely egyszerű életmódot és magas szintre törekvő gondolkodásunkat és vallásos gyakorlatunkat mutatja be az embereknek.

2007. március 30-án, a Te tényleges megjelenési napodon a templom oldalsó mellvértjénél mutattam kis falunk házait a vendégeknek, majd a Te házadra került sor, és valami ilyesmit mondtam:

„És abban a sárga színű házban lakik farmunk és a magyarországi Kṛṣṇa-hívők lelki vezetője, Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami, aki ezt a farmot megálmodta, majd létrehozta. Azóta is minden fejlesztést az Ó elképzelései szerint valósítunk meg. Minden terve sikerül, és minden elképzelése megvalósul, mert mögötte közvetlenül Kṛṣṇa, Isten áll, aki mindenható. Sajnos keveset van itt velünk, mert az egész világon prédikál, és több száz tanítványa van, akikről lelkileg gondoskodik. De mindig ide jön haza, itt pihen meg néhány napra, Krisna-völgyet tekint az otthonának. Mindig nagyon várjuk, mikor jön meg, és boldogok vagyunk, ha velünk van. Sokat szerepel a TV-ben, nemrégiben egy magyar forgatócsoport több filmet forgatott Indiáról, és abban is láthattuk. (Örömmel vettem észre, hogy többen bólogatnak.) ÖNÖK MA EGY KIEMELKEDŐEN SZERENCSES NAPON ÉRKEZ-

TEK, MERT MA VAN ŚRĪLA ŚĪVARĀMA SWAMI SZÜLETÉSNAPIJA. Ez nagyon kedvező.

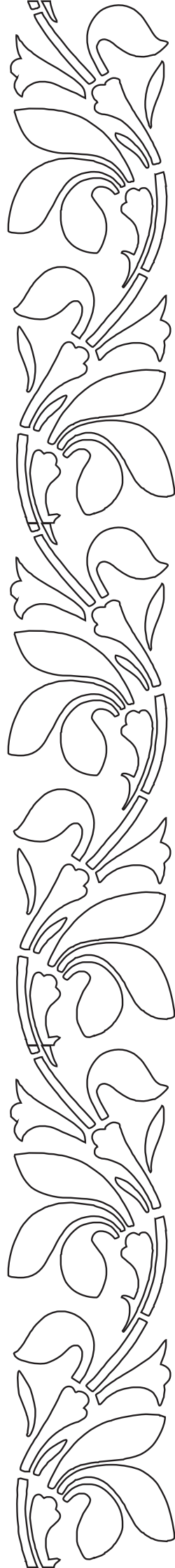
Megrendülve észleltem, hogy a hatalmas csoporton örömteli moraj hullámozott végig, a beszédemre fáradtan koncentráló, idős arcokra mosoly röppent, s a hajnal óta úton levő, kimerült öregek mintha új erőre kaptak volna. Hirtelen úgy felvidultak, hogy úgy éreztem, mintha boldogságuk lendülete egy pillanatra feldobott volna a magasba. És akkor egymást túlkiabálva ilyesmiket mondtak: „Gratulálunk neki! Sok boldogságot! Gyönyörű ez a farm! Feltétlen mondja meg neki!” Úgy üdvözöltek Téged, mint egy szeretett, közeli ismerőst, akit sajnós épp nem láthattak, de egy jó baráttal üzennek neki.

Aztán jött Dvaipāyana prabhu, és jelezte, hogy a vendégek most már bemehetnek a templomba, és arra gondoltam, mennyi mindent nem mondtam el nekik Rólád: hogy milyen kitűnő énekes és zenész vagy, mennyire tanult vagy a védikus szentírásokban, és hogy több ezer szanszkrit *ślokát* tudsz, és hogy egyszerre vagy nagyon szigorú és kedvesen szeretetteljes, és csodálatos leckéket tartasz, kitűnő közgazdász, mérnök és menedzser is vagy, és minden *bhaktára* van időd, ha lelki támaszra szorul, és hogy magadhoz vagy a legszigorúbb, és emberi ésszel felfoghatatlan, hogy mennyi mindent csinálsz és mindenre van időd, és hogy minden évben megírsz egy vastag könyvet, hogy Kṛṣṇa lelki világbeli kedvteléseit még jobban megérthessük, és olyan példamutatóan odaadó vagy a Te lelki tanítómesteredhez, Śrīla Prabhupādához. Nincsen semmi saját vagyoned, és úgy élsz, hogy teljesen Kṛṣṇa, illetve a tanítványaid kegyére bízod magad. Bárki ismeretlen mellett elmész, csak ezt tudja mondani: „Ki volt ez a csodálatos, ragyogó jelenség?” mert lenyűgöző lelki erő, tisztaság, emelkedettség, méltóság, komolyság, ugyanakkor könnyedség árad a személyiségedből. Aki téged lát, megérti, hogy egy lelki tanítómesterre nem szabad közönséges személyként nézni. Neked csak egy gondod van, hogy szolgálatoddal elégedetté tegyed Śrīla Prabhupādát, és hogy gondoskodj a tanítványaid lelki felemelkedéséről, és hogy megóvd őket az anyagi világ mocsarától.

Mindezt nem tudtam elmondani a vendégeknek, mert bár szerencsére nagyon sokan vannak, de így elég korlátozott az idő, ami egy-egy csoportra jut. Talán nem is baj. Lehet, hogy el sem hitték volna nekem, hogy létezik ilyen tökéletes személyiség, aki ennyire szereti Kṛṣṇát, hogy minden pillanatát, gondolatát, beszédét, cselekedetét az Ő szolgálatába állítja. Igazi példakép vagy mindannyiunk számára, Guru Mahārāja, Kalinak ebben a lecsúszott, szennyezett, gondokkal és vitákkal teli korszakában.

Szolgád:

Vrajeśvarī devī dāsī

Vṛndāvanī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed kedvező napján!

Neked köszönhetem a lelki életemet!

Neked köszönhetem, hogy tudom gyakorolni a lelki életet!

Neked köszönhetem, hogy ilyen szennyezett is itt lehetek a mozgalomban!

Neked köszönhetem, hogy tisztulhatnak az *anartháim*, melyektől nagy küzdelmek árán próbálok csak megszabadulni!

Neked köszönhetem, hogyha a *karmámat* letudhatom a lehető leghamarabb!

Neked köszönhetem, hogy végezhetek szolgálatot Kṛṣṇának, megpróbálva az érzékeimet lefoglalni benne!

Neked köszönhetem, hogy itt élhetek a farmon, Rādhē-Śyāma birodalmában, ezen a gyönyörű lelki helyen!

Neked köszönhetem a *bhakták* társaságát!

Neked köszönhetem a Szent Nevet, amely a legértékesebb ajándék ebben a küzdelmekkel teli anyagi világban.

Neked köszönhetem a kegyed, melyet indokolatlanul záporozol rám!

Neked köszönhetem a segítő kezed, mely nélkül a pokol kapuja nyílna meg előttem!

Mindent Neked köszönhetek!

Te egy igazi *guru* vagy! Csak ámulok lelki nagyságod és nagyszerűséged előtt, s leborulok lótuszlábaidhoz.

Ahogy Kṛṣṇa nem tudja visszafizetni a *gopīknak* az adósságát, amivel nekik tartozik, ugyanúgy mi sem tudjuk Neked sohasem visszafizetni azt a szeretetet, amit irányunkban mutatsz, hogy megments bennünket.

Örök adósoddá teszel bennünket, Guru Mahārāja!

Kérlek, örökké tarts meg a kegyedben!

Szolgád:

Vṛndāvanī devī dāśī

Yaśasvinī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I regret so much that I cannot be present at the *vyāsa-pūjā* festival at the farm. I imagine what a great spiritual festival of love it will be.

I hope that you will be able to come to our Black Sea festival this autumn so that we Russian disciples could get an opportunity to express our love for you.

Dear Guru Mahārāja! Thank you for your kindness and love that I feel and that have a curing effect on my heart suffering from its own ignorance.

Hoping for eternally staying at your lotus feet and eternally in need of your blessings,

Yaśasvinī devī dāsī

Gogēśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a legszerencsésebb napon, mely áldás minden élőlény számára, nekem, mint feltételekhez kötött léleknek, kötelességem, hogy ünnepélyesen dicsőítő szavakkal kifejezzem hálámat a Legfelsőbb Úr képviselője lótuusz lábai előtt.

Kedves Guru Mahārāja! Az által, hogy itt élhetek Új Vraja-dhāmában, minden nap a Te kegyed, a Te gondoskodásod megnyilvánulása. Ehhez képest egy nemrég történt esemény mélyebben elgondolkodtatott, történetesen Pāvanī mātāji eltávozása. Az eltávozást az tette számomra különösen rendkívülivé, hogy néhány nappal korábban tanulmányoztam át Śrīla Haridāsa Ṭhākura Harināma Cintāmaṇi című írását. Az eltávozással kapcsolatod tanításaidat pedig élő bemutatójaként láttam megelevenedni. Bárcsak mindig tudatos lehetnék arról, milyen rendkívüli lehetőséget teszel számomra elérhetővé. Amely az anyagi érzékek, az elme és az intelligencia számára megérthetetlen, felfoghatatlan és örökre megnyilvánulatlan marad.

Az anyagi világ minden egyes mozzanata vagy változása, amely a keletkezés és megsemmisülés között megy végbe, a lelki tudat fejlődéséhez vezet, ha egy *vaiṣṇava* útmutatásának követésével vizsgáljuk azt. Ez a tanítás nagyon sokat segített abban, hogy egy szikrányit megértsek abból, hogy a lelki tanítómester szerepe mennyire fontos, hogy a lelki gyakorló sikeres lehessen az önmegvalósítás útján.

Kedves Guru Mahārāja, minden dicsőséget Neked! Bárcsak tudnék minél hamarabb helyesen viselkedni, hogy komolyan segíthessek missziódban. Mert minden más csupán illúzió.

Jelentéktelen szolgáló:

Yogeśvara dāsa

Gugala-kisora devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a Te isteni kegyelmednek!

A *Kṛṣṇa-saṅgati* bevezetésében beszélsz *Kṛṣṇa prakāṣa* és *aprakāṣa* kedvteléseiről. Azt írod, hogy az a különbség a *prakāṣa* és *aprakāṣa-līlā*k között, hogy a *prakāṣa* mindenki számára látható és látszólag az idő befolyása alatt áll, míg az *aprakāṣa* nem látható mindenki számára és nem áll az idő befolyása alatt, örökkön-örökké folytatódik. És *Kṛṣṇa aprakāṣa-līlājāban* soha nem hagyja el Vṛndāvanát.

Az a gondolat jutott eszembe ezzel kapcsolatban, hogy a Te és a tanítványaid kapcsolata is ugyanígy lehet *prakāṣa* és *aprakāṣa* egyaránt. Amikor fizikailag jelen vagy egy központban, akkor tanítványaid a *sambhoga* (találkozás) örömeiben úsznak és isszák minden szavadat, csillogó szemmel hallgatják tanításaidat és gyönyörködnek transzcendentális tulajdonságaidban.

Amikor azonban egy másik központba látogatsz, akkor az ottani *bhakták* fogják élvezni a találkozást és az előző központ (illetve *dhāma*) lakói az elválás fájdalmát ízlelhetik meg. Fizikailag ugyan már nem vagy ott többé jelen, mert egy másik központban (*dhāmában*) vagy, mégis *aprakāṣa* formában mindig velük maradsz, ha tanításaidra, *bhajanáidra*, transzcendentális tulajdonságaidra gondolnak, olvassák könyveidet és mindig ezeken meditálnak.

Így megérthetjük, hogy a *vāṇī* (*aprakāṣa*), miért is fontosabb, mint a *vapu* (*prakāṣa*), hiszen a kapcsolatunk a szívünkben Velel örök, csak rajtunk múlik mennyire ápoljuk ezt a kapcsolatot.

A *Kṛṣṇa-saṅgati* bevezetésében azt is írod, hogy Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura azt írja, hogy Navadvīpa-dhāma lakói nem Vṛndāvana-dhāma lakóinak kiterjedései, hanem maguk a *vraja-vāsik sādḥaka* hangulatban és az Úr Caitanya sem Kṛṣṇa kiterjedése, hanem maga az Úr Kṛṣṇa *sādḥaka* hangulatban.. És az őszinte *bhakták* egyszerre elérhetik Navadvīpa- és Vṛndāvana-dhāmát is, és részt vehetnek mindkét kedvtelésben.

Ehhez hasonlóan, Te, kedves Guru Mahārāja, aki az Úr Kṛṣṇa és az Úr Caitanya tiszta *bhaktája* vagy, megnyilvánítottad számunkra, elesett lelkek számára itt Magyarországon Kṛṣṇa-völgyet – Vṛndāvanát Śrī-Śrī Rādhe-Śyāmával, és a budapesti templomot – Navadvīpa-dhāmát Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngával. Így a Te kegyedből mi is részesülhetünk az Úr Caitanya és Śrī Kṛṣṇa kegyében egyaránt.

Szeretném megköszönni Neked ezt a határtalan szeretetet és gondoskodást, amellyel a tanítványaidat megpróbálsz bevezetni az Úr Kṛṣṇa titkos kedvteléseibe.

Köszönjük, hogy lehetőséget adsz nekünk, elesett lelkeknek, hogy legalább csak egy parányi csöppjét is megízlelhessük Śrī Kṛṣṇa végtelenül édes, nektári kedvteléseinek.

Szolgád:

Yugala-kiśora devī dāsī

